

மெருமாக்கிடம்

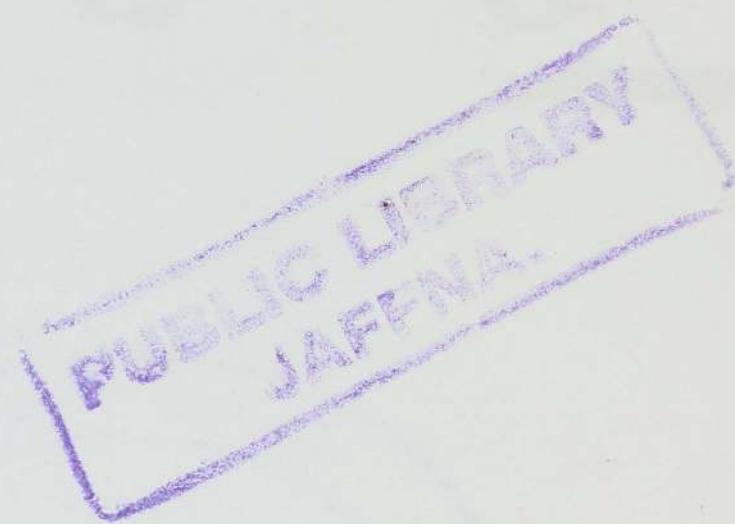
மூன்றாவது மலர்

வெளியீடு

கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம்,
வவனியா வடக்கு.

மருதமுகிழ்

மூன்றாவது மலர்

மலராசிரியர்
வித்யாரத்னா திரு.ஜெ.கோபிநாத்

வெளியீடு:
கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம்
வவனியா வடக்கு

6956(P)

Arcl

நால் விபரப் பட்டியல்

நாலின் பெயர்	:	மருதமுகிழ்
நாலாசிரியர்	:	திரு.ஜே.கோபிநாத்
நாலின் வகை	:	ஒராண்டு மலர்(பல்குவை)
வெளியீடு	:	பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு, நெடுங்கேணி.
பதிப்புரிமை	:	பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு, நெடுங்கேணி.
சர்வதேச தர இலக்கம்	:	ISSN-2345-9077
தாளின் வகை	:	70 gm தர கடதாசி
பக்கங்கள்	:	139
அச்சுப்பதிப்பு	:	அகரம் பிறின்டேஸ் இல:59, கந்தசுவாமிகோவில் வீதி, வவுனியா.
		024 2223772

மருதமுகிழ்

மலராசிரியர்

திரு.ஜெ.கோபிநாத் (எழுத்தாளர்)

மலர்க்குழு

திரு.வே.ஆடியகுணன்

(உதவிப் பிரதேச செயலாளர்)

திருமதி.விஜிதா செல்வகுமார்

(கலாசார உத்தியோகத்தர்)

கலாபூசணம் சி.தெய்வேந்திரம் பிள்ளை

(எழுத்தாளர்)

திரு.க.நாகராஜா

(அதிபர்)

திரு.செ.லட்சுமிகாந்தன்

(அதிபர்)

திரு.மா.செந்தில்குமரன்

(செயலக உத்தியோகத்தர்)

செல்வி.இ.பிருந்தா

(செயலக உத்தியோகத்தர்)

செல்வி.ஞா.கிரிசாந்தி

(ஆசிரியை.)

வவுனியா வடக்குப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை 2013

தலைவர்

திரு. க. பரந்தாமன்

(பிரதேச செயலாளர், வவுனியா வடக்கு)

உபதலைவர்

திரு. வே. ஆயகுலன்

(உதவிப் பிரதேச செயலாளர், வவுனியா வடக்கு)

செயலாளர்

திருமதி. விஜிதா செல்வகுமார்

(கலாசார உத்தியோகத்தர், வவுனியா வடக்கு)

உபசெயலாளர்

திரு. செ. லட்சுமிகாந்தன்.

பெருளாளர்

திரு. எஸ்.சந்திரபாலன்.

நிர்வாகங்கள்.

திரு. க. கனகவேல்ராஜா

திரு. க. பிரதீபன்

திரு. சி. நவரட்னம்.

திரு. ஜூ.கோபிநாத்.

திரு. பா. றஜீவன்.

திரு. க. நாகராஜா.

திரு. இ. சகீதரசீலன்

திரு. ப. பூபாலசிங்கம்.

திரு. த. தர்மேந்திரா

திரு. ப. சதீஸ்வரன்.

பொறுளடக்கம்

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து	06
வவுனியா வடக்குப் பிரதேச கீதம்.	07
கலைத்தாய் வாழ்த்து	08
மலராசிரியரின் இதயத்திலிருந்து	09
வாழ்த்துச் செய்திகள்	10 - 17
இலங்கையில் தமிழர் பிரதேசங்கள்	18
“மேல்பற்று கிழக்கு, தெற்கு” பற்றிய ஒரு சூருக்க வரலாறு	27
வண்ணிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களில் கல்விச் சிந்தனையும் செயற்பாடுகளும்	42
சிவ நடனத்தில் தாண்டவம்	50
கடலுக்கடியில் அமைதியாக உறங்கும் தமிழர் சிறப்புக் கூறும் குமரிக் கண்டம்	56
இந்துப்பண்பாட்டில் சூழல்பாதுகாப்பு.	58
வரலாற்று எழுத்தியலுக்கான மூலாதாரங்கள்	61
கடவுள் “அணு”வும் சிவனின் நடனமும்!	67
தமிழர் நாம் அறிய வேண்டிய தமிழ்ச் சங்கங்கள்	71
சப்பாத்து (சிறுகதை)	75
வளமார் நெடுங்கேணி	78
அன்புக் கட்டளை	82
கவிதைத் தொகுப்பு	83
வண்ணி வளம் பெருக வந்த சிவன்	85
எழில் இழந்து போகாதே எனதாரே	86
மனிதனும் மனிதமும்	88
இலக்கிய பெருவிழா என்றதுமே உள்ளம் இனிக்கிறது.	90
பண்பாட்டுச் சமாதிகள்	93
நல்தோர் உலகம் படைத்திடுவோம்	97
விந்தை மனிதன் வியத்தகு மனிதன்	99
இறம்பைக்குளம் விநாயகர் ஆலய மணியோசை அதிரும் வெள்ளிக் கிழமை	102
நாட்டியப் பேராசான் கலைஞர் வேலானந்தனுடனான நேர்காணல்	105
ஏகலைவன் (இசை நாடகம்)	110
ஹீவன்ஸி (இசை நாடகம்)	121
வவுனியா வடக்குப் பிரதேச கலை இலக்கிய விழா போட்டி முடிவுகள் 2013	137
நெடுங்கேணி பனை தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவு சங்கம்	138

தமிழ்க்காய் வாழ்த்து

நீராடுங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்குக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ் பரத கண்டமிதில்
தக்க சிறுபிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமே
தெக்கணமும் அதில் சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்தபெருந் தமிழனங்கே!

பல் உயிரும் பலாலகும் படைத்து அளித்துடைக்கினும் ஓர்
எல்லை அறுபரம்பொருள் முன் இருந்தபடி இருப்பது போல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும் துளைவும்
உன்னுதிரத்து எழுந்தே ஒன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா உன்
சீர் இளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துமே.

மனோன்மணியம் பெ.சுந்தரம்பிள்ளை.

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே
வானமளந்ததனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே

குழ்கலி நீங்க தமிழ்மொழி ஒங்க
துலங்குக வையகமே
தொல்லை வினைதரு தொல்லை அகன்று
சுடர்க தமிழ் நாடே

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே
வானமறிந்ததனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே
வளர்மொழி வாழியவே

சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

வவுனியா வடக்குப் பிரதேச கீதம்.

வாழ்க நெடுங்கேணி வளம் நிறை நகருறை
வளர் பிரதேச நற் செயலகமே
வன்னி நிலத்தழகெண்ணி மகிழ்ந்திட
வாய்த்தநற் பிரதேச செயலகமே

(வாழ்க)

வற்றா ஊற்றின் வளம்மிகு கேணிகள்
பெற்றாய் தாயேபுகழ் பெற்றாய்
அற்றார் அழிபசிதீர்க்கும் அரிசியின்
நற்றாய் நீயே நலம்மிக்காய்

(ବାହୁଦିକ)

முல்லையும் மருதமும் முயங்கிய நிலமாய்
முத்த நிலம் எனப் பெயர் பெற்றாய்
எல்லை இலாப்புகழ் கொண்ட நம் தாயே
என்றும் வாழ்கவென வாழ்த்துகிறோம்

(வாழ்க)

ஈழ வளத்திருநாட்டின் இதயமாய்
இலங்கு புகழ்வன்னி எழிலரசே
காலநிலை கனிவளம் தரும்
நன்மைபெறு வன்னி நிலத்தரசே

(வாழ்க)

குளமும் வயலும் குளிர்தரு சோலையும்
வளமாய் அமைந்த நம் உயிர்த்தாயே
அழகும் கலைகளும் அரியபால் தேனும்
அன்று போல் மீண்டும் உயிர்தாயே

(வாழ்க)

பொன்னென வழியும் வியர்வையில் நனையும்
 பூமித்தாயே நம் தாயே
 அன்னமளித்துயர் விருந்தில் மகிழ்ந்திடும்
 அன்னை தாயே வணங்குகிறோம்

(வாழ்க)

வவுனியா மாவட்ட வடக்குப் பிரிவாம்
வளமிகு நெடுங்கேணிப் பிரதேசம்
அவனியில் சிறப்புற அனைவரும் வாழ்த்தி
அடிபணிந்தே நாம் போற்றிடுவோம்

(வாழ்க)

அடங்காப் பற்றென அன்றொரு பேர்கொள் அன்னையெம் தாயே வாழ்த்துகின்றோம் திடங்கொள் பண்டாரவன்னியன் ஆண்ட கேசமே உன்னை வணங்குகின்றோம்.

(வாழ்க)

கவிஞர் கலாநிதி அகளங்கன்.

கலைத்தாய் வாழ்த்து

கலைத்தாயைப் பணிவோமடா
கலைத்தாயைப் பணிவோமடா
அலைகடலாய் ஆர்ப்பரிக்கும்
தலைமகளாம் தமிழ் மகளின்

(கலைத்தாயைப்)

மேடை பல காண்போம்
மேவு புகழ் கொள்வோம்
தேவைமிகு கலை பெருக்கி
தேனினிய தமிழ் வளர்க்க

(கலைத்தாயைப்)

காடுவளர் சோலை
கானமயில் ஆடும்
மானினங்கள் கூடும் எங்கள்
வவுனியா வடக்கினிலே

(கலைத்தாயைப்)

இயற்றமிழை வளர்ப்போம்
இசைத்தமிழை வளர்ப்போம்
நாடகத் தமிழ் கலந்து
நானிலம் செழித்திடவே

(கலைத்தாயைப்)

பாடல் பலபாடி- பரதம்
ஆடல் இசை ஆடி நலம் பெறவே
வீடும் நாடும் நலம் பெறவே
கோடியின்பம் தருபவளாம்

(கலைத்தாயைப்)

வித்தை பல கற்போம் (கலை)
சத்தியத்தைக் காப்போம்
நித்தமதைக் கடைப்பிடித்து
தர்மமதாய் கொள்வதற்கு

(கலைத்தாயைப்)

காவியங்கள் படைப்போம் - கலைத்
தேவிபுகழ் சொல்வோம்
மேவுமிசை நாடகத்தால்
மேன்மை பெறும் வாழ்வதனால்

(கலைத்தாயைப்)

பரதக் கலை வளர்ப்போம் - சத்திய
விரதமொன்று கொள்வோம்
சிரம்தனையே சாய்த்து - கலை
அரும் புகழை உலகறிய

(கலைத்தாயைப்)

-ஞானக்கதிரோன் பரந்தாமன்-

வவுனியா வடக்குப் பிரதீச கலாசாரப் பெருமை - 2013

இந்பஸ்வர்கள் - திரு.க.நானுரூஜா (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு. ம.புரைச்சின்கல் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.தேவி.விஜிதா சௌகலுதார் (செய்யணான்) , திரு.க. முந்தூரேன் (பி தோச செயலாளர் , தலைவர்) , திரு. வே. ஆயுகூன் (உதவிப் பி தோச செயலாளர் , உதகமைவர்) , திரு. வே.கணக்கோண்டாஜன் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.சி.நவாடணம் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.சி.நாத் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.ச.கட்சிநிகந்தன் (உப செயலாளர்) , திரு.த.துரேந்தீரா (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.க. சக்திச்சௌன் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.ப.கந்திப்பானன் (பொருளாளர்) , திரு.க.ரத்வீஸ் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.ப.றஜீவன் (நிஃவாக உறுப்பினர்)

நிற்பஸ்வர்கள் - திரு.செ.கோபிநாத் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.ச.கட்சிநிகந்தன் (உப செயலாளர்) , திரு.த.துரேந்தீரா (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.க. சக்திச்சௌன் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.ப.கந்திப்பானன் (பொருளாளர்) , திரு.க.ரத்வீஸ் (நிஃவாக உறுப்பினர்) , திரு.ப.றஜீவன் (நிஃவாக உறுப்பினர்)

தாபனக்கிளை, கணக்குக்கிளை மற்றும் வெளிக்கள உத்தியோகத்துர்கள்

இருப்பவர்கள் - திருமதி. பா.தனுசியா, திருஷ்டி. விஜிதா சௌல்வகுமார், திரு. கு.கிருக்ஷணகுமார், திரு. க. பரந்தாஸன் (பிரதேச செயலாளர்) திரு. ம. சிவகுமார் (கணக்காளர்), திரு. வே. ஆயகுஸன் (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திரு. ந. சிவஞேசன்.

நிற்பவர்கள் - சௌல்வி. ரத்சிகா, திரு. த. தர்ஜெந்திரா, திரு. ஒ. சக்தீரசன், திரு. சி. சதீஸ்குமார், சௌல்வி. ச. பிரதீபா, சௌல்வி. சி. பிரியதர்சனி, சௌல்வி. ய. திரிசா, திரு. சதீஸ்வரன், திரு. சி. சந்திரபாஸன், சௌல்வி. த. வினாஜா

திட்டமிடல் கிளை, காணிக்கிளை உத்தியோகத்துர்கள்

இருப்பவர்கள் - திருஶ்நிவர்ணி, திரு. வே. ஆயகுஸன் (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திரு. க. பரந்தாஸன் (பிரதேச செயலாளர்) திரு. வெ. கு. கோந்திரன் (காணி உத்தியோகத்துர்), திரு. பெ. கோபாலசிங்கம், திரு. சி. கோவில்வாணி.

நிற்பவர்கள் - சௌல்வி. உ. தேவமார், சௌல்வி. த. கண்஠ாரி, சௌல்வி. த. சுபேதா, திரு. க. தர்சன், சௌல்வி. உ. சாதனா, சௌல்வி. கு. தர்சிகா, சௌல்வி. வ. கஜானி

பிரதீச செயலாளர் மற்றும் உதவிப் பிரதீச செயலாளருடன் அபிவிருத்தி உத்திமோகத்துர்கள்

குருப்பவர்கள் - செல்வி கூ. பிரநுதா, செல்வி கோ. யூரி, செல்வி சு. சிவக்கா, செல்வி வே. பிழே ஷதா, திரு. ஶதி. ஜ. மேனகா, திரு. ஶதி. சி. பேணு காஞ்சி, திரு. ஶதி. சு. பந்தினி, செல்வி வே. ஜான்சி, செல்வி கூ. ரஜிதா

குருப்பவர்கள் - திரு. கு. நிருங்கித்துமரன், திரு. ஶதி. அ. ரங்கித்துமரன், திரு. த. சுதாகரன், திரு. அ. கோதுவக்கண்ணன், பிரதீச செயலாளர், உதவிப் பிரதீச செயலாளர், திரு. செல்வந்தன், திரு. கு. ராண்சன்

நிறப்பவர்கள் - திரு. கு. குளன், திரு. மா. செந்தித்துமரன், திரு. கோ. கேசவன், திரு. அ. ஜங்கரன், திரு. சே. ராஜ்ஞமரன், திரு. க. தவபாலசிங்கம், திரு. பா. ரஜிவன், திரு. கு. குளஞ்சிங்கம், திரு. ப. மணிவண்ணன், திரு. சோ. பவானந்தன், திரு. க. ஜயந்தனுபன், திரு. ஜ. திருவராம்கன், திரு. சி. வேண்டா திரு. ஜ. கோபிநாத்

பிரதீச செயலாளர் மற்றும் உதவிப் பிரதீச செயலாளருடன் சமுரத்திக்கிளை உத்திமோகத்துர்கள்

குருப்பவர்கள் - செல்வி சி. சிவசுரா, திரு. ஶதி. சி. சுர்மிளா, திருநிட. ஜ. யோகிதா, செல்வி தே. சிந்துஜா, செல்வி கு. ஜெனிற்றா, செல்வி ந. நாகேஸ்வரி, எல்வி. மு. எஜயந்திமரன், திரு. ஶதி. ர. புவிதா, பிரு. ஶதி. கு. கோகிளா, செல்வி நா. ராகிளி

குருப்பவர்கள் - திரு. ர. ரட்னபாலன், திரு. சி. சுதாகரன், திரு. கு. குணவேங்கவரன், திரு. ஶதி. க. ஜீவதூ, பிரதீச செயலாளர், உதவிப் பிரதீச செயலாளர், திரு. யோ. ம. யுழிக்குமரன், திரு. ச. ரஜனிகாந்தன், திரு. கு. நிருங்கித்துமரன்

நிறப்பவர்கள் - திரு. த. சுகிதமரன், திரு. த. திருக்குமரன், திரு. ஹ. மு. மு. கூர்க்காட், திரு. மு. பருத்தீபன், திரு. நிட. மதுராதீபன், திரு. ச. சிறிதாரன், திரு. வி. விஜயகுகன், திரு. திரு. க. நிதிரங்கன், திரு. ந. கபிநாத், திரு. கோ. சிவநூசலிங்கம், திரு. த. சுதாகரன், திரு. ந. ஜூ. ஜேவேங்கவரன், திரு. ச. கோதுவக்குசும்மனா, திரு. யோ. த. முழுகுமரன், திரு. அ. ஜி. ஜோதுன், திரு. கோ. கபினன்.

பிரதேச செயலாளர் மற்றும் உதவிப் பிரதேச செயலாளருடன் கிராம செலவழாளர்கள்

குருப்பவர்கள் - திரு. எ. கோபால், திரு. சி. நவாரட்ஜுங், திரு. சு. வத்செந்திரம், உதவிப் பிரதேச செயலாளர், பிரதேச செயலாளர், திரு. வே. கணகவேங்கௌண், திரு. வி. அருளாநந்தம், திரு. ஜி. யரியசீன், திரு. ஆ. கணேசபிள்ளை.

நிற்பவர்கள் - திரு. சி. சிவகாந்தன், திரு. கா. பிரதீபன், திருஶ்தி உ. பிரதீபா, செல்வி சி. பிருடிலா, செல்வி யோ. பத்மஞபி, திருஶ்தி. வ. தனுஜா, திரு. செ. சுபால், திரு. ஃ. சு. ஆரந்தர்.

பிரதேச செயலாளர் மற்றும் உதவிப் பிரதேச செயலாளருடன் அலுவலக ஊழியர்கள்

நிற்பவர்கள் - திரு. ச. சுந்திரகுமர், திரு. k. k. சேனாயக்கு, திரு. சி. வசந்தராசன், திரு. சி. சோனாந்தாசாமி, திரு. க. வரதராஜன்

மலராசிரியரின் கையத்திலிருந்து...

பண்ணொடுங்காலம் தொன்மை வாய்ந்ததும் பழம்பெரும் பண்பாட்டு அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதுமான சிறப்புமிகு வரலாறு தமிழர் வரலாறு. தமிழர் தம் கலைகளும் பாரம்பரியங்களும் பழக்கவழக்கங்களும், படைப்புக்களும் என்றும் எமது இருப்புக்களை எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன. காலம் தோறும் தமிழ்மொழி செம்மையாய் வளர்வதற்குக் காரணம் பல சான்றோர்கள் தமிழ்மொழியை தம் உயிரெனவே மதித்து தமிழ் வாழ உழைத்தமையே ஆகும்.

மாறிவரும் உலகில் எம் இனம், மொழி மீதான பற்றும் உணர்வும் எம் இனம் சந்ததியினரிடையே அற்றுப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற கவலைக்குரிய இக் காலகட்டத்தில் தமிழ்மொழியினையும் தமிழர் வரலாற்றினையும் கட்டிக்காக்க வேண்டிய தார்மீகப் பொறுப்பு எம் கரங்களில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழி, தமிழர் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் சார்ந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதும் படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்வதும் காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

அந்தவகையிலே தமிழரின், தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்களைத் தனித்துவமாய் தன்னகத்தே கொண்ட வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தின், பிரதேச கலாசாரப் பேரவை வருடந்தோறும் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவினை நடத்துவதோடு “மருதமுகிழ்” என்னும் நூலையும் வெளியிடுவது சிறப்புக்குரியது. எனவே இந்த வருடமும் “இயல், இசை, நாடகத்தால் இன்பத்தமிழ் வளர்ப்போம்” என்னும் மகுடவக்கியத்திற்கமைய விழா நடைபெறுவதுடன் சிறப்புமிகு அம்சங்களைத் தாங்கிய “மருதமுகிழ்” நூல் வெளியீடும் இடம் பெறுகின்றது.

அத்துடன் எம் இனத்தின், மொழியின் என்றும் மங்காத இருப்புக்களையும் சிறப்புக்களையும் பறைசாற்றும் இனிய நிகழ்வாக இதனை நான் காண்கிறேன். மேலும் சிறந்ததோரு கலைஞராக இருப்பதுடன் எம் இனத்தில், மொழியில், பண்பாட்டுஅம்சங்களில், கலைவடிவங்களில் ஈடுபாடும் பற்றும் கொண்டு அதற்காக அயராது உழைத்து வரும் வவுனியா வடக்குப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும் பிரதேச செயலாளருமாகிய திரு.க.பரந்தாமன் ஜயா அவர்களின் இப்பணியை வாழ்த்த தமிழில் வார்த்தைகள் கிடையாது.

தமிழரின் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களையும். கலைவடிவங்களையும் சுமந்து சிறப்புடன் மலரும் “மருதமுகிழ்” என்ற ஆண்டு மலரின் ஆசிரியர் என்ற வகையில் ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அறிஞர்களுக்கும் நூலாக்கப் பணிகளில் என்னோடுதோள் கொடுத்தமலர்க்குமுவினருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நிதியுதவி வழங்கிய நெடுங்கேணி பனைதென்னை கூட்டுறவுச் சங்கத்தினருக்கும் அச்சேற்றிய அகரம் நிறுவனத்தினருக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் என் இதயம் கணிந்த நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் வழங்குவதில் மனதார மகிழ்கின்றேன்.

“தமிழ்த் தாயின் கருவில் உதித்தேன்
தமிழுக்காய் மடிந்தும் போவேன்”

திரு.ஜெகதீஸன் கோபிநாத்
பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு.

கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து...

வவுனியாவடக்கு கலாசாரப் பேரவையினர் 2013 ஆம் ஆண்டுக்கான கலாசார விழாவினை வெகுசிறப்பாக நடத்துவதையிட்டு பெருமகிழ்யடைகின்றோம். இதற்கு இவ்விழாவில் பிரதமவிருந்தினராக வடமாகாணக் கல்வியமைச்சின் செயலாளர் கலந்து கொண்டு சிறப்பிப்பது எமது முயற்சிக்கு மேலும் வலுச்சேர்ப்பதாய் அமைந்துள்ளது. வவுனியாவடக்கு கலாசாலப் பேரவை கடந்த மூன்று வருடங்களாக எமது பாரம்பரியக் கலைவடிவங்களை மீளமக்கள் மத்தியில் கொண்டுவந்து இவற்றினாடாக எமது மக்களின் கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் சிதைவுறாமல் காப்பதில் பெரும் பங்களிப்பினை செலுத்திவருகின்றது.

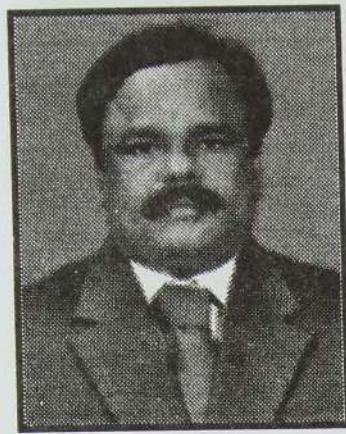
இவ்வருடமும் எமது கலாசாரப் பேரவையின் வெளியீடான “மருதமுகிழின் முன்றாவதுமுகிழ்” வெளிவருவது எமக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இந்த நூலின் பிரசவமானது எமக்கு பொருளாதார ரீதியிலும் எமது கடமைகளுக்கு அப்பால் செயற்பட வேண்டிய பல சவால்களைக் கொடுத்திருந்தாலும் எமது பிரதேச கலைஞர்களின் ஆக்கங்களுக்கு ஒரு களம் தேவை என்ற அடிப்படையில் இதனை நாம் தொடர்ந்தே ஆக வேண்டிய கடமைப்பாட்டிலுள்ளோம்.

கடந்தவருடம் எம்மால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட இரு நாடகங்கள் மூலமாக அறுபதிற்கு மேற்பட்ட புதிய கலைஞர்களை நாம் தோற்றுவித்திருந்தோம். இதில் சிறப்பம்சம் என்னவென்றால், எம்மால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட நாடகங்களிலொன்றான ஒலுமடு அ.த.கபாடசாலை மாணவர்களின் “சகுந்தலை’என்னும் நாடகம் வவுனியா மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையிலான போட்டியில் முதலாமிடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதும், வடமாகாணப் போட்டியில் நான்காம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதும் ஆகும். இந்நாடகத்தைப் பயிற்றுவித்த “இசை நாடகவள்ளல்” ம. தெரியநாதன் அவர்களுக்கு வவுனியா வடக்கு கலாசாரப் பேரவையின் சார்பிலே நன்றியைக் கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அதேபோல இவ்வருடம் கனகராயன்குளம் மகாவித்தியாலய மாணவர்களின் மத்தியில் அரிச்சந்திரமயானகாண்டம் என்கின்ற இசைநாடகமும் நெடுங்கேணி மகாவித்தியாலய ஆசிரியர்கள், மணவர்கள் பங்குபற்றும் ஸ்ரீவள்ளி என்கின்ற இசைநாடகமும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்படுகின்றது. இதுவொரு சிறந்த முன்னேற்றமானதும் முன்னுதாரணமானதுமான நடவடிக்கையாக நாம் கருதுகின்றோம். ஏனெனில் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் நாடகங்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றபொழுதுஅதுஅடுத்தசந்ததியினரின் கைகளிலே செல்வதற்கானகளமாக அமைகின்றது.

எனவே இவ் வருட கலைவிழா ஒரு முத்தமிழ் விழாவாக நாடகம், நடனம், வில்லுப்பாட்டு, பட்டிமண்டபம், கோலாட்டம், பண்பாட்டுப் பேரணி, புரவிந்டனம், காவடியாட்டம் மற்றும் பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைவது எமது கலாசாரப் பேரவையின் குழு முயற்சிக்குக் கிடைத்த பெருவெற்றியாகும். இது எதிர்வரும் ஆண்டுகளிலும் தொடரும். மருதமுகிழ் நூலினை வெளியிட அரூம்பாடுபட்ட நூலாசிரியர், கலாசாரஉத்தியோகத்தர், ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அனைவருக்கும், இவ் விழாசிறப்புற அமையப்பாடுபடுகின்ற வவுனியாவடக்குப் பிரதேசசெயலக உத்தியோகத்தர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதியினையும், ஆதரவினையும் வழங்கிய வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர் மற்றும் விருந்தினராகக் கலந்துசிறப்பிக்கின்ற அனைவருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகளைக் கூறி இச் செய்தியினை நிறைவு செய்கின்றேன்.

திரு.க.பரந்தாமன் (பிரதேசசெயலாளர்)
தலைவர்,
கலாசாரப் பேரவை, வவுனியாவடக்கு.

வடமாகாண கல்வி அமைச்சர் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகத்தினால் வெளியிடப்படும் “மருதமுகிழ்” என்னும் சஞ்சிகைக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

“இயல் இசை நாடகத்தால் இன்பத் தமிழ் வளர்ப்போம்” என்ற மகுட வாக்கியத்திற்கமைய தமிழர் பண்பாடுகளையும் பாரம்பரியங்களையும் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உயரிய எண்ணத்துடன் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவும் மருதமுகிழ் என்னும் சஞ்சிகை வெளியீடும் அமைகின்றன. இத்தகைய செயற்பாடுகள் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்களை வெளிக் கொணர்வதற்கு அரிய சந்தர்ப்பமாக அமைகின்றன. இச் சந்தர்ப்பத்தினை இவர்கள் நன்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே எனது எதிர்பார்ப்பாகும்.

இப் பிரதேச மக்களது கலை, பண்பாடு, ஒழுக்கம், விழுமியங்கள் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகத்தினால் முன்னெங்கப்பட்டுவரும் செயற்பாடுகள் பாராட்டத்தக்க வேண்டியனவாகும்.

இச் சஞ்சிகை வெளியீடும் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவும் சிறப்புற அமைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி எனது வாழ்த்துக்களை வழங்குகின்றேன்.

சி.சத்தியசீலன்,
செயலாளர்,
கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
வடமாகாணம்.

அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி

வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகத்தினால் நடாத்தப்படும் வருடாந்த கலை இலக்கிய விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் மருதமுகிழ் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

வவுனியா வடக்கில் மீள்குடியமர்ந்த மக்களின் பல்வேறு தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அரசாங்கம் பிரமிக்கத்தக்க அபிவிருத்தி திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகிறது.வீடுமைப்பு,வீதிஅபிவிருத்தி,கமநல அபிவிருத்தி,விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தை வாய்ப்பு என்பன அவற்றுள் சில.இவ்வாறு பல்துறை அபிவிருத்திகளையும் கண்டு வரும் வவுனியா வடக்கிற்கு மகுடம் சூட்டுவது போல் வருடாந்த கலை இலக்கிய விழா அமைகின்றது.

நீண்டகால இடைவெளிக்குப்பின்னர் தத்தமது சொந்த இடங்களில் மீள்குடியமர்ந்துள்ள வவுனியா வடக்குப் பிரதேச மக்கள் தமது அடிப்படை தேவைகளை படிப்படியாக பூர்த்தி செய்து வரும் வேளையில் தமக்கேயுரிய கலை கலாசாரங்களை பேணும் பொருட்டு தொடர்ச்சியாக பிரதேச கலை இலக்கிய விழாவை நடாத்துவதும் மருதமுகிழ் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருவதும் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

பொதுமக்களுக்கேயுரிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொடுப்பதற்காக அயராது உழைத்து வரும் வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலாளரரும் அவரது பணிமனை உத்தியோகத்தற்களும் கலைகளையும் வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக தொடர்ச்சியாக கலாசார விழாவை ஒழுங்கு செய்து வருவதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

எனவே பிரதேச கலாசார விழாவையும்,மருதமுகிழ் சஞ்சிகை வெளியீடினையும் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் என்ற வகையில் மனதார வாழ்த்துவதுடன், இவ்வாறான பணிகள் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும் என்ற வேண்டுதலையும் தயவுடன் முன்வைக்கின்றேன்.

எம். கே. பந்துல ஹரிஸ்சந்திர
அரசாங்க அதிபர் / மாவட்ட செயலாளர்
வவுனியா.

மேலதிக அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

ஒரு இனத்தின் தொன்மையினையும் பெருமையினையும் எடுத்துக்காட்டும் சான்றுகளாக அமைபவை அவ்வினத்தின் கலைவடிவங்களாகும். இவற்றில் கண்ணாடியாக அமைவது இலக்கியங்கள். குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் மொழி, நடை, உடை, பாவனை, உணவு முதலிய பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பிரதிபலிப்பவை அப்பிரதேசத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களே.

இலக்கியங்கள் சமூகப் பிரக்ஞை. அதாவது சமூகத்தின் வெளிப்பாடு, குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தபுலவன் தன் உள்ளக்கிடக்கையை, தான் வாழும் சமூகத்தில் தான் கண்ட அனுபவங்களை, சமூகத்தின் குறை நிறைகளை வெளிப்படுத்தி சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்துகின்ற ஊடகமே இலக்கியங்கள். படித்தவர்கள் முதல் பாமரமக்கள் வரை எளிதாக விளங்கக் கூடிய வகையில் இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளதுடன், சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்தக் கூடிய ஒழுக்க விழுமியக் கருத்துக்களை விளக்கக்கூட்டகள் மூலம் நேரடியாக கூறுகின்றமையை நாம் பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களில் கண்டுகொள்ளலாம்.

வயலும் வயல் கூழ்ந்த பிரதேசமான மருத நிலங்களைக் கொண்டுள்ள வன்னிப் பிரதேசத்தின் வடபாலமைந்து விளங்கும் வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகத்தின் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவை முன்னிட்டு அப்பிரதேசத்தின் கலை வடிவங்களைத் தன்னகத்தே உள்ளடக்கி மலரும் “மருதமுகிழ்” என்னும் சஞ்சிகை சிறப்புற வெளிவர எனது நல்லாசிகள்.

திருமதி. எஸ். மோகநாதன்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்
வவுனியா மாவட்டம்.

பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கலைக்கும் இலக்கியத் துறைக்கும் பெருமை சேர்க்கும் முகமாகவும் கலை இலக்கிய கர்த்தாக்களை பாராட்டி கொரவிக்கும் முகமாகவும் பிரதேச செயலகங்கள் கலை இலக்கிய விழாக்களை நடாத்தி வருவது பாராட்டுதற்குரியது. இயற்கை வளம்மிகுந்த வவுனியா மாவட்டத்தில் வவுனியா வடக்கு பிரதேசம் வளம்மிக்க செம்மைசார் இசை, நடன, நாடக, கலைஞர்களை தன்னகத்தே கொண்டு தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதிலும் பாரம்பரிய விழுமியங்களை காப்பதிலும் இப் பிரதேசத்தில் கலை இலக்கிய மன்றங்கள் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டுவருவது கண்கூடு. புறம் சார்ந்த அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் மட்டுமன்றி அகவிருத்தி செயற்பாடுகளும் இங்கு முன்னணியில் திகழ்கிறது என்பதனை இங்கு வாழும் கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க வுவுனியா வடக்கு பிரதேசத்தின் கலாசாரப் பேரவை கலை இலக்கியப் பெருவிழாவை முன்னெடுப்பது மட்டுமன்றி “மருதமுகி”என்னும் சஞ்சிகையையும் வெளியிடுவது சிறப்பிற்குரியது. இந் நூல் இப் பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய வரலாற்று மரபுகளை மற்றும் பண்பாடுகளை பிரதிபலிக்கும் ஆவணமாக அமையும் என நம்புகிறேன். இம் மலருக்கு வாழ்த்து செய்தி வழங்குவதில் பெருமையடைவதோடு இவ் விழா சிறப்புற அமையவும் “மருத முகி” காத்திரமாக வெளிவரவும் எனது வாழ்த்துக்களையும் ஆசிகளையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

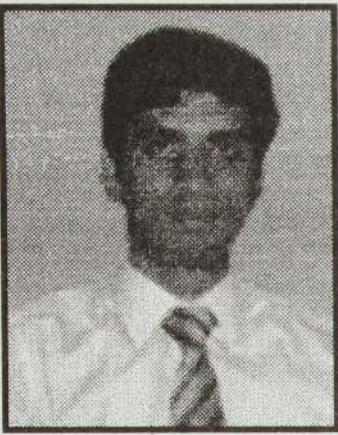
திருமதி.என்.ஸ்ரீதேவி
பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம்,
வட மாகாணம்.

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நெடுங்கேணிப் பிரதேச செயலகத்தினால் வருடாவருடம் நடாத்தப்படும் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவும் அதன்போதுஅந்தப் பிரதேசத்தின் ஆர்வலர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கியதாக “மருதமுகிழ்” நூல் வெளியீடும் இடம்பெறுவது மகிழ்விற்குரியதாகும். ஒருபிரதேசத்தில் “கலை இலக்கியப் பெருவிழா நடைபெறுவதுடன் அதிலொரு காத்திரமான மலரும் வெளிவருகின்றமை அப்பிரதேசத்தின் பல்துறைசார்ந்த வளர்ச்சியையே எடுத்துக் காட்டுகின்றதெனலாம். இந்த வகையில் மேலும் மேலும் பிரதேசத்தை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் ஒருகலாசார குழுவை அமைத்து அதனுடாக எமது பாரம்பரியக் கலைகளைப் புத்துயிர் ஊட்டி பிரதேசத்தின் கலைஞர்களை ஊக்குவித்து நடாத்தப்படும் கலை இலக்கியப் பெருவிழா சிறப்புற வாழ்த்தி மருதமுகிழ் நூல் பலபடி உயர மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி.ப.கணேசலிங்கம்
வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர்,
வவுனியா வடக்கு.

உதவிப் பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

உலகத்திலே முதன் முதலில் மொழிக்கென ஒர் சங்கம் அமைத்து தங்கள் மொழியை வளர்த்தவர்கள் தமிழர்கள். இயல், இசை, நாடகமென்னும் முத்தமிழும் தென்மதுரையிலே அமைக்கப்பட்ட முதலாவது தமிழ்ச் சங்கத்திலே கருவற்றது. இத்தகைய சிறப்புமிக்க பாரம்பரியங்களிலிருந்து வந்த தமிழர் ஒவ்வொருவரும் தமது தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணைப்பிரியவேண்டும்.

அந்தவகையில் இந்துசமுத்திரத்தின் நித்திலமாம் இலங்கைத் திருநாட்டில், நீர் வளமும் நிலவளமும் கடல் வளமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற வடபுலத்தின், வந்தாரை வாழவைக்கும் வன்னிமண்ணில், உழவுத் தொழிலின் சிறப்பினை எடுத்தியம்பும் நெடுங்கேணி பிரதேசத்தில் முத்தமிழை வளர்க்கவேண ஒரு கலாசாரப் பேரவையினை நிறுவி அதனூடாக கலை இலக்கியப் பெருவிழாவினை நடத்திவருகின்ற எமது பிரதேச செயலாளர் திரு.க.பரந்தாமன் ஜயா அவர்கள் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவர்.

எமது பிரதேசத்தின் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவின் முத்தாய்ப்பாய் அமைவது “மருதமுகிழ்” என்ற நூல் வெளியீடே என்றால் அதுமிகையில்லை. முத்தமிழையும் தாங்கி புதுப்பொலிவோடு வருகின்ற “மருதமுகிழ்” என்ற எங்கள் குழந்தைக்குவயது முன்றுஎன்றாலும் “தோடுடையசெவியன்” என்று முன்று வயதிலேயே தேவாரம் பாடிய திருஞானசம்மந்தரைப் போல மருதமுகிழ் நூலும் புகழப்படும் என்பதில் எள்ளவும் ஜயமில்லை.

பலகாத்திரமான விடயங்களைத் தாங்கிவரும் மருதமுகிழ், முன்றாவது மலர் சிறப்பாக வெளிவர உழைத்த அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும், குறிப்பாக இரவு,பகல் பாராது உழைத்து வரும் நூலாசிரியர் திரு.ஜே.கோபிநாத் அவர்கள், மற்றும் அவருடன் இணைந்த மலர்க்குழுவினர், கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள், ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு.வே.ஆயகுலன்
உதவிப் பிரதேச செயலாளர்,
வவுனியாவடக்கு.

கலாசாரப் பேரவை செயலாளரின் உள்ளத்திலிருந்து

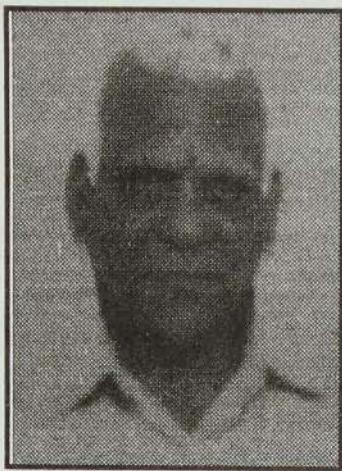
வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகத்திலே கலாசாரப் பேரவையின் பணி இவ் ஆண்டிலிருந்து விரிவுபெற்றுள்ளது. அந்த வகையிலே கல்வி, கலாசார, அபிவிருத்தி நம்பிக்கை நிதியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முதற்கட்டப் பணியாக தமது வறுமை நிலையினால் உயர் கல்வியைக் கற்க முடியாமல் தவிக்கும் மாணவர்களுக்கு இந்நிதியத்தின் மூலம் நிதியுதவி கிடைக்கின்றது. அத்துடன் கலை இலக்கியப் பணிகளில் தமது நூல்களை வெளியிட முடியாதுள்ள வவுனியா வடக்குக் கலைஞர்களுக்கு அன்பளிப்புத் தொகையுடன் கடன்தொகையும் தவணை அடிப்படையில் பெற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றது.

இசை நாடகங்கள், நடனம், ஏனைய கலைகளை மாணவர்கள், கலை ஆர்வமுள்ளவர்கள் இலவச சேவையாக பாடசாலைகளிலோ மன்றங்களிலோ பெற்றுக்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பிரபலமான கலைஞர்கள் மூலம் இது இம்முறையும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அதுமட்டுமன்றி உயர்தரத்திற்கான பரீட்சைகளை முன்னிட்டு வவுனியா வடக்குப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு இலவசமாகக் கருத்தரங்குகள் ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளோம். பாடசாலைகளுக்கிடையே நாடகப்போட்டிகளை அறிவித்து உயர்ந்த பரிசுத்தொகைகளை வழங்கி ஊக்குவித்துள்ளோம்.

இவ்வாறாகக் கலாசாரப் பேரவையின் பணிகள் தொடர்கின்றன. இதற்கு முழுமையாக பேரவையின் தலைவர் தனது பேராதரவை வழங்கி வருவதுடன் உபதலைவர் வே.ஆயகுலன் அவர்களும் உறுதுணையாகவுள்ளார். மற்றும் பொருளாளர் திரு.சந்திரபாலன் மற்றும் பேரவை உறுப்பினர்கள் தமது முழுமையான ஆதரவினை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இப்பேரவையினால் இப்பணிகளை மேற்கொள்வதாயின் நிதி மூலம் அவசியமாக உள்ளது. “அட்சய பாத்திரமாக” இந்நிதியத்தை மாற்றுவதற்கு எம்மால் ஆன முயற்சிகளை மேற்கொண்ட பொழுதிலும் கூட இம்மலரின் மூலம் உங்கள் ஆதரவினையும் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றோம்.

வடமாகாணக் கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சினால் வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகத்திற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபா நிதி ஒதுக்கிடப்பட்டமை கலைஞர்களின் கலைப்பயிற்சிக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும். அந்த வகையில் இவ்விழாவிலே மருதமுகிழ் மலரானது அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், மாணவச் செல்வங்களின் ஆக்கங்கள் இணைந்த மலராக வெளிவருகின்றது. இம்மலர் சிறப்பாக வருவதற்கு அயராது பாடுபட்ட இம்மலர் ஆசிரியர் திரு.ஜெ.கோபிநாத் அவர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவிப்பதுடன், இம்மலர் மலர்ந்து மணம் பரப்ப பேரவையின் சார்பில் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. விஜிதா செல்வகுமார்
(கலாசார உத்தியோகத்தர்)
செயலாளர்,
கலாசாரப் பேரவை, வவுனியா வடக்கு.

இலங்கையில் தமிழர் பிரதேசங்கள்

பேராசிரியர். சி.பத்மநாதன்
வரலாற்றுத்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கையில் ஏறக்குறைய முன்றிலொரு பகுதியிலே தமிழ்மொழி பேசுவோர் பல நூற்றாண்டுக்காலமாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இந்த வரலாறு கி.மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே ஆரம்பமாகி விட்டது. எமக்கடுத்த தலைமுறையினரின் ஆய்வுகளும் இலங்கைத் தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தின் பங்குபற்றுதலுடன் நடைபெற்றுவருகின்ற ஆய்வுகளும் அண்மையில் கந்தரோடையிலும் போர்க் காலத்தில் இடித்தழிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அய்வுகளும் இதற்கு வலுச்சேர்க்கின்றன.

ஜேரோப்பிய காலனித்துவ ஆட்சியாளரிற் போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் இலங்கையிலே தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களைப் பற்றியும் தமிழ்மொழி வழங்கும் பிராந்தியங்களைப் பற்றியும் தாம் நேரடியாகக் கண்டும் கேட்டும் அறிந்தவற்றையும் சில சமயங்களில் ஆவணச்சுவடிகளிற் பதிவாகியுள்ளவற்றைப் பார்த்தும் மிகத் தெளிவாகவும் ஆதாரபூர்வமாகவும் வர்ணித்துள்ளனர். “நீர்கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப் பாணப் பட்டினம் வரையுள்ள பகுதிகளில் வாழ்கின்றவர்கள் தமிழ்மொழியை சீராகப் பேசுகின்றனர். இலங்கையில் அவர்களே அதிக தயக்கமின்றிக் கிறிஸ்தவ சமயத்தை ஒப்புக்கொண்டவர்கள்” என்பது இலங்கை பற்றிப் 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு விரிவான வரலாற்று நூலை எழுதிய பாதிரியாரான பெர்ணாஷு த கேரோஸ் என்பவரின் குறிப்பாகும்.

இதனைக் காட்டிலும் உலாந்தக்காரரான பிலிப்பூஸ் வோல்டே என்னும் பாதிரியார் கூறுவன மிகவும் அழுத்தமானவை. அவர் மேல்வருமாறு எழுதுகின்றார். “இலங்கையில் வாழ்கின்றவர்கள் சிங்களத்தை மட்டும் பேசவில்லை, அவர்கள் தமிழ்மொழியினையும் பேசுகின்றார்கள். நீர்கொழும்பு தொடக்கம் கொழும்பு, கஞ்சத்துறை, கவருவலை, அலுத்கம, காலி, வெலிகம, மாத்தறை, தேநுவரை முதலான இடங்களில் உள்ளவர்கள் சிங்களத்தைப் பேசுகின்றார்கள். சோழ மண்டலக்கரைக்கு அண்மையிலுள்ளவாகிய, இலங்கையின் மற்றெல்லாப் பகுதியிலும் வழங்கும் மொழி தமிழேயாகும். சோழ மண்டலத்திலுள்ளவர்கள் முற்காலங்களில் சென்று தங்கள் தேசத்திலே குடியேறினார்கள் என்றும், அதன் விளைவாகவே தங்கள் ஆதியான முன்னோர்களின் நாட்டுக்குரியதான் தமிழ்மொழி அங்கெல்லாம் வழங்குகிறதென்றும் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தவர்கள் சொல்வதை நான் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன்”

கண்டி இராச்சியத்தில் நெடுங்காலம் தடுப்புக்கைதியாக வைக்கப்பட்டிருந்த பிரித்தானியரான ரொபர்ட் நோக்ஸ் எழுதிய 17 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய நூலிலுள்ள குறிப்பு இதனை மேலும் தெளிவுப் படுத்துகின்றது. அவர் தமிழரின் தேசம் என்பதைப் பற்றி மேல்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“நாங்கள் வியாழக்கிழமை பொழுது மதியத்தைக் கடக்கும் வரை பிரயாணஞ் செய்தோம். அப்பொழுது குருந்து ஓயா என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆற்றைக் கடந்தோம். அது நீராட்டமின்றி வரட்சியான நிலையில் காணப்பட்டது. அது கண்டி அரசனுடைய இராச்சியத்திற்கும் தமிழரின் தேசத்திற்கும் இடையிலான எல்லையாகும், எனினும் நாங்கள் தமிழர்கள் வாழும் நாட்டை அடைந்துவிட்டதால் சற்று ஏக்கமடைந்தோம். அந்த மக்களின் புரவலனாகிய வன்னியனார் அச்சத்தின் காரணமாக உலாந்தக்காரருக்கு திறை செலுத்துகின்றான், ஆயினும் அவன் கண்டி அரசன்மேற் கூடிய அனுதாபங் கொண்டவனாவான்.”

தமிழரின் தேசம் என்று ரொபர்ட் நோக்ஸ் குறிப்பிடுவது அடங்காப்பற்று வன்னியிலுள்ள மிகப்பெரிய பிரிவான பனங்காமம் பற்று என்பதாகும். வேறோரிடத்தில் தமிழர் தேசம் என்பதை கொய்லத் வன்னிநாடு (கயிலாய வன்னி நாடு) என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார். கயிலாய வன்னியன் அடங்காப்பற்று வன்னியில் மிகவும் பிரசித்தமானவன். யாழ்ப்பாணம் மீது போர்த்துக்கேயர் படையெடுத்துச் சென்ற போது அங்கு எதிராக போரிட்ட சங்கிலி குமாரனுக்கு துணையாகவிருந்த வன்னியரிற் கயிலாய வன்னியன் முதன்மையானவன். போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியதும் கயிலாய வன்னியன் நல்லூருக்குச் சென்று திறைசெலுத்த மறுத்து விட்டான். மற்றைய வன்னிபங்களும் அவனின் தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டதோடு பறங்கியரிடம் சென்று திறை செலுத்துவதை மறுத்துவிட்டன.

தென்னிந்தியாவிலிருந்தும் காலாகாலமாக கி.மு ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாக இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களிற் பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் குடியேறினார்கள். அவர்கள் அமைத்த குடியிருப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எகிராமங்கள், நகரங்கள், பண்டமாற்று நிலையங்கள், குறுநில அரசுகள் என்பன உருவாகின. ஆடங்காப்பற்று வன்னியிலும் இந்த மாற்றங்கள் இடம்பெற்றன. அங்கு காணப்படும் பிராமிச் சாசனங்கள் அதற்குரிய ஆதாரங்களாகும்.

இராசதானிகளை மையமாகக் கொண்ட, பரம்பரை வழியான குடியாட்சி முறை வலுப்பெற்ற பொழுதிலும் பூர்வகாலத்தில் உற்பத்தியான சிற்றரசுகள் ஏதோவொரு வகையில் தொடர்ந்தும் நிலைபெற்றன. சுயாட்சி உரிமையும் அதிகாரமும் கொண்ட அந்நிலப் பிரிவுகளைப் 13ஆம் நூற்றாண்டு முதலாக வன்னி என்று குறிப்பிட்டனர். அது தமிழ், சிங்களம், பாளி ஆகிய மொழிகளில் அமைந்த நூல்களிலே பொது வழக்காகி விட்டது. தமிழகத்திலுள்ள மரபொன்றின் மூலமாகவே இவ் வழமை இலங்கையில் ஏற்பட்டது.

தமிழர் வாழும் பகுதிகளான அடங்காப்பற்று, திருகோணமலைப் பிரதேசம், மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் என்பவற்றில் வன்னிச் சிற்றரசுகள் நெடுங்காலம் நிலைபெற்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பு யாழ்ப்பாணம், வன்னி, திருகோணமலை ஆகிய பிரதேசங்களில் சில காலம் சாவகர் ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்கள் திருகோணமலையினைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனர் போலத் தெரிகின்றது. தம்பலாகாமத்தில் நிலை கொண்டிருந்த ஐகதப்ப கண்டன் என்னும் பெயருடைய படை கலிங்க மகானைச் சிறைப் பிடித்ததென்பதை அங்குள்ள கல்வெட்டொன்றின் மூலம் அனுமானித்துக் கொள்ளமுடிகின்றது.

17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒல்லாந்தர் அடங்காப்பற்று என்பதையே வன்னி என்று குறிப்பிட்டனர். அதிற் பனங்காமம், கரிகட்டுமூலை, கருநாவல் பத்து, முள்ளியவளை, மேல்பத்து, தென்னமரவடி என்னும் ஆறு பிரிவுகள் இருந்தன்.

அவற்றின் ஆட்சியாளர் வன்னிபம்/வன்னியனார் என்ற பதவிப் பெயர்களை பெற்றவர்கள். முற்காலங்களில் அவர்களின் ஆட்சியுரிமை சந்தன வழிமுறையாகும். அதனை ஒல்லாந்தர் ஒப்புக் கொள்ளாதமையும் இரு சாராநுக்கும் இடையிலே தகராறுகள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும். அவர்களுக்குச் சில சீர்வரிசைகளும் அதிகாரங்களும் உரித்தானவை. முற்காலங்களில் அவர்கள் தங்கள் ஆட்சிப் புலங்களில் எல்லா விதமான அதிகாரங்களையுங் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் நல்லூர் இராசதானிக்குப் போகும் சமயங்களிலே வரிசைகளோடும் வாத்தியங்களோடும் செல்வது வழமை. அரசாங்கத்தில் அரசனுக்கு அடுத்தபடியிலுள்ள நிலை வன்னிபங்களுக்குரியதாகும். அவர்கள் அரசரைப் போல முடிசூழ்க்கொள்ளவில்லை. நாணயங்களை வழங்கவில்லை. மற்றெல்லா வகையிலும் அரசரைப் போன்றவர்கள் என்பதால் ஐரோப்பியரிற் சிலர் வன்னிபங்களை “அரசர்” என்று குறிப்பிட்டனர். தமிழரசர் காலத்தில் செட்டிகுளம் பற்றிலும் வன்னியரின் ஆட்சி நிலவியது. ஆனாற் போர்த்துக்கேயர் அதனை கைப்பற்றி, வன்னியரின் ஆட்சியை ஒழித்து விட்டனர்.

தமிழ் நால்களில் அடங்காப்பற்று வன்னியின் வரலாறு தெளிவாக விளக்கப்படவில்லை. திருகோணமலை பிரதேசத்திலும் வன்னியரின் ஆட்சி நிலவியது. அங்கு திருகோணமலை, தம்பலாகாமம், கட்டுக்குளம், கொட்டியாரம் என்னும் நான்கு பற்றுக்கள் வன்னியரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன. அந் நான்கு பிரிவுகளிலும் தலைமுறை தலைமுறையாக ஆட்சிபுரிந்த வன்னியரின் பெயர்ப்பட்டியல்கள் கோணேசர் கல்வெட்டு என்னும் நூலில் அமைந்திருக்கின்றமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அவர்களில் இருவரின் பெயர்கள் சாசனங்களில் பதிவாகியுள்ளமையும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

பழுகாமம், போரதீவு, மட்டக்களப்பு, உன்னரசகிரி, நாடுகாடு, சம்மாந்துரை, பாணமை, கோறனைப்பற்று என்னும் வன்னிப்பரிவுகள் முற்காலத்து மட்டக்களப்பு தேசத்தில் அடங்கியிருந்தன. அங்கு 17ஆம் நூற்றாண்டிலே கண்டி மன்னரின் மேலாதிக்கம் ஏற்பட்ட பின்னும் வன்னிபங்கள் சுயாட்சி உரிமை பெற்றிருந்தது குறிப்பிடற்குரியது. உள்ளூர் நிர்வாகம், இறைவரி நிர்வாகம், நீதிப்பரிபாலனம் என்பன அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. கனிசமான அளவு படைகளையும் அவர்கள் கொண்டிருந்தனர். இராச்சியத்தின் பிரதானமான விடயங்கள் தொடர்பாகத் தேசத்துப் பிரதானிகள் இராசதானியிற் கூடிய பொழுது கிழக்கிலங்கை வன்னிபங்களும் இராசதானிக்கு அழைக்கப்பட்டனர்.

வன்னி நிலப்பகுதியிலே தமிழ்மொழியே வழங்கியதென்றும் அம்மொழியைப் பேசும் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களே அங்கு வாழ்ந்தனரென்றும் அங்கு ஒரு காலகட்டத்தில் ஆட்சி புரிந்த போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த அதிகாரிகளும் அவர்களின் தேசங்களை சேர்ந்த வரலாற்று ஆசிரியர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பிரித்தானியர் ஆட்சியிலும் அதற்கு பின் 1956ஆம் ஆண்டு வரையிலும் இந்நிலை தொடர்ந்தும் காணப்பட்டது என்பதை குடித்தொகை மதிப்பீட்டு விபரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இங்கு வழங்கும் தமிழ் மொழியிலே சிங்கள மொழிக் கலப்பு சிறிதளவேனும் ஏற்படவில்லை என்பது மொழியியல் ஆய்வுகளின் முடிவாகும். புத்தளம், கற்பிடி, யாழ்ப்பாணம், வன்னி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு தேசம் என்பன இந்நிலப் பகுதியில் அடங்கிய தனித்துவமான பிரதேசங்கள், புவியியல்சார் நிலைகளும் வரலாற்று அம்சங்களும் ஒவ்வொரு பகுதியின் சிறப்புக்களுக்கு ஏதுவானவை. வாணிபம், பண்பாடு, சமய நெறிகள், சமூகவழைமைகள் ஆகிய துறைகளில், இந்நிலைப்பகுதியிலே தென்னிந்தியச் செல்வாக்கு காலகாலம் ஏற்பட்டுள்ளது. அது

ஆதிகாலம் முதலாகத் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். இங்கு வரையறை செய்யப்பட்ட ஐந்துநிலப்பகுதிகளில் புத்தளம், கற்பிட்டி ஆகியவற்றிலே தமிழ்மொழி பேசுவோரின் நிலை பெருமளவிற்கு பலவீனமாகிவிட்டது. மொழி மாற்றம், குடியேற்றத்திட்டங்களின் மூலம் குடித்தெகையில் ஏற்பட்ட மாற்றம், சமயமாற்றம் முதலியன இதற்கான காரணங்களாகும். அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் விளைவாக இத்தெகைய மாற்றம் யாழ்ப்பானம், வன்னி ஆகிய மையப் பகுதியிலும் ஏற்படக் கூடிய சாத்தியம் தென்படுகிறது.

கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலம் முதலாகவே அப்பகுதிகளிற் சுயாட்சி உரிமை கொண்ட குறுநில அரசுகள் இருந்தன. ஜோப்பியரின் ஆட்சிக் காலங்களில் அவை பலவீனமாகிக் காலப்போக்கில் அழிந்து விட்டன. இப்பகுதிகளில் விளங்கிய குறுநில பகுதிகளைப் 13ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம், தமிழக வழமையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வன்னி என்றும் அவற்றின் அதிபர்களை வன்னியனார் அல்லது வன்னிபம் என்றும் குறிப்பிட்டனர். அதனால் வன்னிகள் 13ஆம் நூற்றாண்டில் உற்பத்தியானவை என்ற கருத்து வரலாற்று ஆய்வாரள்களிடையே நிலவிவந்துள்ளது. அந்தக் கருத்தினை முற்றாக நிராகரிக்க வேண்டிய நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலை புதிய ஆய்வுகளின் விளைவாக உருவாகியுள்ளது. வன்னிகளின் வரலாறு, பூர்வ காலத்து சிற்றரசுகளின் உற்பத்தியோடு தொடர்புடைய தாகும். அது கிறிஸ்தாப்தத்திற்கும் முற்பட்டது.

வன்னியும் நாகரும்

வன்னியில் மலைப் பாறைகளில் வெட்டப்பட்ட பிராமிக்கல்வெட்டுக்கள் ஐம்பத்து நான்கு இது வரை அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அவை மகாகட்சக்கொடி(04), எறுப்பொத்தானை(12), பெரியபுளியங்குளம்(35), வெடிக்கிநாறிமலை(03) ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. அவை யாவும் ஏற்குறைய 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை.

பூர்வீகமான நுண்கற்காலப் பண்பாடு, தென்னிந்திய உற்பத்தியடைய பெருங்கற் பண்பாடு, பெளத்த சமயம், அதன் தொடர்பு மொழியான பிராகிருதம் ஆகியவற்றின் சங்கமத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட சமூக, பண்பாட்டு மாற்றங்கள், அரசின் உருவாக்கம் என்பவற்றை அவை பிரதிபலிக்கின்றன. எனவே ஆவணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வன்னி நாட்டு வரலாறு இவற்றைப் பற்றிய ஆய்வு முயற்சிகளோடு ஆரம்பமாகின்றது. ஆனால் வரலாற்றறிஞர்கள் இக்கண்ணோட்டத்தில் இந்த ஆவணங்களை ஆராய முன்வரவில்லை. காலநிலை இதற்கொரு காரணமாகலாம். இங்கே குறிப்பிட்ட சாசனங்கள் அனைத்தும் பிராகிருத மொழியில் அமைந்தவை. இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிற் கிடைத்துள்ள சாசனங்களைப் போல இச்சாசனங்களும் பெளத்த சமயம் தொடர்பானவை. சங்கத் தாருக்கு உபாசகர் நிலையில் உள்ளவர்கள் குகைகளைத் தானம் பண்ணியமை பற்றியவை.

வவுனியா மாவட்டத்துச் சாசனங்கள் ஒரு பல்லினப் பண்பாட்டுச் சமூகத்தின் அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. சங்கத்தாரின் இலக்கிய மொழியும் பிராகிருதம் என்பதால் அதிலே சாசனங்களை எழுதியுள்ளனர். பிடக நெறியிற் புகுந்த உபாசகரின் பெயர்களும் பிரகிருத மொழிப் பெயர்களாகி விட்டன. அது சைவர்களினதும் வைணவர்களினதும் பெயர்கள் பெரும்பான்மையும் சமஸ்கிருத மொழி வழியான பெயர்களாக உள்ளதைப் போன்றது. பிற்காலங்களில் இல்லாமியராக மாறியவர்களின் பெயர்கள் அரபுமொழிப் பெயர்களாகவும், கிறிஸ்தவ

சமயத்துக்கு மாறியவர்களின் பெயர்கள் மேனாட்டுப் பெயர்களாகவும் மாறி விடுவதுண்டு.

எனவே ஒருவரின் பெயரினைக் கொண்டு அவரதும் அவரது முன்னோர் களினதும் பேச்சு வழக்கு மொழியினை அடையாளப்படுத்தலாகாது. ஆயினும் பெளத்தம் பரவியதன் விளைவாகப் பிராகிருதம் அமோகமான செல்வாக்கைப் பெற்றது. தென்னிலங்கையிற் பழைய பூர்வீகமான மொழி வழக்கு மெல்ல மெல்ல மறைந்து விட்டது. பிராகிருதத்தை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு புதிய மொழி காலப்போக்கில் உருவாகியது. அதுவே சிங்களம்/ கலப்பு மொழியான பிராகிருதத்தின் அம்சங்கள் அதிலும் உள்ளன.

இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களிற் பெளத்தம் மூலமாகப் பிரகிருதம் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றபோதும் அங்கு பிராகிருதமயமாக்கம் ஏற்படவில்லை. அங்கெல்லாம் பரவிய பூர்வகுடிகளோடு கலப்புற் ற பெருங்கற் பண் பாட்டு மக்களின் மேலோங்கிய செல்வாக்கினாலே தாய்மொழி வழக்கு உறுதியாகி விட்டது. வன்னிநாட்டு இடப்பெயர்கள் எல்லாம் தமிழ்ப் பெயர்கள். அவற்றிலும் 90 வீதமானவை குளம் என்பதை பின்னொட்டாக கொண்டவை. பிராகிருதத்திற் சொற்கள் மெய்யெழுத்தில் முடிவதில்லை. எனவே உயிரேறி வரும். எனவே குளம் எனுஞ்சொல் குளம் என்றாகிவிடும். வடமத்திய மாகாணத்தலும் வடமேல் மாகாணத்திலும் குளம் என்ற சொல்லுடன் முடியும் பெயர்கள் அனேகமானவை. வன்னி நாட்டில் குளம் குளம் என்று மாற்றம் பெறாமை அங்கு நாட்டார் மொழி வழக்கில் பிராகிருத மயமாக்கம் ஏற்படவில்லை என்பதன் அறிகுறியாகும்.

பொதுவாக ஆதிவாசிகளின் மொழி வழக்கிலுள்ள பெயர்கள் நெடுங்காலம் நிலைபெறுவதுண்டு. ஆயினும் இலங்கையின் தொன்னைக்காலத்து ஆதிவாசிகளான நுண்கற்கால மக்கள் நிலையான குடியிருப்புக்களையும் அவற்றின் பயனாக உருவாகக் கூடிய ஊர்களையும் குளங்களையும் அமைத்திருக்கவில்லை. எனவே கிராமிய வாழ்க்கையும் அதற்கு ஆதாரமான உற்பத்தி முறையும் செயற்கை முறையிலான நீர்நிலைகளும் பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாகவே தோன்றின. அவர்கள் தமிழ் திராவிட மொழியில் பேசியதால் நீர் நிலைகளைக் குளமென்று குறிப்பிட்டனர். வன்னியிலுள்ள ஊர்கள் பெரும்பான்மையும் குளம் என்ற சொல்லை பின்னொட்டாக கொண்டவை. குளத்தை ஏரி என்று சொல்வதும் தமிழ் வழக்கு. ஏரி என்பதன் தமிழ் வழக்கு சிங்கள வடிவம் ஏரிய என்பதாகும். மின்னேரிய என்பது அதற்கு உதாரணமாகும்.

பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்களின் ஆதியான குடியிருப்புக்களின் அண்மையிற் செயற்கை முறையிலான நீர்த்தேக்கங்கள் தென்னிந்தியப் பிரதேசங்களிற் காணப்பட்டன. அப்பண்பாட்டிற்குரிய மக்கள் இலங்கையிற் சென்று குடியேறிய பொழுது அவர்கள் உருவாக்கிய குடியிருப்புக்களிலே தமது அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நீரினைப் பெறுவதற்கும் பயிர்ச்செய்கைக்கும் வேண்டிய சிறிய குளங்களை அமைத்துக் கொண்டனர் என்பது பொருத்தமான சிந்தனையாகும். அவர்களுக்கு முன் அங்கு வாழ்ந்த நுண்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இது சாலக்காரியம் ஏனெனில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யாதவர்கள் உலோகக் கருவி பயன்படுத்தாதவர்கள் எனவே பெருங்கற் பண்பாட்டின் செல்வாக்கின் விளைவாகவே வன்னியிலே கிராமங்களும் அவற்றுக்கு வேண்டிய குளங்களும் உருவாகின கிராமங்களும் அவற்றின் வயல்களும் குளங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைந்ததால் குளம் என்பது அவற்றின் பெயர்களில் ஒரு பகுதியாகியது.

இலங்கையிலே காணப்படும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வவனியா மாவட்டத்தில் உள்ளவற்றிலே தான் தமிழ்மொழியின் செல்வாக்கு மிகக் கூடுதலாகக் காணப்படு கின்றது. அவற்றிலே வேள், வேலு, பருமக(ன்), பருமகள், அபி(அவ்வி) எனும் சொற்கள் வருகின்றன. தமிழர் இனப் பெயர் குறிக்கும் ஒரு சாசனங்கள் அவற்றிடையே காணப்படுகின்றன. தமிழ் பிராமி வடிவங்களுக்கு சிறப்பான டி, ரி, அ, ம, ஸி என்னும் எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. எ என்னும் எழுத்து இவற்றிடையிலே தான் மிகக்கூடுதலான் இடங்களில் காணப்படுகின்றது. அது பருமகள், பருமக நுகுய வேள், சிகரமள, நுகுயமள, பருமக அஸ அதேக வேள் என ஐந்து இடங்களிலே சொற்களின் இறுதி எழுத்தாக அமைந்துள்ளது. அஸ அதேக வேள் என்ற தொடரிலுள்ள இறுதிச் சொல்லை ஒரு பதவிப் பெயரைக் குறிக்கும் சொல்லாக கொள்ளலாம். அச் சொல் அடங்கிய கல்வெட்டு மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“பருமக அஸ அதே வேளஸ ஜாயா திஸாய லெணே”

(பருமகனும் குதிரைகளின் அதிபதியுமாகிய வேளாது மனைவி திஸாவின் குகை) இதில் வரும் வேள் என்ற சொல்லை இருவிதமாக விளக்கலாம். ஒன்று அவன் குதிரை அணி ஒன்றைக் கண்காணிப்பவன் அதனால் வேள் என்னும் பட்டம் பெற்றவன். மற்றது வேள் அவனது இயற்பெயர் என்பது நாக பரத என்னும் சமூகப்பெயர்கள் இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்களிலே சில இடங்களில் ஆட்களின் இயற்பெயராகவோ அப்பெயரின் ஒரு பகுதியாகவோ இடம்பெறுவது குறிப்பிடக் குரியது. அவன் குதிரைகளின் அணி ஒன்றுக்கு பொறுப்பானவன் பிரதேசத்து அரசனிடமிருந்து அவன் அப் பதவியைப் பெற்றிருத்தல் கூடும். அவன் பருமகன் என்ற பட்டம் பெற்றவன் குதிரைகளைப் பற்றிய சாசனக் குறிப்பு பெருங்கறபண்பாட்டுச் சின்னங்களை நினைவுபடுத்துவதாகும். இச் சாசனம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொண்டது. அதில் வரும் பருமகன் வேள்(வேள் என்ற சொல்லின் பிராகிருத வடிவம்) என்பன தமிழ்ச் சொற்கள். தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பாக உரிய ளகரம் வேறொரு கல்வெட்டில் மூவரின் பெயர்களில் வருகின்றது, அதன் வாசகம் மேல்வருவதாகும்: “பறுமக நுகுய வேள புதந ஸிகற மளஸ ச நுகுய மளஸ ச வெணே”

(பறுமகன் நுகுய வேளின் புதல்வாரன ஸிகரமள, நுகுயமள என்போளின் குகை) ஏன்பன இரு சகோதரரின் பெயர்கள். அவற்றிலே பின்னொட்டாக வரும் மள என்பது மள்ள(ன்) என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லின் பிராகிருத வடிவம் என்று கருதலாம். பிராகிருதத்திற் சொற்களின் இடையே வரும் மெய்யெழுத்துக்கள் இரட்டிப்பதில்லை. தமிழ் பிராமிச் சாசனங்களிலும் அதுவே நிலையாகும். எனவே மள்ள என்னும் திராவிட/தமிழ் மொழிச் சொல் பிராகிருத ஆவணங்களில் மள என்றே வரும். மள்ளன் என்பது அம் மொழியில் மள ஆகிவிடும். இவ்வடிப்படையில் நோக்குமிடத்து மள்ளர் என்னும் சமூகப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் கி.மு, இரண்டாம், முதலாம் நூற்றாண் கூகளிலே தெற்கு வன்னியில் வாழ்ந்தனர் என்று கருதமுடிகின்றது. பழந்தமிழ் தமிழ் நூல்களில் மள்ளரைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றமை இங்கு கவனித்தற்குரியது. நுகுய என்னுஞ் சொல் மேற்குறித்த சாசனத்தில் இருவரின் பெயர்களின் முற்பகுதியாக வருகின்றது. அதனைப் பிராகிருதச் சொல்லாகவோ கொள்ள முடியவில்லை. அது பூர்வீகக் குடிகளான நுண்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களின் மொழி வழக்கிலிருந்து வந்த ஒன்றாகலாம். வேறு பல பெயர்களும் இவ்வண்ணமானவை என்பது ஆழமான ஆய்வுகளின் மூலமாக உறுதியாகும்.

வேல் என்ற சொல் ஒருவரின் பெயரின் பின்னொட்டாக வருகின்றது. அது

பஸிதவேல் என்பவனின் மகளான ரோகிநி ஸிமுநி என்பவள் குகையொன்றைச் சங்கத்தாருக்கு கொடுத்தமையினை மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது. “பறுமக.மித-ஜியா பறுமக-ஸதந் ஸத-ஜித(ா)பறுமகள் புஸாய லெணே”

பருமக(ன்) என்னும் பட்டம் பெற்றவன் பருமகன் மிதனுடைய மனைவியும் பறுமகன் ஸதந் ஸத (சாத்தன்) சா(த்)தனுடைய மகளுமான புஸாவின் குகை பறு(ரு)மக என்னும் பட்டத்திற்குரிய பெண் ஒருத்தியை பறுமகள் என்று குறிப்பிடுகின்றமை இச்சாசனத்திற்குரிய சிறப்பம்சமாகும். பறுமகள் என்பது சாசனங்கள் பலவற்றிலே பரு(ரு)மக என்று சொல்லப்படும் பட்டப்பெயரின் பெண்பால் வடிவம் என்பது இதனாலே தெளிவாகிறது. இலங்கைச் சாசனங்களிலே தமிழ்மொழிக்கு சிறப்பாக உரிய எழுத்துக்களில் ஒன்றான ள இடம்பெறுவதை ஒப்புக்கொள்ளாத பரணவிதான அவற்றிலே காணப்படும் இந்த எழுத்தை லு என்று பிழையாக அடையாளங் கண்டுள்ளார்.

பரு(ரு)மக என்ற சொல்லின் பெண்பால் வடிவமான பருமகள் என்பது தமிழ்சொல் என்பதாற் பரு(ரு)மக என சாசனங்களில் இடம்பெறும் சொல். பரு(ரு)மகன் என்ற தமிழ் திராவிட மொழிச் சொல்லின் பிராதிக வடிவம் என்று கருதப்படுகின்றது. பருமக என பொதுவாக சாசனங்கள் குறிப்பிடும் சொல் பருமகன் என்ற கோலத்தில் இருசாசனங்களில் அமைந்துள்ளது. அவற்றில் ஒன்று றிற்றிகல ஆண்டியகந்த எனும் இடத்தில் உள்ளது. அதன் முற்பகுதியினை பருமக உதி புதலு என்று பரணவிதான வாசித்துள்ளார். ஆயினும் அச்சாசனத்தின் புகைப்படத்தில் பருகம எனும் சொல்லை அடுத்து தமிழ் பிராமிக்குரியன என்னும் எழுத்தின் வடிவம் காணப்படுவதால் சாசனத்தின் முதலாவது சொல்லை பருமகன் என்று அடையாளம் காணலாம் இரண்டாவதுசாசனம் அண்மையில் எம்மால் அடையாளம் காணப்பட்ட வெல்லாவெளி கல்வெட்டு அது இரு சொற்கள் அடங்கிய குறும் கல்வெட்டு.அதன் வாசகம் “பருமகன் ஸமுத” என்பதாகும் இதில் இரு சொற்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன அதில் ஸமுதலு என்பவனின் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது. பருமகன் என்பது அவனுக்குரிய அடைமொழியாக வருகின்றது. தலைமகன் என்பதைக் குறிக்கும் பரு(ரு) மகன் என்ற தமிழ்சொல் வடிவத்திலே பிராகிருதமயப்படுத்தப்படாத நிலையில் காணப்படுகின்றமை சாசனத்துக்குரிய சிறப்பம்சம். இக்கல்வெட்டு 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. அந்தக்காலத்திலே தமிழ்மொழி பேசியோர் வெல்லாவெளியில் வாழ்ந்தமைக்கு இச்சாசனம் சான்றாகும். அதன் ற,ம,ன என்னும் மூன்று எழுத்துக்களும் தமிழ் பிராமிக்குரிய வரிவடிவங்களாகும்.

வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள 54 கல்வெட்டுக்களிலே 18 கல்வெட்டுக்கள் பரு(லு)மக(ன்) என்ற பட்டப்பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றுள் நான்கில் அச்சொல் இரண்டு வெவ்வேறான இடங்னளில் காணப்படுகிறது. அந்நான்கினுள் ஒன்றிலே பறுமகள் என்ற சொல் பறுமக என்பதன் பெண்பால் வடிவமாக மேலதிகமாக வருகின்றது.

எருப்பொதானையிற் காணப்படும் கல்வெட்டில் ஆண்கள் இருவர் பறுமக என்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் இயற்பெயர்கள் மித, சா(த்)த(ன்), சாத்த(ன்) என்பனவாகும். அவை பிராகிருதமயமான தமிழ்ப்பெயர்கள் போல தெரிகின்றன. அவர்கள் மாமன் மருமகன் முறையானவர்கள். அந்த முறைக்கு ஏதுவானவள். பருமகள் எனும் பட்டம் பெற்ற புஸா. அவள் பறுமக எனும் பட்டம் பெற்ற மித என்பவனின் மனைவி. மற்றவன் அவளுடைய தகப்பன். பருமக/பறுமக என்ற பட்டம் பெண்களுக்கும் உரியது என்பதற்கு இச்சாசனம் சான்றாகிறது. ஆனால் அது அவளுக்கு பாரம்பரியமாக வந்ததா? அல்லது பருமகன் ஒருவனின் மனைவி என்ற

வகையில் அவளை பருமகள் என்று அழைத்தனரா? என்பது வருங்கால ஆய்வுகளின் மூலம் தெளிவாக்கப்படவேண்டியது.

அரசு குடும்பத்து இளைஞரை அ(ய்)ய என்றும் இளம்பெண்களை அபி என்றும் சொல்லும் வழமையினை பிராமிச்சாசனங்கள் மூலமாக அறியமுடிகிறது. இச்சொற்கள் தமிழ்/ திராவிட மொழிமூலமானவை என்பதும் இங்கு கவனத்துக்குரியது.

பருமக(ன்) என்பது ஒரு நிர்வாகப் பதவிப்பெயராகச் சாசனங்களில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அது தலைமகனைக் குறிக்கும் பட்டப் பெயராகவே வருகின்றது. இங்கு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட சாசனங்களில் ஒன்றில் மட்டுமே பருமக என்பது இனக்குழுவின் பெயரோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்ட வகையில் சொல்லப் படுகின்றது. அது நாகருக்கும் உரியதென்பதை அதனால் அறியமுடிகின்றது. குறிக்கிட்ட சாசனம் “உபாஸாகியான நாகை” என்னும் பெண்ணை “பருமக ஹடகன்” என்பவனின் மனைவி என்று வர்ணிக்கின்றது.

இருவிடயங்களில் பருமக என்ற அடைமொழி வேள் எனும் பெயர்/பதவி பெற்றவர்களின் அடைமொழியாக வருகின்றது. (பருமக நுகு ய வேள், பருமக அஸ அதேக வேள்) தெற்கு வன்னியில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுக்களில் வேள் என்ற சொல் சிலவிடங்களில் பதிவாகியுள்ளதால் பல ஊர்கள் அடங்கிய ஆட்சிப்புலங்களில் வேள் நாடுகள் உருவாகியிருந்தனவென்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. அத்தகைய அமைப்புக்கள் ஒருசிறு இராட்சியமாக அமைந்துவிட்டன. நாகர் அங்கு இராச்சிமொன்றினை அமைத்து விட்டனர். ராஜநாகனைப் பற்றிய குறிப்பு பெரிய புளியங்குளத்திலுள்ள நான்கு கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகிறது. அவற்றின் வாசகங்களில் அதிக வேறுபாடுகள் இல்லை. அவற்றுள் ஒன்றின் முற்பகுதி மேல் வருமாறு உள்ளது.

“ராஜநாக ஜிதா ராஜ உதி ஜாயா
அபி அநுராதி ச ராஜா உதி ச
காராபித ஸே இமே லெணே
சதுதி ஸ ஸகாய்”

(நாஜநாகனின் மகளும் ராஜா உதியின் மனைவியுமான அபி அநுராதியும் ராஜா உதியும் செய்வித்த இந்தக்குகை நாற்திசை சங்கத்தாருக்கும் உரியது.) கணவனும் மனைவியும் இணைந்து குகையினைத் தானம் பண்ணினார்கள். கணவன் அரசன் என்பதால் அவனை ராஜா என்று சாசனம் குறிப்பிடுகிறது. அவனது மனைவியான அநுராதி அபி எனும் சிறப்புப் பெயர் கொண்டவள். அரசு குலத்துப் பெண்களை அபி என குறிப்பிடுவது சாசன வழக்கு. தென்னிலங்கையில் உள்ள பிராமிச் சாசனங்கள் பலவற்றில் அபி எனும் பெயர் காணப்படுகின்றது. அவற்றில் அது அய(அய், ஜி) என்ற சொல்லின் பெண்பால் வடிவமாகவே வருகின்றது. கீழ்வரும் வாசகம் நல்ல உதாரணமாகும்.

“த மராஜ புத மஷாதிஸ அயசி
ஜிதா அப ஜவேரா
அயப ய புத திஸ அயசீஜாயாசி
அபி ஸவேராய தாநே ஸக ஸ
தி நே”

(தமராஜனின் மகனான மஹாதிஸ அய்யனின் மகள் அபி ஸவேரா. அய்யன் அபயனின் மகன் திஸ அய்யனின் மனைவியான அபி ஸவேராவினால் சங்கத்தாருக்கு தானம் வழங்கப்பட்டது.)

இந்தச் சாசனம் அரசனின் மகனான மஹதிஸ எனும் இளவரசனை அய்யன் என்றும் அவனது மகனான ஸவேராவை அபி என்றும் குறிப்பிடுகிறது. அவளது கணவன் திஸ அய்யன். அவன் அய்யன் அபயவினுடைய மகன். அய்ஜூ அபி(அவ்வி) என்பன திராவிட மொழிச்சொற்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரிய புளியங்குளத்துச் சாசனம் ராஜா என்ற பதவி நிலையிலுள்ள இருவரை குறிப்பிடுகின்றது. அவர்கள் இரண்டு தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள். மாமன் மருமகன் என்ற உறவு முறை கொண்டவர்கள். ராஜநாகனின் பின்பு அவனது மருமகனாகிய உதி, ராஜா என்னும் பதவியைப் பெற்றான். அவர்களின் பதவிப் பெயரான ராஜா என்பது சம காலத் தமிழகத்து வேளிர் எனும் பட்டத்தினைப் போன்றது. ஏற்குறைய இரண்டாயிரத்து இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்பு வன்னியிற் குறுநில அரசுகள் தோன்றி விட்டன. அவற்றில் ஒன்றைப் பற்றி மட்டுமே சாசனங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. நாகர் குலத்தவர் அதிகாரம் செலுத்திய அரசினைப் பற்றிப் பெரிய குளத்துக் கல்வெட்டுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. பிற்காலத்து வன்னி இராச்சியங்களுக்கு இவையே மூலமானவை. சமகாலத்தில் நாகர் அதிகாரம் செலுத்திய குறுநில அரசுகள் யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பு தேசத்திலும் தோன்றின. வேறுசில இடங்களிலும் அவை தோன்றியிருந்தன.

**வவனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளான
“மேல்பற்று கிழக்கு, தெற்கு” பற்றிய
ஒரு சூருக்க வரலாறு**

- அருணா செல்லத்துரை-

இலங்கையின் வடபுலத்தில் விசேடமாக அடங்காப்பற்று - வன்னிப் பிரதேசத்தின் கிராமங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகள் துரிதமாக இடம்பெற்று வருகின்றன. மக்கள் முழுமையாக இடம்பெயராத காரணத்தினால் கிராமங்களுக்கான போக்குவரத்து வசதிகள் குறைந்துள்ளன. சில கிராமங்களும் அதனைச் சார்ந்துள்ள குளங்களும் அவற்றின் அடையாளங்களை இழந்துள்ளதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அங்கு வாழ்ந்த மக்களில் அநேகர் நகர்ப்புறங்களை நோக்கி நகர்ந்துள்ள மையினால் அவர்களுடைய மனநிலையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. இதன் காரணமாக மீளக்குடியேறும் முயற்சிகள் மிகவும் மெதுவாகவே இடம் பெற்று வருகின்றன. கிராமங்கள் மீளக் கட்டியேழுப்பபடும்போது, அந்தக் கிராமங்களின் அடையாளங்கள் மற்றும் வரலாறுகள் மறைந்தும் மாறியும் விடக்கூடிய வாய்ப்புக்களும் நிறைய உண்டு. மாற்றம் பெறும் இந்தப் பகுதிகளின் புராதன அடையாளங்களையும் வரலாறுகளையும் எதிர்கால சமூகத்தினருக்காக குறித்து வைக்க வேண்டிய அவசியமும் தேவையுமின்ஸது.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசம், ஆரம்பகாலத்தில் மூலைகளாகவும், கமங்களாகவும் (பண்ணைகள்) பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. பின்னர் போர்த்துக்கேயர் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் ஓவ்வொரு தேவாலயத்திற்கும் கட்டுப்பட்ட இடங்களாக “Parish” என்ற பெயரில் பிரிவுகளைப் பிரித்திருந்தனர். தேவாலயத்திற்கு அடங்கிய பகுதியின் தமிழ்ப்பதமாக “பற்று” என்ற பெயர்கொண்டு அழைக்கப்பட்டது. வன்னி வரலாற்றில் ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்கள் எழுதிய வன்னிபற்றிய கைநூல் 1895ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்தக் கைநூலிலும், ரெனன்ற மற்றும் பார்க்கர் போன்ற பல ஆங்கிலேயர்கள் எழுதிய நூல்களிலும், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் மற்றும் யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, போன்ற நூல்களிலும் வன்னிபற்றிய பல விபரங்கள் காணப்படுகின்றன.

அந்நியர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளின்படி “மேல்பற்று” என்பது அன்னதேவன்மடு, குளவிசுட்டான், பெரிய பூவரசங்குளம், மதியாமடு, துவரநேரி, வீரநாரயண முதலியா குளம், முன்று முறிப்பு, கத்திரிக்குளம், ஆகிய பகுதிகளைக் குறிக்கும். அந்நியர்கள் வருகைக்கு முன்னர் தட்டாமலை, புதுக்குளம், மகிழ்மோட்டை, அன்னதேவன்மடு, குளவிசுட்டான், பெரியபூவரசங்குளம், மதியாமடு போன்ற இடங்கள் முள்ளியவளைக்குச் சேர்ந்ததாகவும் இருந்துள்ளன. பின்னர் இந்த இடங்களில் சில மேல்பற்றில் சேர்க்கப்பட்டன.

மேல்பற்றுக் கிழக்கு மற்றும் தெற்கில் புராதன வரலாற்றிடங்கள்

மேல்பற்று கிழக்கிலும் தெற்கிலும் பல புராதன வரலாற்றிடங்கள்

அடங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நெடுங்கேணி காட்டுப்பகுதிக்குள் பல கருங்கற்சிலைகள் இருப்பதாக அங்கு சென்று பார்த்தவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். நெடுங்கேணி பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட நொச்சியடி ஜயனார் கோவில், ஒதியமலை, மற்றும் வெடுக்குநாறி மலை, கனகராயன்குளம், உடையூர், புதூர் நாக தம்பிரான் கோவில், நாகதாழி போன்ற இடங்கள் ஆய்வுக்குரிய இடங்களாக இருக்கின்றன.

நெடுங்கேணியிலிருந்து வவுனியா செல்லும் பிரதான வீதியின் நெடுங்கேணி எல்லையில் நொச்சியடி ஜயனார் கோவில் இருக்கின்றது. பிரதான வீதியிலிருந்து 100 மீற்றர் தொலைவில் கோவில் அமைந்திருக்கின்றது. ஜயனார் கோவிலுக்குச் செல்லும் பாதையில் நொச்சியடிக் கேணியும் பிள்ளையார் கோவிலும் இருக்கின்றன. கேணியின் கட்டின் மேல் சென்றால் சற்றுத் தூரத்தில் ஜயன் கோவில் இருக்கின்றது. இந்த இடத்திற்கு அண்மையில் நானும் ஊடகவியலாளர் கபில்நாத் அவர்களும் பூசாரியாரின் உதவியுடன் சென்றிருந்தோம். கோவில் பொங்கல் தினங்களில் துப்பரவு செய்யப்படுவதனால் அன்றைய தினம் பற்றைகள் கோயிலைச் சுற்றிக் காணப்பட்டன.

நொச்சியடி ஜயனார் கோவில் “எழுத்து மலை” எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இங்குள்ள மலைக்குன்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சிதைந்த நிலையில் உள்ள தமிழ் பிராமிய கல்வெட்டு ஆய்வுக்குரியதாகும்.

பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் கிறிஸ்துவிற்கு 3500 வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்ததாக வரலாறுகள் சூட்டுகின்றன. கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ் பிராமிய எழுத்துக்கள் பாவனையிலிருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். அந்தக் காலத்திலேயே தமிழ் பிராமிய கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பட ஆரம்பித்திருந்ததாக தொல் பொருள் ஆய்வாளர்கள் எழுதியுள்ளனர். அசரர், மற்றும் இயக்கர் - நாகர் வாழ்ந்த காலம் என இதனைக் குறிப்பிடலாம். (ஆய்வுக்குரியது).

வெடுக்கு நாறிமலை :

நயினாமடுவிலிருந்து தென்கிழக்குதிசை நோக்கி சுமார் மூன்று மைல் தொலை தூரத்தில் வெடுக்குநாறி மலை உள்ளது. இங்கிருந்து பேராற்று ஊற்று ஆரம்பிக்கிறது. இந்த இடத்தில் கோயிலின் கட்டட இடபாடுகளும், நீச்சல் தடாகமும், இயற்கையாக அமைந்த குகை ஒன்றும் இருக்கின்றது. நயினாமடுக் குளத்திற்கும் இந்த மலையிலிருந்தே தண்ணீர் வருவதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ഉടയാള് : (ഉടയ്ക്ക്)

உடையாவூர் என்ற தனியான பிரிவில் 22 கிராமங்கள் இருந்துள்ளன. திருக்கேதீச்சரம் பற்றிய வரலாற்று நூலில் உள்ள வரைபடத்திலே உடையாவூர் என்பது “உடையூர்” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. “உடையூர்” என்பது காலப்போக்கில் “உடையாவூர்” என மருவியுள்ளது. உடையாவூரில் உடையார்கள் இருந்ததாக பேச்சு வழக்கில் தெரிவிக்கப்பட்டாலும் அதற்கான ஆதாரங்கள் ஏதாவது ல்லை.

“உடையார்” என்ற பதவி நியமனம் அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தின் பின்னரே பழக்கத்தில் வந்துள்ளது. இதனால் “உடையூர்” என்பதை சரி என்று ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறில்லை எனக் கூறலாம். இந்த இடத்தில் பண்டாரம் வன்னியனாருடைய இறுதித் தாக்குதல் இடம்பெற்றதாகவும் வரலாற்றில் குறிக்கப்படாத வாய்வழித் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

கனகராயன் குளம்: (உடையாவூர் பிரிவு)

கனகராயன் குளம் கி.பி.முன்றாம் அல்லது நாலாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததென ஆய்வாளர் பார்க்கர் தெரிவித்துள்ளார். இந்தக் குளத்தின் தென்பகுதிக் குளக்கட்டின் காட்டுப்பகுதியில் அழிபாடடைந்த கட்டிடச் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன. இங்கிருந்த சிலைகள் ஆண்டியாவிற்கான (ஜயனார்) இந்து ஆலயம் கட்டுவதற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன. அலைகரையில், குளத்தில் இறங்கி நீராடக் கூடிய வகையில் படிக்கற்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. குளத்தின் பெயரும் பாரம்பரியமும் வன்னியனார் ஒருவர் இங்கிருந்து நிர்வாகம் நடத்தியமைக்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. (மேலும் ஆய்வுக்குரியது)

புதூர் நாக-தம்பிரான் கோவில்:

அடங்காப்பற்று வன்னிப்பிரதேசத்தில் பழமையும் புதுமையும் நிரம்பிய நாக-தம்பிரான் கோவில் புதூர் என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்கு ஐந்து தலை நாகம் மூலமூர்த்தியாக இருக்கின்றது. புற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் மன், விசகடிக்கு மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதனால் புத்தூர் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் அந்தப் பெயர் மருவி புதூர் என்று வந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் தொடர்ச்சியாக நாக-தம்பிரானுக்குரிய பொங்கல் ஆனி மாதத்தில் நடைபெறுகின்றது. தனியாக நாக வழிபாட்டுக்குரிய தலமாக இருந்தாலும் நாக-தம்பிரான் கோயில் என்றே வழக்கிலுள்ளது. இது நாகர் கால வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக இருக்கலாம் (ஆய்வுக்குரியது.)

நாகதாழி:

புதூர் நாக-தம்பிரான் கோயிலிருந்து சுமார் இரண்டு மைல் தொலைவில் நாகதாழி என்னும் இடம் இருக்கின்றது. இங்கு பல தாழிகளும், அம்மன் கோயில் கட்டடச் சிதைவுகளும் உள்ளன. இங்கிருந்த அம்மன் சிலை குஞ்சுக்குளம் என்னும் இடத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. கருங்கல்லில் செதுக்கப்பட்ட தாழிகள் இருப்பதினாலும், அதன் பெயர் நாகதாழி என்றிருப்பதினாலும், இதுவும் ஆய்வுக்குரிய பிரதேசமாகின்றது.

“மேல்பற்று” வரலாறு

அடங்காப்பற்று வன்னிப்பிரதேச வரலாற்றின் தொன்மைத்தன்மை இங்குள்ள குளங்களின் வரலாற்றோடு ஒட்டியுள்ளது. இந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள

நீர்ப்பாசனமுறை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததென ஆங்கில அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இப்பகுதியில் ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்த ஆறுகளை மறித்து அணைக்கட்டுக்களை கட்டி விவசாயச் செய்கைக்கு நீர்ப்பாசனத்தை பெற்றுள்ளனர். குளங்களைக் கட்டுவதற்கு கருங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் அநேகமான குளங்கள் “அலை கல்லுப் போட்ட குளம்” மற்றும் “அடுக்குக் கல்லுக் குளம்” என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் குளங்களில் இருந்து நீரை வெளியேற்றும் துருசுக்கும், வானுக்கும் கருங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. துருசு மற்றும் வான் ஆகியவற்றில் உள்ள கருங்கற்களின் தேய்மானத்தைப் பொறுத்தே குளங்கள் கட்டப்பட்டதற்கான காலத்தை தீர்மானிக்கக் கூடியதாக இருந்ததென ஆங்கில ஆய்வாளரான பார்க்கார் தெரிவித்துள்ளார்.

இராவணனுடைய பரம்பரையினரான அசுரர்கள், மற்றும் இயக்கர்கள், நாகர்கள் குளங்களைக் கட்டி அதன் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்து விவசாயச் செய்கையில் தலைசிறந்தவர்களாக இருந்தார்கள் என்று புராதன வரலாறுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அசுரர் மற்றும் இயக்கர் காலத்தில் லிங்க வழிபாடும் நாகர் காலத்தில் நாக வழிபாடும், பின்னர் நாக-லிங்க (நாகதம்பிரான்) வழிபாடும் ஆரம்பித்துள்ளன. இந்தப் பாரம்பரிய வழிபாட்டு தலங்கள் மேல்பற்றின் புராதன பாரம்பரியத்திற்கு அடையாளங்களாகத் திகழ்கின்றன. இது நீண்ட ஆய்வுக்குரியதாகும்.

இதனால் 13ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இலங்கைக்கு வந்து, பனங்காமத்தை (பாணன்-கமம்) தமது இராஜதானியாக்கியிருந்த வன்னியனார்களுடைய வரலாற்றிலிருந்து மேல்பற்று வரலாறு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

மாப்பான வன்னியனார்கள் :

பனங்காமத்திலிருந்த வன்னியனார்களினால் அடங்காப்பற்றிலிருந்த இராவணனுடைய பரம்பரையினரான அசுரர், இயக்கர், நாகர் அகியோரை அடக்க முடியாமல் போனது. இதனால் வன்னியர்கள் தென்னிந்தியாவிற்கு செய்தி அனுப்பினர். அவர்களின் அழைப்பையேற்று மூல்லைத்தீவு வந்த வரசிங்க ஆராய்ச்சி என்பவருடைய குலத்தவர்கள் மூள்ளியவளை, மன்னாகண்டல் போன்ற பிரதேசங்களில் கலந்து கொண்டனர். இவர்களுக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் வந்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணர் தலைமையிலான குழுவினர் மூல்லைத்தீவுப் பகுதிகளை தமக்குக் கீழ் கொண்டு வந்து நிர்வாகம் செலுத்தினார். மேல்பற்று “தனிக்கல்லுப்” பிரதேசத்தில் வேடர்களும் அவர்களுடைய தலைவனும் இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. இளஞ்சிங்க மாப்பாணருடன் வந்திருந்த நிலையினார், திசையாண்டார் ஆகியோர் வேடர்களைத் துரத்திவிட்டு அவ்விடத்தை நிர்வகித்தாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. இவர்களும் வன்னியனார் என்ற தலைமைப் பதவியை வகித்து வந்தனர்.

போர்த்துக்கேயர் காலம் :

போர்த்துக்கேயர் 1505இல் இலங்கையைக் கைப்பற்றினர். 1590க்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது முழுமையான நிர்வகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். போர்த்துக்கேயர் அடங்காப்பற்று-வன்னிப் பிரதேசத்தில் செட்டிகளம், மன்னார்

போன்ற பகுதிகளை தமது நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்திருந்தனர். ஏனைய பகுதிகளில் வன்னியனார்கள் நிர்வாகம் செலுத்திய காரணத்தால் அந்தப் பிரதேசத்தை “வன்னிஸ்” என்று அழைத்திருந்தனர். அடங்காப்பற்று-வன்னிப் பிரதேசங்களை தமது நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வர விரும்பாத போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண நிர்வாகிகளைக் கொண்டு தமது தேவைகளை நிறைவேற்றி வந்தனர்.

டொன் தியோகு நல்லமாப்பாணர் என்பவர் கருநாவல் பற்று கரிக்கட்டு மூலை, புதுக்குடியிருப்பு ஆகிய பகுதிகளுக்கு முதலியாராகவும், டொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணர் என்பவர் கரைச்சி, பூநகரி ஆகிய பிரிவுகளுக்கு முதலியாராகவும் பதவி வகித்தார்கள். பின்னர் இவர்கள் வன்னியனார்களாகப் பதவி உயர்வு பெற்றனர். டொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணர் பனங்காமத்திற்கு வன்னியனார் என்ற பதவியில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அந்நியர்களுடைய ஆட்சிக்கு முன்பிருந்தே இந்தப் பிரதேசங்கள் யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழிருந்துள்ளமை இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இந்தப் பிரதேசங்களில் இருந்த வன்னியனார்கள் யானை மற்றும் ஏனைய திறைகளை முறையாகச் செலுத்தாமையினால் நிலுவைகள் அதிகரித்திருந்தன. பனங்காமம், மேல்பற்று, கருநாவல்பற்று, கரிக்கட்டு மூலை, மூள்ளியவளை, தென்னமரவடி ஆகியன யானைகள், யானைக் கொம்புகள், யானைக் குட்டிகள், நெல்-குரக்கன் போன்ற தானியங்கள், கருங்காலி-முதிரை மரங்கள், மான்கொம்பு ஆகியவற்றை திறைகளாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் முக்கிய தளங்களாக இருந்துள்ளன. யானைத் திறையை உரிய காலத்தில் வழங்காதவர்கள் இராஜதுரோகம் செய்தவர்கள் என கணிக்கப்பட்டார்கள்.

ஒல்லாந்தர் காலம் :

1658இல் கண்டி அரசன், ஒல்லாந்தருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்தர் நிர்வாகம் ஆரம்பித்தது. 1658 ஒக்ரோபர் மாதம் 31ஆம் திகதி ஒல்லாந்த தேசாதிபதியின் அறிக்கையின்படி யாழ்ப்பாணப் பிரதேச நிர்வாகத்தின் கீழ் செட்டிகுளத்தின் ஒரு பகுதி, பூநகரி, ஆகிய பகுதிகளோடு மேல்பற்றும் இருந்துள்ளது. இடைப்பட்ட பகுதியிலிருந்த பனங்காம இராஜதானியில் கயிலை வன்னியனாருடைய பரம்பரையினர் நிர்வாகம் செலுத்தி வந்தனர்.

1675 களில் டொன் பிலிப் நல்லமாப்பாணர், பூநகரி, கரைச்சிப் பகுதிகளில் இருந்த பரந்த வயல் வெளிகளில் விவசாயச் செய்கையை மேற்கொண்டதோடு, முதலியாராகவும் இருந்துள்ளார். இவர் சுயமாகவே முன்வந்து ஒல்லாந்தருக்கு யானைத்திறை கொடுத்து வந்தவராகும். இதனால் பனங்காமத்திலிருந்த கயிலை வன்னியனார் காலமாகிய பின்னர் அவருக்குப் பின் வந்தவர்களை நீக்கி விட்டு டொன் பிலிப் நல்லமாப்பாணரை பனங்காமத்திற்கு வன்னியனாராக ஒல்லாந்தர் நியமித்தனர். பனங்காமத்திற்கு பொறுப்பானவரே பழைய விளாங்குளத்திற்கும் (மேல்பற்று) பொறுப்பாக இருந்தார்.

1679ஆம் ஆண்டு பழைய விளாங்குள கணக்கில் 40 யானைகள் நிலுவையாக இருந்தன. இதனால் பூநகரி யானைத் தளத்திற்கு பொறுப்பாக டோன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயண மடப்பளி முதலியார் பழைய விளாங்குளத்திற்கு வன்னிய னாராக நியமிக்கப்பட்டார். யானைத் தள நிர்வாகி பனங்காம நிர்வாகத்திலும் பங்கு வகிப்பது ஒரு பாரம்பரியமாகும். பனங்காமத்தை ஆட்சி செய்த டோன் பிலிப் நல்ல மாப்பாண்ரூடைய மகளான பெரிய பொன்னார் வன்னிச்சியார் (கதிரைநாச்சன்) டோன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயண மடப்பளி முதலியைத் திருமணம் செய்தார். இது பனங்காமத்தில் மாப்பாண வேளாள குலத்தினுள் மடப்பளி வேளாள குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் திருமணம் செய்ததையே காட்டுகிறது.

இலங்கை நாராயண முதலி பனங்காமத்தில் நிர்வாக அதிகாரமில்லாத “அயுதாந்தி” வன்னியனராகும். இவர்களுக்கு 4 பெண் பிள்ளைகளும் ஒரு ஆண் மகவும் பிறந்தனர். இவர்களில் ஒருவர் நல்ல நாச்சியாராகும். இவர் 1730ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். நல்லநாச்சன் டோன் ஜௌவான் குலசேகரன் என்பவரைத் திருமணம் செய்திருந்தார். இந்தத் திருமணத்தின் காரணமாக குலசேகரனும் நல்லமாப்பாணர் என்ற குலப் பெயரை சேர்த்துக் கொண்டார்.

அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மாப்பாண வேளாளர் - மடப்பளி வேளாளர் என இரண்டு பிரிவாக இருந்தவர்கள், ஓர் குலமாக, அடங்காப்பற்றுவன்னிப் பிரதேச நிர்வாகத்தில் முக்கிய பங்கெடுத்துள்ளனர்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் “மேல்பற்று”

இலங்கையின் நிர்வாகத்தை ஒல்லாந்தர் தமக்குக் கீழ் முழுமையாக கொண்டு வந்த பின்னர், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த ஒல்லாந்த நிர்வாகிகள் அடங்கப்பற்றுவன்னியில் பல நிர்வாகிகளை (வன்னியனார்களை) இடமாற்றம் செய்தும், புதிதாக நியமித்தும் வந்தனர். இந்தப் பிரதேசத்திற்கான நிர்வாகப் பதவிகளை புதிதாக வழங்கும்போது, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மாப்பாண-மடப்பளி வெள்ளாளர்களுக்கு சரிசமனாக நியமனங்கள் வழங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் ஒல்லாந்தர் மிகவும் கவனமாக இருந்துள்ளனர்.

1679ஆம் ஆண்டு பனங்காமத்தின் கீழிருந்த பழைய விளாங்குளத்திற்கு “டோன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயணன் என்ற மடப்பளி “வன்னியனராக” நியமிக்கப்பட்டார். இதன் பின்னர் “மேல்பற்று” தனியான பிரிவாகவும், பனங்காம ஆட்சியாளர்களுக்குப் பங்குள்ள பிரிவாகவும் இயங்கத் தொடங்கியது.

முள்ளியவளையிலிருந்து களிக்காட்டிற்கு செல்லும் வீதியில் “இலங்கை நாராயணன் குளம்”என்று, குளம் ஒன்றிற்கும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. 1679 இல் குட்டிப்பிள்ளை என்பவரும் 1697இல் பெரிய மெயினார் என்பவரும் மேல்பற்றிற்கு உடையார்களாகவும் இருந்து யானைத்திறைகளை வழங்கினர். அக்காலத்தில் பனங்காமத்தில் 16 யானைகள் திறை நிலுவையாக இருந்த காரணத்தால் டோன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயணன் முதலி பூநகரி யானைத்தள அதிகாரி பதவியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார். பின்னர் பனங்காம டோன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணரூடைய

மகனான டொன் கஸ்பர் நிச்சய சேனாதிராயன் பூநகரியில் யானை பிடிக்கும் தளத்திற்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டார். பனங்காமத்திற்கு ஆட்சியுரிமை உள்ள டொன் கஸ்பர் நிச்சய சேனாதிராய மாப்பாணன் யானைத் தளத்திற்கும் பொறுப்பானார்.

நல்ல நாச்சியார் டொன் ஜோவான் குலசேகர நல்ல மாப்பாணன்

டொன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயண மடப்பளி முதலி, பனங்காம நல்லமமாப்பாணருடைய மகளான, பனங்காம பெரிய பொன்னார் வன்னிச்சியாரைத் (கதிரெநாச்சன-01) திருமணம் செய்திருந்தார். இவர்கள் மேல்பற்றில் (பேகன் விளாங்குளம்) தமது முன்னோரான டொன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயண முதலி ஆட்சி செய்த காரணத்தால் அங்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டனர். ஆனால் இவர்களுக்கு பனங்காமத்தில் ஆட்சியுரிமை இல்லையென வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இலங்கை நாராயண முதலி மடப்பளி குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தாலும், ஏற்கனவே பனங்காமத்திலிருந்து பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தியாலும், “அயுதாந்தி” வன்னியராக அதாவது ஆட்சியுரிமை அற்றவராக கணிக்கப்படவேண்டும் என்பதே வழக்கின் வாதமாகும். இதனால் “மேல்பற்று பெரிய பொன்னார் வன்னிச்சி (கதிரை நாச்சன் -01) மற்றும் டொன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயண முதலியார் என்னும் மடப்பளியை (அயுதாந்தி) மணந்து பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு வன்னிமைப் பதவி உரித்தில்லையென” அரசாட்சியார் 1765ம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் முதலாம் திகதி தீர்ப்புச் செய்தனர்.

1765ஆம் ஆண்டு வழக்குத் தீர்ப்பின் காரணமாக கரிக்கட்டுமூலை கருநாவல்பற்று புதுக்குடியிருப்பு ஆகிய பகுதிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த டொன் தியோகு அழகேசன் புவி நல்ல மாப்பாணன் மேல்பற்றையும் பொறுப்பேற்றார். இவர் மேல்பற்று உட்பட நான்கு பிரிவுகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த காரணத்தால் 13 யானைகள் திறையாகக் கொடுக்க வெண்டியிருந்ததாக அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

கி.பி.1765ஆம் ஆண்டு பனங்காமத்து வன்னியனாராகிய டொன் கஸ்பர் நிச்சய சேனாதிராயன் மாப்பாணன் உயிரிழக்க, அவரது சிறு வயது மகளாகிய கதிரெநாச்சி, மரிய கதிரெநாச்சி என்ற பெயரில் ஆட்சியாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இவள் பராயமற்ற பிள்ளையாக இருந்தபடியால் வன்னிப் உரிமையற்றிருந்த மேல்பற்று வன்னிச்சியின் மகளான நல்லநாச்சன் “எல்லக் காவேத நல்லநாச்சன்” என்ற கிறிஸ்தவப் பெயரில் பராமரிப்புக்காரியாக நியமிக்கப்பட்டார். நல்ல நாச்சனுடைய பெயர் “எல்லக் காவேத நல்ல நாச்சியார்” எனவும், அது “எலிசபெத் கதரினா நல்லநாச்சன்” என்ற கிறிஸ்தவப் பெயராகும் எனவும் சரித்திர ஆசிரியர்கள் குறித்துள்ளனர்.

பனங்காமத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த டொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணருடைய கடைசி மகளான குழந்தை நாச்சனை கரிக்கட்டுமூலை கருநாவல்பற்று புதுக்குடியிருப்பு ஆகிய பகுதிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த டொன் தியோகு அழகேசன் புவி நல்ல மாப்பாணன், திருமணம் செய்திருந்தார். இதனால் இவரும் நல்ல மாப்பாணர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரானார். 1765இல் கருநாவல்பற்று,

புதுக்குடியிருப்பு, கரிக்கட்டுமூலை, புதுக்குடியிருப்பு ஆகியவற்றோடு மேல்பற்று, மற்றும் முள்ளியவளை ஆகியவற்றிற்கு பொறுப்பாக இருந்தவர் டொன் தியோகு அழகேசன் புவி நல்லமாப்பாணராகும். டொன் தியோகு அழகேசன் புவி நல்ல மாப்பாணரே பண்டாரத்தின் (பண்டாரம்-வன்னியனார்) தகப்பனாராகும்.

1766இன் பிற்பகுதியில் டொன் தியோகு அழகேசன் புவி நல்ல மாப்பாணர் செலுத்த வேண்டிய யானைத் தொகை 22½ யாக அதிகரித்திருந்தது. இதனால் அவரை பதவியில் இருந்து அகற்றுவதற்கு டச்சுக்காரர் தீர்மானித்திருந்தனர்.

1767ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 9ஆம் திகதி புத்தளம் வழியாக வந்த டச்சு தேசாதிபதியை கொண்டச்சியில் வைத்து டொன் தியோகு அழகேசன் புவி நல்ல மாப்பாணன் வரவேற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணம் சென்று திரும்பிய டச்சு தேசாதிபதியை யானையிறவுக் கோட்டையில் டொன் தியோகு அழகேசன் புவிநல்ல மாப்பாணரே திரும்பவும் வரவேற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாண விஜயத்தின் பின்னர் கிழக்குக் கரையாக அவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றபோது தனது நிர்வாகப் பிரிவு எல்லையான கொக்கிளாய் வரை சென்று தேசாதிபதியை அனுப்பி வைத்ததாக டச்சு தேசாதிபதியின் பயணக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

இதிலிருந்து டொன் தியோகு அழகேசன் புவிநல்ல மாப்பாணன் இந்தப் பிரதேசத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் ஆட்சியுரிமை உள்ளவராக இருந்துள்ளமை தெளிவாகிறது.

1767 க்குப் பின்னர் டொன் ஜௌவான் குலசேகரநல்ல மாப்பாணன் உல்லக்காவேத நல்ல நாச்சன் ஆகியோர் திரும்பவும் மேல்பற்றிற்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1781இல் பனங்காமத்தை சேர்ந்த டொன் ஜௌவான் குலசேகர நல்ல மாப்பாணன் (அயுதாந்தி வன்னியனார்) கிழக்கு மூலைக்கு “கந்த உடையான்” என்பவரை, முதலியாராக நியமனம் செய்துள்ளார். எல்லக் காவேத நல்லநாச்சன் பனங்காமத்திற்கு பொறுப்பான கதிரைநாச்சனுக்கு பராமரிப்புக்காரியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினாலும் டொன் ஜௌவான் குலசேகர நல்ல மாப்பாணன் அயுதாந்தி வன்னியனாராக மேல்பற்றிற்கும் பொறுப்பாக இருந்துள்ளார். அதிகாரப் பிரச்சினைகள் காரணமாக உரிய யானைகளும் மற்றும் ஏனைய திறைகளும் டச்சுக்காரருக்கு வழங்கப்படாதிருந்தன. வன்னியனார்களுடைய தன்னிச்சையான போக்கும், அவர்களுக்கு சிங்களப் பிரதேசங்களுடன் இருந்த தொடர்புகளும் ஒல்லாந்தரைச் சிந்திக்க வைத்திருந்தன.

இதனால் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசம் முழுவதையும் தமது நேரடிக் கண்காணிப்பில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த டச்சுக்கார நிர்வாகம் தீர்மானித்து தருணம் பார்த்துக் காத்திருந்தது. இதற்காக 1784இல் கப்ரன் தோமஸ் நாகெல் என்பவரை அடங்காப்பற்று-வன்னிக்கு பொறுப்பாக ஒல்லாந்த நிர்வாகம் நியமித்தது. பனங்காமத்திலிருந்து உரிய காலத்தில் யானைத்திறை செலுத்தாத காரணத்தினால் பனங்காமம் டொன் கஸ்பர் நல்லமாப்பாண வன்னியனாரை, 1784இல் ஒல்லாந்த கப்ரன் தோமஸ் நாகெல் பதவி நீக்கம் செய்தார். 1785ஆம் ஆண்டு வன்னிப் பிரதேசத்தில் அநேக அரசியல் குழப்பங்கள்

இடம்பெற்றுள்ளன. 1785இல் கப்ரன் நாகெல் முதலில் மூல்லைத்தீவில் கோட்டையொன்றைக் கட்டினார். சின்னநாச்சன் மூல்லைத்தீவையும், நல்லநாச்சன் மேல்பற்றையும் விட்டு வெளியேறி பனங்காமத்தை பகிர்ந்து கொள்ளும்படி கப்ரன் நாகெல்லினால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். இதனால் மூல்லைத்தீவிற்குப் பொறுப்பாகவும், திருமணமாகாமலும் இருந்த சின்னநாச்சனும் அவருடைய சகோதரன் பண்டாரமும், மேல்பற்று நல்லநாச்சனும் கோபமுற்றனர். தோமஸ் நாகெல்லின் கட்டளைகளை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பாத நாச்சிமார் குழுப்பங்களை ஏற்படுத்தினர்.

இந்தக் குழுப்பங்களை அடக்க உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த கப்பித்தான் சந்திசேகர மாப்பாண முதலியார் பெரும் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். டச்சு நிர்வாகத்தினால் குழுப்பங்கள் அடக்கப்பட்ட காரணத்தினால், மேல்பற்று நல்லநாச்சனும் அவரது கணவரும் செட்டிகளத்தீற்கும், மூல்லைத்தீவு சின்னநாச்சனும் அவரது தம்பி பண்டாரமும் நுவரகலாவெவவிற்கும் சென்று தங்கியிருந்தனர். இவற்றிலிருந்து மேல்பற்று இறுதிவரை பனங்காமத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்துள்ளமை தெளிவாகின்றது.

1785ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22ஆந் திகதி நாகெல்லினால் பொது மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. இதனால் நல்லநாச்சன் மேல்பற்றிற்கு திரும்பவும் வந்தடைந்தார். சின்ன நாச்சன் மூல்லைத்தீவிற்கு திரும்பினார். எல்லைக் காவேத நல்லநாச்சனும் டொன் ஜூவான் குலசேகர நல்லமாப்பாணரும் மேல்பற்றை திரும்பவும் நிர்வகித்து வந்தாலும் அவர்கள் பனங்காமத்திலேயே இருந்துள்ளனர். இவர்களுக்கு மேல்பற்று கிழக்கு பெரியகுளத்தின் கீழும் ஏனைய பல இடங்களில் வயல் வெளிகளும் சொந்தமாக இருந்தன.

மேல்பற்று வடக்குப் பிரதேசத்தில் பண்டாரம் வன்னியனாருக்குச் சொந்தமான பண்டாரக்குளமும் (அலை கல்லுப்போட்ட குளம்) வயல் வெளியும், மற்றும் கற்சிலைமடுக் குளமும் அதன் வயல் வெளியும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1785ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் “மேல்பற்று” முழுவதும் நேரடியாக டச்சு நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்தது. இக்காலத்தில் காணிகளுக்கு உறுதிகள் வழங்கும் வழமை ஆரம்பிக்கப்பட்டமை வன்னியனார்களுக்கு பிரச்சினைகளைத் தோற்றியிருந்தன. அதேபோல வன்னியனார்களுக்குச் சொந்தமான வயல் வெளிகளில் இருந்தும் ஏனையவர்களிடமிருந்தும் நெல்லை வரியாக அறவிடுவதற்காக ஆறு இடங்களில் நெற்களஞ்சியங்கள் கட்டப்பட்டன. மூல்லைத்தீவு, அன்னதேவன்மடு, பூவரசங்குளம், பனங்காமம், சுண்டிக்குளம், விடத்தல்தீவு ஆகிய இடங்களில் நெல்களஞ்சியங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மேல்பற்று விவசாயிகள் தமது நெல்திறையை செலுத்துவதற்காக இரண்டு இடங்களில் அன்னதேவன்மடு, மற்றும் பூவரசங்குளம் ஆகிய இடங்களில் நெற்களஞ்சியங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றில் இரண்டு நெற்களஞ்சியங்கள் மேல்பற்றுக் கிழக்கில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவும் பெரியகுளம், பண்டாரக்குளம் ஆகிய வயல் வெளிகளின் சொந்தக்காரராக இருந்த நல்லநாச்சன், மற்றும் பண்டாரம் வன்னியனார் ஆகியோருக்கு எரிச்சலை முட்டியிருந்தன. அதிக நெல்லை வரியாக செலுத்த வேண்டியிருந்ததினாலும், சாயவேரை இலவசமாக பிடிக்கித் தரவேண்டும் என டச்சுக்காரர்

கட்டளையிட்டதினாலும் ஆத்திரமடைந்த பண்டாரம் வன்னியனார் 1790ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் மூல்லைத்தீவில் இருந்த கோட்டையைத் தாக்கியதனால் அவரை வன்னியனார் என்ற பதவியில் இருந்து ஒல்லாந்தர் நீக்கி விட்டனர். பண்டாரம் நுவராகலாவேவ சென்று அங்கு தங்கியிருந்தார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் மேஸ்பற்று

1795ஆம் ஆண்டு ஆங்கில நிர்வாகம் இலங்கையில் ஆரம்பித்தது. அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் நியமனங்கள் அனைத்தும் அந்நிய நாட்டு ஆட்சியாளருக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய யானைத் திறையைப் பொறுத்தே வழங்கப்பட்டன. யாராவது ஒருவர், ஆட்சியாளருக்கு ஒப்புக் கொண்ட யானைகளை திறையாக வழங்க முடியாத பட்சத்தில் அவர் ஆட்சியாளருக்கு துரோகமிழைத்தவராகக் கருதப்படுவர். இதன் காரணமாக அவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவது வழக்கம். பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டவருக்குப் பதிலாக மற்றுமொருவர் நியமிக்கப்படுவார்.

இலங்கையின் முதல் ஆங்கிலேய கவர்னரான நோர்த் என்பவர் 1800ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் கொக்கிளாயிலிருந்து அரிப்பு வரை பயணம் செய்துள்ளார். கோர்டினர் என்ற பயணக்குறிப்புகள் எழுதுபவரும் கவர்னருடன் வந்துள்ளார். இவர்கள் கோட்டைக்கேணி (கரெநாட்டுக்கேணி), வண்ணான் குளம், தண்டுவான், அன்னதேவன்மடு, கனகராயன்குளம், பழைய விளாங்குளம், பனங்காமம், புதுக்குளம் ஊடாகச் சென்று அரிப்புவரை சென்றுள்ளனர்.

கவர்னர் நோர்த் அவர்கள் நெடுங்கேணியில் இருந்து மூன்று மைல் தொலைவில் உள்ள தண்டுவானில் 1800ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 8ஆம் தங்கிச் சென்றுள்ளார். பின்னர் தண்டுவானில் இருந்து 6 மைல் தொலைவில் இருந்த அன்னதேவன் மடுவிற்குச் சென்றாள்ளார்.

நல்லநாச்சியார் - பண்டாரம் வன்னியனார்

1803இல் பண்டாரம் பண்டார இலுப்பைக்குளம் பகுதிக்கு மீண்டும் வன்னியனாராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக 1803 லேயே திரும்பவும் தாக்குதலை ஆரம்பித்த காரணத்தினால் அவருடைய வன்னியனார் பதவிநியமனம் ரத்து செய்யப்பட்டது. இந்த எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் போது பண்டாரம் வன்னியனாருக்கு உதவி செய்தவர் என்ற குற்றச்சாட்டின் பெயரில் டொன் ஜாவான் குலசேகர நல்ல மாப்பாண முதலியார், மற்றும் எல்லக் காவேத நல்ல நாச்சியார் ஆகியோருக்கு சொந்தமான மேல்பற்று பெரியகுளத்திலிருந்த சொத்துக்கள் அனைத்தும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. அதே ஆண்டு பண்டாரம் வன்னியனாருக்குச் சொந்தமான பண்டாரக்குளம் அவரைத் தோற்கடித்த கப்ரன் வொன் டிரிபேர்க்கிற்கு பரிசாக வழங்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர் நல்ல நாச்சனும் குலசேகர நல்ல மாப்பாணரும் மேல்பற்றிலிருந்து மூல்லைத்தீவு அளம்பிலுக்குச் சென்றனர். அங்கிருந்து குடிபெயர்ந்து இத்தாவிலில் சிறிது காலம் தங்கியிருந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பரம்பரையினர் பின்னர் காணவாய்

சென்று அங்கிருந்தனர். இவர்கள் பிற்காலத்தில் சூரியமுத்து வன்னியனார் பரம்பரையினர் என அழைக்கப்பட்டதாக குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

1803இல் கற்சிலைமடுவில் இருந்து தப்பிய பண்டாரம் மீண்டும் பண்டார இலுப்பைக்குளத்தில் இருந்து 1811 வரை தாக்குதல்களை நடத்தியுள்ளார். அப்போது, 1808ல் முதலியார்களாக இருந்த பலர் வன்னியனார்களாகப் பதவி உயர்வு பெற்றனர். 1808இல் மேல்பற்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முதலியார்களாக இருந்தவர்கள் வன்னியனார்களாகப் பதவி உயர்த்தப்பட்டனர். ஆனால் இவர்கள் “வன்னியனார்” என்ற பதவியை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தொடர்ந்தும் முதலியாராகவே பதவி வகித்துள்ளார்கள். மேல்பற்று வடக்கு வேலப்ப முதலியார், மேல்பற்று தெற்கு கணபதி முதலியார், மேல்பற்று கிழக்கு - கதிர்காமநாயக முதலியார் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். மேல்பற்றுக் கிழக்கில் இருந்த கதிர்காமநாயக முதலியாரே பண்டாரம் வன்னியனாருடைய நடமாட்டம்பற்றி ஆங்கிலேயர்களுக்கு தகவல் கொடுத்தவர். மேல்பற்று கிழக்குப் பிரிவுகளில் சில பகுதிகள் சிங்களக் கிராமங்களின் எல்லையாக இருந்தபடியாலும், பண்டாரம் வன்னியனார் சிங்கள நிர்வாகிகளுடன் சேர்ந்து ஆங்கிலேயரைத் தாக்கக் கூடும் என்ற காரணத்தினாலும், முதலியாருடைய கடமை என்பதாலும் கதிர்காமநாயக முதலியார் தொடர்ச்சியாக இதனைச் செய்து வந்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

தற்போது இந்தப் பகுதிகளில் இருந்த “மணல் ஆறு” “வெலிஓயா” என்று அழைக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேல்பற்று கிழக்கில் 36 கிராமங்களும், மேல்பற்று தெற்கில் 12 கிரமங்களும் இருந்துள்ளன. வன்னியனார்களுடைய நிர்வாகத்தின்போது இந்த இரண்டு பிரிவுகளிலும் 15 வயதிற்கும் 60 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட ஆண்களின் எண்ணிக்கை 700 ஆக இருந்தது. 1785இன் பின்னர் டச்சுக்காரருடைய நிர்வாகத்தின்போது 510 ஆகக் குறைந்தது. ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகக் காலமான 1807இல் 252 ஆகவும், 1890இல் 321 ஆகவும் மாற்றமடைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதேசங்களில் நிலவிய அரசியல் கொந்தளிப்புகளும் குழப்ப நிலைகளுமே இந்தத் தொகைகளில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதற்கான காரணங்களாகும்.

1891இல் மேல்பற்று தெற்கு, மேல்பற்று கிழக்கு ஆகிய பிரிவுகள் “வன்னி” மாவட்டங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. 1895 ம் ஆண்டு இவை மீண்டும் “வவுனியா மாவட்டமாக” மாற்றப்பட்டது.

1895ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி மேல்பற்றைச் சேர்ந்த பிரிவுகளில் இருந்த குளங்கள் பின்வருமாறு : மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அடங்கியிருந்த மேல்பற்று வடக்கில் 26 குளங்களும், வவுனியா மாவட்டத்தில் அடங்கியிருந்த மேல்பற்று தெற்கில் 20 குளங்களும் மேல்பற்றுக் கிழக்கில் (வவுனியா மாவட்டம்) 35 குளங்களும் இருந்ததாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மேல்பற்றுக் கிழக்கு மற்றும் தெற்குப் பிரிவுகளில் இருந்த குளங்களின் எண்ணிக்கை இவற்றை விடக் கூடிய தொகையில் இருந்ததாக பின்வந்த குறிப்புகள் கூறுகின்றன. (ஆய்வுக்குரியது).

மேல்பற்றுக் கிழக்கு மற்றும் தெற்குக் கிராமங்கள்:

1895இல் வெளிவந்த ஜே.பி.லூயிஸினுடைய நூலில் உள்ள தகவல்களின்படி மேல்பற்றுக் கிழக்கு மற்றும் தெற்கு ஆகிய பிரிவுகளில் அடங்கியுள்ள கிராமங்கள் பற்றிய விபரங்கள் பின்னே தரப்படுகின்றன.

மேல்பற்று கிழக்கு (வவனியா மாவட்டம்):

26 கிராமங்களை உள்ளடக்கியது. முக்கியமான கிராமங்களாக நெடுங்கேணி, அன்னதேவன்மடு, மாமடு, அரியாமடு, காஞ்சூரமோட்டை, வெடிவைத்தகல்லு, கூழாங்குளம் (நெடுங்கேணிக்கு தெற்கே 11மைல் தொலைவில் உள்ளது), ஊற்றுக்குளம், (இது கூழாங்குளத்திற்கு தெற்கே $1\frac{1}{2}$ மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது) ஆகியன குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

நெடுங்கேணி: மூல்லைத்தீவிலிருந்து 19 மைல் தொலைவில் இந்தக் கிராமம் அமைந்துள்ளது. நெடுங்கேணிச் சந்தியில் இரண்டு சிறிய பாதைகள் பிரிந்து செல்கின்றன. முன்னர் பெரிய கிராமமாக இருந்தாலும் தற்போது (1891) எட்டு சிறிய வளவுகளுடன் 79 பேர் மட்டுமே இருக்கின்றனர். இங்கு அதிக புகையிலைத்தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய குளம் ஒன்றிருக்கின்றது. பரந்த வயல் வெளியும் இருக்கின்றது. அண்மையில் வைத்தியசாலை ஒன்றும் திறக்கப்பட்டுள்ளது. மாகாண வீதிசபையினரால் பிரயாணிகளுக்காக தங்குமிடமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு கோவிலும் இருக்கின்றது.

அன்னதேவன் மடு: 1786ஆம் ஆண்டு டச்சுக்காரரான கப்ரன் தோமஸ் நாகெல்லினுடைய நிர்வாகம் இடம்பெற்றபோது அன்னதேவன்மடுவில் நெற்களஞ்சியசாலை ஒன்றும் அதற்கான அலுவலகங்களும், அதிகாரிகளுக்கான தங்குமிட விடுதிகளும் அமைக்கப்பட்டன. வனவிலங்குகள் நிறைந்த அழகான காட்டின் மத்தியில் ஒரு துண்டுக் காணியில் பலமான மரங்களினால் வேலியடைக்கப்பட்டு முக்கிய பிரதானிகள் தங்குவதற்கு ஏற்றதாக “பங்களா” ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதைவிட மரங்களால் கட்டப்பட்டு வைக்கோலால் வேயப்பட்ட ஐந்து சிறிய பங்களாக்களும் கட்டப்பட்டன. இந்தக்கட்டிடங்களில் இருந்து சிறிது தூரத்தில் ஆறு பூர்வீகக் குடில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

1795ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் இலங்கையை தமது நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்ததும் இங்கு கோட்டையொன்றையும் நிரந்தரமான நெற்களஞ்சியசாலை யொன்றையும் கட்டுவதற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது.

காசிச் செட்டி என்ற நில அளவையாளர் அன்னதேவன்மடு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் திருகோணமலையிலிருந்து வன்னியூடாக விடத்தல் தீவிற்குச் செல்வதற்கு வீதியோன்று இருக்கின்றது. திருகோணமலையிலிருந்து 77 மைல் மேற்காகச் சென்றால் அன்னதேவன்மடு உள்ளது. அதேபோல விடத்தல்தீவிலிருந்து கிழக்காக 38 மைல் சென்றால் அன்னதேவன்மடு இருப்பதனால் போக்குவரத்திற்கு

முக்கியமான இடமாகவும், இரண்டு இடங்களுக்கும் மத்தியில் அன்னதேவன்மடு இருப்பதாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நன்றாக பயிர் செய்யக்கூடிய வயல் நிலங்களுக்கு மத்தியில் அழகாக வளர்ந்துள்ள மரங்களுக்கும் பற்றைகளுக்கும் நடுவே அன்னதேவன்மடு கிராமம் அமைந்துள்ளது என்று தெரிவித்துள்ளார்.

‘முல்லைத் தீவிலிருந்து மன்னார் வரையுள்ள நிலப்பரப்பில் அன்னதேவன்மடுவே உயரம் கூடிய இடம்’ என்று 1800ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் ஒன்பதாம் திகதி ஆங்கிலேய கவர்னர் நோர்த்துடன் வந்த நாட்குறிப்புக்களை எழுதிய கோர்டினர் தெரிவித்துள்ளார். அன்னதேவன்மடுவில் பலத்த வேலிகள் போடப்பட்டு பயணிகள் தங்க வைப்பதற்கு இருந்த இடத்தில் வெறுமையாக இருந்த காணித்துண்டில் கவர்னர் நோர்த் அவர்களைத் தங்க வைப்பதற்கான கூடாரம் அமைப்பதற்கான இட வசதி இருந்த காரணத்தால் அங்கு கூடாரம் அமைக்கப்பட்டு கவர்னர் தங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதாகவும் காட்டு விலங்குகள் அதிகமாக வாழும் பிரதேசம் எனவும் கோர்டினர் குறித்து வைத்துள்ளார். இவர்களுடைய பயணம் கொக்கிளாயில் இறங்கி கோட்டைக்கேணி, வண்ணான்குளம், தண்டுவான், அன்னதேவன்மடு, கனகராயன்குளம், பழைய விளாங்குளம், பனங்காமம், புதுக்குளம், ஊடாக அரிப்பில் இடம்பெற்ற முத்துக்குளிப்பை பார்ப்பதற்காகச் சென்றுள்ளனர்.

பின்னர் ஆங்கிலேயர்களால் அன்னதேவன் மடுவில் பொரிய நெற்களஞ்சியசாலையும் கோட்டையும் கட்டும் திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டன. 1854இல் புளியங்குளத்திலிருந்து (கலலொழுங்கன் புளியங்குளம்) நெடுங்கேணி ஊடாக மூல்லைத்தீவு செல்வதற்கு வீதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்த வீதி பரந்தன் (சன்னாசிபரந்தன்) மதியாமடு, நயினாமடு, நெடுங்கேணி, தண்டுவான், கோடாலிக்கல்லு, தண்ணியூற்று, ஊடாக மூல்லைத்தீவு செல்வதற்காக அமைக்கப்பட்டது. (JPLM p..214). இதற்குப் பின்னரே மாங்குளம்-மூல்லைத்தீவு வீதி திருத்தப்பட்டது.

அன்னதேவன்மடுவிற்கு தூரத்தில் புளியங்குளம் - மூல்லைத்தீவு வீதி நெடுங்கேணி ஊடாக அமைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அன்னதேவன்மடுக் கிராமமும் அந்த புராதன வீதியும் கைவிடப்பட்ட நிலைக்கு தள்ளப்பட்டன. இதனால் 1817இல் 53 குடும்பங்களாக இருந்த இதன் குடிசனத்தோகை 1891இல் 16 ஆகக் குறைந்தது. தற்போது (2013) அன்னதேவன்மடுக் கிராமத்தில் ஒருவரும் இல்லை.

அன்னதேவன் மடுவைச் சுற்றி உடும்பு பாய்ந்த குளம், உடையார் தறை பண்டியெடுத்த குளம். சணல் குளம், பெரியகுளம் என்ற பெயர்களில் நான்கு குளங்களும் அதற்கான வயல்வெளிகளும் உள்ளன.

அன்னதேவன்மடுக் கிராமம் இருந்த பகுதி தற்போது கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளது. கிராமம் இருந்ததிற்கு அடையாளமாக காட்டுக்கு நடு நடுவே பெரிய பூவரச மரங்களும் பழைய கிணறுகளும் காணப்படுகின்றன.

மாமடு : வவுனியா மாவட்டத்தில் இரண்டு கிராமங்கள் இந்தப் பெயரில் உள்ளன.

இது செழிப்புள்ள ஒரு கிராமமாகும். 1891இல் இதன் சனத்தொகை 63 ஆகும்.

அரியாமடு : நெடுங்கேணியில் இருந்து செல்லும் சிறிய பாதையில் ஐந்து மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. குளம் ஒன்றும் வயல் வெளிகளும் உள்ளன. 1891இல் சனத்தொகை 78 ஆகும். இதற்கு அண்மையில் காஞ்சூரமோட்டை இருக்கின்றது.

வெடிவைத்தகல்லு : இந்த கிராமத்திற்கு குறுகலான பாதை செல்கின்றது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சி காலத்தில் இங்கு ஒரு காவலரனும் சிங்களப் பிரதேசங்களுக்கு செல்பவர்களுக்கென ஒரு ஊடுபோக்கி நிலையமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அன்றிலிருந்து இந்தக் கிராமத்தில் சனத்தொகை குறைவடையத் தொடங்கியுள்ளது.

கூழாங்குளம் : நெடுங்கேணிக்குத் தெற்காக பதினொரு மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. 1891இல் மூன்று வளவுகளில் 27 பேர் சனத்தொகையாக இருந்தது.

ஊத்துக்குளம் : கூழாங்குளத்திற்கு மேற்கே $1\frac{1}{2}$ மைல் தூரத்திலுள்ளது. 1891இல் சனத்தொகை 20 ஆகும்.

மேல்பற்று தெற்கு (வவுனியா மாவட்டம்):

மேல்பற்றுத் தெற்கில் 12 கிராமங்கள் இருந்துள்ளன.

ஆயிலடி : ஆயிலடி ஓரளவு பெரிய கிராமமாகும். 1817இல் மிகக் குறைந்த குடியினரே இருந்தனர். 1881இல் 40 பேரும், 1891இல் 59 பேரும் இருந்தனர்.

பெரியநடம்பன் : மூல்லைத்தீவிற்குச் செல்லும் பழைய வீதியின் வடக்காக மூன்று மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. பெரிய அடம்பனில் நல்ல அகலமான அணைக்கட்டைக் கொண்ட குளமும், பெரிய வயல் வெளிகளும் உள்ளன. 1817இல் சனத்தொகை எட்டு ஆகும். 1891இல் ஏழு மட்டுமே இருந்தது.

நயினாமடு : இதுவும் மூல்லைத்தீவிற்குச் செல்லும் பழைய வீதியில் உள்ளது. இங்கு பெரிய குளம் ஒன்றிருக்கின்றது. செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட கிணறு ஒன்றும் இருக்கிறது. 1817இல் இதன் சனத்தொகை 21 ஆகும். 1891இலும் இதே அளவு சனத்தொகையே இருந்தது.

அனந்தர்புளியங்குளம் : நயினாமடுவிலிருந்து செல்லும் சிறிய வீதியில் அமைந்துள்ளது. 1891இல் மதிப்பீட்டின்படி இந்தக் கிராமத்தில் தென்னை, பலா, வாழை, எலுமிச்சை, ஆகிய தோட்டப் பயிர்களும் பெருமளவில் புகையிலையும் செய்கை பண்ணப்பட்டு வருகின்றது. 1891இல் சனத்தொகை 44 ஆகும்.

சின்னப் பூவரசங்குளம்: நயினாமடுவிலிருந்து ஒருமைல் தூரத்தில் உள்ளது. இங்கும் நல்ல குளம் ஒன்றிருக்கின்றது. 1891இல் இதன் சனத்தொகை 41 ஆகும். நிறைய குளங்களும், குளங்களுக்கு கீழ் வயல் வெளிகளும், அதனை அண்டிக்

01.படம் : நோச்சியடி
ஜயனார் கோவில்

02.படம் : தமிழ் பிராமிக்
கல்வெட்டு

03.படம் : புதூர் நாக தம்பிரான்
கோவில் மூலஸ்தானம்

04.படம் : அன்னதேவன் மடுவில்
உள்ள பழைய கிணறு

05.படம் : அன்னதேவன் மடுவில்
உள்ள பூவரசு மரம்

06.படம் : அன்னதேவன் மடுவில்
உள்ள பூவரசு மரம்

கிராமங்களும் அடங்கிய பிரதேசமாக இருந்தாலும் ஒரு சில கிராமங்களின் விபரங்களே தரப்பட்டுள்ளன.

வவுனியா வடக்குப் பிரதேசம்

மேல்பற்று கிழக்கு மற்றும் மேல்பற்று தெற்கு ஆகியன வவுனியா மாவட்டத்துடனும், மேல்பற்று வடக்கு மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்துடனும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இதில் மேல்பற்றுக் கிழக்கு மற்றும் தெற்கு என்ற பிரிவுகளும், மேல்பற்று வடக்கிலிருந்து சில கிராமங்களும், உடையாவூர் பிரிவிலிருந்து கனகராயன்குளம் உட்பட வேறு பல கிராமங்களும் வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகப் பிரிவிற்குள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதை கவனிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

விசேடமாக மேல்பற்று வடக்கு, மேல்பற்றுக் கிழக்கு மற்றும் தெற்கு ஆகியன மிகவும் செழிப்புள்ள பிரதேசமாகவும், சரித்திர வரலாற்றிடங்களும், புராதன சின்னங்கள் நிறைந்துள்ள பிரதேசமாவும் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் கூடுதலான நிலப்பரப்பைக் கொண்டது மேல்பற்றுப் பிரதேசமாகும். குளங்களும், குளத்து வயல் வெளிகளில் விவசாயம் செய்தவர்களுமே இந்தப் பிரதேசத்தின் புராதன வாசிகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பிரதேசத்தில் கைவிடப்பட்ட கிராமங்களின் வரலாறுகளும் வரலாற்றுச் சின்னங்களும் முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு தமிழர் பிரதேசத்தின் தொன்மை ஆவணமாக்கப்படுதலும், இங்குள்ள அனைத்துக் குளங்களும் திருத்தியமைக்கப்பட்டு விவசாயச் செய்கையை செழிப்படையச் செய்யவேண்டியதும் எதிர்கால சமூகத்தின் முக்கிய பங்காளிகளான அதிகாரிகளின் கடமையாகும்.

வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களில் கல்விச் சிந்தனையும் செயற்பாடுகளும்

கலாநிதி தமிழ்மணி அகளங்கன்

மன்னராட்சிக் காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த பிரதேசமாக, நாகரீகம் மிக்க பிரதேசமாக இராசதானியாகத், தலைநகராக வியங்கிய பகுதிகளை நகரம் என்று அழைத்தனர். நகரில் உள்ளவர்களின் வாழ்க்கைமுறையிலிருந்து வந்ததே நாகரீகம் என்றும் நகர் அகம் என்பதே நாகரீகம் ஆகியது என்றும் பலர் பலவாறாகக் கருதுகின்றனர். வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமாகிய மருதநிலத்தில் தான் நாகரிகம் வளர்ந்தது என்பாரும் உண்டு. நதிக்கரை நாகரிகம் தான் மிகவும் தொன்மையானது என்பது ஆராய்ச்சி முடிவு. நகருக்கு வெளியே இருந்த மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளை நாடு என்ற சொல்லால் அழைத்து அங்கு வாழ்ந்த மக்களை நாட்டார் என்று அழைத்தனர். நாட்டார் என்ற சொல் போய் நகரத்தார் என்ற சொல் வழங்கப்படவில்லை. நாட்டார் என்ற சொல்லுக்கு எதிர்ச் சொல்லாக காட்டார் என்ற சொல் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி ஒரு சொல்லும் வழங்கவில்லை. இருப்பினும் நாட்டாரிலும் பார்க்க நாகரிகத்தில் குறைந்த மிகவும் பாமரர்களாக விளங்கிய காட்டு மக்களை பட்டிக் காட்டார் என அழைத்தனர்.

முல்லை நிலமாகிய காட்டிலும், காடு சார்ந்த நிலப் பகுதியிலும் வாழ்ந்த மக்கள் மாடு வளர்ப்பதைத் தம் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். மாடுகளை அடைப்பதற்காகப் பட்டிகளை அமைத்தனர். பட்டிகள் பொருந்திய காட்டிலே வாழ்ந்த மக்கள் பட்டிக்காட்டார் எனப்பட்டனர். இவர்கள் நாட்டாருக்குள்ளும் தாழ்வானவர்களாக மதிக்கப்பட்டனர். இன்றும் நாகரிக மற்றவர்களைப் பட்டிக் காட்டார் என்றே பரிகாசம் செய்கின்றனர்.

நிலத்தை ஐந்தாகப் புவியியல் அடிப்படையில் பிரித்த தமிழர்கள் நகரத்தையும் புவியியல் அடிப்படையில் இரண்டாகப் பிரித்தனர். கடற்கரை சார்ந்த நகரத்தைப் பட்டினம் என்றும் கடற்கரை சாராத நகரத்தைப் பட்டணம் என்றும் வேறுபடுத்திப் பெயரிட்டழைத்தனர். இதே போல் நாகரிகம், கல்வயறிவு என்ற வகையில் நிலத்தை நகரம், நாடு என இரண்டாகப் பிரித்து நோக்கினார். காவியங்களைப் பாடிய புலவர்கள் நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் என பிரித்துப் பாடினார்கள். பிரபந்தங்களிலும் சிற்றிலக்கியங்களிலும் அது தொடர்ந்தது.

நாட்டார் பாடல்கள்

நகரத்திற்கு வெளியே வாழ்ந்த மக்கள் பாடிய ஏட்டில் எழுதப்படாத பாடல்களை நாட்டார் பாடல்கள் என்று அழைத்தனர். நாட்டார் பாடல்கள் பாமரர்களின் உணர்ச்சி உந்துதல்களின் வெளிப்பாடு என்பதால் சொற்சுத்தம், இலக்கண அமைதி அற்றவையாக விளங்கின. செம்மொழி மட்டுமே இயற்றமிழ் என்ற கோட்பாடு இருந்ததனால் நாட்டார் பாடல்களை ஏட்டில் எழுதி வைக்க மறுத்தனர்.

எழுத்தறிவில்லாத அந்தப் படைப்பாளிகளும் தமது படைப்புக்களைத் தரமான படைப்புக்களாகக் கருதவில்லை. எழுதிப்பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வும் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. எழுதவும் தெரியாதவர்களாக இருந்தனர். நாட்டார் பாடல்கள், நாடோடிப்பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள், பாமரப் பாடல்கள் எனப் பல பெயர்களில் இன்று அழைக்கப்படுகிறது.

“சில்லென்று பூத்த சிறுநெருஞ்சிக் காட்டினிலே
நில் என்று கூறி நிறுத்தி வழி போனாரே”

என்ற நாட்டார் பாடல் வரிகள் முழுக்க முழுக்க இலக்கண தமிழைக் கொண்டவை. அற்புதமான கற்பனைத் தமிழ். அகத்தினை இலக்கியத்தில் இந்த வரிகளுக்கு இணையான வரிகளைச் சொல்ல முடியாது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் தவிர்ப்பை கையறு நிலையை எவ்வளவு அற்புதமாக பாடியிருக்கிறார் பெயரறியாப் பாமரப்புலவர்.

ஒரு தாயின் தலாட்டு பாடலில் வரும் இன்னொரு கற்பனை என் உள்ளத்தை கொள்ள கொண்டது. அப் பாடல்

“மந்திக் குதி பாயும்
மாப் பழுத்த சோலையிலே
தம்பி குதி பாய்வான்
தாயின் மடிமேலே”

தனது மடியில் கிடந்து சுதந்திரமாய் குதித்து விளையாடும் தன் மகனின் செயலை மந்திக் குரங்கு மாப்பழுத்த சோலையிலே குதித்து விளையாடுவதோடு ஒப்பிட்ட அப் பாமரத்தாய்க்கு உயர்ந்ததை உவமையாக்க வேண்டும் என்ற இலக்கணம் தெரியாது.

“வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல் உடும்பு என்ன நீங்கான்” என சேக்கிழார் சுவாமிகள் கண்ணப்பநாயனாரை உடும்போடு ஒப்பிட்டத்தை போல, இத்தாய் தன் மகனை மந்திக் குரங்கோடு ஒப்பிட்டதை எந்த இலக்கண வித்தகராலும் இகழு முடியாது.

வன்னிவரலாறு

ஒரு மண்ணின் வரலாறு நாட்டார் பாடல்களிலிருந்தும் தேடப்படலாம். செம் மொழி இலக்கியங்களிலிருந்தோ, செப்பேடுகளிலிருந்தோ, கல்வெட்டுக்களிலிருந்தோ மட்டுமல்ல, நாட்டார் கதைகள் பாடல்களிலிருந்தும் பல செய்திகள் எடுக்கப்படலாம் என்பதற்கு வன்னி நாட்டுப் பாடல்கள் சான்றாக அமைகின்றன.

கம்ப இராமாயணத்திலுள்ள இராமன் சீதை காதல் வான்மீகி இராமாயணத்தில் இல்லாதது. கம்பன், இராமன், சீதை காதலைப் பாடுவதற்குத் தமிழகத்து நாட்டார் பாடலே தகவல் தந்தது என்கிறார்கள் தமிழறிஞர்கள். வன்னியில் வளங்கி வந்த நாட்டார் பாடல்களிலிருந்த “கழுகஞ்சண்டையை “வைத்துத் தான் மூல்லைமணி கழுகஞ்சோலை என்ற நூலை எழுதினார்.

அதேபோல வன்னி நாட்டார் பாடலிலிருந்த வேழம் பணிக்கன் ஒப்பாரியை வைத்துதான் “வேழம் படுத்த வீராங்கனை” என்ற நாட்டுக் கூத்தை அரியான் பொய்கை எழுதினார். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் மெட்ராஸ் மெயில் நாட்டுக் கூத்துத் தயாரித்தார். அருணா செல்லத்துரை நாட்டுக் கூத்தை ஒலிப் பேழையாகத் தயாரித்தார்.இதை “மத யானையை வென்ற மாதரசி” என்ற பெயரில் குழுழ மருதன் சிறுகதை ஆக்கினார்.நான் “ஆனைகட்டிய அரியாத்தை” என்ற பெயரில் வானோலி நாடகமாக்கினேன். பின் மேடை நாடகமாகவும் எழுதினேன்.

வன்னி நாட்டார் பாடலில் இருந்த “குருவிச்சி நாச்சி சலிப்பு” என்ற பாடலை ஆதாரமாகக் கொண்டு தான் “பண்டார வன்னியன் குருவிச்சி நாச்சி” என்ற நாடகத்தை அருணா செல்லத்துரை எழுதி நூலாக்கினார்.இதே போல வன்னி நாட்டார் பாடல், நாட்டார் செவிவழிக் கதைகளின் அடிப்படையில் தான் அருணா செல்லத்துரை “நந்தி உடையார்” என்ற நாடகத்தை எழுதி நூலாக்கினார்.வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களிலிருந்து வன்னியின் வரலாறு தேடப்படுகிறது.

மொழிப் யயிற்சி

வன்னிப் பிரதேச மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழியின் நுட்பமான இலக்கணத்தையும் உச்சரிப்பையும் எவ்வளவு இலகுவாக விளையாட்டுப் பாடல் மூலம் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வியப்பாக இருக்கிறது.தமிழ் மொழியிலே எந்த எழுத்துக்கள் மொழி(சொல்) முதல் எழுத்துக்கள் எந்த எழுத்துக்கள் இறுதி நிலை எழுத்துக்கள் என்று வரையறை உண்டு.அதே போல ஓர் என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும். ஒரு என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும், ஈர் என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும், இரு என்ற சொல் எங்கே வரவேண்டும் என்ற கடுமையான இலக்கண விதிகள் உண்டு. உயிர் எழுத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட சொல்லின் முன் ஓர், ஈர் என்ற சொற்களும் உயிர்மெய் எழுத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட சொல்லின் முன் ஒரு, இரு என்ற சொற்களும் வரவேண்டும் என்பது இலக்கண விதி.இன்று பலரும் கடைப்பிடிக்காத மறந்து போன இந்த விதியை வில்லிபாரத பாடல் ஒன்றினை உதாரணமாக்கி ஒரு காலத்தில் பண்டிதர்கள் கற்பித்தார்கள். கர்ணன் தனது நண்பனான துரியோதனனிடம் சொல்வதாக வரும் பாடல் ஒன்று பின்வருமாறு தொடங்கித் தொடர்ந்து செல்கிறது.

“ஓர் ஊரும் ஒரு குலமும் இல்லா என்னை ஊங்கள் குலத்துள்ளோரில் ஒருவனாக்கி”

எனத் தொடர்கிறது. ஊர் என்ற சொல் ஊ என்ற உயிர் எழுத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்டது. அதனால் அச் சொல்லின் முன் “ஓர்” என்ற சொல் இடம் பெறுகிறது. குலம் என்ற கு என்ற உயிர்மெய் எழுத்தை முதல் எழுத்தாக கொண்ட சொல். அதனால் அதன் முன் “ஒரு” என்ற சொல் இடம் பெறுகின்றது.இப்படியெல்லாம் மிகவும் சிரமப்பட்டு கற்பித்தார்கள் அன்றைய பண்டிதர்கள். தமிழ் ஆசிரியர்கள் அம்மா என்பதை குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கும் போது அன, ம் ன்னா, மா வன்னா, அம்மா என்று கற்பிற்க கூடாது. அது மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.அதனால் அ...ம....மா என்றே கற்பிற்க வேண்டும் என்ற அரிய பெரிய கண்டுபிடிப்பை செய்திருக்கிறார்கள் ஆரம்பக் கல்வி நிபுனர்கள் ஆகிய கல்வியியலாளர்கள்.“பூ” வன்னா என்பது எழுத்து. பூ என்பது சொல். “கை” யன்னா எழுத்து, கை என்பது

உறுப்பு. சொல் இப்படி ஒரெழுத்தொரு மொழியாக இருப்பதையும் ஒரு எழுத்தே வாக்கியமாவதையும் இன்று பலர் கண்டுகொள்வதில்லை.“வா” வன்னா என்பது எழுத்து. “வா” என்பது சொல் மட்டுமல்ல வாக்கியமும் கூட. இதையெல்லாம் இக் கட்டுரையில் விளக்கின் நீஞும். அப்போது வன்னிப் பிரதேசச்தில் சிறுவர்கள் விளையாடிய, விளையாடும் ஒரு விளையாட்டையும் பாட்டையும் பார்ப்போம். பல பிள்ளைகள் பால் வேறுபாடின்றி ஒரு மர நிழலில் அல்லது வீட்டின் முன்பக்கத்தில் அமைக்கப்படும் மால் எனப்படும் கொட்டிலினுள் வட்டமாக அமர்ந்திருப்பார்கள். இன்றைய சங்கீதக் கதிரை நிகழ்ச்சியைப் போல அவர்களிலே ஒருவர் மட்டுமே வெற்றியாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். யார் விளையாட்டில் விலக்கப்படாமல் எஞ்சுகிறாரோ அவரே வெற்றியாளர். விளையாட்டை ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு சொல்லால் கூட்டி இறுதியில் ஒவ்வொரு எழுத்தால் கூட்டி முடியும் இடத்திலுள்ளவர் விலக்கப்படுவார். இப்படியே தொடர்ந்து தனியொருவர் மிஞ்சவார் அவரே வெற்றியாளர். இப்போது அதற்குரிய பாடலை பார்ப்போம்.

“ஒர் அம்மா கடைக்குப் போனார்
ஒரு பழம் வாங்கி வந்தார்
அது என்ன விலை”

இது தான் பாடல். அம்மாவிற்கு முன் ஒர் வருவதையும் , பழம் என்ற சொல்லின் முன் ஒரு என்ற சொல் வருவதையும் , அ...து...எ... என்று எழுத்துக் கூட்டிச் சொல்வதையும் நினைத்துப் பார்த்து இன்று நான் வியந்து போய் நிக்கிறேன். இப்பாடலின் படி பதினைந்தாவது பிள்ளை தோல்வி அடைந்து வெளியேற பதினாறாவது பிள்ளையிலிருந்து மீண்டும் விளையாட்டு ஆரம்பிக்கும். எப்படி இருக்கிறது நாட்டார் பாடலில் தமிழ்க் கல்விச் செயற்பாடு. இன்னொன்றைப் பார்ப்போம். சிறிய சிறிய என்பது சின்னங்கு சிறிய என்றும், பெரிய பெரிய என்பது பென்னம் பெரிய என்றும் கரிய கரிய என்பது கன்னங்கு கரிய என்றும் புனர்ந்து வழங்கும் என்பது இலக்கணம். குழந்தையின் கைவிரல்களை ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்து அவ்விரல்களுக்கு பெயர்சொல்லி கிச்சுக் கிச்சு மூட்டி குழந்தையை சிரிக்க வைக்கும் ஒரு விளையாட்டு வன்னிப்பிரதேசத்தில் உண்டு. அதற்குரிய பாடல் இது.

“சின்னாஞ் சின்ன விரல்
சித்திரப்பு மால விரல்
வாழ நெடுங் குருத்து
வந்தாரைக் கை காட்டி
இது ஒரு பன்றிக் குட்டியாம்
இஞ்ச
நண்டும் நரியும் வந்து
தண்ணி குடிக்கிறதாம்
நரி பார்த்துப் போக”

எனப் பாடலைச் சொல்லி விரல்களால் கையின் அக்கிள்வரை ஊர்ந்து சென்று கிச்சுக் கிச்சு மூட்டுவது ஒரு வளையாட்டு. சின்னாஞ் சின்ன விரல் என்ற சொல்லாக்கம் நாட்டார் இலக்கியத்தில் முக்கியமானது. போற்றத்தக்கது. விரல்களின் அளவுக்கேற்பவும் சிறப்புக்கேற்பவும் அவற்றுக்குப் பெயர் கொடுத்து உள்ளங்

கையை வட்டக்குவயயமாக்கி... என்ன அற்புதம். குழந்தைகளின் மொழிப் பயிற்சி முதலில் பேச்சு மொழியிலிருந்து தான் ஆரம்பமாக வேண்டும். “பால்” என்பதை “பாப்பா” என்றும் “சோறு” என்பதை “சோச்சி” என்றும் பிள்ளையின் மொழிக்கு இறங்கி வந்து தான் செம்மொழிக்கு செல்லவேண்டும். நாட்டார் பாடல் பேச்சு மொழியில் ஒசைக்கேற்பஅமைவது என்பதால் பேச்சு மொழியிலேயே எழுதியுள்ளேன்.

உச்சரிப்புப் பயிற்ச்சி

தமிழ் மொழியின் சிறப்பெழுத்தாகச் சொல்லப்படும் “ழு” கரத்தைச் சரியாக உச்சரிக்கப் பலரால் முடியவில்லை. தொல்காப்பியம் எனும் எமது பழைய இலக்கண நூலில் ஒவ்வொரு எழுத்தும் எப்படி பிறக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. எழுத்தத்திகாரத்தின் பிறப்பியல் எழுத்துக்கள் பிறத்தல் என்ற பகுதியில் எழுத்துக்குரிய ஒலி எப்படிப் பிறக்கின்றது என்று தொல்காப்பியர் விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினுமும் நெஞ்சினும் நிலை இப்
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அண்ணமும் உளப்பட எண்முறை நிலையான்
உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி
எல்லா எழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவே றியலு
திறம்படத் தெரியும் காட்சி யான”

(தொல் - 83)

வயிற்றின் அடியில் தோன்றுகின்ற காற்று தலையிலும், கழுத்திலும், நெஞ்சிலும் நிலை பெற்று பல்லும், இதழும், நாவும், மூக்கும், மேல்வாயும் என எட்டு இடங்களில் ஒர் உறுப்போடு ஒர் உறுப்பு தம்மிற் பொருந்தி அமைதலால் அவ்வெழுத்துக்களின் பிறப்பானது வேறு வேறாகப் புலப்படுகிறது எனச் சுருக்கமாக மேற்குறித்த பாடலின் பொருளைச் சொல்லலாம்.

நன்னால் என்னும் இலக்கண நூல் ஒலியின் பிறப்புப் பற்றி கூறும் போது இன்னும் சுருக்கமாக கூறுகிறது.

“நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
எழுமணுத் திரளூரங் கண்ட முச்சி
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வேவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரப் பிறப்பே”

(நன் - 19)

அடிவயிற்றில் இருந்து எழுகின்ற காற்றானது நெஞ்சிலும், கழுத்திலும், மூக்கிலும் பொருந்தி உதடு, நாக்கு, பல்லு, மேல்வாய் ஆகியவற்றின் முயற்சியால் வேறு வேறு ஒசைகளாய்த் தோன்றும் என்று பொதுவாகச் சுருக்கமாக இதன் பொருளைச் சொல்லலாம். இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு எழுத்தொலியும் எப்படி பிறக்கின்றது என்பதற்கு இலக்கண நூல்கள் விதிமுறைகளைச் சொல்லியிருக்கின்றன. ர,ழ என்ற ஒலிகள் பிறக்கும் விதம் பற்றித் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு சொல்கிறார்

“நுனிநா அன்றி அண்ணம் வருட
ரகார முகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்”
(நன் -95)

நுனி நா மேல் நோக்கி சென்று மேல்வாயைத் தடவ ரகார, முகாரமாகிய இரண்டு எழுத்தொலிகளும் பிறக்கும் என்பது இதன் பொருள்.இப்படியெல்லாம் இலக்கணம் சொல்லிச் சிறுபிள்ளைகளுக்கு உச்சரிப்பை பழக்க முடியாது. பயிற்சி மூலம் தான் பழக்க முடியும்.

தமிழ் உச்சரிப்பை நாட்டார் பாடல்கள் மூலம் எப்படி பயிற்றுவித்தார்கள் என்று பாருங்கள்.

“கடற் கரையில் உரல் உருளுது
கண்ட கரடிக்கும் தன் பிடரி கறுப்பு”

“ஒடு நரியில ஒரு நரி கிழ நரி
குழநரி முதுகில ஒரு பிடி நரமயிர்”

“கிணறும் நிற கிணறு
கெளிறும் நெளி கெளிறு”

முதற் பாடலில் “ற” கரம்,“ர” கரம்,“ல” கரம்,“ள” கரம் “ட” கரம் என்பவை வந்துள்ளன. இரண்டாவது பாடலில் மேலதிகமாக “ந” கரம்,“ழ” கரம் என்பவை வந்துள்ளன. மூன்றாவது பாடலில் “ண்” கரம் மேலதிகமாக வந்துள்ளது.

“கிழவன் உழுத புழுதி வயலில
கிண்டி யெடுத்த பன யோல
கீழே மோல மேலே மோல
கீழும் மேலும் பதினா லோல”

மேற் குறித்த பாடலில் “ழ”கரம்,“ல” கரம், “ன்” கரம்,“ண்” கரம் என்பவை வந்துள்ளன. தமிழ் மொழி உச்சரிப்பில் ன,ண,ந,ல,ள,ழ,ர,ற ஆகிய எட்டு எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புக்கள் தான் பலருக்கு மயக்கத்தை கொடுக்கின்றன.தமிழ் நாட்டில் ய,ழ ஒரே மாதிரியாக உச்சரிக்ப்படுவதுண்டு. இங்கு மிகக் குறைவு உச்சரிப்புப் பயிற்சியை விளையாட்டாகவே கற்றனர் எங்கள் கிராமத்துச் சிறுவர்.

“எங்கட தச்சன் சொத்தித் தச்சன்
சத்தகம் குத்திச் செத்துப் போனான்”

என்று வேகமாகச் சொன்னால் சொற்கள் தொடர்ச்சியாக வர மறுக்கும், சிக்கும். இது விளையாட்டாகவும் இருக்கும் கல்வியாகவும் இருக்கும்.
நோயாளிக்கு பாலே பிடித்த உணவாக இருக்க மருத்துவன் பாலையே மருந்தாக கொடுத்தால் எப்படி இருக்கும்.அப்படி தான் சிறுவர்களுக்கு விளையாட்டுமுறைக் கல்வியும் இருந்தது. நாட்டார் பாடல்கள் இதற்கு பெருந் துணையாக இருந்தன.

ஓமுக்கக் கல்வி

மனிதர்கள் யாவரும் உழைத்து உண்ண வேண்டும். சுறுசுறுப்பாக இயங்க வேண்டும். சோம்பேறியாக இருந்து மற்றவர்களின் உழைப்பில் உண்டு வாழக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தும் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடலொன்றை அடுத்துப் பார்ப்போம்.

கேள்வி பதிலாக அமைந்த அப்பாடலை அப்படியே கீழே தருகிறேன். ஒரு உழைப்பாளியான விவசாயி கரிக்குருவியைப் பார்த்து கேட்பதாக அமைந்தது இப்பாடல்.

விவசாயி	கரிக் குருவியாரே கரிக் குருவியாரே வாருமன் காடு வெட்ட
கரிக்குருவி	ம்...கூம்...நான் மாட்டன்
விவசாயி	கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே! வாருமன் கட்ட புடுங்க
கரிக்குருவி	ம்...கூம்...நான் மாட்டன் எனக்குத் தலைவலியும் காய்ச்சலும்
விவசாயி	கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே! வாருமன் நெல்லுக் கொத்த
கரிக்குருவி	ம்...கூம்...நான் மாட்டன் எனக்குத் வயித்து வலியும் காய்ச்சலும்
விவசாயி	கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே! வாருமன் காவல் காக்க
கரிக்குருவி	ம்...கூம்...நான் மாட்டன் எனக்குத் கண் வலியும் காய்ச்சலும்
விவசாயி	கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே! வாருமன் அரிவு வெட்ட
கரிக்குருவி	ம்...கூம்...நான் மாட்டன் எனக்குத் நெஞ்சு வலியும் காய்ச்சலும்
விவசாயி	கரிக் குருவியாரே! கரிக் குருவியாரே! வாருமன் கஞ்சி குடிக்க
கரிக்குருவி	இந்தா முதலாளா வந்திற்றன்

இப்பாடலின் பொருட் சிறப்பை நான் விளக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்னினைக்கிறேன். இது தான் இன்றைய யதார்த்தம் என்பது யாவரும் அறிந்தது. இருப்பினும் விவசாயி அல்லது உழைப்பாளி சோம்பேறிக்கும் உணவு வழங்கிக் கொண்டு தான் இருக்கிறான்.

சிறுவர்களுக்கு உள்ளத்தில் பதியக் கூடிய நல்ல கருத்தை வன்னி நாட்டார் பாடல்களிலே கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இதே போன்ற கருத்துடைய பாடலொன்று தமிழ் நாட்டில் உண்டு. அப்பாடலையும் பார்ப்போம். இப்பாடல் சோம்பேறியை கோமாளியாக அழைத்து பேறியாக உருவகித்து அமைந்த பாடல்.

கரிக் குருவிக்கும் சோம்பேறிக்கும் என்ன ஒற்றுமை என்பது ஆராயப்பட வேண்டியது. இப்பொழுது தமிழகத்துப் பாடலைப் பார்ப்போம்.

விவசாயி	கீர வெதக்கணும் கீர வெதக்கணும் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி	கீர வெதைச்ச கோழி பொறுக்கும் போடா நான் மாட்டன்! அட போடா நான் மாட்டன்!
விவசாயி	கோழி பொறிக்கினா வேலி அடைக்கலாம் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி	வேலி அடைச்சா மேனி வலிக்கும் போடா நான் மாட்டன்! அட போடா நான் மாட்டன்!
விவசாயி	மேனி வலிச்சா வென்னி வைச்சுத்தாறன் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி	வென்னீல குளிச்சா வயிறு பசிக்கும் போடா நான் மாட்டன்! அட போடா நான் மாட்டன்!
விவசாயி	வயிறு பசிச்சா சோறு திங்கலாம் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி	சோறு திண்டா விக்கலெடுக்கும் போடா நான் மாட்டன்! அட போடா நான் மாட்டன்!
விவசாயி	விக்கலெடுத்தா தலேல தட்டுறன் வாடா கோமாளி! அட வாடா கோமாளி!
கோமாளி	தலேல தட்டினா செத்துப் போடுவன் போடா நான் மாட்டன்! அட போடா நான் மாட்டன்!

வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடலும்தமிழ் நாட்டு நாட்டார் பாடலும் பெருமளவுக்கு கருத்து அடிப்படையிலும் அமைப்பு, கற்பனை என்ற விதங்களிலும் ஒத்துப் போயிருப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

ஆுத்திகூடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை,நல்வழி முதலான ஒளவையாரின் பாடல்கள் படிக்காத கிராமத்துச் சிறுவர்களுக்கு நாட்டார் பாடல்கள் தான் நல்வழி காட்டின.வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களிலிருந்தும் அறக்கருத்துக்களையும் எடுக்கலாம். ஆன்மீகக் கருத்துக்களையும் எடுக்கலாம்.நல்ல கதைகளையும் கற்பனைகளையும் மட்டுமல்ல கல்விச் சிந்தனைகளையும் காணலாம். பாடத்தையும் பள்ளிக் கூடத்தையும் அறியாத கிராமத்துப் பாமரமக்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ்ந்ததற்கு நாட்டார் பாடல்கள் பெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

இச்சிறு கட்டுரை இதனை முழுமையாக ஆராய்ந்து எழுதப் போதுமானதல்ல. இது அடிப்படையே. இன்னும் விரிவாக ஆராய்ந்தால் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களிலுள்ள கல்விச் சிந்தனையையும் செயற்பாட்டையும் முழுமையாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

சிவ நடனத்தில் தாண்டவம்

திருமதி. மோ. சுதர்சினி(ஆசிரியை)
நிருத்திய கலாசேத்திரா நுண்கலைக்கல்லூரி நிர்வாகி,
புளியங்குளம்.

“மாயவனாடும் அல்லி
விடையோன் ஆடும் கொட்டி
ஆறுமுகன் ஆடும் குடை
குன்றெடுத்தோன் ஆடும் குடம்
முக்கண்ணன் ஆடும் பாண்டரங்கம்
கொடியோன் ஆடும் துடி
காமன் ஆடும் பேடு
திருமகள் ஆடும் பாவை”

(சபா ஜெயராசா ஆடற்கலை ப 58)

என்றவாறு கடவுள்கள் அனைவருமே ஆடல் வடிவினராக விளங்கப்படுகின்றனர். அழகுணர்ச்சியும் ஆனந்தமும் நித்திய பொருளாகிய இறைவனுடன் தொடர்பு கொள்வதால் மட்டுமே முகிழ்ந்தேழு முடியும் என்பது இந்து அழகியல் கோட்பாடு.

சிவநடனத்தின் நடவுநிலையமாக தில்லை எனப்படும் சிதம்பரம் கருதப்படுகின்றது. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்ற ஐந்தொழில்களையும் புரியும் சிவ நடனக் காட்சி தொடர்பான தமிழர்களது அறிக்கை மரபு வளர்வதற்குரிய பின்புலம் தில்லையிலே காணப்பட்டது. சைவமரபு, அத்துவித மரபு, கலைமரபு முதலியவற்றின் சங்கமமாக விளங்கிய வளமான புவியற் சூழலும் கல்வி வளர்ச்சியும் தில்லையிலே காணப்பட்டன.

சிதம்பரத்தின் பண்டைய பெயர் தில்லையாகும். வளம் பொருந்திய தில்லை மரக் காடுகள் அணி அணியாகக் காணப்பட்ட அந்தப் பெரும் பரப்பிலே பயிர்ச்செய்கையின் பொருட்டு காடுகள் அழிக்கப்பட்டன. புவியியல் அடிப்படையில் நிகழ்ந்த இந்த அறிக்கை மரபு தோன்றி வளர்ந்நதது. நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐம்பெரும் அடிப்படைகளில் தில்லை ஆகாயத்துடன் தொடர்பு படுத்தி கூறப்பட்டது. பெரும் காட்டு மரங்கள் பயிர்ச்செய்கையின் பொருட்டு அழிக்கப்படும் போது தோன்றி வெளியில் மக்கள் ஆடல் தரிசனத்தை அகத்தே அமைத்து நிறைவுகண்டனர். இங்கே நடராசர் எழுந்தருளி உள்ள சிற்றம்பலம் எனும் சிற்சபையும் திருமஞ்சனம் கொள்ளும் பொன்னம்பலம் எனும் கனகசபையும் ஒத்துவ தாண்டவ முர்த்தி எழுந்தருளும் நிருத்திய சபையும் உற்சவ முர்த்திகள் எழுந்தருளும் தேவசபையும் ஆயிரங்கால் மண்டபமாகிய இராஜசபையுமாக ஐந்து திருச் சபைகள் உள்ளன.

சிவபிரானது ஐந்தொழில்களும் ஆனந்த நடனத்துடன் நடந்தேறுகின்றது என்று அனுபூதி அனுபவம் பல சந்தர்ப்பங்களில் விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. “நட்டப்பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே” அன்று திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி

நாயனார் பாடியுள்ளார். தில்லையின் சிறப்பு அனைத்துப் பொருட்களின் இயக்கங்களையும் சிவனது ஆடலுடன் தொடர்பு படுத்தி காணலாகும். இயக்கங்கள் தொழிற்பாடுகள் முதலியவற்றை ஆடலுடன் தொடர்பு படுத்தி பார்த்தால் அறிக்கை மானுடவியல் அனுபவங்களிலே காணப்படுகின்றன. நடராஜப்த்தில் அக்கருத்தினை மீள வலியுறுத்துதலை காணமுடியும்.

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட
மங்கை சிவகாமியாட
மாலாட நூலாட மறையாட நிறையாட
மனைதந்த பிரம்மனாட
கோனாட வானுலக கூட்டமெலாமாட
குஞ்சர முகத்தனாட
குண்டல பிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாளாட
குழந்தை முருகேசனாட
ஞானசம்பந்தரோடு இந்திரர் பதினெட்டு
முன்பட்ட பாலா குருமாட
ஒசைத் தம்பையாருக்காட நந்தி வாகனமாட
நாட்டிய பெண்கள் ஆட
வினையோட உன்னைப்பாட எனைநாடி
இது வேலை வடுதோடியாடி
வருவாய் ஈசனே சிவகாமி நேசனே என்னைஞ்ற
தில்லைவாழ் நடராசனே

ஜம் பூதங்களுடன் திருத்தலங்களை இணைத்து நோக்கும் அளிக்கை மரபானது வளர்ச்சியடைந்து செல்ல ஆகாயத்தோடு சிதம்பரமும், நிலத்தோடு திருவாரூரும், நீரோடு திருவானைக்காவும், தீயோடு திருவண்ணாமலையும், வளியோடு திருக்காளத்தியும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டன. ஜந்தொழில்களையும் தனித்தனியாக இயற்றிய தாண்டவங்கள் பின்வருமாறு

- புடைத்தல் - முனி தாண்டவம் அல்லது காளி தாண்டவம்
- காத்தல் - கெளரி தாண்டவம் அல்லது சன்னியாதாண்டவம்
- அழித்தல் - சங்காரதாண்டவம்
- மறைத்தல் - திரிபுர தாண்டவம்
- அருளல் - ஊர்த்துவ தாண்டவம்

சிவபெருமானே தாண்டவங்களை ஆடிக்காட்டி வகைப்படுத்தியவர் ஆவார். திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமான் முன்னிலையிலே எப்போதும் தவம் செய்து கொண்டு இறைவனின் நாட்டியத்தை என்றும் இரசிக்கும் பேறு பெற்ற தண்டு என்ற மகரிசிக்கு சிவனால் உபதேசிக்கப்பட்ட அவருடைய நாட்டியம் தான்தாண்டவம் ஆகும். மொத்தமாக 108 தாண்டவங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 12 தாண்டவங்கள் முக்கியமானவை. இதை 108 கரணங்கள் என நிலைப்படுத்தியதால் ஆண்கள் மட்டும் ஆடக் கூடியதென்று ஒரு பகுதியினரும் ஊர்த்துவ தாண்டவம் தவிர மற்றயதை பெண்களும் ஆடலாம் என ஒரு பகுதியினரும் கூறுகின்றனர். அது எப்படியாயினும் தில்லையில் ஜந்தொழில்களையும் ஒருங்கு சேர்த்து ஆனந்த தாண்டவத்தினை ஆனந்தமாக தரும் காட்சியினை காண கண்கோடி வேண்டும்.

சிவபெருமான் ஆடிய 108தாண்டவங்களில் 48 தாமாகவே ஆடியவை. பார்வதியுடன்

இணைந்து ஆடியவை 36, திருமாலுடன் இணைந்து ஆடியவை 9, முருகனுக்காக ஆடியவை 3, பிறதேவர்களுக்காக ஆடியவை 12 ஆகும். தஞ்சாவூர் பெரிய கோவிலின் உட்பிரகார சுவர்களில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் கரணங்கள் எல்லாம் சிவபெருமான் ஆடுவதாகவே அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கும்பகோணம், ஸ்ரீரங்கம், சிதம்பரம், நடராஜர்கோவில் போன்ற இடங்களில் உள்ள கோயில்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ள நாட்டிய சிற்பங்கள் பெண்கள் மட்டும் ஆடுவதாகவோ பெண்களும் ஆண்களும் இணைந்து ஆடுவதாகவோ செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஜந்தொழில்களையும் குறிக்கும் ஜந்து தாண்டவங்களினதும் சிறு விளக்கக் குறிப்பினை எடுத்து நோக்குவோம்.

படைத்தல்

இதற்கு காளிகா தாண்டவம் என்றும் முனி தாண்டவம் என்றும் பெயர் கூறப்படும். இந்தமுர்த்திக்கு எட்டு கைகள் உள்ளன.வலது புறம் உள்ள நான்கு கைகளிலும் துடி, பாசம், சூலம், அபயமுத்திரை உள்ளன. இடது புறம் உள்ள நான்கு கைகளிலும் தீச்சுடர், மணி, கபாலம், வீரிய கரமாகிய கயகஸ்தம் உள்ளது. இடது காலை சதுரம் அமைய வளைய வைத்து பாதத்தை வலது கணுக்கால் மீது வைக்கின்றார். அவ்வண்ணமே வலது காலையும் முயலகன் தலை மீது ஊன்றி சிறிது வளைந்திருக்கின்றார். இந்நிலையில் இருகால்வளைவுகளுக்கும் இடையில் நீண்ட சதுரம் அமைந்திருப்பதை காணலாம்.கயகஸ்தம் ஆனந்தத் தாண்டவத்தைப் போல் வலது பக்கமாகக் குறுக்கே நீட்டியிராமல் சதுரங்களுக்கிடையில் இடது பக்கமாக காலை ஒட்டியே தொங்கவிட்டிருப்பது சிறப்பு.

காத்தல் தாண்டவம் (துன்பம்)

இது இரண்டாம் வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. உயிர்கள் தம் நல்வினை தீவினைக்கேற்ப இன்ப துன்பங்களை நுகர்தல் வேண்டும். இதனை கெளரிக தாண்டவம் என்றும் கூறுவார்.சாந்தமான தோற்றம், நான்கு கைகள், செந்நிறம், புன்னகைபூத்த முகம், கபாலம், கொக்கிறகு, ஊமத்தம் பூ, ஏருக்கம் பூ, பிறைமதி இவற்றை அணிந்த சடாமுடி, பரந்த சடை, பாம்பு வளை இவற்றை அணிந்து முயலகன் மேல் வலது காலை ஊன்றி இடது காலை வளைத்து வலக்கையில் அபயம், உடுக்கை இவற்றைத் தாங்கி இடது கைகளில் தீ அகழ், வியாழம் (புலி) இவற்றை ஏந்தி இடப்பக்கத்தில் கெளரி தேவியுடன் வலப்பக்கத்தில் நந்திபகவானுடனும் விரிந்தும் பரந்தும் மகுடமாக சுற்றப்பட்டதுமான முடியை இடப்பக்கம் சாய்ந்து நின்றாடுவது கெளரி தாண்டவமாகும். மக்கட்பேறு, கல்விச்செல்வம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து காத்தல் செயலை செய்வது தாண்டவத்தின் கருத்து. இது பாண்டிய நாட்டு திருப்புத்தூரில் உள்ள சிற்சபையில் நடைபெறுகின்றது.

காத்தல் (னெபம்)

இதனைச் சந்தியா தாண்டவம் என்றும் கூறுவார்.அத்தாண்டவத்தின் பயன் திருவும், கொற்றமும், புகழும் ஆகும் என்று காரணாகமம் கூறுகின்றது. எனவே இதுவும் காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். இது மதுரையில் உள்ள

வெள்ளியம்பலத்திலே (ரஜிதசபையிலே) நடைபெறுகின்றது. இது காலைக் காலத்தில் இறைவன் மகிழ்ச்சி ததும்ப ஆடியது. இது பிரதோஷநடனம், புஜங்க வலிதம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. கைலாய மலையிலே கெளரி அம்மை இரத்தின சிங்காசனத்தில் இருக்க அவர் கண்டு மகிழ இறைவன் கார்கோடன் முதலில் பாம்புகளை அணிந்து ஆடியது. பிரயோக திதியில் சிவபெருமான் உமாதேவியாரை இருக்கச் செய்து கையில் சூழத்தை சூழற்றிக் கொண்டு ஒரு சாம்ப பொழுது ஆலமரத்தடியில் ஆடினார். எனவே பிரதோச நடனம் என்கிறது. ஆகமச் செய்யுள் இந்த தாண்டவ மூர்த்திக் காலடியில் முயலகன் இல்லை. ஒரு முகமும் 8, 10, 12 கரங்களும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. பாம்பைத் திரு அறையில் அறைஞானக அணிந்து இரு கரங்களால் வாலையும் தலையையும் தலைக்கு மேல் தூக்கிப் பிடித்து நடிப்பதாக உருவ அமைப்பு அமைந்திருக்கம். நான்கு கைகள், மூன்று கண்கள், யடாமகுடம் வலது கையில் உடுக்கை, அபயகரம், இடதுகையில் மயில்தோகை விஸ்மிதகஸ்தம், இடது காலின் அடியில் முயலகன் இன்றி இடது காலை வளைத்து முன்விரலை பீடத்தில் ஊன்றி வலது காலைத்தூக்கி இடது பக்கமாக வளைத்து நீட்டிக் பாம்புக் கங்கனம் தரித்து ஆடும் நடனமாகும். இந்த நடனத்தை பார்ப்பதால் மனிதனின் சிந்தனை யோகநிலையினை அடைகிறது.

அழித்தல் தாண்டவம்

இத் தாண்டவம் உருவத்தில் சிறப்புப் பொருந்தியது ஓன்றாகும். அதாவது கையில் துடியும் தீச்சுடரும் மாறியிருப்பது தாண்டவத்தின் உருவத்தில் சிறப்பு “அரணங்கி தன்னில் அரையும் சங்காரம் என்பது திருமந்திர வாக்கு”“சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம் என்பது உண்மை விளக்கம்” அதாவது ஆன்மாக்களை இளைப்பாற்றும் செயலைக் குறிக்கும் இச் சங்கார தாண்டவம் நள்ளிரவிலே சுடலையிலே இடம்பெறும் மூன்று கண்கள், எட்டுக் கைகள், பரந்தசடை, வளைந்த இடது காலை முயலகன் மீது ஊன்றி தூக்கிய வலது காலை அமைத்து புலித்தோலை லோடையாக தொங்க விட்டு வலது கையில் அபயம், சூலம், பாசம், மருகம் இவற்றை ஏந்தி இடது கையில் கபாலம் அக்கினி பாத்திரம் இவற்றை தரித்து ஒரு கையை கயகஸ்தம் ஆக வலது பக்கம் நீட்டி நந்தி வலது பக்கத்திலும் கெளரி இடப்பக்கத்திலும் நிற்க ஆடும் தாண்டவம் சங்கார தாண்டவம் ஆகும். ஏனைய அங்கங்கள் ஏனைய தாண்டவங்களில் ஆடப்படுவது போலவே இருக்கும்.

மறைத்தல் தாண்டவம்

உயிர்களை மென்மேலும் வினை செய்வதில் அழுத்தி அதன் மூலமாக உயிர்களுக்கு இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் ஏற்படச் செய்வதற்காக மறைத்தல் தொழிலை இறைவன் செய்கிறான். இதற்கு திரிபுர தாண்டவம் என்றும் கூறுவார். இது திருக் குற்றாலத்திலே சித்திர சபையிலே இடம்பெறுகிறது. முப்புரம் ஏரித்த இறைவன் வெற்றிக் களிப்பினால் ஆடிய தாண்டவம் ஆதலால் முப்புரம் ஏரித்த தாண்டவம் என்றும் கூறுவர். இதை கொடுகொட்டி என்றும் கொடு கொட்டிச் சேதம் என்றும் சங்க நூல்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் திரிபுரம் ஏரிய தேவர்கள் வேண்ட உமையவள் சிவபிரான் ஆடிய வீர நடனம் என்றும் உரை எழுதிய அடியார்களுக்கு நல்லார், சயானந்தத்தால் கைகொட்டி நின்றாடிய கூத்து கொடுகொட்டி என்றார். இதற்கு விளக்கம் தரவந்தவர், திரிபுரம் ஏரிந்த போது இதற்கு மனம் இரங்காது கை கொட்டி ஆடியதே கொடு கொட்டி ஆயிற்று என்பார். இது

வென்றிக் கூத்து என்றும் சொல்லப்படும். ஆனால் இது போர்க்களமாக இருந்திருந்தால் அம்மையவள் உடன் இருந்திராள் என்றும் பெண்ணுடன் இருக்க போர் புரிவது மரபன்று வென்றிக் காலமன்றி போர்க் காலமல்ல. அம்மை சீர் பெற ஆடுதலில் இது வென்றிக் கூத்து என்பது தெளிவு எனக் கலித்தொகையில் கூறப்படுகின்றது. திருமூலர் முப்புரங்களும் மும்மல காரிலம் என்கிறார். எனவே அவற்றை அழித்து ஞான விளக்கத்தினை உயிர்களுக்கு அருளில் குறிப்பதே திரிபுரசங்காரம் பாண்டுரெங்கம் (கூத்து) இதுவும் திரிபுர தாண்டவம் திரிபுர சங்கர காலத்தில் தேரோட்டிய பிரமன் காண பாரதி வேடம் தாங்கி இறைவன் தேர்த்தட்டின் முன்னின்று ஆடினார். இதுவும் வென்றிக் கூத்தேதிருவதிகை காஞ்சி கைலாய நாதர் போன்ற ஸ்தலங்களில் நிகழ்ச்சிச் சிற்பமாக சிவன் வில்லேந்தி, அம்பு பிடித்து நிற்கும் நிலை அமைந்துள்ளது. முப்புறம் ஆணவம், கன்மம், மாயையின் காரியமே. ஆகவே திரிபுர சங்காரம் இறைவன் வீரத்தை குறிப்பதாயினும் தம் அனுபவத்திற்கு மும்மலச் சேட்டை அறுத்தலாகிய அநுபவம் இதனாலேயே திருமுறைகளும் புராணங்களும் நாட்டிய சாஸ்திரங்களும் இவ் வரலாற்றை சிறப்பித்து கூறுகின்றன.

பதினாறு கைகள் இடது பாகம் கெளரி தேவி, வலது பாகம் அஞ்சலித்த கையுடன் முருகன், அபயம், டமருதம், வஞ்சிரம், சூலம் இவற்றை ஏந்தி இடக்கை எட்டிலும் புஸ்தம், வரதம், கேது, கேதகம், கடம், கபாலம் இவற்றைத் தரித்து ஏனைய அங்கங்களில் முன்னைய நிருத்தம் போல் அமைந்து ஆடுவார். இத்தகைய வடிவுடைய கூத்தப்பெருமான் திருவுருவம் எத்தலத்தில் உள்ளது அமையப் பெறவில்லை.

அருளல் தாண்டவம்

இதற்கு காளி தாண்டவம், சண்ட தாண்டவம், ஊர்த்துவ தாண்டவம், அனுக்கிரக தாண்டவம் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்று மும்மலங்களும் ஆன்மாவைப் பற்ற அவற்றிலிருந்து பிரித்து எடுத்து உயர்ந்த பேரின்ப நிலையடையச் செய்வதையே இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. திருவாலங் காட்டிலுள்ள இரத்தின சபையிலே நடைபெறுகின்றது. இது வலது காலை உடலோடு ஒட்டி உச்சந்தலை வரை தூக்கி ஆடுவது “உத்” என்றால் மேல் என்று கருத்து. எனவே ஊத்துவம் என்றால் காலை மேலே தூக்கி ஆடுவது ஆகும். இத் தாண்டவம் உருவில் நான்கு கையுருவம் கொண்டவையும் எட்டு பத்து உள்ளனவும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. பாதத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஊன்றிய பாதம் திரோபாவமும் தூக்கிய பாதம் அநுக்கிரகமும் என்பர். இடது காலை தூக்கிய முர்த்தி உலக யோகங்களையும் சுவர்க்காதி இன்பங்களையும் அளிப்பது என்றும் வலது காலைத்தூக்கி முர்த்தி இம்மை, மறுமை, மோட்சம் அளிப்பது என்றும் மகுடாகம் கூறும் புராண வரலாற்றுக்களிலும் இவ்வண்மை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. திவாலங்காடு ஊர்த்துவ முர்த்தி ஏனைய தலங்களில் உள்ளவாறு திருவடி செங்குத்தாக உடலைச் சேர்த்துத் தூக்கப்படவில்லை. திருமாலின்திருவிக்கிரகம் போல் முன் பக்கம் நீட்டி முகத்திற்கு நேராக தூக்கப்பட்டிருக்கின்றது. திருவாலங்காட்டு புராணம் சங்கார தாண்டவம் என்றும் சண்ட தாண்டவம் எனவும் கூறும் திருவாலங்காட்டு தலபுராணம் அத் தாண்டவம் வீறு பாசம் மாற்றி அருள் புரிந்து “சுசன் மலரடி கீழ் பேரின்ப வாழ்வு சேர்க்கிறது” என்கிறது. இவ்வாறு சிவனின் தூக்கிய திருவடியை தாண்டவமாக்கி அதனை 108 ஆக்கி அதனில் ஜந்தொழில்களில் அவரின் ஆடல் கோலங்களின் விளக்கங்களை தனித்தனியாகவும்

எடுத்தியம்பியுள்ளனர். இதில் புதைந்துள்ள அரும்பெரும் தத்துவங்களை எம்மில் எத்தனை பேர் விளங்கியுள்ளனர் என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. இலங்கையில் நல்லூர், பொன்னம்பலவானேச்சரம் போன்ற ஆலயத்தில் 108 கரணங்களின் படங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. கலைகளை வளர்ப்பதில் ஆலயங்களுக்கு பெரும்பங்குண்டு. எமது பகுதியில் உள்ள பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களில் அந்த 108 கரண வேலைப்பாடுகளை செய்வதன் மூலம் விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாம். மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றீச்சரத்தில் 108 கரண வேலைப்பாடுகளை செய்தால் பாரிய ஒரு கலை வளர்ச்சியைக்காணமுடியும். மக்கள் மனதிலும் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கும். இது திசைமாறும் இளம் சமூகத்தினருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமையலாம். நடராஜர் சிலையை பார்க்கும் ஒருவருக்கு இதுவும் சிவனின் ஒரு தோற்றம் என்பதைத் தவிர அதனுள் என்ன விடயம் புதைந்த இரகசியமாக உள்ளது என்பது தெரியாது. இந்த நிலையை முதலில் மாற்ற வேண்டும். கல்லைக் கண்டவுடன் வணங்கும் தன்மையை மாற்றி கல்லில் இறைவனை காணும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும். கலை நயத்துடன் ரசிக்கும் தன்மையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கலைஞர்களை கெளரவிக்கும் தன்மையை கொண்டுவரவேண்டும். இவற்றை தனியொருவராலோ குழுவாகவோ செய்ய முடியாது. அனைத்திற்கும் ஆலயமே பொருத்தப்பாடானது. ஐந்தொழில்களை புரியும் இறைவனின் நிலையை சரி வெளியுலகத்திற்கு எடுத்தியம்ப எம்மால் முடியாதா? முடியும். சமூகத்தின் வளர்ச்சியும் கலையின் வளர்ச்சியும் எம் ஆலயங்களின் கையிலேயே உள்ளது. தெய்வீக கற்பனைகள் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளை நோக்கி திரும்பிய வேளை இயற்கையின் சலனங்களை சிவநெறி கலந்த ஆடலால் பொருத்தமாக காட்டமுடிகின்றது. இவ்வாறு விளக்கப்படும் தடத்தப் பெருமான் உலகை படைக்கும் திருவுள்ளம் கொண்டு பரமானந்த தாண்டவத்தை ஆடியும் அதனை தொடர்ந்து ஐந்தொழில் ஆடல்களைப் பிறப்பித்தும் தாண்டவ மூர்த்தியாக விபர்க்கப்படுகின்றார். பரத நடனம் தமிழ் மக்களின் வாழ்வுக்கும் வளத்திற்கும் என்றும் விருந்தாகியுள்ளது.

பூத கணங்கள் புடை சூழ வேதமந்திரம் வீறுதர
நாத ஒலியோடும் கீதமழையோடும்
சீதப் புனல் பாய் பாதந்தனைத் தூக்கித்
தோம் தோம் என ஆடும் ஈஸ்வரா

(செ.நாகேந்திரன்)

“வாழ்க வளமுடன்”

கடலுக்கடியில் அமைதியாக உறங்கும் தமிழர் சிறப்புக் கூறும் குமரிக் கண்டம்.

திரு வே. ஆயகுலன்
(உதவிப் பிரதேச செயலாளர், வவுனியா வடக்கு)

ஏறத்தாழ இருபதாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட கடற்கோள் அழிவினால் ஒருகண்டமே கடலுக்குள் சங்கமமாகியது. இங்குதான் உலகின் முதல் மனிதன் பிறந்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். இங்குதான் நம் முதாதையர்கள் வாழ்ந்தனர். இங்குதான் நாம் இன்று பேசிக்கொண்டிருக்கும் நம் தாய்த் தமிழ் பிறந்தது. இங்குதான் இன்னும் இன்னும் பலவரலாற்று அதிசயங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆம் இது தான் “நாவலன் தீவு” என்று அழைக்கப்பட்ட “குமரிப் பெருங்கண்டம்” கடலுக்கடியில் இன்று அமைதியாக உறங்கிகொண்டிருக்கும் இது ஒருகாலத்தில் பிரமாண்டமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த ஒருமாபெரும் தமிழ்க்கண்டம். மானிடவியல் அறிஞர்களும் வரலாற்றுஆய்வாளர்களும் ஆர்வத்தோடு பார்க்கின்ற குமரிப்பெருங்கண்டம் உலகநாகரீகத்தின் தொட்டில், கவின் கலைகளின் பிறப்பிடம், கன்னித்தமிழ் அறிஞர்களின் இருப்பிடம்.

இன்று தனித் தனி நாடுகளாக உள்ள அவஸ்ரேலியா, மடகஸ்கார், தென்னாபிரிக்கா, இலங்கை, மற்றும் கிழக்கில் உள்ள சிறுதீவுகளை எல்லாம் இணைத்தவாறு இருந்த பிரமாண்டமான நிலப்பரப்புத்தான் “குமரிக்கண்டம்” ஏழு தெங்கு நாடு, ஏழு நாடு, மதுரைநாடு, ஏழு முன்பலை நாடு, ஏழு பின்பலை நாடு, ஏழு சுன்றநாடு, ஏழு சுளக்கரை நாடு என இந் நிலப்பரப்பில் நாற்பத்தொன்பது நாடுகள் இருந்துள்ளன.

ப.ஃ.றுளி, குமரி என்ற இரண்டு மாபெரும் ஆறுகள் ஓடியுள்ளன. குமரிக்கோடு மணிமலை என இரண்டு மலைகள் இருந்துள்ளன. தென்மதுரை, கபாடபுரம் முத்தூர் என பிரமாண்டமான மூன்று நகரங்கள் இருந்தன.

இதன் தலைநகரம் முத்துக்கொழிக்கும் கடல் முத்தமிழும் தென்மதுரை (இது தமிழ்நாடு இன்றைய மதுரை அல்ல) இது தென்னியாவுக்கு தெற்கே ஆயிரக்கணக்கான மையில்களுக்கு அப்பால் இருந்த எழில் நகரம், அழகு மணிமாளிகைகள், ஆடல் வளர் அரங்கங்கள், அறம் கூறும் மன்றங்கள் நிலா மண்டபங்கள், அங்காடி நெடுந்தெருக்கள், வண்டாடும் பூங்கொடிகள், விளையாட்டுப் பயிலிடங்கள் வீரர்களின் பாசறைகள் நீராடும் பொதுக்குளங்கள் எனப் அனைத்து சிறப்புக்களையும் பெற்றிருந்தது தென்மதுரை.

இந்த தென்மதுரையில் தான் தேன்மதுரத் தமிழ் வளர்க்க முதல் தமிழ் சங்கத்தை நிறுவினான் பாண்டியமன்னன் காஞ்சி இளவழுதி மொழி வளர்க்க சங்கம் வைத்தமுதல் மனிதன் தமிழன் தான். கி.மு நாலாயிரத்து நானூற்றி நாற்பத்தொன்பது புலவர்களுடன் முப்பத்தொன்பது மன்னர்களும் இணைந்து நடத்தப்பட்டது. இங்கு பரிபாடல், முதுநாரை, பேரதிகாரம் போன்ற நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. இரண்டாம்

தமிழ்ச்சங்கம் கபாடபுரத்தில் கி.மு மூவாயிரத்துஎழுநாறில் நடைபெற்றது. இதில் அகத்தியம், தொல்காப்பியம் போன்ற நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. முன்றாம் தமிழ்ச்சங்கம் இன்றைய மதுரையில் கி.மு ஆயிரத்து எண்ணூற்று ஐம்பதில் நடாத்தப்பட்டது. இதில் அகநானூறு, புறநானூறு, நாலாடியார் திருக்குறள் ஆகிய நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. குமரிக்கண்டத்தின் அடியில் உள்ள லெமுரியாகண்டம் என்றகுமரிக்கண்டத்தில் தான் உலகின் முதல் மனிதன் தோன்றினான். அவன் வேறு யாருமல்ல கல் தோன்றி மன் தோன்றா காலத்தில் முன் தோன்றிய முத்த குடிகளான தமிழர்களே குமரிக்கண்ட தமிழர்கள் உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்றுகுடியேறினர் அங்கெல்லாம் தமது நாகரிகத்தைப் பரப்பினர். தமிழர்கள் கையாண்ட நாகரிகம் தான் திராவிடநாகரிகம் ஆகும். தமிழனுடைய வரலாறும் நாகரிகமும் தான் உலகிலே முதன்மையானது. அவர்களுடைய மொழி தமிழ் தமிழர்கள் குமரிக்கண்டத்தில் இருந்து கடல் வழியாகவும் தரைமார்க்கமாகவும் உலகெங்கும் சென்று குடியேற்றங்களை அமைத்து தமிழ் மொழியையும், தமிழ் பண்பாட்டையும் தமிழ் கலாச்சாரத்தையும் பாரெங்கும் பரப்பினர் என்பதே உண்மை. இதற்கு சான்றாக பினிசீயர்களின் நாணயங்களும், கல்வெட்டுக்களும் உதவுகின்றன. உலகெங்கும் தன்னிகரற்ற பேரரசாக கொடிகட்டிப் பறந்த தமிழ் இனமும் அவர்களதுதாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியும் நான்கு முறை ஏற்பட்ட பெரும் கடற்கோள்களினால் அழிவுற்றது.

01. முதல்சங்கம் - தென்மதுரை - கடல் கொண்டது.
02. இரண்டாவது நாகநன்நாடு கடல் கொண்டது.
03. முன்றாவது இடைச்சங்கம் - கபாடபுரம் - கடல் கொண்டது.
04. நான்காவது காவிரிப்பூம்பட்டனம் - கடல் கொண்டது.

தொடர்ச்சியான கடல்கோள் அழிவுகளால் தமிழரின் மரபு, பண்பாடு, கலாச்சாரம், இலக்கணங்கள், இலக்கியங்கள் அனைத்தும் சிதைந்து நாசமாகியது. உலகின் பூகோள் வடிவமே மாற்றம் பெற்றது. இன்று தமிழன் தனது மொழி, கலாசாரங்களை மட்டுமன்றி இழந்த பெருமைகளைப் பற்றி அறியக்கூட ஆர்வம் காட்டாதவனாக இருக்கிறான். இதனால் வரலாற்றில் பல உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டு விட்டன. இந்தியாவில் சிந்துவெளி நாகரிகம் மிகவும் பழமையானது என்கிறது வரலாறு. அதற்கெல்லாம் முன் தோன்றியநாகரிகம் தமிழரின் நாகரிகம் என்ற வரலாற்று உண்மையை நிரூபிக்கின்ற பொறுப்பை தமிழ் பல்கலைகழங்களும், தமிழ் அறிஞர்களும் ஏற்கவேண்டும்.

இந்துப் பண்பாட்டில் குழல் பாதுகாப்பு

செல்வி.இ.பிருந்தா
(பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு)

குழல் பாதுகாப்பு பற்றி தற்போது எழுந்துள்ள ஆர்வம் கடந்த சில தசாப்தங்களில் ஏற்பட்டதாய் இருப்பினும், குழலை புரிந்து கொண்டு அதனை அழியவிடாது செயற்படுத்துவது மனித வரலாற்றில் ஆரம்பகாலம் முதல் ஏற்பட்ட நம்பிக்கையாகும். எனினும் துரிதமான மக்கள் பெருக்கத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட பொருட்கள் சேவைகளின் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்ய வேகமான அபிவிருத்தியை நோக்கிச் சென்றதால் குழலுக்குப் பாதகமான பல தாக்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

புதிய தொழில்நுட்பங்கள் காரணமாக விவசாயம் கைத்தொழில் துறைகளில் ஏற்பட்ட துரித வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளால் முன்னிருந்த குழல் சமநிலை சீர்குலைந்ததுடன் மனிதவர்க்கத்தின் மீதும் பெருமளவு அசௌகரியங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளது. அதனால் மனித இனத்துக்கு பாதகமான பல்வேறு விளைவுகள் உருவாகின. உதாரணமாக குழல் மாசடைவதால் மனிதனின் சுகாதார நிலை பாதிப்படைதல், வளங்கள் குறைவடைதல், வாழ்க்கைத்தர அச்சுறுத்தல், உயிர் பல்வகைமை அருகுதல், மூலிகைத் தாவரங்கள் அழிதல், காலநிலை மாற்றத்தினால் இயற்கை அழிவுகள் ஏற்படல் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். அதனால் முறையான குழல் சமநிலையைப் பேணுதல் தொடர்பான பொறுப்பும் அக்கறையும் தேசிய சர்வதேச மட்டங்களில் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது.

மனிதன் அறிவியல் ரீதியான வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ளும் அதேசமயம் அறிவியல் முறைமைகளையும் உள்ளபடி விளங்கிக்கொள்வதவசியம். இயற்கையிடமிருந்து பெள்கவியல் இரசாயனவியல் புவியியல் போன்றவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளும் மனிதன் இயற்கையிடமிருந்து அற ஒழுக்கத்தை கற்றுக்கொள்ள தவறுகிறான். அறிவியலைக் கற்றுத்தந்த இயற்கை விஞ்ஞானம் தான் அற ஒழுக்க விஞ்ஞானத்தையும் கற்றுத் தருகின்றது. நிலம் நமக்கு உணவைத் தருகின்றது. நதியிடமிருந்து நீரைப் பயன்படுத்துகின்றோம். குரியனிடமிருந்து ஒளியை, மரங்களிடமிருந்து கனியை, காற்றை, நிழலைப் பெறுகின்றோம். இவ்வாறு சகலவற்றையும் நமக்குப் படைத்து அளித்துக்காப்பாற்றும் இயற்கையை, அன்னை எனப் போற்றிப் பாதுகாத்து வழிபடுவது சமயவிஞ்ஞானமாகும். இயற்கையிடமிருந்து சகலவற்றையும் பெற்றுக் கொள்ளும் மனிதன் அதனை அழிப்பதிலும் முனைப்புடன் செயற்படுகின்றான். இயற்கையின் தன்னலமற்ற கொடையை அறப்பண்பை விளங்கிக் கொண்டால் இயற்கை எவ்வாறு பிறர்க்குப் பயன்படுகின்றதோ அவ்வாறே தனது வாழ்வும் பிறர்க்குப் பயன்படுமாறு அமையுமாறு வாழுவேண்டும் என்பதை அவன் விளங்கிக் கொண்டவனாவான்.

இவ்வாக இயற்கை நம்மீது செலுத்தும் அன்பிற்கு, கொடைக்கு நாமென்ன செய்கிறோம். அதற்குப் பிரதியுபகாரமாக பேணிப் பாதுகாக்க முற்பட வேண்டும். இதுவே இயற்கை வழிபாடாக இந்துப்பண்பாட்டில் ஆதியில் இருந்து பரிணமித்து வந்துள்ளது. மரம், நதி, மண், விலங்கினம் என ஒவ்வொன்றும் வழிபாட்டுக்குரியனவாக பேணப்படும் போது அன்பு பகிரப்படுகின்றது. இயற்கை யில் இசை நாடகத்தால் இன்புத் தமிழ் வளர்ப்போம்.

பாதுகாக்கப்படுகின்றது. சூழல் சுகாதாரம் அடைகின்றது. நல்லகாற்று, நல்லதண்ணீர், நல்ல விளை நிலம் என ஒவ்வொன்றும் இவ் வழிபடுமுறையால் இயல்பாகவே பாதுகாக்கப்படும்போது அதனைப் பயன்படுத்தும் மனிதனும் நன்மையடைகின்றான். நலம் பெறுகின்றான். இயற்கைச்சூழல் மாசடைல் இயல்பாகவே தடுக்கப்படுகின்றது.

இயற்கை ஒழுங்கு பேணுதல் என்ற வகையில் வேதம் ரிதம் என்னும் கோட்பாட்டை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வகுத்துக்காட்டி. இயற்கை ஒழுங்கு பேணப்பட்டால் தான் வாழ்கை ஒழுங்கு நிலைக்கும் என்பதனை வருண சூக்தப்பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. இயற்கை அனர்த்தங்கள் எழாதபடி பேணவும் மனிதனும் ஒழுங்கு தவறக்கூடாது என்பதனை அவை சுட்டிக்காட்டி. மனிதன் உயிர்வாழ இன்றியமையாதது காற்று ஆகும். காற்றை தூய்மையாக வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் பல்வேறு நோய்களை ஒழிக்க முடியும். நோயினை உருவாக்கும் பல நுண்ணுயிர்கள் காற்றின் மூலமே பரவுகின்றன. தூய்மையான காற்றைத் தருவதில் மரங்கள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. மழையைப் பொழிந்து நீர் வளத்தைப் பெருக்குவதில் மரங்களின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் தான் இக்காலத்தில் சமூகக்காடு வளர்ப்புத்திட்டம், சாலையோர மரநடுகை, மீன்காடாக்கம் என்பன வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்துசமயம் கூறும் அடியார் கடமைகளில் இறைவனுக்கு மலரிட்டு வணங்கும் செயலும் ஓன்றாகும்.

“நகமெல்லாம் தேயக் கையால் நாண்மலர் தொழுது.....”

என்ற அப்பர் பெருமான் வாக்கு இதற்குச் சான்றாகும். மலர்களைப் பெற மரங்களையும் செடிகளையும் வளர்க்க வேண்டும். திருத்தலங்களின் வர்ணனைகள் மூலம் மலர் பறிப்பதற்காக சோலைகளை உருவாக்கியுள்ளமையினை அறியமுடிகின்றது. இந்து ஆலயங்களில் தலவிருட்சமாக மரங்கள் போற்றப்படுகின்றன. இவற்றுக்காக மரங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மரங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்ற போது மண்ணரிப்பு தடைசெய்யப்படுகின்றது. மழை வீழ்ச்சிகிடைக்கின்றது. சுற்றுப்புறகாற்று தூய்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. சுற்றுப்புறம் பல்வேறு காரணங்களினால் மாசடைகின்றது. இதனால் நோயை உண்டாக்கும் நுண்ணுயிர்கள் உருவாகின்றன. இந்நுண்ணுயிர்களை மருத்துவகுணம் கொண்டுகையானது அழிக்கும் ஆற்றல் உடையது இறைவனுக்குச் செய்யும் பணிகளிலேதீபம் காட்டுதலையும் வேள்வி செய்தலையும் இந்துசமயம் குறிப்பிடுகின்றது. சுற்றுப்புறத்தை தூய்மைசெய்யும் பணிகளில் அலகிட்டு பெருக்கி மெழுகுதலும் அடங்கும். இந்துசமயம் அதனைச் செய்ய வழிகாட்டுகின்றது.

“நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சேநீவா
நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
புலர்வதன் முன் அலகிட்டு பெருக்குமிட்டுப் பூமாலை
புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடு.....”

என்ற அப்பர் பெருமான் வாக்கு நிலத்தை ஆவின் சாணத்தால் மெழுகவேண்டும் என்றும் தரையைப் பெருக்கிச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகின்றது. காற்று நிலம் போன்று நீரையும் தூய்மையுடன் வைத்திருக்க வேண்டும். நீரின் மூலமும் நோய்க்கிருமிகள் பரவும் நீரை அசுத்தம் செய்தால் தூய்மையிழந்து சுற்றுப்புறம் சீர்கெட்டுவிடும். எனவே நீரைப் புனிதநீர் என்றும் அதில் நீராடினால் பாவம் அகலும் என்றும் இந்துசமயம் கூறுவதன் மூலம் நீர்த்தூய்மையையும் நீரினால் தூய்மைப்படுத்த முடியும் என்பதனையும் வலியுறுத்துகின்றது.

சமுதாயம் என்பது தனிமனிதர்களை உள்ளடக்கியது. தனி மனிதர்களின் செயற்பாடுகளும் ஒழுக்கக்கேடுகளும் சமுதாயத்தையும் சூழலையும் பாதிக்கும். சூழல் பாதுகாப்பில் தனி மனிதர்களின் செயற்பாடுகள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. தனி மனிதர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவதன் மூலமாக சூழலைப் பாதுகாக்க வழிவகை செய்யப்படுகின்றது. அதிகாலையில் எழுந்துபணிகளைச் செய்வதன் மூலம் உள்ளமும் மூளையும் சுறுசுறுப்பு அடைவதோடு பல நோய்களையும் தடுக்கமுடியும். உடலைத் தூய்மை செய்து உடலிலுள்ள நோய்க்கிருமிகளை அகற்றும் பொருட்டு நீராடவேண்டும் அதுவும் மாசற்றநீரில் நீராடவேண்டும். மக்கள் மானம் காப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் ஆடைகளும் தூய்மையுடையனவாக திகழவேண்டும். அழக்கு நிறையுமாயின் நோய் உண்டாகும். நுண்ணுயிர்கள் நோய்களை உண்டாக்கும். எனவே சுத்தமான ஆடைகள் அணியவேண்டும்.

சமுதாயத்தில் பொருளாதார வளம் மிகுந்த ஆண், ஆதிக்கம் மேம்பட்ட சில ஆடவர்கள் தம் பால் உணர்வுக்கு வடிகாலாகப் பெண்களுடன் பாலுறவு கொள்ளும் நிலை உள்ளது. இவ்வொழுக்கக் கேட்டால் சமுதாயப் பண்பாடு பெருமை குன்றுவதுடன் பலபாலியல் நோய்களும் உருவாகின்றன. இதனால் சூழல் பாதிக்கும் நிலை உருவாகின்றது. இந்துசமயம் காமம் மிகுதியால் ஏற்படும் தவறான பாலுணர்வைக் கண்டிக்கின்றது. இவ்வாறு இந்து சமயமானது பல்வேறு செயற்பாடுகளையும் அறிவுரைகளையும் கண்டனக் குரல்களையும் எழுப்புவதன் ஊடாக மனிதர்களை நல்வழிப்படுத்தி நோயின்றி சுற்றுப்புறத்தை தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வலியுறுத்துகின்றது.

இன்றைய உலகில் சூழல்மாசடைதல் முக்கிய பிரச்சனையாக இருக்கின்ற வேளையில் இந்துக்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சூழல்பாதுகாப்பு அம்சங்கள் சூழல்மாசடைதலை தடுப்பதற்கு உதவுகின்றன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

வரலாற்று எழுத்தியலுக்கான மூலாதாரங்கள்

செல்வி.இ.உஜிதா

இலகில் முதன்முதலில் தலைசிறந்த நாகரிகத்தை உருவாக்கி பிற்கால நாகரிகங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருந்து மனித குலத்தின் வளர்ச்சிக்கு சிறந்த நன்கொடைகளை வழங்கிச் சென்ற கிரேக்கர்களே முதன்முதலில் வரலாற்றை எழுதியவர்களாவர். இவர்களால் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுக்கு பல அறிஞர்கள் பல்வேறுபட்ட விளக்கங்களும், வரைவிலக்கணங்களும் கூறியுள்ளனர். எனினும் வரலாறு என்றால் என்ன என்பதற்கு அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய விளக்கமோ, வரைவிலக்கணமோ, பொருளோ தரப்படவில்லை என்ற கருத்தே இன்று வரை நீடித்து வருகின்றது. அறிவுலகில் வரலாற்றறிவின்றி ஒர் அணுவும் அசையாது என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவாகும். மனித இனம் தோற்றம் பெற்ற காலத்தில் இருந்தே வரலாற்றுப் பதிவுகளும் இடம்பெறத் தொடங்கி விட்டன என்பதே உண்மை.

வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு பல்வேறு மூலாதாரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன அவற்றை இலக்கிய ஆதாரங்கள், தொல்லியல் ஆதாரங்கள் என இரு பிரதான பிரிவாக பிரிக்கலாம். இலக்கிய ஆதாரங்கள் உள்நாட்டு இலக்கியங்கள், வெளிநாட்டு இலக்கியங்கள் என இரு பிரிவாகவும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள், கட்டிட, சிற்ப, ஓவிய அழிபாடுகள், மட்பாண்ட சிதைவுகள் என பல பிரிவாகவும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. எந்தவித ஆதாரங்களும் இன்றி எழுதப்படும், ஆராயப்படும் வரலாறு நம்பகத் தன்மையற்றதாகவே நோக்கப்படும் எனவே வரலாற்றை எழுத முற்படும் போது அதற்கு இலக்கியம், தொல்லியல் மூலாதரங்களை பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை நேரிடுகின்றது. தொல்லியல், மானிடவியல், சமூகவியல் ஆய்வுகள் வளர்ச்சியடைய முன்னர் இலக்கிய ஆதாரங்களே வரலாற்றை எழுதுவதற்கான அடிப்படை மூலாதாரமாக பயன்படுத்தப்பட்டன.

இலக்கிய ஆதாரங்கள் விரிவாகவும் தொடராகவும் தகவல்களைத் தருவதினால் முழுமையான வரலாற்றுத் தகவல்களை அறியத் தருவதில் இலக்கிய ஆதாரங்கள் முதன்மை பெறுகின்றன. இலக்கியங்கள் ஆதி காலம் தொட்டு தற்காலம் வரையிலான தொடரான வரலாற்றை கூறும் தன்மையடையன. எனினும் இலக்கியங்கள் தொகுக்கப்படும் காலம் ஒன்றாகவும் அச்சிட்டு நூல் வடிவம் பெறும் காலம் இன்னொன்றாகவும் இருப்பதினால் அவற்றில் திரிபுகளும், வாய்மொழிச் செய்திகளும், கட்டுக்கதைகளும் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இதனால் தொல்லியல் ஆதாரங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இலக்கிய ஆதாரங்கள் நம்பகத்தன்மை குறைந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இலங்கை வரலாற்றைக் கூறும் பாளி இலக்கியமான மகாவம்சத்தைக் குறிப்பிடலாம் ஆதாவது மகாவம்சம் கூறும் இலங்கை வரலாற்றுக்கும் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள் மூலம் கிடைக்கும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கூறும் வரலாற்றுக்குமிடையே வேறுபாடுகள் இருப்பதை காண முடிகின்றது.

இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் பாடி முடிக்கப்படுவதில்லை என்ற மனக்குறை இன்றுவரை நீடித்து வருகின்றது. சங்ககாலம் எக்கால எல்லைக்குள் உட்பட்டது என்ற கருத்து முரண்பாடு தோன்ற சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் பாடி முடிக்கப்படாமையே காரணம் வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் முயற்சியினால் சங்க இலக்கியத்துடன் தொல் பொருட் சான்றுகளையும் ஒப்பிட்டராய்ததன் விளைவாக கி.மு முன்றாம் நூற்றாண்டு வரையான காலமே சங்க காலம் என உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் தொல்லியல் ஆய்வுகள் வளர்ச்சியடையும் வரை பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் கூறும் வரலாறே இலங்கையின் உண்மையான வரலாறு என நம்பப்பட்டது. பின் வந்த வரலாற்றாசிரியர்களும் பாளி, சிங்கள நூல்கள் கூறும் கருத்துகளையே தமது வரலாற்று நூல்களுக்கு அடிப்படை மூலாதாரமாக கொண்டதால் பின் வந்த ஒவ்வொரு தலை முறையும் இவ்விலக்கியங்கள் கூறும் இலங்கை வரலாற்றை உண்மையான வரலாறு என நம்பியதால் இலங்கை வரலாற்றின் போக்கு ஓர் பக்கச் சார்பான முறையில் கூறப்பட்டு வந்தது. இலக்கியங்கள் தனிப்பட்ட ஒருவரின் படைப்பாக இருப்பதினால் அவற்றில் அந் நபரின் மன உணர்வுகளும், அவர் சார்ந்த இனமதக் கருத்துகளும் உள்ளடக்கப்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது எனவே இலக்கியங்கள் மூலம் ஒரு நாடு சார்ந்த அல்லது ஓர் இனம் சார்ந்த பக்கச் சார்பான வரலாற்றையே அறிய முடிகின்றமையால் இலக்கியங்கள் ஊடாக அறியத் தரப்படும் ஒரு நாட்டின் அல்லது ஓர் இனத்தின் வரலாறு இன்று மீள் வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் வேற்று நாட்டு வரலாற்றாசிரியர்களும், யாத்திரிகர்களும் வருகை தருவதினால் அவர்களின் பிரயாணக் குறிப்புக்களிலும், வரலாற்று ஏடுகளிலும் அந்நாட்டு வரலாற்று தகவல்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இதனால் சொந்த நாட்டைப்பற்றி அறிய முற்படும் ஒருவர் வெளிநாட்டார் இலக்கியங்களையும் ஆதாரமாக பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. இலங்கை ஓர் கேந்திர வர்த்தக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையமாக அமைந்திருக்கின்றமையால் கிரேக்க, உரோம, சீன, ஆரேபிய, பாரசீக நாட்டு வணிகர்கள் இலங்கைக்கு வருகை தந்தமையால் அவர்களின் பிரயாணக் குறிப்புக்களிலும், வராற்று ஏடுகளிலும் இருந்து இலங்கை பற்றிய வரலாற்றை அறிய முடிகின்றது.

எனவே இலங்கையின் வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு உள்நாட்டு இலக்கியங்களான மகாவம்சம், தீபவம்சம், சூளவம்சம் முதலான பாளி மொழி இலக்கியங்களும் 13ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரான ராஜாவலிய 15ஆம் நூற்றாண்டின் பின் எழுந்த கோகில சந்தோய 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நூல்களும் மொகஸ்தனிஸ், பாகியன், இபன்பதுதா, பிளினி ஆகியோரின் அயல் நாட்டார் இலக்கியங்களும் இலங்கை வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு உதவுகின்றன.

வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு உதவுகின்ற மூலாதாரங்களில் தொல்பொருட் சான்றுகள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன “தொல் பழங்காலம் எனும் இருட்டிற்க்கு ஒளிவிளக்காய் அமைவதே தொல்லியல் ஆகும்” எழுத்துச்சான்றுகளே கிடைக்காத வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால மக்களது இருப்பிடங்களை அடையாளப்படுத்தி அவ்விடங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தி அம்மக்கள் பயன் படுத்தி விட்டுச் சென்ற

அன்றாட பாவனைப் பொருட்கள், கல்லாயுதங்கள், நாணயங்கள் என்பவற்றைக் கண்டெடுத்து அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்கள் அநாகரிக வாழ்வில் இருந்து எவ்வாறு நாகரிக வாழ்வை நோக்கி முன்னேறிச் சென்றனர் என்பதை கண்டறிதலே தொல்லியல் ஆதாரங்களாகும்.

தொல்பொருட் சான்றுகள் எனும் போது கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள், கட்டிட, சிற்பப், ஓவிய அழிபாடுகள், கல்லாயுதங்கள், மட்பாண்ட உடைவுகள், கல்மணிகள், கண்ணாடித்துண்டுகள், மனித விலங்கு மண்டையோடுகள், எலும்புகள் என்பன உள்ளடங்குகின்றன. இத் தொல் பொருட் சான்றுகள் மூலம் புரதான நாகரிகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, மக்களின் குடியேற்றப்பரம்பல் பொருளாதார நிலை, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, கலை வளர்ச்சி, பிறநாட்டுத் தொடர்புகள், என்பவற்றைக் அறிய முடிகின்றது.

இலக்கியங்கள் மூலம் கூறப்படாத விடயங்களை கூறி வரலாற்றை செம்மைப்படுத்துவதற்கும் இலக்கியங்கள் கூறும் வரலாற்றை மறு பரிசீலனை செய்வதற்கும் இலக்கியங்கள் கூறும் உண்மைக்கு மாறான கருத்துகளை நிராகரிப்பதற்கும் இலக்கியங்களில் மறைக்கப்பட்ட செய்திகளை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கும் தொல்லியல் சான்றுகள் பெரிதும் உதவுகின்றன இதனால் இன்று இலக்கியங்கள் கூறும் சில நாடுகளின் வரலாற்றை மீள் வசிப்பிற்கு உட்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையில் தொல்லியல், மானிடவியல், சமூகவியல், விஞ்ஞானவியல் ஆய்வுகள் வளர்ச்சியடைய முன்னர் சிங்கள பாளி இலக்கியங்கள் கூறும் வரலாறே இலங்கையின் உண்மை யான வரலாறு என நம்பப்பட்டது ஆனால் அண்மைக்கால தொல்லியல் கண்டு பிடிப்புகளின் முடிவுகள் பாளி இலக்கியங்களில் கூறப்படும் இலங்கை பற்றிய வரலாறு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

தொல்லியல் சான்றுகளில் கல்வெட்டுகள் மூலமே உறுதிப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்றுத் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன கல்வெட்டுகள் இலக்கியங்களைப் போல் தொடரான நீண்டதகவல்களைத் தரத் தவறினாலும் சம்பவம் நடந்த காலத்தில் பொறிக்கப்படுவதினாலும் சுருக்கமாகவும் நேடியாகவும் தகவல்களைத் தருவதினாலும் கல்வெட்டுக்கள் இலக்கியங்களை விட உண்மைத் தன்மை உடையனவாக காணப்படுகின்றன இதனால் இலக்கியங்களின் உரைக்கல் கல்வெட்டு எனலாம். இலங்கையின் வரலாற்றை அறியத் தருவதில் முன்று வகையான கல்வெட்டுக்கள் உதவுகின்றன அவையாவன

பிராமிக் கல்வெட்டுகள்
சிங்கள கல்வெட்டுகள்
தமிழ் கல்வெட்டுகள் என்பனவாகும்.

இலங்கையில் கல் மேல் எழுதும் மரபு கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே புழக்கத்திற்கு வந்தது கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டுகள் பிராமிக் கல் வெட்டுகள் ஆகும் கி.பி 7ஆம், 8ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து தமிழ் சிங்கள, சமஸ்கிருத கல்வெட்டுகள் குறைந்தளவான எண்ணிக்கையில் கிடைக்கின்றன ஆனால் கி.பி 10ஆம் நூற்றாண்டின் பின் அதிகளவான தமிழ் சிங்கள கல்வெட்டுகள்

கிடைக்கின்றன. கால வளர்ச்சியில் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் அச்சியந்திரத்தின் வருகையினால் கல் மேல் எழுதும் மரபு வழக்கொழிந்து போய்விட்டது.

கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 5ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் பிராமி எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டமையால் அவை பிராமிக் கல்வெட்டுகள் என அழைக்கப்பட்டன இலங்கையில் இது வரை 2000 இற்கு மேற்பட்ட பிராமி கற்பொறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன இப்பிராமி கல்வெட்டுக்கள் ஒரிரு வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளதுடன் பெளத்த சங்கத்திற்கும் பெளத்த குருமார்களுக்கும் அக்கால சமூகத்தவர்கள் வழங்கிய நிலம், குளம், குகை, கால்வாய், கற்படுக்கைகள், உணவு முதலான தானம் பற்றிக் காணப்படுகின்றன இக் கல் வெட்டுக்கள் பெளத்த மதம் சார்ந்த செய்திகளை கூறுகின்ற போதிலும் அவற்றில் காணப்படும் தமிழ் சிறப்பெழுத்துக்கள் (ற,ள,ழ,ன), அன் என்ற விகுதியுடன் முடியும் தமிழினம் சார்ந்த தனி நபர் பெயர்கள், பட்டப் பெயர்கள் பதவிப் பெயர், வம்சம், இடப் பெயர்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு தமிழ் மொழியினதும் தமிழ் எழுத்தினதும் தொன்மை, அரசு உருவாக்கத்தின் தொடக்கம், ஆரம்ப கால சமூக பொருளாதார கட்டமைப்பு, சமயம், கலை வளர்ச்சி போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களை அறிய முடிகின்றது.

வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு உதவுகின்ற நம்பகரமான வராற்று ஆதாரங்கள் என்ற வகையில் கல்வெட்டுக்களையடுத்து நாணயங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன ஆரம்பகாலத்தில் இருந்த பண்ட மாற்றுக்குப் பதிலாக நாணயங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமையானது புதிய கால கட்டத்தின் திருப்பு முனையாகவும் நாகரிக உருவாக்கத்தின் தொடக்கமாகவும் வரலாற்றாய்வாளர்களால் நோக்கப்படுகின்றது. இலக்கியங்கள் கல்வெட்டுகள் கூறும் வரலாற்றை விட மிக குறுகிய வரலாற்றைக் கொண்டு நாணயங்கள் கூறினாலும் நாணயங்களை அடிப்படையாக கொண்டு அவற்றை வெளியிட்ட மன்னர் பெயர், ஆட்சிக் காலம், வம்சம், பதவி நிலை, அவர் வணங்கிய தெய்வங்கள் முதலானவற்றுடன் கலை, ஆட்சி மொழி, எழுத்து வடிவம், பொருளாதார நிலை உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வர்த்தக விருத்தி என்பவற்றை அறிய முடிகின்றது.

நாணயங்களை வரலாற்று ஆதாரமாக பயன்படுத்தும் மரபு அன்மைக்காலங்களில் அதிகளவு முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது இன்று உலக நாடுகள் பலவற்றின் வரலாற்றை மீள் வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தப்படுவதற்கு நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வு ஒர் முக்கிய காரணம் எனலாம் கல்கணர் என்ற வரலாற்றாய்வாளரே நாணயங்களை வரலாற்றாரங்களாய் பயன்படுத்தலாம் என்ற கருத்தை முதன் முதலில் முன்வைத்தவர். புரதான காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களை தொல்லியல் ஆய்வாளர்களும் தனிப்பட்ட நபர்களும் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை உணராது அழகு சாதன கலைப் பொருட்களாக பயன்படுத்தினர் இதனால் நாணயங்களுடாக கிடைக்கும் வரலாற்றுத் தகவல்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தன பின்னர் 10ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில்தான் நாணயங்களின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு நாணயங்களை ஆதாரமாக கொண்டு நாடுகளின் வரலாற்றை எழுதும் மரபு ஆரம்பமாகியது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்துதான் நாணயங்களை வரலாற்று மூலாதாரமாக பயன்படுத்தும் மரபு தோன்றியது.

வட இலங்கையில் முல்லைத்தீவில் மட்குடம் ஒன்றில் இருந்து கிடைத்த நாணயம் பற்றி பாக்கரும், கந்தரோடையில் கிடைத்த நாணயம் பற்றி போல்பீரிசும் ஆராய்ந்ததைத் தொடர்ந்து வட இலங்கை நாணயங்களின் முக்கியத்துவம் வரலாற் றெழுத்தியலில் முக்கியம் பெற தொடங்கின. 1924ஆம் ஆண்டு கொட்றிங்ரனால் வெளியிடப்பட்ட The Ceylon coins Currency என்ற நூல் இலங்கையின் நாணய வரலாறு பற்றிக் கூறும்முதல் நூலாகும். அவற்றில் தமிழ் மன்னருக்குரிய உதிரன், மகாசாத்தான், கபதி, கஜபதன், திசபுரசடனாகரசன் போன்ற தமிழ் பெயர்களும் தமிழ் மக்களின் வழிபாட்டை பிரதிபலிக்கும் சமய சின்னங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

ஒரு நாட்டில் செல்வச் செழிப்பு நிலவி வரும் கால கட்டடங்களில் தங்கம், வெள்ளி போன்ற மூலப்பொருட்களாலான நாணயங்களும் பொருளாதாரத்தில் மந்த நிலை காணப்படும் காலகட்டங்களில் செம்பு, ஈயம் போன்ற தரம் குறைந்த உலோக நாணயங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன இதனால் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நிலையை இலகுவாக அடையாளம் காண நாணயங்கள் உதவுகின்றன எனலாம் அத்துடன் ஒரு நாட்டில் இன்னொரு நாட்டிற்குரிய நாணயங்கள் கிடைக் கொடுவதைக் கொண்டு பிற நாட்டு ஆக்கிரமிப்பு அல்லது பிற நாட்டு வணிக தொடர்பு அந் நாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு உதவுகின்ற பிற தொல்லியல் ஆதாரங்களில் கட்டிட சிற்ப ஓவிய அழிபாடுகளும் மக்கள் அறாடம் பயன்படுத்தி விட்டுச் சென்ற பாவனைப் பொருட்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றில் மட்பாண்டங்கள் முக்கியமானவை மக்களின் பெரும்பாலான அறாட நடவடிக்கைகளில் மட்பாண்டங்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உணவு தயாரித்தல், இறந்தவர்களை புதைக்கும் ஈச்சின்னங்கள் அமைத்தல், வணிக கொள்கலன்களாகப் பயன்படுத்தல், உணவுப் பொருட்களை களஞ்சியப்படுத்தல் எனப் பல்வேறு தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன மட்பாண்டங்கள் இலகுவில் உடைந்து போகும் தன்மை கொண்டமையால் தொல்பொருள் ஆய்வுகளில் கிடைக்கும் தொல்பொருட் சான்றுகளில் அதிகமானவை மட்பாண்டங்களேயாகும்.

இதனால் கடந்த கால வரலாற்றை எழுத முற்படும் ஒருவருக்கு இலகுவில் கிடைக்கும் தொல்லியல் சான்றாக மட்பாண்டங்கள் விளங்குகின்றன இதனால் மட்பாண்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆதிகால மக்களின் கலை உணர்வையும் தொழில்நுட்ப அறிவையும் அறிய முடிகின்றது மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் குறியீடுகள், கீறல்கள், வர்ணங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு அக்கால மக்களின் கலையுணர்வையும் அழகுணர்ச்சியையும் அறிய முடிவதுடன் இன்னொரு நாட்டிற்குரிய மட்பாண்டம் அவ்விடத்தில் காணப்படுமாயின் பிறநாட்டு மக்களின் கலையுணர்வையும் தொழில்நுட்ப அறிவையும் அறியமுடிவதுடன் சுதேச மக்களின் மட்பாண்டங்களுடன் ஒப்பிட்டு இரு நாட்டு மட்பாண்டங்களின் வேறுபாட்டையும் அறிய முடியும்.அத்துடன் ஒரு நாட்டின் வரலாற்றை எழுத முற்படுவோர் மட்பாண்டங்களை அடிப்படையாக கொண்டு அந்நாட்டின் கலாச்சார வேறுபாட்டை எழுத முடியும்.

வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு உதவுகின்ற பிற தொல்லியல் எச்சங்களில் கட்டிட சிற்ப ஓவிய அழிபாடுகளும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும் கட்டிட, சிற்ப, ஓவியகங்களின் வடிவமைப்பு, கலைமரபு, தொழில்நுட்ப அறிவு என்பவற்றைக்

கொண்டு அக்காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் கலை முன்னேற்றத்தையும் கலையார்வத் தையும் அறிய முடிகின்றது.

எனவே வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு உதவுகின்ற ஆதாரங்கள் என்ற வகையில் இலக்கிய ஆதாரங்களும் தொல்லியல் ஆதாரங்களும் பிரதான இடம் பெறுகின்றன என்பதே திண்ணம். இலக்கியங்களின் உரைக்கல்லாக தொல்லியல் ஆதாரங்கள் விளங்குகின்றமையால் உண்மையான வரலாற்றை அறியத்தருவதில் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் முதன்மை பெறுகின்றன எனலாம்.

இனியதமிழ்

என் தாயின் கருவறையில்
நான் கவிழ்ந்திருந்த போதும்
இனியதமிழ் என் காதில்
இசைமீட்டக் கேட்டேன்

பன் பாயில் படுத்து நான்
தவழ்ந்திருந்த போதும்
பைந்தமிழின் சிறப்பினை
நான் பாரினிலே கண்டேன்

போர் கண்டு பசிகொண்டு
துடித்திருந்த போதும்
என் தாயின் வார்த்தைகளில்
இன்பத்தமிழ் கண்டேன்

சரித்திரத்தின் பதிவுகளில்
நான் சார்ந்திருந்த போதும்
எத்தனையோ தமிழ்ப் பெருமை
ஏடுகளில் கண்டேன்

பழமைமிகு சாசனத்தின்
பதிவுகளில் தமிழ்தான்
பண்ணெடுங்காலம் பாரில்
பரவுவதும் தமிழ்தான்

விஞ்ஞானம் வளர்ந்தது தான்
வித்தெங்கே தமிழ்தான்
விவசாய விந்தைகளின்
விதையெங்கே தமிழ்தான்

வைத்தியத்தின் வளர்ச்சிகளின்
வழிகாட்டி தமிழ்தான்
வானியலின் வரலாற்றில்
சாதனைகள் தமிழ்தான்

திக்கெட்டும் படைகொண்டு
நிலம் கண்ட வேந்தர்கள்
நினைவிலும் கனவிலும்
பேசியது தமிழ்தான்

தமிழனையும் ஆணவத்தை
தலைமீதில் கொண்டேன்
தமிழை முச்செனவே
இருதயத்தில் வைத்தேன்

தமிழ் அழிய நினைப்பவனின்
தலை சீவி விடுவேன்
தமிழ் வாழ உழைப்பவனா?
தலைமீதில் வைப்பேன்

தங்கிலீஸில் பேசுவோரை
கொலைசெய்ய நினைப்பேன்
தமிழ் சாகும் காலம் வரின்
தற்கொலையும் செய்வேன்

பொன்னாசை பொருளாசை
பற்றுகளை துறந்தேன்
ஆனாலும் தமிழ் மீதில்
பேராசைக் கொண்டேன்

- என்னிடு ஸாக -

கடவுள் “அணு”வும் சிவனின் நடனமும்!

கடவுள் அணு என்று விஞ்ஞானிகளால் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட எல்லா அணுக்களிலும் நுண்ணியதும், ஆதாரமானதுமான நுண்மையான அணுவை, சுமார் 14 ஆண்டுகள் முயற்சி செய்து, ஏற்குறைய ரூபா 20000 கோடி செலவு செய்து சுவிஸ்லாந்து, பிரான்ஸ் நாட்டுஸ்லையில் உருவாக்கப்பட்ட “செர்ன்”என்கிற விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிசாலை அடையாளம் கண்டுவிட்டதாக 2012ஆம் ஆண்டு யூலை 4ஆம் தேதி அறிவிக்கப்பட்ட போது உலகமே வியந்தது. இந்த“கடவுள் அணு”என்று அழைக்கப்படும் துண்டு அணுவுக்கு உண்மையான பெயர் ஹிக்ஸ்-போசன் என்பது, இது இரண்டு விஞ்ஞானிகளுடைய பெயர்களின் இணைப்பு இதில் ஹிக்ஸ் என்பது இங்கிலாந்து நாட்டு விஞ்ஞானியின் பெயர், இவர் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார் 1998இல் துவங்கிய இந்த விஞ்ஞான முயற்சி எல்லாவற்றுக்கும் 74 ஆண்டுகளுக்கு முன், 1924ஆம் ஆண்டு பிள்ளையார் சுழி இட்டவர் இந்தியநாட்டு விஞ்ஞானியான கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த சத்யேந்திரநாத் போஸ் என்கிற இளைஞர். 1894இல் பிறந்த இவர் 1924 ஆம் ஆண்டு அணுவையும் அணுசக்தியைக் கண்டுபிடித்த அல்பர்ட் ஜன்ஸ்மனுக்கு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை ஒன்றை அனுப்பினார். அப்போது அவருக்கு 30 வயது அவரும் “ஜன்ஸ்மன்-போஸ் கண்டேன்செட்” என்கிற கண்டுபிடிப்புதான் செர்ன் விஞ்ஞானிகள் இப்போது கண்டுபிடிக்கும் நுண் அணுவைத் தேடுவதன் தொடக்கம் அணுக்களுக்கு உப அணுக்கள் உண்டு என்பதற்கு போனின் சிந்தனைதான் துவக்கமாக இருந்தது.

அவருடைய பெயரில் ஓர் அங்கமான “போஸ்”தான் ஹிக் ஸ் போசன் என்கின்ற இரட்டைப் பெயரில் இரண்டாவது அங்கமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆய்வுதான் இன்று ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் செலவில் ஆயிரக்கணக்கான விஞ்ஞானிகளின் பிரமாண்டமான முயற்சியாகமாறி, ஒரு பெரும் சாதனையை நிகழ்த்தி இருக்கிறது. செர்ன் அமைப்பின் விஞ்ஞானிகள் கூறியிருப்பது இது தான். இதுவரை ஹிக்ஸ் - போசான் என்கிற நுண்ணனு இருக்கிறது என்று நினைத்தது சரி என்று தோன்றுகின்றது நாங்கள் கண்டுபிடித்திருப்பது 99.999 சதவீதம் அதுதான்.

இந்த அணுதான் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் தோற்றம், பரிமாணம், உருவமைப்பு சம்மந்தப்பட்ட எல்லா ரகசியத்திற்கும், கேள்விகளுக்கும் விடையாக இருக்கும் இதன் மூலம் தெளிவுகிடைக்கிற வாய்ப்பு இருப்பதால் அந்த அணுவை “கடவுள் அணு” என்று ஒரு நோபல் பரிசுபெற்ற விஞ்ஞானி கூற எல்லோரும் அப்படியே இந்த அணுவை அழைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஹிக்ஸ்-போசான் அணுவுக்கும், பாரதநாட்டுக்கும் தொடர்புண்டு இதை சத்யேந்திரநாத் போஸ் மட்டுமல்ல, செர்ன் விஞ்ஞானிகளின் அமைப்பின்

அதிகாரப்பூர்வ அறிவிப்பாளரான பாவ்லோகுபிலினோ, இந்தக் கண்டுபிடிப்பு வெளிவருவதற்குப் பலமாதங்களுக்கு முன்னரே அக்டோபர் 2011இல் “பாரதநாடுதான் இந்தக் கடவுள் அணுவைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிக்குத் தாய்” என்று பட்டவர்த்தனமாக கூறினார். எங்கோ ஆயிரக்கணக்கான விஞ்ஞானிகள் இரவுபகல் பாராமல் செய்யும் இந்த முயற்சிக்கு எப்படி பாரதம் தான் தாய் என்று அவர் கூறினார்.

பாரத நாட்டுக்கும் இந்தக் கடவுள் அணு என்று நம்பப்படும் ஹிக்ஸ் - போசான் அணுவுக்கும் வேறு என்ன தொடர்பு அந்த தொடர்பை அறியவேண்டும் என்றால் 2004 ஆம் ஆண்டு செரன் ஆய்வு கூடத்தில் நிகழ்ந்தார் அதிசயமான நிகழ்ச்சி பற்றி தெரிய வேண்டும். 2004 ஜீன் 18 அன்றுசெரன் ஆய்வுகூடத்தின் அரங்கத்தில் 6 அடியரம் கொண்ட சிதம்பரம் நடராஜர் சிலை நிர்மாணம் செய்யப்படுகின்றது. சரி, செரன் ஆராய்ச்சிசாலையில் நடனமாடும் சிவனுக்கும் - அதாவது நடராஜருக்கும், செரன் அமைப்பின் கடவுள் அணுவை கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிக்கும் என்ன சம்மந்தம்? யாரோ ஒரு சிவபக்தர் இதைசெய்தார் என்று நினைக்க வேண்டாம். நமது மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் தான் இந்தச் சிலையை அனுப்பி அங்கு அமைத்து அழகாக இருக்கிறது என்பதற்காக நடனமாடும் நடராஜரின் சிலை அங்கு அனுப்பப்படவில்லை அப்படி ஒருமதம் சம்மந்தப்பட்ட ஒரு தெய்வத்தின் சிலையை அமைக்க விஞ்ஞானிகள் அனுமதிக்கவும் மாட்டார்கள். ஏன் நம் சமயச்சார்பற்ற அரசாங்கம் செரன் விஞ்ஞான கூடத்தில் இந்துக்கள் வணங்கும் நடராஜர் சிலையை அமைத்தது அந்த விஞ்ஞானிகளின் அமைப்பு அதை ஏன் அனுமதித்தது?

1972 ஆம் ஆண்டு ப்ரிட்ஜாப்காப்ரா என்கிற பிரபல அமெரிக்கப் பெளதிக விஞ்ஞானி “The dance of siva the hindu view of matter in the light of modern physics”(சிவனின் நடனம் நவீன பெளதிகத்தின் பார்வையில் வஸ்துக்களைப் பற்றி (இந்துக்களின் நோக்கு) என்கிற தலைப்பில் “Main currents in Modern Thought” என்கிற விஞ்ஞானம் சம்மந்தப்பட்ட பத்திரிகையில், சிவனின் நடனத்தினதும் உப அணுக்களின் நடனத்துக்கும் உள்ள இணக்கத்தைப் பற்றியும் விபரமாக எழுதினார்.

1975ஆம் ஆண்டு இந்தக் கட்டுரை “The Tao of Physics” என்கிற தலைப்பில் ஒரு பெரிய புத்தகமாக அவர் எழுதினார் அது உலகிலேயே அதிகம் விற்ற புத்தகங்களில் ஒன்றாக பிரபலமாகியது. செரன் ஆய்வுக்கூடத்தில் நிர்மானிக்கப்பட்டிருக்கும் சிவனின் சிலையின் பீடத்திற்கு அருகில் உள்ள ஒரு பலகையில் காணப்படும் ப்ரிட்ஜாப் - காப்ராதன்னுடைய “The Tao of Physics” புத்தகத்தில் எழுதிய சிலவரிகள் இவை. “ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியக்கலைஞர்கள் உலோகங்களில் நடராஜரின் நடனத்தை அழகாக சித்தரித்தனர். நம் நவீன காலத்தில் பெளதீக விஞ்ஞானிகள் மிகவும் நுண்ணிய தொழில்நுட்பத்தின் மூலமாக இசைவுடன் கூடியபிரபஞ்சத்தின் (அணுக்களின்) நடன வகைகளை சித்தரிக்கிறார்கள். இந்தபிரபஞ்சத்தின் (அணுக்களின்) நடனம் நவீன பெளதீகத்தையும் இந்துசமய கலைகளையும் பண்டைய புராணங்களையும் இணைக்கிறது. நவீன விஞ்ஞானம் சீராக இணைந்து செயற்படும் படைப்புமற்றும் அழிப்பு இரண்டும் (தோன்று மாறும் பருவகாலங்கள் பிறந்து இறக்கும் ஜீவராசிகள் மட்டுமல்லாமல்) உயிரில்லாத வஸ்துக்களுக்கும் பொருந்தும். உயிரில்லா ஜடவஸ்துக்களுக்கும் தோன்றி மறைகின்றன என்று நவீன விஞ்ஞானம் நிருபித்திருக்கிறது. ஆகவே நவீன பெளதீக விஞ்ஞானிகளுக்கு சிவனுடைய நடனமே உப அணுக்களின் நடனம்.

காப்ராவிற்கு பசுபிக்கடற் கரையில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் மூலமாகத்தான் அவர் நடராஜரின் நடனத்திற்கும் அணு விஞ்ஞானத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை உணர்ந்தார். கடலைப் பாரத்துக் கொண்டிருந்த அவருக்கு கடல் அலைகள் சூரியகிரணங்களின் அலைகள், சிந்தனை அலைகள் எல்லாமே ஒரே சீரான (அணுவிஞ்ஞான) நடனத்தின் பிரதிபலிப்பாகப்பட்டது. எப்படி இந்திய சித்தர்கள் படைப்பை பிரிக்கமுடியாத எப்போதுமே செயல்ப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நடப்பாக பாரத்தார்களோ அப்படியேதான் நவீன பெளதீக விஞ்ஞானமும் பிரபஞ்சத்தை காண்கிறது என்று கூறினார் காப்ரா.

பிறப்பும் இறப்பும் நிற்பதே இல்லை அதுபோல பிரபஞ்சம் என்கிற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அணுக்களின் நடனம் அணுக்களின் பிறப்பினாலும் இறப்பினாலும் நிற்காமல் தொடர்கிறது. கோடானகோடி அணுக்கள் வினாடிக்கு வினாடி உருவாகி மறைவதுதான் பிரபஞ்சத்தின் நடனம் (Cosmic Dance) அதுவேதான் நடராஜரின் நடனம் என்கிறார் காப்ரா. கோடானகோடி அணுக்களை ஆட்டிப்படைக்கும் அவற்றிக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் உப அணுவைதான் இப்போது கண்டுபிடித்துள்ளதாக செர்ன் அமைப்பின் விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். நடராஜரின் பிரபஞ்ச நடனமும் அணுக்களின் நடனமும் ஒன்றேன்று கூறும் அளவிற்கு விஞ்ஞானமும் இந்து ஆன்மீகமும் நெருங்கிவிட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் கடவுள் அணுவை கண்டுபிடிக்கும் ஆய்வு கூடத்தில் தில்லைநடராஜர் நடனமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இந்து ஆன்மீகமும் விஞ்ஞானமும் அணு விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையில் நெருங்கி வந்துகெண்டிருக்கிறது. என்பதை காஞ்சி மஹாசவாமிகள் “தெய்வத்தின் குரல்” நூலில் விளக்குகின்றார் இந்தவிளக்கத்தை அவர் 1960களில் கொடுத்திருக்க வேண்டும் அணுவிஞ்ஞானம் அதுவரை ஜடமாக இருந்த விஞ்ஞானத்தை ஆன்மிகத்துடன் எப்படி இணைத்தது என்பதை அவர் இப்படி விளக்குகிறார்.

“கான்கிற உலகம் பலவிதமாக இருந்தாலும் ஒன்றேதான் இத்தனையும் ஆகி இருக்கிறது என்பதை நவீன விஞ்ஞானம் தெளிவாக ஒப்புக்கொண்டு நிலைநாட்டுகிறது. 50 வருடங்களுக்குமுன் உலக வஸ்த்துக்கள் எல்லாம் 72 மூலப் பொருள்களுக்குள் அடங்குவதாக விஞ்ஞானம் சொல்லிவந்தது. இந்த (ஜட) மூலப்பொருள்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறுபட்டவை (அதாவது ஒன்றுடன் ஒன்று சேராதது) என்பதே அன்றையகருத்து. ஆனால் இப்போது அணுபற்றிய அறிவு விருத்தியான பின் இந்த மூலப்பொருட்கள் எல்லாமும்கூட வேறான பொருள்கள் அல்ல என்றும் ஒரே சக்திதான். இவை எல்லாமாகவும் ஆகியுள்ளது என்று விஞ்ஞான நிபுணர்கள் நிலை நாட்டியுள்ளார்கள் பொருள், சக்தி இவையும் வேறானவை அல்ல என்று விஞ்ஞானம் சொல்கிறது.

ஜன்ஸ்ன், சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் போன்ற பிரபல விஞ்ஞான நிபுணர்கள் அத்வைத் சித்தாந்தத்திற்கும் மிகவும் நெருங்கிவந்து விட்டார்கள் பிரம்மம் தான் பரமார்த்திக சத்தியம் உலகம் விவகார(நடைமுறை) சத்தியம் என்று அத்வைதம் சொல்வதைத்தான் இவர்கள் (விஞ்ஞானிகள்) உலக இயக்க மெல்லாம் இன்னொன்றை சார்ந்தவைதான். முழு உண்மைஅல்ல என்கிறார்கள். (இப்படி உலகம் ஏதோ ஒன்றை சார்ந்தது என்கிற விஞ்ஞான தத்துவம் தான் ஜன்ஸ்னின் relativity theory!

ஆனால் விளைவுகளை வைத்துப் பார்த்தால் விஞ்ஞானத்துக்கும் அத்வைத்திற்கும் ஒருவித்தியாசம் உண்டு. அதுஎன்ன? மஹாஸ்வாமிகள் “சக்தியும் பொருளும் உண்டு என்கிற பெரிய உண்மையை கண்ட அனு விஞ்ஞானிகள் அந்த அறிவைக் கொண்டே அனுகுண்டைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் துக்கமாக இருக்கிறது. வெளியுலக வஸ்துக்களை குறித்து விஞ்ஞானத்தால் நிலை நாட்டப்படும் அத்வைத தத்துவம் புத்தி மட்டத்தோடு நின்றதன் அனர்த்தம் இது விஞ்ஞானத்தின் அத்வைதம் வெறும் அறிவோடும் வெளியுலகத்தோடும் மட்டும் நிற்காமல் வெளியுலகத்திற்கு காரணமான உள் உலக உண்மையை ஆராய்ந்து புத்தியோடு நிற்காமல் மக்களுடைய பாவணையிலும் தோயவேண்டும் ஐவுகுலம் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்ற ஞானமும் விஞ்ஞான வழியாக ஏற்பட்டால் அனுகுண்டைதயாரித்த விஞ்ஞானமே ஆத்மஹானிக்குப் பதிலாகம் கத்தான ஆத்ம ஷேம் செய்ததாகவும் ஏற்படும் என்கிறார்கள்.

”கடவுள் அனு“கண்டுபிடிப்பு ஐவுகுலம் எல்லாம் ஒன்று என்கிற ஆன்மிக உண்மையை பரப்புமா? அல்லது அனுகுண்டைப் போல் பல மடங்கு நாசத்தை விளைவிக்கும் அனர்த்தத்தை செய்யுமா என்பதும் எதிர்காலத்தில்தான் விளங்கும். இவ்வளவு குட்சுமமான உண்மையைதேட முதலில் வழிகோலிய சத்யேந்திரநாத் போஸ்க்கு நம்முடைய அரசாங்கம் என்னசெய்தது? அவர் 1974 வரை வாழ்ந்தார். தன்னுடைய 80வது வயதில் இறந்தபோது அவர் யார் என்று கூட நம் நாட்டில் யாருக்கும் தெரியாது. உப அனுக்கள் பற்றி அவருக்கு கிடைக்க வேண்டிய நோபல் பரிசு என்றிக்கோபெர்மி என்கிற இத்தாலிய நாட்டுக்காரருக்கு கிடைத்தது. 1954 ஆம் ஆண்டு போனாவில் போகிறது என்று அரசியல்வாதிகளில் இருந்து வணிகர்கள், நடிகர்கள், நடிகைகள் வரை எல்லோருக்கும் அழிக்கும் பத்மபூஷண் விருதை அவருக்கு அளித்தது அரசு.

(துக்ளக் இதழில் வெளியான கட்டுரை)

தமிழ்நாம் அறிய வேண்டிய தமிழ்ச் சங்கங்கள்

(புன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாகவும் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாகவும் உள்ளது தமிழ் மொழி! இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த மூன்றாம் கடைச் சங்கத்திற்கு முன்பேகி, முப்பதாயிரம் ஆண்டு முதல் பத்து தமிழ் சங்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன. செம்மொழிக்கு காலவரையறையாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் என்று உலக மொழியியலாளர்கள் வகுத்திருந்தாலும் முப்பத்திரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே தமிழ் மொழிக்குச் சங்கம் அமைத்து, இலக்கியம், கலை, இலக்கணங்கள் வளமாக இருந்திருக்கிறது. அங்ஙனமாயின், ஆதித்தமிழ் மொழியின் தோற்றுத்தை லட்சக்கணக்கான, ஆண்டுகளாக தான் கருத வேண்டியுள்ளது.

பாராளியாற்றுத் தென்மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

தற்போதைய தென்தமிழ் நாட்டின் தெற்கேசமார் டீஆயிரம் கி.மீ தூரத்தில் குமரி ஆறு இருந்தது. அதற்கும் தெற்கே 14 ஆயிரம் கி.மீ தூரத்தில் இருந்தப். ருளி ஆற்றின் கரையில் தென்மதுரை இருந்திருக்கிறது.இங்கேகி.மு 30,000 ஆண்டு முதல் கி.மு 16500 வரை 13500 ஆண்டுகள்தமிழ் சங்கம் நடைபெற்றதை இலக்கியம், கல்வெட்டுகள் மூலம் தெரியவருகிறது. ப.ருளி ஆறு மனித முயற்சியால் தோண்டப்பட்ட பேராறு. இன்றைய இலங்கைக்கு தெற்கே மேருமலை 21,000 கி.மீநீளத்திற்கு இருந்திருக்கிறது. மேருமலையிலிருந்துதான் குமரி ஆறு,பேரு ஆறு,....., கன்னியாறு முதலியன தொடங்கி ஓடியிருக்கின்றன.

ப.ருளி ஆற்றுத் தென்மதுரையில் சங்கம் நிறுவிய அரசர் பாண்டியன் நெடியோன். தலைமைப்புலவரும் அவரே. முதலாம் நிலந்தருவிற் பாண்டியன், ஆழிவடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன் மாகீர்த்தி எனும் பெயர்களும் உண்டு ஆற்றுத் தென்மதுரையுடன் ஒளிநாடு, பெருவளநாடு, குமரிநாடு, பாண்டியநாடு என்று அகன்ற தமிழ் நாடாக இருந்தது. பெருவள நாட்டில் இருந்த மேருமலையில் கொடுமூடிகள் எனப்படும் சிகரங்கள் 49 இருந்தன. இம் மலையில் தங்கச் சுரங்கங்களும், இரத்தினசுரங்கங்களும் இருந்தன. கடலில் முழுகிழுத்துசேகரிப்பும் உண்டு. வளமார்ந்த தமிழகமாக இருந்ததால், மொழிவளமும், நாகரிகநயமும், அரசு இயலும் சிறப்புற்றன. 13500 ஆண்டுகளுக்குப்பின் கி.மு 16500ல் நிருதிநாடு எனும் ஆப்பிரிக்காவின் நீக்ரோக்களால் தமிழகம் கைப்பற்றப்பட்டது. அவர் தம் ஆட்சியில் 500 ஆண்டுகள் தமிழ் நாடுஅல்லல்ப்பட்டது. அவர்கள் பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், இரும்பினாலும் கோட்டைகள் கட்டி ஆண்டனர். திரிபுராதிகள் எனப்பட்ட அவர்களை அடக்கமுடியாத தமிழரசர்கள் கயிலைக்குசென்று பரமேஸ்வரனிடம் சரணடைந்துவேண்டினர். பரமேஸ்வரன் அகத்தியரை அனுப்பியும் பின்னர் தானேவந்து போரிட்டும் வென்றார். குமரிக்கண்டத்தில் இருந்த குமரிநாட்டில்

உள்ள ஏழ்குண்றநாட்டில் இருந்து ஆட்சிபுரிந்தார். மீண்டும் தமிழகத்தையும் தமிழையும் வளமாக்கிட கி.மு 16000இல் மகேந்திரமலையில் தமிழ்சங்கம் ஏற்படுத்தினார். இந்தசங்கத்தில் பேரிலக்கண நூலாகிய மகேசகுத்திரம், ஜந்தினை, அகநூலாகிய களவியல் போன்ற நூல்களும் மற்றும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு மறைகள், ஒன்பது ஆகமங்கள் ஆறு அங்க நூல்கள் பதினெட்டு நூல்களும் இயற்றப்பட்டன.

பொதியமலைத் தமிழ்ச் சங்கம்

திரிபுரந்தர்களை வெல்லபரமேஸ்வரனுக்கு உறுதுணையாக கயிலையில் இருந்துவந்த அகத்தியர் பொதியமலையில் கி.மு 16000இல் ஆரம்பித்த முன்றாவது தமிழ்சங்கம் 14550 வரை 1450 ஆண்டுகள் இயங்கியது. இந்தக்காலத்தில் தான் உருவ எழுத்துக்களில் இருந்து தோல் எழுத்து, வட்டஎழுத்து, சதுர எழுத்துக்களாக தமிழ் வளர்ச்சிபெற்றது. அகத்தியம் களவியல், மகேசகுத்திரம் முதலானவை இச்சங்கத்தில் உருப்பெற்றன. குமரிமுனைக்குத் தெற்கே இந்து மகா சமுத்திரத்துக்குள் அமிழ்ந்துபோன மேருமலைத் தொடரின் 49 சிகரங்களில் ஒன்று மணிமலை. இது ஏழ்குண்றநாட்டு மகேந்திரமலைக்குத் தெற்கே பெருவளநாட்டில் இருந்தது. திரிபுரம் ஏரித்தபரமேஸ்வரன் பரம்பரையில் வந்தஒளிச் செங்கோடனும் அரநன் கி.மு 14550ல் மணிமலைதமிழ் சங்கத்தை நிறுவினான் 14490வரை அறுபது ஆண்டுகள் மட்டுமே இயங்கிய இச்சங்கத்தில் மகேச குத்திரம், களவியல், அகத்தியம், பேராற்று பெருந்திரையன் நெருந்துறையன் பெருநூல், இடைகழிச் செங்கோடன் இயல் நூல் போன்றன இயற்றப்பட்டன.

குன்றம் ஏறிந்தகுமரவேள் தமிழ்ச் சங்கம்

ஒளிச் செங்கோவின் ஆட்சியும் அவனது சங்கமும் தொடர்ந்து நடைபெறாமல், உரிய வம்சத்தினரும் இல்லாமையால், சீனர்களில் ஒருபிரிவான மங்கோலிய இனத்தவரான அவனர்கள் என்பார். கி.மு 14490 முதல் 14058 வரை 432 ஆண்டுகள் தமிழகத்தை அடக்கி ஆட்சிபுரிந்தனர். அவர்களில் சூரபத்மன், சிங்கமுகன், தாருகன் மற்றும் பானுகோபன் ஆகியோரால் தமிழகம் வளம் குன்றியது. அவர்களைவென்று நாட்டைமீட்ட அரசர் குன்றம் ஏறிந்தகுமரவேள் கி.மு 14508ல் தமிழர் ஆட்சியை நிறுவி திருச்செந்தூரில் தமிழ்ச்சங்கம் அமைத்தார். 54 ஆண்டுகள் நடந்த இச்சங்கத்தில் “குமரம்” எனும் பேரிலக்கண நூலையும் “முருகன் அகப் பொருள் விருத்தி” எனும் நூலையும் குமரவேள் இயற்றினார். மற்றும் மகேசம், ஜந்தினை அகநூல், செடுச்சுறையன் பெருநூல், செங்கோடன் இயல்நூல், வாதாபி அகத்தியம் போன்றவையும் இயற்றப்பட்டன.

தலைச்சங்கம்

குன்றம் ஏறிந்த குமரவேள் தமிழ்நாட்டைப் பாண்டிய மன்னான காய்சினவழுதியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, கயிலைக்குச் சென்றார். தென் மதுரையில் கி.மு 14004 ல் தலைச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து 89 பாண்டிய அரசர்களின் ஆட்சி கி.மு 9564 வரை 4440 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. கயிலையிலிருந்தே இறையனார்-2, குன்றம் ஏறிந்த குமரவேள் புலவர்களாக இருந்ததுடன், மற்றும் தென் யெல் இசை நாடகத்தால் இன்பத் தமிழ்நாட்டைப் போட்டது.

மதுரையில் நிதிக்கிழவர் குபேரன், முரிஞ்சியூர் முடிநாகராயர்வாதாபி, அகத்தியர் முதரானோருமாக 4449 புலவர்கள் தமிழ்ப்பணி புரிந்தனர். வாதாபி அகத்தியம், பெரும்பரிபாடல் மற்றும் முதுநாரை, முதுகுருகு போன்ற இசை நூல்களும், களரியாவிரை போன்ற ஆண்மனோன நூலும் இயற்றப்பட்டன. கி.மு 9564இல் மீண்டும் ஏற்பட்ட ஊழிப்பிரளையத்தில் தமிழ்நாடு நிலைகுலைந்து தென்மதுரையும் அழிந்தது. தலைச்சங்கமும் முடிவுக்கு வந்தது.

முதுகுமேத் தமிழ்ச் சங்கம்

கி.மு 9564இல் பிரளையத்திற்குப்பின் அமெரிக்காவின் சிவப்பிந்தியர்கள் தமிழகத்தைகைப்பற்றி அரசாண்டனர். இவர்கள் தக்கனின் முதாதையர்கள். 2064 ஆண்டுகள் நடந்த அவர்களது கொடிய ஆட்சிக்குப் பின் கி.மு 7500ல் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதினாலும் பாண்டிய அரசன் தமிழ் நாட்டைமீட்டுப் பாண்டிய ஆட்சியை ஏற்படுத்தினான். தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்து கி.மு 6900 வரை அந்திரனார், காரிகிழார், நெடும்பல்லியத்தனார் மற்றும் சிலபெண்பாற் புலவர்களுமாக ஐந்திரம், பரதம், அகத்தியர் கூத்து நூல் போன்றப் பல நூல்கள் இயற்றப்பட்டன.

இடைச்சங்கம்

கி.மு 6900ல் மீண்டும் தமிழ் நாடுஅரக்கர் ஆட்சிக்குட்பட்டது, 95 ஆண்டுகள் கழித்து, கி.மு 6805இல் வெண்டோர்ச் செழியன் என்னும் மன்னன் மீண்டும் தமிழர் ஆட்சியை பொருநை ஆற்றின் கபாடபுரத்தில் ஏற்படுத்தி, இடைச்சங்கம் நிறுவினான். கி.மு 3105 வரை 3700 ஆண்டுகள் இயங்கிய இச்சங்கத்தில், 79 பாண்டிய மன்னர்கள் தலைமை ஏற்று வழி நடத்தினர். எண்ணற்ற நூல்கள் உருவாயின. அவற்றுள் அவிநுயம், பஞ்சமரபு, பரதசேனாபதியம், பஞ்சபாரதீயம், இந்திரகாளீயம், தொல்காப்பியம், பேரிசைச் சூத்திரம், இசைநுணுக்கம். தூராலிங்கம், நத்தத்தம், பூதபுராணம், காக்கைப்பாடினியம், மயேச்சுரயாப்பு, வாய்ப்பியம், வையாபிகம் முதலிய முக்கிய நூல்கள். தமிழில் முன்பு இருந்த வட்டெழுத்துக்கள் கி.மு 6000 முதல் சதுர எழுத்துக்களாக வடிவம் பெற்றன. காக்கைப்பாடினியம், மயேச்சுரயாப்பு, வாய்ப்பியம், வையாபிகம் முதலிய முக்கிய நூல்கள். தமிழில் முன்பு இருந்த வட்டெழுத்துக்கள் கி.மு 6000 முதல் சதுர எழுத்துக்களாக வடிவம் பெற்றன.

திருப்பரங்குன்றத்துத் தமிழ்ச் சங்கம்

கி.மு 3105க்குப் பின் தமிழ் மன்னர்களிடையே ஏற்றுமை இல்லாமலும் தமிழகம் சீர்கேட்டைந்திருந்தது. கி.மு 1915இல் இரண்டாம் முடத் திருமாறன் தமிழகத்தை வளப்படுத்தி ஆட்சிபுரியத் தொடங்கினான். அப்போது திருப்பரங்குன்றத்தில் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கத்தில் பொற்கைப் பாண்டியன் முதலானோர் தமிழ்ப் பணியாற்றினார். 200 ஆண்டுகள் இயங்கிய இச்சங்கத்தில் பெருந்தேவனார் பாரதம், எட்டுத் தொகையில் சிலபாடல்கள் மற்றும் பேரகத்தியம், சிற்றகத்தியம் முதலியவையும் இயற்றப்பட்டன.

கடைச்சங்கம்

கி.மு 1715இல் உக்கிரப் பெருவழுதி மன்னன் ஆண்டபோதும் கடல் கோள் ஏற்பட்டு, தமிழகமும் தமிழ்ச் சங்கமும் அழிந்து போயின். முன்றாம் முடத் திருமாறன் இன்றைய மதுரை மாநகரத்தை, சொக்கலிங்கப் பெருமான் அனுப்பிவைத்த சித்தர் மூலம் வடிவமைத்து, கி.மு 1715இல் திருக்கோயிலும் சங்கமும் ஏற்படுத்தினான். அதுவே இன்றைய கடைச்சங்கம் என்றபெயரில் உள்ளது. உக்கிரபெருவழுதி 2 மன்னன் காலம் வரை 49 பாண்டியஅரசர்கள் மூலம் 1950 ஆண்டுகளாக 4449 புலவர்களைக் கொண்டு கடைச்சங்கம் இயங்கியது. எண்ணிலடங்காத நூல்கள் இயற்றப்பட்டிருப்பினும் இன்றைய சங்கநூல்கள் எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பவையே எஞ்சியுள்ளன. கி.பி 235க்குப் பின் தமிழ்ச்சங்கமும் தமிழகமும் பொலிவிழுந்தன.

வச்சிரநந்தி தமிழ்ச் சங்கம்

கி.பி 470 முதல் 50 ஆண்டுகள் இன்றைய திருப்பரங்குன்றத்தில் சமணப் புலவர் வச்சிரநந்தீனானும் புலவரால் உருவானது. சமண நூல்கள் மட்டுமன்றி சைவ நூல்களும் இயற்றப்பட்டன. கி.பி 520க்குப் பின் வடமொழிக் கலப்பு சிறிதுசிறிதாக அதிகரிக்கவே தமிழுக்கான சங்கங்களின் தோற்றும் ஏற்படவில்லை.

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்

கி.பி 520 முதல் 1901 வரை 1381 ஆண்டுகள் தமிழ் வளர்க்கும் சங்கம் இல்லாவிட்டனும் எண்ணற்ற அளவில் சமய நூல்கள், நீதிநெறி நூல்கள் மற்றும் சிற்றிலக்கிய நூல்கள் தோன்றின. 24.05.1901 இல் பாலவநந்தம் நிலக்கிழார் பாண்டித்துரைத்தேவர் மற்றும் இராமநாதபுரம் பாஸ்கரசேதுபதி முதலானோர் மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் தோற்றுவித்தனர். மகாமகோபாத்யாய உ.வே.சாமிநாத ஜெயர், பி.எஸ்.குப்பிரமணிய ஜெயர் உள்ளிட்ட பல புலவர்கள் 251 பேர் பங்கேற்று அளப்பரியநூல்கள் வடித்தனர். இச்சங்கம் ஏற்படுத்திய செந்தமிழ்க் கல்லூரியும், “செந்தமிழ்” எனும் பத்திரிகையும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுத் தமிழ்ப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன.

(சென்னை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற்காக திருமந்திரமணி துடிசைக்கிழார் அ.சிதம்பரார் எழுதிசென்னை இராமலிங்கர் பணிமன்றம் வெளியிட்டுள்ள “காலவரையறையுடன் தமிழ்ச்சங்கங்களின் வரலாறு” என்ற நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு குருமனோகரவேல் என்பவரால் எழுதப் பெற்றது.)

நன்றி கலைமகள் மலர். தமிழ்நாடு

சப்பாக்கு (சிறுகதை)

திருமதி.சி.நிரோசினி
பிரதேச செயலகம், வெங்கலச்செட்டிக்குளம்

கையில் குடத்துடன் வேகமாக நடந்தாள். நடக்கும் போதே அவள் மனதில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் வந்து போயின. “ஜேயோ! இன்று கூட வீட்டுப்பாடங்களை செய்து முடிக்கவில்லை. ரீச்சர் இண்டைக்கும் எனக்கு அடிக்கப்போறா” .எல்லாம் இந்த அம்மாவாலதான். எந்த நேரமும் வேலைதான். காலையிலாவது என்ன படிக்கவிட்டுருக்கலாம். செய்யத்தெரியாத சம்பலை தயங்கித் தயங்கி செய்து முடிப்பதற்குள் விடிந்து விட்டது. சம்பல் செய்ய தேங்காய் திருவுவது மட்டுமே அவளது வேலையாக இருந்த காலம் போய்விட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாலா வீட்டு வேலைகளை கற்றுக்கொடுக்க ஆயத்தமானாள். மாலா நான்கு மணியளவில் கண் விழித்ததும் நூற்றுக்கணக்கான இட்லிகளும் தோசைகளும் உருவாகத் தொடங்கிவிடும். அந்த அதிகாலைப்பொழுதில் குசினிக்கு வெளியே எரிந்தும் எரியாத அந்த விறகடுப்பினை வைத்துக்கொண்டு அனைத்தையும் செய்து முடித்துவிடுவாள்.

வறுமை என்பது அனைவரது வாழ்விலும் வரக்கூடியது. இதுவே மனிதர்களையும் அவர்கள் மனதினையும் பண்பட வைக்கின்றது. மாலா வாழ்விலும் இது கால் வைக்கத்தவறவில்லை. கணவனின் இறப்பின் பின்னர் ஒரு மாதமாக சதா அழுதுகொண்டே இருந்தவள் இப்போதுதான் தன் சொந்த முயற்சியில் வாழ்வோம் என எண்ணி இவ் வியாபாரத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறாள். இருப்பினும் மாலாவை களங்கப்படுத்த வேண்டும் அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்று அலைவதற்கும் ஒரு கூட்டம் இருக்கவே செய்தது. சுலோவினது இயற்கையான மாற்றங்கள் அவளை கலங்க வைத்தன. தகப்பனின்றி ஓர் உதவியுமின்றி வாழும் இவளுக்கு ஒரு நல்வாழ்வை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் வரை நான் உயிரோடு இருக்கவேண்டும் என அடிக்கடி கடவுளை மன்றாடிக்கொண்டாள். வெளியில் யாரோ வருவது போன்ற சத்தம் கேட்டது. இடுப்பில் குடத்துடனும் தொள் தொளவென்ற சட்டையுடனும் சுலோ வந்துகொண்டிருந்தாள். குடம் நழுவி தொடையில் உட்கார்ந்து கொண்டது. இரு கைகளாலும் அதனை அணைத்தபடி தெத்தித் தெத்தி ஒருவாறாக வந்து விட்டாள். குடத்தை வைத்து விட்டு “அப்பாடா அம்மா கை எரியுது” எவ்வளவு நேரமா தூக்கிக்கொண்டு வாறனம்மா அவள் குரலில் வலி தெரிந்தது. அவளது நிலை கண்டு கவலை கொண்டவளாய் “சரிடி நீ போய் குளிச்சிட்டு வெளிக்கிடு” என்றாள்.

அவசர அவசரமாக குளிப்பதற்கு ஒடினாள் சிறு பிள்ளைகளுக்கிருக்கும் தண்ணீர் விளையாடும் பழக்கம் அவளுக்கும் இருக்கவே செய்தது. சோப்பினைத் தேடினாள். அது முகத்திற்குப் போடுவதற்கு மட்டுமே போதுமானதாக இருந்தது. என்ன செய்வதென்று யோசித்தாள். தாயின் கைகளில் இருபது மட்டுமே இருந்தது நினைவுக்கு வர இருந்ததை எல்லா இடங்களிலும் தேய்த்துக்கொண்டாள். கிணற்றியில் இருந்து துள்ளித்துள்ளி ஒடி வந்து பாடசாலைசெல்ல ஆயத்தமானாள்.

மாலா அவள் சாப்பாட்டினை பெட்டிக்குள் வைத்துக்கொடுத்தாள். அவளது

நீண்ட அழகிய கூந்தலை இரண்டாகப்பிரித்து பின்னிவிட்டாள். அப்பொழுது சூலோ மனதில் கவலை கால் பதித்தது. “அம்மா இன்டைக்கும் ரீச்சர் அடிப்பாங்க.. சப்பாத்து போடாட்டி எல்லா பிள்ளைகளுக்குள்ளையும் வச்சு ஏகவா.. எப்ப அம்மா வாங்கித் தருவிங்க? சொல்லுங்க? “அவளது அழுகையும் ஏக்கமும் கலந்த குரல் மாலாவுக்கு பழக்கப்பட்டதொன்றே. எப்பவும் போன்றே “காசு கிடச்சதும் வாங்கித்தாறண்டி” என்று கூறினாள். அவளது கண்கள் கலங்கின. சிறிய அந்த புத்தகப்பைக்குள் கூறினாள். அது அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக புத்தகங்களை திணித்துக்கொண்டாள். மாலா அதை கண்டும் காணாதவள் போல இருப்பினை எங்கிலும் காட்டிக்கொண்டன. மாலா அதை கண்டும் காணாதவள் போல இருந்து விட்டாள். சூலோ புத்தகப்பை கதையினை தொடக்கப்போகிறாள் என அவ்விடத்தை விட்டு நழுவினாள். கதவருகில் சாய்ந்து கொண்டு இந்த சின்ன ஆசைகளை கூட செய்து வைக்கமுடியவில்லையே என வெதும்பினாள்.

தாய் எடுத்து வைத்த சாப்பாட்டினை பையில் திணித்துக்கொண்டு சிட்டாகப் பறந்தாள். “அம்மா நான் பொயிட்டு வாறன்.” கவலையில் மூழ்கியிருந்தவள் அவள் கூறியதை கவனிக்கவில்லை. அவள் துள்ளியோடிய கால் தடங்களை பார்த்தாள். ஒவ்வொருநாளும் நூறு ரூபாயாவது மிச்சம் பிடித்தால்தான் இன்னும் ஒரு கிழமையிலாவது சப்பாத்து வாங்க முடியும். அவளது யோசனை எல்லாம் தன் மகளுக்கொரு சப்பாத்து வேண்டும். யோசித்தாள். திடீரென சந்தோஸம் மேலிட்டவளாய் வீட்டினுள்ளே ஒடினாள். இதுவரை காலமும் தன் கணவன் கையினால் புதுவருடத்திற்கேன கிடைத்த புதுத்தாள்கள் சிலவற்றை பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தாள். அதனை பெட்டியின் அடியே கைக்குட்டையில் சுற்றி முடிந்து வைத்திருந்தாள். இதனை வைத்துப் பாதுகாப்பதில் என்ன பயன் இருக்கப்போகின்றது? ஒரு வருடமானதால் முடிச்சு இறுகியிருந்தது. தன் கூரான நகத்தினால் கஷ்டப்பட்டுக் கழட்டிக் கொண்டாள். மூன்று நூறு ரூபாய் புதுநோட்டுகள். நான்கு ஐம்பது ரூபாய் நோட்டுகளும் இருந்தன. அத்தோடு உண்டியலில் இருந்த சில்லறைக்காசுகளையும் எடுத்துக் கொண்டாள்.

தன்னிடம் இருந்த ஒரேயோரு நடுத்தரமான புடவையை எடுத்து அணிந்து கொண்டாள். அதனை நடுத்தரம் என்று சொல்வதை விட பழையது என்று சொல்வது சாலப்பொருந்தும். தலை முடியை இழுத்து வாரி முடிந்து கொண்டாள். அதனை நீளமாய் விட்டு கொஞ்சம் பெளர் கூடுதலாகப் போட்டுக் கொண்டாலும் அவள் நடத்தை கெட்டவள் என்ற பெயரினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதிகம் வாய்ப்பிருக்கின்றது. இந்த சமுகத்தில் கணவனை இழந்த பின்னர் பெறும் விதவை என்ற பெயருக்கு அடுத்தபடியாகக் கிடைக்கும் பெயர் இதுவே. எனவேதான் மாலா அலங்காரத்தினை வெறுத்தாள்.

தன் வீட்டு எல்லையைக்கடந்து வீதியை அடைந்தாள். சிவப்பு நிறத்துடன் தூசு படிந்தவாறு லொட லொட என்ற சத்தத்துடன் பஸ் வந்தது. ஒரு மணித்தியால் பயணத்தின் பின்னர் சப்பாத்துக்கடையை அடைந்தாள். சூலோவினது கால் அளவினை ஒரு கம்பியில் அளவெடுத்து வைத்திருந்தாள். ஒருவாறாக சப்பாத்தினை தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டாள். மிக அழகான வெள்ளை நிற சப்பாத்துக்கள் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் இருந்தன. ஆனால் அதனை வாங்குவதற்குத்தான் பணமில்லை. சப்பாத்தினை எடுத்துக்கொண்டு “எவ்வளவு ஐயா?....” எனக் கேட்டாள். “அறுநாறு ரூபாய் அம்மா” என்றான். ”என்ன ஐயா என்னட்ட ஐநாத்தி அம்பது தானே இருக்குது.” என்று கூற அவனது முகம் மாறிவிட்டது. பேசாமல் காசை வாங்கி விட்டு நீளமான ஒரு பெட்டியினுள் இட்டுக்கொடுத்தான். அளவிலா மகிழ்ச்சியுடன் வீடு வந்து சேர்ந்தாள்.

மணிக்கொருமுறை சப்பாத்தினைப்பார்த்துக்கொண்டு வாசலையும் பார்த்தாள். சுலோ வருவதற்கு இன்னும் ஒரு மணித்தியாலங்கள் மட்டுமே இருந்தன. மகளின் ஆசையை நிறைவேற்றிவிட்ட உள்ளப்பூரிப்பிலே இருந்தாள். அடிக்கடி வாசலை எட்டிப்பார்த்துக்கொண்டாள். மணி இரண்டையும் தாண்டியிருந்தது. இன்னும் சுலோ வந்தபாடில்லை. மூன்று நான்கு ஜந்தாகி விட்டது. அவள் மனம் பதறத் தொடங்கியது. “என்னட்ட சொல்லாமல் எங்கயும் போகமாட்டாள். எங்க போயிருப்பாள்” என்று வாய்க்குள் முழுமுழுத்தவளாய் வெளியே ஓடினாள்.

சுலோ பாடசாலை செல்லும் வழியில் இடை நடுவே காட்டுப்பிரதேசம். ஊர் மக்கள் சிலருடன் மாலாவும் அவ்வழியே சென்று தேடினார். கண்ணில் கரைந்த கண்ணீரை துடைத்துக்கொண்டு மனம் பதை பதைக்க தேடி அலைந்தாள். அவள் பெயரை சொல்லி கூவினாள். ஆண்கள் சிலர் காட்டின் கரையிலும் சிறிது உள்ளேயும் போய்த்தேடினார். சுலோவினது புத்தகப்பை தெரிந்ததும் அனைவரும் அவ்விடம் நோக்கி ஓடினார். அதன் சிறிது தூரத்தில் அவளது தேய்ந்த செருப்புகள். அதைத் தாண்டியதும் பற்றைக்குள் அவளது நிர்வாணமான உடல் தெரிந்தது. மாலா அவ்விடமே மயங்கி விழுந்தாள். அக் கொடிய காடுகளும் பற்றைகளும் புதர்களும் கூட அந்த மழலையின் நிலை கண்டு அழுதன என்றே கூற வேண்டும். மயக்கம் தெளிந்து எழுந்ததும் வீடெங்கும் பெண்களின் ஓப்பாரி. சுலோவை வைத்தியசாலை கொண்டு சென்றது அவளுக்கு அப்போதுதான் தெரியவந்தது. அவள் கண் எதிரே சப்பாத்துக்கள் தன் எஜமானியின் வருகைக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தன.

வளமார் நெடுங்கேணி

கலாபூசனம் சி.தெய்வேந்திரம்பிள்ளை
(குழுமமருதன்)
நெடுங்கேணி.

கடுங் கோடைக் காலத்தும்
நெடுங்கேணி மண் தன்னை
நெஞ்குருகப்பாடிடவே
இடங் கொண்டு இறம்பைக்
குளக் கட்டே குடியிருக்கும்
குடங் கொண்ட உதரத்துக்
கணபதியே காப்பாமே..

கருணை ஊற்றுப் பெருக்காலே
கவலை துயரைக் களைகின்ற
அருளைப் பொழியும் ஆனை மாழுகன்
அமர்ந்த வில்வையடிப் பதியை
உருளும் உலகில் ஒரு தடவை
உள்ளக் கமல பீடத்தை
இருத்தி இறைஞ்சி வேண்டிட்டால்
இன்ப இல்லம் பேரின்பம்

கதிர் வேல் முருகன் கழலடியை
காலம் தோறும் வழிபாட்டால்
புதிராய்த் தோன்றும் வாழ்வெல்லாம்
பூரிப்பான நாள் எனலாம்
கதிரும் வேலவன் பாதங்களே
கதியாய் உறுதி கொள்வாயேல்
முதிரும் அன்பில் முளை கொண்ட
முத்தமிழ் கலைகள் வளர்ந்திடுமே

ஆதி நாகதம்பிரான் அமர்ந்த
பாரிய இத்திமரம் அதிலே
அழகாய் அமைந்த ஆலயமே
கடைவீதி நடுவே காண்கிறதே
வற்றாப்பளையும் புதூர் தானும்
வருடப் பொங்கல் வேளையிலே
பெற்றே பொங்கல் அன்னதானம்
பெரிதாய் நிகழும் இவ்விடத்தே..

பழைய முருகன் ஆலயத்தை
பாசத்தோடே வழிபட்டால்
களைத்தே துயரக் கடலினையே
களிப்பே வாழ்வாய் அடைவாயே
கதிர்வேல் முருகன் வேட்டைவிழா
நிகழும் இங்கே முன்புறமே
அதிரும் இந்த மணியோசை
ஆனந்தமே அள்ளிவரும்

நொச்சியடி மலை ஜூயன்
நெடுங்கேணி மண்ணில்
கச்சிதமாய் காட்சி தரும்
கொடிய வனத்தின் மத்தியிலே
உச்சிமலை தனில் உறைகின்றார்
உயிரைக் காவல் புரிகின்றார்
மெச்சி நீயும் வழிபட்டால்
மேனிலை எய்தி வாழ்வாயே.

அரசடி விநாயகன் அழகாக
அமைந்தே அருளாய் பொழிவானே
அரவணைக்கும் வயல் வெளியும்
ஆடை கட்டும் காடுகளும்
அருகாக ஓடி மறையும்
அழகான ஆறுதானும்
பெருவிருந்தாய் இயற்கை தான்
பெம்மானுக்கு உதவியதே..

அம்மன் ஆலயங்களிரண்டு
அடியார் துயரங் களைத்திடுமே
அம்மா! என்றே அழைக்கின்ற
ஆவினம் பாலினைச் சொரிந்திடவே
சும்மா இருந்தால் சுகம் வருமோ?
சுற்றி சுழரும் உழைப்பாளர்
இம்மாநிலத்தில் செழிப்பாக
இன்பம் பெற்றே வாழ்கின்றார்

நெடுங்கேணி மகாவித்தியாலயம்
நெடுங்காலம் கல்விப் பணியை
திடங் கொண்டே செயலாற்றி
தீரர் பலர் உருவாக
இடமெல்லாம் இவர் பெருமை
இன்றும் என்றும் நிலவிடுமே

மடமைகள் மடிய மண்ணில்
மகத்தான் கல்வி மலர்கிறதே..
செந்தில் அரங்கு சொல்கின்ற
செய்திகள் பற்பல ஆயிரமே
சென்ற காலக் கலை வாழ்வை
செப்பிய படியே இன்றுவரை
நின்று நிலைக்கும் இவ்வரங்கே
வன்னியில் எழுந்த முதலரங்கு
என்று சொல்வதை மறுப்பவரை
என்தன் முன்னே கொண்டு வா!

ஜயம்பிள்ளை ஜயா செய்த
அற்புத சேவை பற்பலவே
உய்யும் வகைக்கு உதவிடவே
உயர்ந்த மாடிக் கோபுரமாய்
பிரதேசச் செயலகத்தை அவர்
உருவாக்கி வைத்ததாலே
பிரதேச மக்கள் மகிழ்வாக
பெறுகிறார் சேவை பற்பலவே..

அறிஞர் கலைஞர் எழுத்தாளர்
ஆற்றல் வாய்ந்த கவிஞர் பலர்
உறையும் நெடுங்கேணியினை
வளர்க்கும் வர்த்தகப் பெருமக்கள்
இறைவன் தொண்டே புரிகின்ற
இனிய தொண்டர் பலராகும்
பொறியியலாளர் வைத்தியரும்
பொறுமையுள்ள ஆசிரியரும்
அரச,அரச சார்பற்ற அனேக
ஊழியர் எல்லோரும்

சேர்ந்து ஒன்று பட்டிங்கே
சேவை செய்து வருவதாலே
சோர்ந்த மனங்கள் இல்லையடா!
சொந்த பந்தம் கொள்ளையடா!
நேர்ந்த துயரை நொடிப் பொழுதில்
சேர்ந்தே நீக்கி எல்லோரும்
மாந்திக் களித்து மகிழ்ந்திங்கே
மண்ணை விண்ணாய் மாற்றினாரே...

அரவணைத்தே நோயாளர் தமையே
இரக்கம் அன்பு பாசத்துடன்
இரவு பகல் ஓய்வின்றி
உருக்கமுடன் உடனுக்குடன்
உரிய சேவை புரிவதாலே
இறப்பின் வீதம் குறைந்திங்கே
இலாபம் பலவும் வந்திடுதே

மரக்கறிக் களஞ்சியமானதும்
மாட்டின் வளங்கள் கொண்டதுவும்
சுரக்கும் தேன் நிறை காடுகளும்
சொரியும் நெற் குவியல்களும்
பறக்கும் பலவித பறவைகளும்
பழவகை பற்பல நிறைவுகளும்
சிறக்கும் வளங்கள் கோடி கோடி
சேர்ந்தே உண்போம் தேடித் தேடி

பன்றி மான் மரை கோழி
பலவகை இறைச்சிக் கடையோடே
கிண்டியெடுக்கும் கிழங்குகளும்
சுண்டக் காய்ச்சிய பாலோடு
உண்டி பெருக்கும் உழைப்பாளர்
ஊரை வளர்த்தே வருவதாலே
அண்டி வாழ வருவோர்கள்
அப்பால் செல்ல மறுப்பார்கள்...

பாராட்டிவாழ்த்துகின்றோம்

வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தின் நெடுங்னேயைச் சேர்ந்த முத்த எழுத்தாளர் சிதம்பரப்பிள்ளை தெய்வேந்திரம்பிள்ளை ஐயா அவர்கள் 2012 ஆம் ஆண்டுக்கான அரசவிருது வழங்கும் விழாவின் போது “கலாபூசணம்” விருது பெற்று தமிழக்கும் எமது மண்ணுக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். கவிஞர், கலாமணி, குழுமமருதன் என்றெல்லாம் அறியப்படுகின்ற, இற்றைவரை தமிழக்காய் பணிசெய்கின்ற அந்தப் பெருந்தகையை வவுனியா வடக்குப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பாராட்டி வாழ்த்துகின்றது. அவரின் பணிதொடர எங்களின் நல்லாசிகள் உரித்தாகட்டும்.

அன்புக் கட்டளை

இராகம் - மாயாமெளளவகெளளை

தாளம் - திஸ்ரநடை

இளையதிருமகனேவளரும் பெருமகனே
இறைஞ்சிக் கேட்கின்றேன்மகனேஉன்னையடா
வாழும் காலத்திலேநலமாய் வாழுவேண்டும்
நானும் இதைநினைத்துஒழுகுதல் வேணுமடா
(இளைய)

துன்பம் வருகையிலேதுவண்டுவிடாமல் நீ
துள்ளிழழுந்ததைத் துணிவுடன் எதிர்கொள்ளடா
கண்ணேகற்பக்மேவண்ணவடிவோனே
திண்ணியமனதுனக்குளன்றென்றும் வேணுமடா
(இளைய)

பலங்கள் பலவுண்டுபலவீனம் சிலவுண்டு
பலமதைநீகண்டுநலமாக்கவேண்டுமடா
பலவீனம் எதுவென்றுஅறிந்துஅவற்றைநீ
விலக்கியேநலம் பலதைஉனதாக்கவேண்டுமடா
(இளைய)

கல்விக்கூடமடாகலைமகள் கோவிலடா
வல்லவனாய் வளர்வதற்குவழிகாட்டும் உன்னையடா
சொல்லரியப் பண்புகளைசொல்லுகின்றசொர்க்கமடா
எள்ளளவும் அதன் பெயரைக் கெடுத்திடலாகாதடா
(இளைய)

காலம் கனிகையிலேகடிதாய்ப் பிடித்திடடா
காலமகள் உந்தனுக்குவந்தனம் செய்வாளடா
நாலும் தெரிந்திருக்கநன்நூல்கள் படித்திடடா
நாளிகைமுழுவதையும் உனதாக்கஉழைத்திடடா
(இளைய)

மதுவைஅருந்தாதேபுகையைப் பிடிக்காதே
மயக்கம் இவற்றில் நீகொள்ளல் நரகமடா
எதுவுமில்லையடாதுன்பம் தருவதடா
எடுத்துளறிந்துநீவெற்றிபெறவேண்டுமடா
(இளைய)

ஆக்கம்
ஞானக்கதிரோன் பரந்தாமன்
23/106 E லம்போதராலேன்,
சிவன் கோவில் வீதி,
தோணிக்கல், வவுனியா.

கவிதைக் கொடுப்பு

-மருதோடை நிலா-

காற்றோடுகாதல் செய்யும்
நெல் மணிகள்

வாத்தியங்கள் ஏதுமின்றியே
மெட்டுப் போடும் நீரோடைகள்

நீர்க்குமரிமேல் ஒருதலைக்காதலோடு
ஒடித்திரியும் ஒட்டிமீன்கள்

ஒற்றைக்கால் தவத்தோடு
வெள்ளைக்கொக்குகள்

நுங்குதள்ளிநிறைமாதக் கர்ப்பத்தில்
பெண்பனைகள்

புளியம்பழம் பொறுக்கி
சிறுகைத்தொழில் செய்யும்
முதிய பெண்கள்

ஆற்றுப் படுக்கைகளிலும்
குளக்கரைகளிலும்
நிர்வாண மேனியும்
தூண்டிலுமாய்
குரியக்குளியல் செய்யும்
சுதந்திரச் சிறார்கள்

விளாங்காய் கறைபூசிய
வெள்ளை உடைகளோடு
வீதியுலாபோகும் பட்டாம் பூச்சிகள்

செம்மண் வீதிகளும்
சின்னக் குழிகளும்

மூன்றுவேளை உணவைப்போல
மூன்றுமுறை மட்டுமே வந்துபோகும்
முக்கியத்துவம் மிக்க பேருந்துகள்

வானமே கூரையாக
இயற்கை அனர்த்தங்களை எல்லாம்

அன்போடு அணைத்துக்கொள்ளும்
ஆன்மீகத் தளங்கள்

ஒரேயொரு தொல்பொருள் சின்னமாய்
மாண்டுபோன மனிதர்களின்
மயான வீடுகள்

சேனைப் பயிர்களும்
சேலைப் பெண்களும்

இத்தனைக்கும் மேலாக
இன்னெரு அம்மாவாய்
எத்தனையோ பேரைச் சுமந்த என்
இனிய பள்ளிக்கூடம்
இன்றும் அ.த.க என்ற
அதே அடைமொழியோடு

இத்தனை கவிதைகளும்
கருக்கொண்டிருக்கும்
இனிய கவிதைத் தொகுப்பு
இதயம் கவர்ந்த என் கிராமம்.

வன்னி வளம் பெருக வந்த சிவன்

அழறுமுகம் தம்பையா
ஒலுமடு

ஒட்டிசுட்டான் பதியில் உதித்த
உளமுருகி தொழுவோர்க்கருள் புரியும்
வன்னித்தமிழ் நாட்டில் வதியும்
கன்னித் தமிழ் தாயைத் தந்த

- சிவன்
- சிவன்
- சிவன்
- சிவன் - ஓம்

பன்றிக்குப் பால் கொடுத்த பரம
பார்த்தனுக்கு பாசுபதம் தந்த
கன்றில் விழுவெறிந்தோன் கருதும்
கரிக்குருவிக்குபதேசம் செய்த

- சிவன்
- சிவன்
- சிவன்
- சிவன் - ஓம்

உலகிற்கு தந்தையாய் வந்த
உமைதன்னை இடப்பாகம் வைத்த
உரிய பஞ்சாட்சரத்தில் உறையும்
மாமனுக்கு வழக்குரைக்க வந்த

- சிவன்
- சிவன்
- சிவன்
- சிவன் - ஓம்

எல்லோருக்கும் எல்லாம் அருளும்
எங்கெங்கும் எல்லாமாய் நிறைந்த
எவ்வுயிரும் காத்தருளும் இனிய
இன்பமெல்லாம் தரும் இறைவன்

- சிவன்
- சிவன்
- சிவன்
- சிவன் - ஓம்

பஞ்சாட்சரம் தன்னில் அடங்கும்
பக்தர்க்கருள் செய்யும் பரம
அஞ்சுதலை நீக்கி அருளும்
அட்டமாசித்தி பெற அருளும்

- சிவன்
- சிவன்
- சிவன்
- சிவன் - ஓம்

வன்னி வளம் சிறக்கவந்த
வாழ் மாந்தார் எல்லோரும் வணங்கும்
சென்னியில் கை வைத்துத் தொழுவோர்க்கு- தினம்
தீராத வினை எல்லாம் தீர்க்கும் - சிவன் அவனே - ஓம்

விநாயகர் துதிவெண்பா

ஒட்டுசுட்டான் பதியில் உறையும் சிவன் புகழை
மட்டில் மனம் மகிழ்ந்து பாடுதற்கு கிட்டமுடன்
எல்லோர்க்கும் எல்லாமே ஈந்தருளும் ஐங்கரனின்
நல்லருளை வேண்டுகின்றேன் யான்

எழில் இழந்து போகாதே எனதாரே

அன்னராசா பிரதீபன்

கருவறை பிரிந்து நான்
 உன் நிலம் தொட்டநாள் முதல்
 கண்ணீர் சொறிந்து நான்
 விடைபெற்ற நாள்வரை
 இளமை பூத்திருந்த எனதாரே
 உன் நிலையின்று எப்படியோ?

கொண்டையிலே பூச்செருகி
 குமரிப் பெண் முகம் போல
 செம்மண் புழுதியிலே சிவந்திருக்கும்
 தெருவோரப் பூவரசு
 இன்றும் இருக்கிறதா?

கொடையாளர் அகம் போல
 கோடையிலும் வற்றாத
 தெப்பைக் குளத்தினிலே
 சிறுஅல்லி பூக்கிறதா?

நித்தமும் நீராடி
 நிறம் மாறத் துடிக்கின்ற
 நீர்க்காகக் கூட்டங்களும்
 கச்சல் மீன்கொத்த
 கடலான் கரையோரம்
 காத்திருக்கும் நாரைகளும்
 இன்னமும் பறக்கிறதா?

குடலைப் பருவநெற்பயிரைக் கழுவி
 குளத்துநீரை மெல்லத் தெளித்தபடி
 வருடவருமே வயல் காற்று
 அதை வடிகட்டி அனுப்பிடுமே
 தென்னை இளங்கீற்று

கிடைச்சித் தடியில் தீழட்டி
 திருட்டுத் தனமாய் தம்மடித்து
 புரக்கடித்த நாட்களும்
 தெகிழங் கொடியில் தாலிகட்டி
 தகரப் பேணியில் மேளம் கொட்டி

முற்றத்து மனல் சோறும்
 முள்முறுக்கு இலைச்சாறும்
 காய்ந்த பலா இலை பரப்பி
 கல்யாண விருந்து வைத்து
 களிப்படைந்த நாட்கள் எல்லாம்
 இனியும் திரும்பிடுமா?

வண்டுபிடித்த கொன்றைமரம்
 நண்டு பிடித்த ஆற்றங்கரை
 கிட்டியடித்த வாகைநிழல்
 எல்லேயடித்த பக்கத்துவயல்
 பள்ளிச் சீருடையில்
 பார்க்கும் அந்த வட்டமுகம்

பட்டம் விடும் போது
 முட்டிக்கிழித்த பட்டமரம்
 அத்தனையும் பட்டிடாத நினைவுகளாய்
 என்னை வளர்த்திட்ட
 என் இனிய கிராமமே
 ஊழி உன்னை ஆட்கொண்டு
 உருக்குலைந்த உன்னழகில்
 மீதியிருந்தால்
 நாகரிக மோகத்தில்
 நாசம் செய்திடாதே
 எதிர்காலச் சந்ததிக்கு
 இரசனையே இருந்திடாது.

மனிதனும் மனிதமும்

சே. ராஜ்குமார்,
பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு.

உறவைத் தேடி இந்தப் பறவை
சென்றபோது
செறிவான மனங்கள் இவன் மனதில்
விறகு வைத்து ஏரியூட்டின
எரிகின்ற நெருப்பில் எண்ணெய்
வார்ப்பதாய்
வேடன் வலையில் அகப்பட்ட
தனிப் பறவையாய் இவன்
மனதைக் கூறு போடத் துடித்த
வேடர் கூட்டம் பல
தப்பித்துத் தனியே பறந்து சென்றான்!
தடுத்தது மனித மலை
தவறி விழுந்தான் தண்ணீருக்குள்
எதிர் நீச்சலடித்தான் மீண்டும்
தண்ணீருக்குள் அமிழ்த்தி இவனைக்
கொல்லப் பார்த்தது இந்த
பச்சோந்தி தேசம்
மனிதனே குறித்துக் கொள்
இந்தக் கண்ணீர் தேசம்
உன் வரிகளுக்கும் கொஞ்சம் தலைப்பாகலாம்!
மனிதா உன் மனிதம் எங்கேயடா?
குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டாயா? இல்லை!
உன் நீதிமன்றத்தில் அதற்கு
மரண தண்டனை கொடுத்து விட்டாயா? இல்லை!
ஆயுள் தண்டனை கைதி ஆக்கிளம்மை
அனாதையாக்கி விட்டாயா?
ஹனமாக்கி உருக்குலைத்து விட்டாயா?
உன் சுயநலத்திற்காய் சுடுகாட்டில் கொண்டு
சுட்டு விட்டாயா? இல்லை
இடுகாட்டில் கொண்டு புதைத்து விட்டாயா?
அம்மாஉன்னை நான் எங்கே தேடுவேன்
கல்வி இல்லாமல் கல் உடைக்கும்
சிறாரைப் பார்!
கால் இடறிவிழும்
கிழவனைப் பார்!
வாய்ச் சோற்றுக்காய் வாசலில்
நிற்போரைப் பார்!
தாயை இழந்த பிள்ளையைப் பார்!
தாரத்தைத் தவறவிட்ட தபுதாரனைப் பார்!

கால்களை மறந்த
 முடவனைப் பார்!
 கணவனை இழந்த
 கண்ணீரைப் பார்!
 அநாதைகளைத் தாங்கிநிற்கும்
 இல்லங்களைப் பார்!
 கற்பழிக்கப்பட்ட நம்
 சகோதரிகளைப் பார்!
 அன்பை இழந்து போன
 இதயத்தைப் பார்!
 அன்பிற்காய் ஏங்கும்
 ஆதரவற்றோரைப் பார்!
 அம்மா உன்னை நான் எங்கு தேடுவேன்
 யேசுவாய் அவதரித்தாய்!
 புத்தனின் பிறப்பைப் புனிதப்படுத்தினாய்!
 தேரேசாவின் இதயத்தில் இருப்பிடமானாய்!
 மனிதா இன்று உன் மனிதம் எங்கே?
 என்னதொலைத்து விட்டாயா?
 தேடு தேடு நன்றாகத் தேடு
 கையில் வெண்ணேய் இருக்க
 நெய் தேடி அலைவோர் தானே நாம்
 மனிதா நன்றாகப் பார்!
 உன் விழிகள் இரண்டையும் கருணைக் கடலாக்கி
 அகலவிரித்து ஆழ் மனக் கடலில் உறங்கும்
 மனிதத்தை தட்டி எழுப்பு!
 மனிதா மனிதம் மரணித்துக் கொண்டிருக்குதடா!
 மனிதனை மறைத்து நிற்கும் பணத்திரையை
 விலக்கி உன் மனிதத்தைக் காட்டு
 மனிதம் மழையாகப் பொழியட்டும்
 மனிதம் என்றபயிர் செழிக்கட்டும் சிறக்கட்டும்
 எழுந்துவாடா மனிதா!
 உன் மனிதம் என்ற யோகாவை
 எல்லோருள்ளும் செலுத்து அது
 புத்தெழுச்சி பெற்றும்!..

இலக்கிய பெருவிழா என்றதுமே உள்ளம் இனிக்கிறது.

என்றும் தமிழ்ப் பணியில்
மாவடியூர் சூ.சிவதாஸ்

தீந்தழிழ் இயற்றமிழ் தேன்தமிழ்
அரியதமிழ் இனியதமிழ் முத்தமிழ்
என்றோதும் செந்தமிழுக்கு
இலக்கியம் இன்றியமையா ஆவணமே.
அறம் புறம் அனைத்தும் கூட்டி
அரியவரலாற்றுக் கண்ணாடியாய்
வாழும் கலைப் பெட்டகமே
இனியதமிழ் இலக்கியத்திற்கு
பெருவிழாவாம் என்றதுமே
காது கனிய கண் கலங்க
உள்ளம் உருகுகிறது இது உண்மை.

“சரிவருவோம் - இலக்கியப் பண்பாட்டுப் பந்தலுக்கு”

அம்மா அப்பா என்றழைக்கும் அன்புள்ள மழலைகள்
இன்று மம்மி டாடி என்கிறதே ஜையயோ!
அது மட்டுமா நடந்தேறுகின்றது.
ஒரு வசனத்துக்கு ஒரு சொல் அந்நியமாய் போச்சது
ஆண்டவன் சந்நிதியில் கூட
அளவுக்கு விஞ்சிய இராகம் என்றெண்ணி
அடிக்கமலம் என்னும் வாசகத்தை
அடிக்கமலம் என்று பிரித்து
பொருளுக்கே அவலத்தை அள்ளி வைக்கிறார்கள்
தாய் மொழியே தமிழ் மொழியே
யார்க் கெடுத்துரைப்பேன் இப்பழியை

பாடம் படிக்கும் பாலகனோ
அ-னா-ஆ-வன்னா என உச்சரிப்பு
குறில் எங்கே? நெடில் எங்கே?
மாத்திரைக்கு இலக்கணந்தான் எங்கே?
பிரித்தறியா பிள்ளை- நாளை
கொச்சைத் தமிழ் உரைக்கும் இது உறுதி

வாத்தியாரை கண்டு மாணவன் ஓழிந்தான்
பயபக்தி நிறைந்த காலத்தில் - இன்று
மாணவனை கண்டு வாத்தியார் ஓழிகிறார்
குருசீட் மகத்துவம் தெரிகிறதல்லவா!
இலக்கியம் சொன்ன ஏகலைவன் இன்றில்லை
இது உண்மை.

இலக்கியம் கூறும் பண்பாடும் எமக்கில்லை
உணர்ந்தால் உயர்வு
தவிர்த்தால் தாழ்வு!

முத்தமிழும் எங்கள் முத்தோரின் முச்சு
அவையில் அரசோச்சிய கலைகள்
ஆடியும் பாடியும் வேலை செய்தார்கள்
வயலிலே பரத்தைபாடி அறுவடை செய்தார்கள்
கடலிலே ஏலேலோபாடி மீன்பிடிப்பு
திருவிழாவில் இரவிரவாய் கூத்து
இனிதான் காலங்கள் எண்ணி தவிக்கிறது நெஞ்சம்
இயல் இசைநாடகம் இனியும் வளர
இவ்விழா ஒர் ஆரம்பமாய் அமையட்டும்

பாட்டா பாட்டி விடுகதை சொன்னார்கள்
கூட்டுக் குடும்பமாய் மகிழ்ந்து களித்தார்கள்
விரதம் என்றும் மாளையம் என்றும் சேர்ந்திருந்து
சோறு பலகறி பாயாசம் உண்டு உறவாடியது ஒரு காலம்
இன்று தொலைபேசியில் சுகம் விசாரிப்பு
தம்பி சவுதி அண்ணா கன்டா
அப்பு ஆத்தை வயோதிபர் மடம்
எங்கப்பா எம் உறவுகள்
ஒன்று கூடிகளிப்பதற்கு!

பள்ளிப்பருவத்திற்கு கூடிப் படித்தாள்
வள்ளியின் மகள் யோகா
நெற்றியிலே பொட்டு பின்னியநீள் கூந்தல்
மினு மினுக்கும் முக்குத்தி, முத்துள்ளதோடு
நீள்பட்டாடை, கால்கொலுகு
இவையனைத்தும் பண்பாட்டு அடையாளங்கள்
வெளியூர் சென்று சில நாள் கழித்து வந்தாள்
அவள் மொழியில் சொல்வதென்றால் “இப்பத்தயபசன்“
யார்-அளவு நீண்ட உடுப்பெல்லாம் அங்குலமாய் ஆனதப்பா
தலைப்பின்னல் தேய்ஞ்சுதலை விரிகோலமாச்சு
குதிக்கால் உயர்ந்த செருப்பு என்னென்று சொல்ல
நடை உடை மட்டும் மாறவில்லை
பண்பாடும் பாழாகி வாழ்வியலும் மலைஏறி போச்சுதப்பா

வந்தாரை வரவேற்கும் மகத்தானபண்பு
எம் இனத்தின் தனிப்பெருமை
வீட்டுத் திண்ணையும் பிடியரிசிக் குட்டானும்
இதற்கு நற்சான்றாகும்
ஏன் எங்கட முத்தோர்
உலையிலேஅரிசி அளந்துதான் போடுவார்கள்
ஆனால் போடமுன் மூன்றுபிடி அரிசி பானையிலே
எதற்காக என்றிட்டால்
“யாரும் வந்தாலும்“என்பார்கள்
இப்போது எங்கப்பா விருந்தோம்பல்

ஒருவருக்கு அரை இறாத்தல் பாண் என்றால்
நான்கு பேருக்கு இரண்டு இறாத்தல்
என்றெல்லோ கணக்கெடுப்பு

சரிபோகட்டும் சத்துணவுதான் இன்றுண்டா?
அதுகூட இல்லையப்பா
பாணும் பட்டரும் போனால் இரண்டு சத்து
தமிழனவு, புட்டும் சம்பலும் உண்டிட்டால்
புட்டிலே மாச்சத்தும் தேங்காய்ப்பூவில் கொழுப்பும்
சம்பலிலே மிளகாய் வெங்காயம் கறிவேப்பிலை
உப்பு உள்ளி என்று விற்றமின்கள் கணியுப்புக்கள்
இது தமிழனவின் விஞ்ஞான உண்மை

உப்பிட்டவரை உள்ளவும் நினைக்க வேண்டும்
பிறர்மனை நோக்கா பாமரர் வேண்டும்
மண்ணாசை இல்லாத மனிதர் வேண்டும்
குருவை பணியும் மாணவர் வேண்டும்
தாய் தந்தையரை தொழுதேத்தும் மக்கள் வேண்டும்
கர்ணன், இராவணன், துரியோதனன், ஏகலைவன், பரசுராமன்
இலக்கியங்கள் கூறும் பாத்திரங்கள்
தேனோடு மருந்துட்டும் தாய் போல
கதையோடு உண்மையை ஊட்டுவது இலக்கியம்
அதை உருக்கமாகப் படித்திட்டால்
நற்குணமென்னும் குன்றேறி
வானுரையும் தெய்வமுமாகிடலாம்

தமிழ் இலக்கியத்தை எடுத்துரைக்க
இந்நேரம் போதாது
தமிழிலக்கியத்தை ஆய்வுசெய்ய
என் அறிவும் போதாது
இருந்தாலும் இச்சிகரத்தின்
சிறு துகளை நுகர்ந்து அறிவோம்

கல்தோன்றி மண் தோன்றா காலத்து மொழியே
யாதும் ஊரேயாவரும் கேள்வி என்றோதும் மொழியே
அமிழ்தாக இனிக்கின்ற தீந்தமிழ் மொழியே
நிகரற்ற இலக்கியங்கள் அகங்கொண்ட மொழியே
உன்னை தொழுதேத்தும் இந்நாளில்
தமிழ்க் காதலினால் கவி ஆக்கினேன் உனக்காக...

பண்பாட்டுச் சமாதிகள்

திரு.தி.சுதாகரன்,
பிரதேசசெயலகம்,வவுனியாவடக்கு.

உலகத் தோற்றத்திலே
முன் தோன்றியது
முத்தமிழ் பேசும் இனம்
என்று எல்லா மொழி
வல்லுனர்களும் ஏற்றியும்
போற்றியும் கூறிவருகின்றனர்

ஏழாயிரத்தைநாறு மொழிகள்
இப்பாருலகில் உண்டு
எல்லாவற்றிலும் பன்னிரெண்டு
பாங்குறு மொழிகளே செம்மொழிகள்

தமிழ்மொழியின் வயதினை
இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் என
தரணியெங்கும் கூறினாலும்
முதல் இடை கடையென்னும்

முத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்பே
பத்துத் தமிழ்ச் சங்கங்கள்
வைத்துதமிழ் வளர்த்தகாலங்கள்
முப்பத்தையாயிரம் ஆண்டுகளின்
முன்பாகும் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது

எழுபதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு
அப்பாலேதோன்றி இம்மொழியை
எழுச்சியோடு பேசிவாழ்ந்தோர்
எவ்வாறு வாழ்ந்திருப்பார்?

புண்பட்டு துயருற்று
புலம்பி அழுது ஏங்கி
கண்டடைவதே பண்பாடு
கண்பட்டுப் போனதுவோ?
கடும் விசம் கலந்த நாவீறோ?
கண்ணாறு தானோ அறியோம்

பண்டைய பண்பாடுகள்
இன்றுபாழும் சமாதியில்
மண்டிக் கிடக்கிறதே மனம் துடிக்கவே
அண்டை அயல் மேல் கீழ்

அவலத் தேசங்களின் பண்புகள்
 ஆழ வேறுன்றிச் சாம்பாராகி
 அன்றாடம் கொலை கொள்ளள
 ஜம்பெரும் பாவச் செயல்கள்
 வென்றாடி வெறிக் கூத்தில்
 வெற்றிக்கொடி பிடிக்கிறதே

முளைச் சலவைகளை
 முளையான் தொடக்கம்
 முதியோர் வரை முறையாகச்
 செய்வதே செயலாகிவிட்டது
 முத்தோர் இளையோர் எனும்
 வயது வரம்புகள் கிடையாது
 முறையான மரியாதை
 முற்றுமே அற்றதடா!

தென்னிந்தியத் திரைக்காட்சி
 தெரிவிக்கும் கற்பனையை
 கண்ணினிற் கண்டு களித்தவர்கள்
 காலமெல்லாம் அப்படியே வாழ்வதால்
 கற்பனையின் விற்பனைக்காய்
 காலித்தனம் பல செய்தே
 காசுதனைப் பறிப்பதோடிங்கே
 காலமெல்லாம் போற்றிக் காத்த
 வீசுபுகழ் பண்பாட்டைக் காறித்துப்பி
 கலிகாலத் துயராய் மாறினரே!

போதையின் பாதையிலே
 போகின்ற மாணவர்கள்
 தாதையை தாயைத்
 தலையறுத்தே கூத்திடுவர்
 ஆசானை அடித்தே பல
 ஆக்கினை செய்திடுவார்
 ஆசைக்காதல் விளையாட்டில்
 அலைந்தழிவார் தினம் தினமே!

அதிகாலை எழுதல் இல்லை
 ஆண்டவனைத் தொழுதலில்லை
 அறிவான நூல்களைத் தேடி
 ஆவலாய் கற்றலில்லை
 தானாய் கனியும் பழத்தை
 தடி கொண்டிப்பார் போல்
 தேனாய் இனிக்கும் கனியை
 நஞ்சுட்டி தேம்பவைத்தே
 ஊனை உருக்கும் நோய்களையே
 உற்பத்திதான் செய்வாரே!

நஞ்சடித்து நனைந்துபோன
பிஞ்சக்காய் கறிகளையே
தஞ்சமெனக் கொண்டவாழ்வு
தரணியில் தான் எத்தனைநாள்?

குஞ்சுக் குழந்தைகளை
கொஞ்சி வெறிதீர்க்கும்
நெஞ்சம் கொண்ட கயவர்கள்
மிஞ்சிவிட்டார் நாட்டினிலே

நான்காண்டின் முன்னே
நல்லதொரு காலமென
நாங்கள் நினைப்பகுண்டு
நமக்கொரு வரம்பிருந்ததால்

பயத்தால் பிறந்தது பக்கிபோல்
பண்பாட்டின் பிறப்பும் அவ்வாறே
பயமின்றிப் போனதாலே மண்ணில்
பாவங்களே பல்கிப் பெருகின!

வேலியே பயிரைமேயும்
வேதனை மண்ணில் ஓயாதோ
காலிகளே மண்ணை ஆளும்
காலங்கள் தான் மாறாதோ!

பனம் பழக் காடி தன்னை
பண்டைக் காலை உணவாக
பழந்தண்ணி பழஞ்சோறு
தயிரோடு ஊறுகாய்
தினமுண்டு திரட்சிபெற்ற
தீர்த் தேகத்தால் தமிழர்
திக்கெட்டும் புகழ் நாட்டி
திறமை பெற்றனரே!

பனம் பழம் பணிகாரம்
பனம் பழப்பிட்டு
பனம் பழப் பால்வடி
பனங்கிழங்கின் அவியல்
பச்சையொடியல்
இச்சைமிகு புழுக்கொடியல்
ஒடியல் பிட்டுடனே
ஒருபிடி பிடித்தவர்கள்
முதுமையில் இளம் பொடியளாய்
முறுக்கேறி நிமிர்ந்தனரே!

குரக்கன் பிட்டும் ஏருமைத் தயிரும்
கைக்குத்தரிசிச் சோறும்
இரைப்பையில் இட்டவர்கள்
குமராய் நாளெல்லாம்
குதூகலித்து வாழ்ந்தனரே!

எறும்பு பூச்சி பூனை
எடுக்காதவிதமாக
உறிகட்டி உயரத்தே
வைத்திட்டார் உணவினையே!

எறும்புபோல் சுறுசுறுப்பாய்
எந்நாளும் உழைத்தவர்கள்
ஏழ்மைக்கால மழைக்காலத்துக்கு
எல்லாம் சேர்த்தார் கொம்பறையில்
இன்னும் பலபலசொல்லலாம்
இவையெல்லாம் இப்போனங்கே?
மண்ணில் மறைவான
பாழும் சமாதியில் தானே?

நல்கோர் உகைம் படைத்திருவோம்

காடோடி பயிர் வளர்த்த ஆதி மனிதன்
 நாடோடி உயிர் பிழைக்க அறிந்து கொண்டான்
 நதியோரம் கூடிநின்று பயிர் வளர்த்த - இவன்
 விதி முறையிட்டு வாழப்பழகிக் கொண்டான்

பாடும் பறவையைக் கண்டான் - அதைத் தானும்
 பாடிப் பாடிப் பரவசம் கொண்டான்
 ஆடும் மயிலைக் கண்டான் - அவனும்
 ஆடிக் கும்மாளம் போட்டான்

பறக்கும் பறவையைப் பார்த்தான் - இவனும்
 பறந்து திரிய விமானம் படைத்தான்
 நீருக்குள் நீந்தி சென்ற மீனைப்பார்த்து
 நீராவிக் கப்பலில் நீரில் பயணித்தான்

இறைவன் படைத்த உயிர்களின் வடிவம் போல
 இயந்திரம் படைத்து உலாவித்திரிந்தான்
 மண்ணுலகில் உள்ளதெல்லாம் போதவில்லையென்று
 விண்ணுலகம் சென்று தேடிப் பார்க்கின்றான்

ஆறாம் அறிவால் ஆட்டிப் படைக்கும் மனிதன்
 ஏழாம் அறிவொன்று கிடைத்திருந்தால் என்ன விந்தை புரிவானோ
 சகலகலா வல்லவனாம் விந்தை மனிதனே
 எதிர்கால சந்ததி என்ன விந்தை புரிவானோ

ஆக்கம் பல செய்து பேரேடுத்த மனிதன்
 அழிவுக்கும் பல வழி செய்து விட்டானே வேதனை
 அதை அழிக்க எதிர்கால சந்ததி வளரவேண்டும்
 அந்த சந்ததி எமக்கு மறு உலகம் காட்ட வேண்டும்

ஆதவனின் சக்தியால் உலகம் உருளைகிறது
 யாரவன் என்று உள்ளம் தேடுகிறது
 ஆக்கம் அழிவுக்கு அதுவே காரணமாகிறது
 தூக்கம் இன்றி மேலும் தேடுகிறது

இத்தனை கோடி ஆண்டுகளுக்குள் எத்தனை விந்தைகள்
எத்தனை கோடி மனிதர்கள் மாண்டு மடிந்தனர்
அத்தனை அழிவுக்கும் மனிதா உன் விந்தைகள்
செத்தவனை எழுப்பி சாதனை செய்திடுவாயோ

கறுப்பென்றும் சிவப்பென்றும் வேற்றுமை ஒழிந்திட
வெறுப்பு கொண்டு பலி எடுக்கும் எண்ணம் அழிந்திட
குழந்தை உள்ளம் கொண்டு ஒரு கோடி மலர்களாய்
குலம் ஒன்றாய் கூடி வாழ புது உலகம் படைத்திடுவீர்

உலக மக்கள் அனைவரும் ஒரே மொழி பேசிட
சகல இன மக்களும் சரிசமமாய் வாழ்ந்திட
கண்ணி என்ற கருவி மூலம் மாற்றம் பல கண்டிட
எதிர்கால சந்ததிகள் விந்தை புரிவார் பாரினிலே

செல்வி.பெ.குகதர்சினி
வ/புளியங்குளம் இந்தக்கல்லூரி

வவுனியா வடக்கு கலை இலக்கிய விழாவினை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட கணிஸ்ட பிரிவு
கவிதைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்றது.

விந்தை மனிதன் வியத்கு மனிதன்

சிந்தனைகள் சிதறாமல்
 சிந்தையது நிலைத்துவிடன்
 விந்தை மனிதன்
 விளம்பிடுவேன் நிச்சயமாய்
 மந்தியிலிருந்து வந்த
 மனிதனாய் அன்று
 காட்டினிலே வேட்டையாடி
 கல்லிலே தீழுட்டி
 உடையாக குழைகள் தனை
 உடம்பிலே உடுத்தி
 உரையாடத் தெரியாமல்
 கையசைத்து கண்ணசைத்து
 காதல் மொழி பேசி
 காலத்தைக் கடத்தியவன்
 விந்தை விஞ்ஞானம்
 வீறு கொண்டெழுந்து
 நின்றதனால் இன்று
 விந்தை மனிதனவன்
 விண்ணிலும் மண்ணிலும்
 விந்தைகளைப் பரப்பி
 விஞ்ஞான மனிதனாய்
 விண்ணதிர வாழ்கிறான்

மனிதனவன் செய்திடும்
 மக்கள் சேவகள்தனை
 மண்டையில்லா ஓர்
 இயந்திர மனிதனால் செய்யும்
 இயற்கை மாறிப்போன
 இவ்வுலகில் விஞ்ஞான மனிதனும்
 விந்தையான ஓர் அங்கம்
 மூக்கில் விரல் வைத்து
 மனித இனம் வியந்துகொள்ளும்
 அளவிற்கு நவீன யுகமொன்றை
 விஞ்ஞான விந்தையால்
 விறுவிறுப்போடு உருவாக்கிய
 விந்தை மனிதனும் இன்று
 விந்தையான ஓர் அங்கம்

நாளை மலர்ப்போகின்ற
 நாகர்க உலகை
 கற்பனையில் உருவாக்க முடியாமல்
 கவிஞர்கள் இன்று சோகவனத்தில்
 மனித மூளை இல்லை இல்லை
 கணிணி மூளையின் வேகத்தை விடவும்
 மிஞ்சும் அளவிற்கு ஒர் இயந்திரம்
 விந்தையான உலகில் நாளை ஒரு மூளை

நொடிப்பொழுதில் தகவல்களை
 கொண்டு செல்லும் செல்போனை விடவும்
 அதிவேகமான ஒரு கருவி
 அதிசயமான நாளை உலகில்
 அதிரப் போகிறது நம் மத்தியில்

கணிணிக்குப் பதிலாய் பல
 கணிப்பொறிகள் தோன்றிடலாம்
 சிறு பிள்ளையின் கையிலும் - இது
 சிறு பொருளாய் இருந்திடும்
 கையுள் அடங்கும் கைத்தொலைபேசி கூட நாளை
 ஊசிப்பொருளாய் மாறும்
 விரும்பியவாறு வாங்கும்
 பொம்மைக்குட்டிகள் போல்
 பொருத்திச்செய்யப்படும்
 ஒரு மனிதன் இன்று
 விந்தைகளை உருவாக்கும்
 விநோத இயந்திரமும் நாளை
 மனிதனாகி புதிய சரித்திரம் மடைக்கும்
 மந்தியிலிருந்து வந்த மனிதனை விடவும்
 விந்தைகள் பல புரிந்திடும்

மகத்தான மனிதகுலம்
 மறந்து போன பண்பாடுகளை
 மனிதனாகப் பிறக்கின்ற இயந்திரங்கள் - நாளை
 மறந்திடாமல் பின்பற்றிடலாம்
 பறந்து திரிந்திடும் பறவையினமும்
 மனிதனுக்கு சேவைகள் செய்திடும்
 மனிதனுக்கு நாளை முளைத்திடலாம் சிறகுகள்
 விமானத்தில் பறக்கும் மனிதன் - நாளை
 வானத்தில் நீந்திடலாம்
 சிலவேளைகளில் அவன்
 வானத்தில் கோட்டை கட்டி
 அமைத்திடலாம் ஒர் ஆட்சி

விந்தையான மனிதன்தனை உலகம்
 வணங்கிடலாம் கடவுளாய்
 வணங்கிடும் மனிதனும்
 மரிக்காமல் வாழ்ந்ததே நாளை
 கடவுளாய் மாறிடலாம்

மனிதனின் பெயர் கூட
 நம்பமுடியாத நம்பராய் இருக்கலாம்
 தொலைபேசியே நாளை
 அடையாள அட்டையாய் மாறலாம்

நாளைய உலகத்தினர் புது
 நாகரீகமொன்றை உருவாக்கிடலாம்
 நல்ல மனிதனுக்கு ஆபத்து
 சிறு பொதியினால் வந்திடலாம்
 சின்னப்பிள்ளையும்
 சின்னாபின்னமாக
 விந்தை மனிதனின்
 விநோத கண்டுபிடிப்பும்
 ஒரு காரணமாக அமையலாம்

வளர்ந்திடும் விஞ்ஞானத்தில்
 மலர்ந்திடும் நன்மைகளிலும் பல
 தீமைகளும் உள்ளன என்பது
 நிதர்சனமான உன்மை
 விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளை
 விருப்போடு வரவேற்கும் நாம்
 அருவருப்பான பல தீங்குகளை
 ஒதுக்கி வைத்தே தீர வேண்டும்

விஞ்ஞானம் உலகின் அபிவிருத்தி
 விந்தை மனிதன் வியக்கத்தக்கவன்
 விண்வரைக்கும் விந்தை செய்யும்
 விந்தை மனிதன் வியக்கத் தக்கவன்

செல்வி.பி.வேதிகா
 வ/கனகராயன்குளம் மகாவித்தியாலயம்

வவுனியா வடக்கு கலை இலக்கிய விழாவினை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட
 சிரேஸ்ட் பிரிவு கவிதைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்றது.

இறம்பைக்குளம் விநாயகர் ஆலய மனியோசை அதிரும் வெள்ளிக் கிழக்கு (சிறுகதை)

பூசைக்குச் சாமான் கொடுக்க வேண்டும் என எண்ணிய மதுரம் அவசர அவசரமாக முற்றத்தைக் கூட்டி கால் முகங்கழுவிக் கொண்டு தேநீரை வைத்து, பேணிகளைக் கழுவி ஆற்றிக் கணவருக்கும், மகளுக்குங் கொடுத்து விட்டு அரிசியை எடுத்து புடைக்கத் தொடங்கினார்.

கணவர் தெய்வேந்திரம் கடைக்குச் சென்று சர்க்கரை, பயறு, சூடம், ஊதுபத்தி, வாழைப்பழம், வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றை வாங்கி வந்ததும் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு பையில் நிரப்பிக் கணவரிடம் கொடுத்து விட்டு தனது வீட்டு வேலைகளை முழுமூரமாகச் செய்யத் தொடங்கினார்.

மேற்படி அவர்கள் குடியிருக்கும் வீடு மதுரத்தின் தாய் மனையாகும். இதனை அவரது சகோதரிக்குச் சீதனமாக வழங்கி இருந்தனர். ஆவர்கள் வவுனியாவில் வாழ்ந்து வருவதாலும், இவர்களுடைய வீடு முன்றுதரம் தரைமட்டமான படியாலும் இவ் வீட்டில் தற்காலிகமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தாய் மனையில் நீண்ட காலம் வாழும்பேறு எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. ககோதரர்களிடையே ஏற்படும் சச்சாவு காரணமாகத் தாய் மனைக்கே போகாமல் வடுவது கூட உண்டு.

இது தவறு தாய் மனை என்பது ஒவ்வொருவரும் பிறந்த வீடாகும். ஆகவே வீட்டின்பம், வீடுபேறு எல்லாமே அது தானே. யாருக்கும் சீதனம் கொடுக்கலாம் ஆனால் அவ்வீட்டில் பிறந்த பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் அங்கு சென்று உண்டு, உறங்கிச் செல்ல உரிமையுண்டு. அதனை தடைசெய்தல் பாவமாகும். மேலும் இதனை சட்டமாகவே கூட ஆக்கலாமென்றே தோன்றுகின்றது.

மதுரத்தின் காணி ஒரு ஏக்கரும் இவ்வீட்டோடு இணைந்தே காணப்படுகிறது. இக்காணியில் முதல் தடைவ கட்டிய வீட்டை இந்திய இராணுவமும் இரண்டாம் முறை கட்டிய வீட்டை ஜெசிக்குறுவின் போதும் முன்றாவது வீடு இறுதிப் போரிலிலும் தரைமட்டமானது.

வயோதிபர்களான அவர்களால் தமது உழைப்பில் மீண்டும் ஒரு வீட்டை கட்டுவதற்கு நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. நோயாளியாகவும், ஓய்வுதியராகவும் உள்ள கணவர் எவ்வித வேலையும் செய்யமுடியாதவர்.

இந்நிலையில் மேற்படி வளவே காடு பற்றிவிட்டது. சிறிதளவு ஆட்கள் மூலம் வெளியாக்கிச் சில வாழைகளைப் போட்டு மதுரமே சூரிய ஒளிமூலம் நீர்காட்டி வருகிறார். இந்திய வீட்டுத்திட்டம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் காலம் தள்ளும் இவர்கள் எத்தனை நாள் பிறருடைய வீட்டில் வாழ்வது.

எப்படியும் தமது காணியில் வீடு அமைத்து வாழ்ந்து தான் ஆக வேண்டும்.

அதுவரை ஆறுதலாக இருந்து வரும் தாய்மனைக்கு ஈடாக உலகில் வேறொன்றுமில்லைத் தானே? தாய் மனையை ஒரு போதும் அழிய விடக்கூடாது. அதனை அழித்தாலோ அழிய விட்டாலோ அந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்த எவருக்குமே நல்லதல்ல. தாய் மனை மன் வீடாகவும் இருக்கலாம், ஒட்டு வீடாகவும் இருக்கலாம் ஆனால் தாய் தந்தையார் இருவரையும் நினைவுட்டுவது அது ஒன்று தானே. தாய் மனையோடு சேர்ந்த காணியை ஒருபோதும் விற்கக் கூடாது என்று முதியோர் கூறுவார். ஏத்தனையோ தாய் மனைகள் விற்கப்பட்டுள்ளன, அழிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையெல்லாம் கொடுமையல்லவா?

மதுரத்தின் தந்தையார் ஒரு போக வேளாண்மையில் கிடைத்த வருமானத்தில் கட்டிய இவ்வீடு பெரிய அரண்மனை போன்றது. இதன் கட்டுமான வேலைகள் பலம் வாய்ந்தவை. கதவுகள், யன்னல்கள் எல்லாமே முதிரம் பலகையினால் செய்யப்பட்டவை. அறைகள் முட்டக் கட்டிய சுவர்களால் தனித் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெருந்தொகை வயல் நிலங்களில் சாகுபடி செய்து வந்த இவர் நெல்லைக்களஞ்சியப்படுத்தும் நோக்கோடு இதனைக் கட்டியுள்ளார். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எழுபத்திரண்டாம் ஆண்டிலே கட்டப்பட்ட இந்த வீடு ஒன்றே நெடுங்கேணியில் போர்க்கால அழிவுகளிலிருந்து தப்பிய ஒரே ஒரு வீடாகும். அப்போதைய கட்டிய செலவு மொத்தம் நாற்பதுணாயிரம். இந்தக் காலத்தில் இப்படி ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதென்றால் நாற்பது இலட்சம் கூடப் போதுமானதல்ல. கோடிக் கணக்கில் தான் முடியும்.

வீடு தப்பிக் கொண்ட காரணம் என்னவென்றால் மாறி மாறி மன்னைக் கைப்பற்றிய படைகளின் தளபதிகளும் தமது பரிவாரங்களோடு சகல வசதியுமுள்ள இவ்வீடில் தான் “பாசறை” அமைத்துக் கொண்டனர். இதனால் இதுவொரு படை வீடாகவே இருந்து வந்தமைதான்.

இந்த வீட்டார் மீது பொறாமை கொண்ட உள்ளங்கள் சில செய்த கொடுமைகள் ஏராளம் கள்வர்களின் கைவரிசைகளட கணக்கிலடங்கா! இத்தகையவர்கள் இயக்கத்திற்கு இல்லாத, பொல்லாத கதைகளைக் கூறி இங்குள்ள இளைஞரை சுட்டுக் கொன்றுவிட்டு இவர்களது குடும்பத்தை வவுனியாவிற்கு நாடுகூடத்தி விட்டு கையகப்படுத்திக் கொண்டனர்.

“தர்மத்தின் வாழ்வு தன்னைச் சூது கெளவும், மறுபடி தருமமே வெல்லும்” என்ற மகாகவி பாரதியின் வாக்காக அவர்கள் அழிந்தொழிந்து போனதோடு நீதியற்ற செயல் பல புரிந்த புலிகளும் என்னவானார்கள்? என்பதை உலகறியும்.

பொறாமையே தமிழ் இனத்தின் பொது எதிரியென்பதை இன்னமும் யாரும் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. இயக்கம் இருக்கும் வரையும் இடையறாத தொல்லைகளை இவர்களுக்குச் செய்த வண்ணமே இருந்தனர். எல்லாவற்றையும் பொறுமையாகக் காங்கிய இக்குடும்பத்தினருக்கு இறைவன் எந்தக் குறையையும் வைக்கவில்லை. எல்லோரும் நன்றாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இறம்பைக்குளம் விநாயகர் ஆலய மணியோசை கணீரெனக்கம்பீரமாக ஒலிக்கத் தொடங்கவே, விரதத்துக்கான சமையல்களை முடித்து வீட்டைத் துப்பரவு செய்த மதுரம் அவசர அவசரமாக முழுகி, அர்ச்சனைப் பொருட்களோடு ஆலயத்தை அடைகிறார்.

சிவத் தொண்டர் நடராசலிங்கம் அண்ணர் மண்டபத்தைக் கழுவி விட்டு பொங்கல் செய்து பொங்கற் பானையை இறக்கிவைத்து விட்டு, ஆரம்ப மணியை அடிக்கிறார். பூசாரியார் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சைவ ஒழுக்கம் மிக்க பக்திமான். சுத்தம், சுகாதாரம், புனிதம் என்பவற்றின் மொத்த வடிவம் என்று கூறலாம். இறம்பைக்குளம் விநாயகருக்கு அற்புதமாக அபிடேகம் புரிகிறார். ஆலய மணி தொடர்ந்து ஓலிக்கிறது.

அழகான இறம்பைக்குளம் நிரம்பிய நீரில் பட்ட மணியோசை மின்சார அலைகளாக அரூட்பொருட்டாக நெடுங்கேணி எங்கும் வியாபிக்கிறது. குளக்கட்டின் நடுவே தரையோடினைந்த மண்குன்றில் எம்பெருமான் குடியிருக்கின்றார். கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் நெற்காணிகள் பரந்து கிடக்கின்றன. அங்கே கால போகக் கதிர் ஒட்டுக்களை பசுமாடுகள் மேய்கின்றன. குளக்கட்டை அண்டிய சிறிய நிலப்பரப்பில் சிறு போகத்துக்கான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் காணிகளில் பெருமளவு நிலத்தை உரிமையாக உடைய திரு.முத்துக்குமாரு மனேச்சருடைய வீடு வளவும் இதனோடு இணைந்துள்ள பசுஞ்சோலைகளாகும்.

இவ்வயலில் அடிக்கடி விவசாயப் பயிற்சிகள் இடம்பெறும். பசும்தளைகளை உரமாகப் பயன்படுத்தியும், இயற்கையான களை கிருமிநாசினிகளைப் பாவித்தும் “இலங்கையில் வேளாண் மன்னர்” என்றும் சாதனை படைத்ததோடு உலக உணவு நிறுவனத்தின் பொன்விழா பாங்கொக்கில் இடம் பெற்ற வேளை உலகிலேயே நெற்செய்கையில் முதற்பரிசையும் பெற்றவர் திரு.முத்துக்குமாரு அவர்கள் ஆண்டோரும் பெரும் அன்னதானம் ஒன்றை அவ்வாலயத்தில் செய்துவருகின்றார்.

இவரது மனைவியின் தகப்பனார் அமரர் திரு.வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கே எம்பெருமான் முதலில் காட்சி கொடுத்துப் பூசகராக ஏற்றுக் கொண்டார். தொடர்ந்து இவ்வாலய வளர்ச்சியில் அக்கறை பூண்டுள்ளார்கள்.

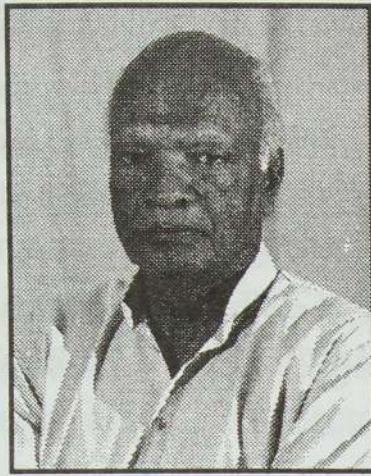
திரு.குகராசா அவர்களின் தலைமையில் பரிபாலனசபை சிறப்பாக இயங்கிவருகிறது. விவசாயிகளின் கண்கள்ட தெய்வமாக இவர் விளங்குகின்றார். இத்தயை பெருமை பெற்ற இறம்பைக்குள விநாயகரின் பூசையை அமரர் வேலாயுதம் அவர்கள் செய்து வந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து நொச்சியடி ஜயனார் அருள் பெற்று ஆலயத்தை அமைத்த பூசகரான அமரர் இராசையா அண்ணர் நீண்டகாலமாகச் சிறப்பாகப் பூசை புரிந்து வந்தார். இவர் காலத்திலே தான் ஆவனி மூலத்தில் எம்பெருமான் அலங்காரத் திருவிழா, அன்னதானம் என்பன தொடங்கப்பட்டது.

அன்னதானமடம் அமைக்கப்பட்டு ஜெசிக்குறு காலத்தில் கூரை இழந்த நிலையில் மீண்டும் சீர்செய்யப்பட்ட போதும் இறுதிப் போரில் மீண்டும் சேதமுற்று மூளியாகிவிட்டது. இவ்வாலயத்தில் நின்று பார்த்தால் ஒட்டுக்கட்டான் - நெடுங்கேணி பிரதான வீதியில் விரையும் ஏராளமான வாகனங்களைக் காணலாம். மதுரத்தின் தாய் மனையின் தோற்றும் பின்புறமாகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

எம்பெருமானின் பார்வையிலே எப்பொழுதும் இருந்துவரும் இத்தாய்மனை பலருக்கும் ஆறுதலளிக்கும் அன்னதான மடமாகவே என்றும் நின்று நிலவுகிறது. இத்தாய் மனையில் எந்தப் பின்னைக்கும் இங்கே வருவதற்கும், தங்குவதற்கும் என்றுமே தடையிருப்பதில்லை. தாய்மனை என்றால் இப்படியல்லவா

கலாபூசணம் சி.தெய்வேந்திரம்பிள்ளை
வவுனியா வடக்கு கலை இலக்கிய விழாவினை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட
திறந்த பிரிவு கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றது.

இயல் இசை நாடகத்தால் இன்பத் தமிழ் வளர்ப்போம்.

நாட்டியப் பேராசான் கலைஞர் வேலானந்தவூடனான ஸ்ரீகணேஷ்

நேர்கண்டவர்: திருமதி.விஜிதா செல்வகுமார்
கலாசார உத்தியோகத்தர்,வவுனியா வடக்கு.

தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகிலே தமிழர் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை பேணிப்பாதுகாக்கும் வகையில் சிற்பம், ஒவியம், இசை, நடனம், இலக்கியம் போன்ற துறைகள் விளங்குகின்றன. அந்த வகையில் ஆதி காலம் தொட்டு தமிழர் வாழ்விலே கலைகள் ஒன்றிணைந்து விளங்கியுள்ளன. கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனும் “ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கு” எனக்கூறியுள்ளான். இவற்றில் இசையும் நடனமும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழருக்குரிய சாஸ்த்திரிய நடனமாகிய பரத நாட்டியம் தொன்மையானது. இதற்கான ஆதாரங்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க காலத்தில் கூத்து, ஆடல் என்றும் சிலப்பதிகார காலத்தில் பல வகைப்பட்ட ஆடல் முறைகளுடன் இவ்வரலாறு இன்று வரை நீண்டு செல்கின்றது. அதே வேளை சிந்து சமவெளி நாகரிக காலத்திலும் இந்தியாவில் பல்வேறு வரலாற்றுக் கால கட்டங்களில் பிற நாடுகளிலும் பரதநாட்டியம் சிறப்புற்று அரசவைக் கலையாகவும் கோவிற்கலையாகவும் விளங்கியுள்ளது. இவ்வாறெல்லாம் பெருமை மிக்க நாட்டியக்கலையில் இன்று மனம் லயிக்காதவர்கள் யாருமே இருக்கமுடியாது.

இக்கலையில் ஏற்பட்ட கலைத்துவ ஆர்வம் தான் திருவாளர் கலைஞர் வேலானந்தனின் நெறியாழ்கையில் அன்மையில் வடமாகாண கல்வி அமைச்சின் பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் ஒருங்கிணைப்பில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வவுனியா மாவட்ட ஆடல் அணியினரை ஈடுபடுத்தி நிகழ்த்தப்பட்ட கீழைத்தேய ஆடல் கலையான “குருசேத்திரம்”. இதன் எழுத்துரு நுணுக்கங்கள் அனைத்தும் இக்கலைஞரின் சுயம்.

புகழ்பூத்த அறிஞர்களையும் கலைஞர்களையும் ஈந்த நெடுந்தீவிலே 1941.02.12 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். முழுப்பெயர் வேலாயுதப்பிள்ளை அருளானந்தம். கலைத்துறைப் பெயராக வேலானந்தன் என்ற வகையிலே அறியப்படுகின்றார். தந்தை வேலாயுதப்பிள்ளை தாயார் மீனாட்சி சச்சினேசம், இரண்டு சகோதரிகள் ஒரு சகோதரன் சகோதரிகளில் கிளாரம்மா அவர்கள் நடனத்துறையில் திளைத்தவர். இவ்வாறான குடும்பப் பின்னணியைக் கொண்ட கலைஞர் வேலானந்தன் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு “குருசேத்திரம்” நடன நிகழ்வுக்குப் பின்னர் தான் கிடைத்தது. கடந்த இரண்டரை மாதகாலமாக வவுனியா மாவட்டத்திலே ஆடல் அணியினரை ஒன்றிணைத்து தனது உடல் நிலை அசௌகரியங்களை கூட பொருட்படுத்தாது கீழைத்தேய ஆடற்கதையான “குருசேத்திரம்” என்ற சிறந்த சாஸ்திரிய நடன நிகழ்வை வழங்கி அனைவரையும் இன்புறச் செய்த கலைஞர் வேலானந்தன் அவர்களை சந்தித்த பொழுது.

வினா: உங்களைப் பற்றிஎம்மோடு பகிர்ந்து கொள்ள முடியுமா?

பதில்: ஆம் எனது ஆரம்பக்கல்வியை நெடுந்தீவு சவேரியார் பாடசாலையிலும் யாழ் சம்பந்தசிரியர் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக் கல்வியை நெடுந்தீவு மகா

வித்தியாலயத்திலும் கற்றேன். இசைக்கல்வியையும் நடனக்கல்வியையும் விரும்பிக் கற்றேன். ஏரம்பு சுப்பையா அவர்கள் நடன ஆசிரியராகவும் சங்கீத பூஷணம் த. பாலசுந்தரம் இசை ஆசிரியர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். 1952, 1953 களில் அழகியல் கல்வி பற்றிய அறிவு எழுந்திராத அக்காலகட்டத்திலே பிரபல நடனக்கலைஞர்களான ஏரம்பு சுப்பையா அவர்களுக்கு முதல் நியமனம் கிடைத்தது. நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயத்தில் நடன ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றிருந்தார். அந்தவகையில் நடன ஆசிரியரையும் இசைஆசிரியரையும் கொண்ட ஒரேயோரு பாடசாலை நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயமாகவே இருந்திருக்க முடியும்.

டெல்லி கேரளா கலாகேந்திராவில் பரத நாட்டியம் கதகளி முறையே பத்தனை நல்லூர் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை, கோபிநாத் ஆகியோரிடம் ஆடல் வகைகளின் ஆதார கற்கை நெறியினை பூர்த்தி செய்த பின்னர் 1962 முதல் 1966 வரை கேரளா விஸ்வகலாகேந்திராவில் கதகளி ஆட்டக்கலை, மோகிணி ஆட்டம் கீழைத்தேய ஆடற்கதை (Oriental Bale) என்பவற்றைக் கற்றுக் கொண்டேன் அன்று, இந்நிறுவனமானது சுவாதித்திருநாள் அரச நுண்கலை கல்லூரியின் இணை நிறுவனமாக இருந்த காலம் அங்கு எனக்கு ஆசிரியர்களாக பணியாற்றியவர்கள். இந்திய ஆடல் வடிவத்தின் முன்னோடி மும்முர்த்திகளில் ஒருவராக போற்றப்பட்ட கோபிநாத் அவர்கள் மற்றும் உன்னிவாரியார், சுந்தர நாராயணமேனன் மற்றும் ஆலப்பொல திருமதி.ரேவம்மா. அங்கு நான் படிக்கும் காலத்தில் இவர்களுடன் இணைந்து பல அரங்க நிகழ்வுகள் நிகழ்த்தியுள்ளேன்.

இந்தியாவில் பயில்நிலைக் காலத்தில் ஆண்டுக்கொருமுறை கிடைக்கும் விடுமுறையை ஒட்டி நான் வரும்போது அந்தக் காலங்களில் வடபுலத்திலேயுள்ள பாடசாலைகளிலும் நடனப்பயிற்சிகளை வழங்குவது வழக்கம். அந்த வகையில் 1962ஆம் ஆண்டு வவுனிக்குளம் இரண்டாம் யூனிற்றில் உள்ள பாடசாலையில் அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு சில ஆடற் துணுக்குக்களை பயிற்சியளித்து நானும் ஒரிரு ஆடற்துணுக்குக்களை அந்த அரங்கில் ஆற்றுகை செய்தேன். அன்றைய அவ் அரங்காற்றுகையும் அவ்விழாவுக்கும் வருகை தந்த கல்விப்புலத்தினரின் வருகையும் அப்பாடசாலை அரசபாடசாலையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு காரணமாகியது. சுயமாக இலங்கையில் இயக்கிய முதல் நிகழ்ச்சியும் இதுவே.

அதன் பின்னாளில் உள்ள ஆண்டுகளில் வருகை தரும் போது பளை மகா வித்தியாலயம் கிளிநோச்சி சென்திரேசா மகளிர் கல்லூரியிலும், காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் மற்றும் பல பாடசாலைகளிலும் எனது கலைப் பயணம் தொடர்ந்ததெனலாம். 1967களில் திருமணம். அதன் பின்னர் கலைக்கோவில் நாட்டிய நிறுவனம் திருநெல்வேலியில் என்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்நிறுவனத்தில் பயின்ற மாணவர்களை வைத்து வேலானந்தன் நாட்டியக்குழு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மிகக்குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே அந்த நடனக்குழுவின் அரங்கச் செயற்பாடுகள் யாழ்ப்பாணம் வடஇலங்கையை தாண்டி தென்னிந்தியா வரை எட்டியது.

1970ஆம் ஆண்டு அந்தக்கால நாட்டியாஞ்சலி இடம்பெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து 1972ஆம் ஆண்டு கொழும்பு லும்பினி அரங்கிலே என்னுடைய 400வது நாட்டியாஞ்சலி அரங்கேறியது. அதன் பின்னர் 1982இலிருந்து வெளிநாட்டு பயணங்கள் இடம்பெற்றது. 1982இலே முதலாவது தமிழ் நடனக்குழுவாக எமது நடனக்குழுவே ஐரோப்பியா நாடுகளுக்குச் சென்றது. 2001ஆம் ஈசுண்டிலே 870வது அரங்காற்றுகையினை வடமாகாண பண்பாட்டு அலுவல்கள் தினைக்கள் ஆதாரவில் பூர்த்தி செய்தேன். அக்காலகட்டத்தில் அழகியல் கலைக்கு உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்தேன்.

2006 வரை அரங்காற்றிய நிகழ்வாக 900 மேடைகளைக் கடந்துள்ளேன். கீழைத்தேய ஆடற்கதைகள் இதுவரை 17க்கு மேற்பட்டவை இயக்கியுள்ளேன். அவற்றில் பெரும்பாலனவை ஈழத்தமிழர் அரசியல் மயப்பட்ட சமூகமயப்பட்ட செய்திகளை துல்லியப்படுத்துவதாக இருந்தது. சமூகமயப்படுத்தப்பட்ட செய்திகளாக “நீறுபூத்த நெருப்பு”, யாழ்ப்பாணத்து சீதனமுறையையும், ஆலயமணி, யாழ்ப்பாணத்து சாதி ஒடுக்குமுறை, போன்றவற்றைத் துல்லியப்படுத்தியது. பஸ்மாசுரன், 1977, என்னதான் முடிவு, முழங்குமரசு போன்ற ஆடற்கதைகள் ஈழத்தமிழினத்தின் அவலங்களை பற்றியது. பஸ்மாசுரன் 1977, ஆடற்கதையானது 1978ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் அரங்காற்றுகை செய்யப்பட்டது. இது அகதி வாழ்க்கையின் அவலங்களை அழகியல் அம்சத்துடன் கொண்டு வந்த ஆடற்கதை என கலைப்பேரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை விமர்சனம் செய்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த 2ஆம் நாள் இறுதி நிகழ்வில் ஒப்பனைக்கோலத்துடன் கைது செய்யப்பட்டதும் இதன் வரலாறே.

1970ஆம் ஆண்டு கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் கலாசாலைக்கு கீழைத்தேய நாட்டியப் போதனாசிரியராக நியமனம் பெற்றேன். அங்கு 10 ஆண்டுகள் கடமையாற்றி அதற்கு முடிவிலோ நடைபெற்ற பின்னர் 1980இல் இருந்த 1996 வரை கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் சிரேஸ்ட் நடனப் போதனாசிரியராக கடமையாற்றினேன்.

2001இல் இளைப்பாறும் வரை வடகிழக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சில் அழகியல் கல்விக்காக உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளராக உள்வாங்கப்பட்டு 2001 பெப்ரவரி ஓய்வு பெற்ற மொத காலத்தின் பின்னர் இலங்கைக் கல்வி நிர்வாக சேவை தரம் 2க்கு தெரிவானமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.....

கேள்வி: பரதக்கலையில் தங்களது கரு யார்? அவரரைப் பற்றி குறிப்பிட முடியுமா?

பதில் : கல்வி ஒழுக்கம் பண்பாட்ட பெறுமானங்களுடன் கூடிய நடத்தைக் கோலங்களுக்கு இந்த மண்ணின் கல்விப் புலத்திற்கும் ஆழமான அகலமான அத்திவாரத்தை இட்டுவைத்தவர் காலஞ்சென்ற பண்டத்தரிப்பைச் சேர்ந்த C.E.A இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் ஆடற்கலையைப் பொறுத்தமட்டில் என்னுள் என்ன என்னால் தெரிந்து கொள்ளமுன்பு என்ன அறிந்த இக்கலைவழி செல்வதற்கு வழிகாட்டியவர் ஊக்குவித்தவர்.

நெடுந்தீவில் பிறந்த என்னை இந்தியா புதுடில்லி முதல் கேரளா மானிலம் வரை உலாவவிட்டு ஆடற்கலையின் அடிப்படை அம்சங்கள் முதல் அரங்காற்றுகை திறந்கள் வரை 1959ஆம் ஆண்டு முதல் 1966ஆம் ஆண்டு வரை இது சார்ந்த தேடல்களை பெற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்த பிதாமகன் அவரே.

கேள்வி: நடனத்தின் வரைவிலக்கணம் என்ன?

பதில்: மக்கள் தேவை நோக்கிய நற்செய்திகளை மானுட உள்ளத்தின் மூலவிசை உந்துதலால் அங்கங்களாலும் பிரதிஅங்கங்களாலும் இசையோசைத் தழுவல்களுடன் உருவகப்படுத்தி அழகியல் கோலத்துக்கு ஒன்றிய ஊடகமாக சமர்ப்பிப்பதே ஆடல் வடிவங்கள்.

கேள்வி: பாடசாலைகளில் பரதநாட்டியத்தினைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பாடசாலைப் பாடத்திட்டங்களுடன் மட்டும் தம்மைச் சுருக்கிக் கொள்கிறார்கள் வீர்களுக்கு தாங்கள் யாதுகூற விரும்புகின்றிர்கள்.

யதில்: தொழில் முறை ஆசிரியர்கள் என்ற வகையில் இதனைச் செய்கிறார்கள். இன் அடையாளம் சார்ந்த ஆக்கங்களை அவர்களிடம் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும். இப்பொழுது பல்கலைக்கழகம் பட்டம் கொடுக்கிறது. பட்டதாரிகளாகவும் வெளி வருகின்றார்கள். அந்த அடிப்படையில் வாத்தியாராகலாம். வங்கியாளராகவும் வரலாம். நாட்டியக்கலைஞர் என்பதை விட நாட்டியப் பட்டதாரி என்பதே மேலோங்கி நிற்கிறது.

கேள்வி: பரதக்கலையிலே தாங்கள் செய்துள்ள புதுமைகள் பற்றிகுறிப்பிட முடியுமா?

யதில்: கதகளி ஆடற்கதையை தனிநபர் ஆடல் முறைக்கு ஏற்ப மாற்றி ஈழத்தக் கதகளி ஆடலாக்கி எமது மயமாக்கியுள்ளேன் என்பதே ஆகும். இவ் அடிப்படையில் அரங்கேற்றங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. முற்றுமுழுதாக தமிழ் மயப்படுத்தப்பட்ட சாகித்திய வடிவங்களுடன் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண அடையாளங்கள் துல்லியப்படுத்தக் கூடிய தாள ஆடல் துணுக்குக்கள் என்பனவாகும்.

கேள்வி: நவீன நாட்டிய உத்திகளுக்கு கையாக பரதநாட்டியத்தை நவீனப்படுத்தவது பற்றி என்ன நினைக்கின்றிர்கள்?

யதில்: ஆடற்கதை என்பது தனித்துவமான கற்கை நெறிக்குரிய பகுதி நம்மவர்கள் நாட்டிய நாடகம் என்று பாட்டுக்கு ஆடிவிட்டுப் போவதை வழமையாகக் கொண்டுள்ளனர். கீழைத்தேய ஆடற்கதை என்கிற எண்ணக்கருவுக்குரிய விடயம் மறைக்கப்பட்டு விடுகிறது. அதுசார்ந்த நெறிமுறைகளை அறியாமல் அல்லது உள்வாங்கிக் கொள்ளாமல் செயற்படுத்த முடியாது பரதநாட்டியம் கதகளி போன்று கீழைத்தேய ஆடற்கதையையும் ஒருகற்கை நெறியாகும். ஆடல்வகைகள் பற்றிய வரைவிலக்கணம் அறியமுடியாத நிலையில் கீழைத்தேய ஆடற்கதைக்குரிய வரைவிலக்கணத்தை எங்கே தேடுவது

கேள்வி: புதிய கலை வழவங்களை உள்வாங்கி கொண்டாக்கின்ற நவீன காலப்பகுதியில் பாரம்பரிய கலைவழவுமாக பரதக்கலை மாற்றங்களை உள்வாங்காமல் கிருந்தபடியே தனித்துநிலைக்க முடியுமா?

யதில்: தஞ்சை சகோதரர்கள் உருவாக்கிய “சதிர்” என்ற ஆடற்துணுக்குகள் 1930களுக்கு பின்னர் பரதநாட்டியம் என்ற பெயரோடு இன்றுவரை வாழ்கிறது. அதவாது தஞ்சை சகோதரர்கள் உருவாக்கிய சதிர் என்ற ஆடல் கோலத்திலேயே இன்றளவும் தென்படுகின்றது என்பதை நீற்களே தீர்மானிக்கவேண்டும்.

கேள்வி: கின்றைய கிளைய சமுதாபத்தினர் பரதக்கலையினைக் கற்று வருகின்றார்கள் அவர்களுக்கு தாங்கள் யாதுகூற விளைகின்றிர்கள்?

யதில்: இதற்கூடாக எதைச் செய்யப்போகின்றோம்? ஏன் கற்கிறோம்? அதாவது ஏன் எதற்காக என்ற சிந்தனைத் தெளிவு இருந்தால் மட்டுமே ஆடற்கோலங்கள் பற்றிய சுத்தமான எண்ணக்கரு மனதில் பதியும் அதை விடுத்து பக்கத்து வீட்டுப் பெண் பரதம் படிக்கின்றாள் என்று என் வீட்டுப் பிள்ளைகளையும் பரதம் படிப்பதற்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை.

கேள்வி: தங்களுக்கு தீவரமாக கிடைத்த சிறப்பான பட்டங்கள், விருதுகள் பற்றி கறிப்பிட முடியுமா?

பதில்: இதுவரை 17 பட்டங்கள் விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. இலங்கை அரசாங்கத்தினால் கலாரத்னா, கலாபூஷணம், கலைச்செம்மல், நாட்டியவாருதி விருதும் தமிழ்நாடு குன்றக்குடி ஆதினத்தால் “கலைத்தூது” கல்கத்தா மக்கள் அரங்க நிறுவனத்தின் “கலாநிகேதன் 1973” வாழ்நாள் சாதனைக் கலைஞர் விருதான, “ஆளுனர் விருது 2012” இப்பட்டங்கள் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட கலைச் சேவைக்கான குறியீடுகளே தவிர இந்தப்பட்டங்களுக்கு நான் சேவகனல்ல.

கேள்வி: இறுதியாக புதிய கலைத் தலைமுறைக்கு நீங்கள் கூறக்கூடிய நூலாசனைகள் முன் மொழிவுகள் பற்றிக் கறிப்பிடுவீர்களா?

பதில்: அதாவது எந்தக்கலை வடிவமும் இனக்குழுமத்தின் சுயங்களை வெளிப்படுத்தாத அல்லது அடையாளப்படுத்தாத செயற்பாடுகளால் எந்தப்பலனும் இல்லை. இது பற்றிய விழிப்புணர்வு நம்மிடையே ஏற்படாத வரை அல்லது இதுசார்ந்த வழிப்படுத்தல் செய்வோர் உணராதவரை இத்தகைய இலக்கற்ற கலையுலகு தொடரத்தான் செய்யும்.

கலைவழி தமிழர்தம் கலை இலக்கிய பண்பாட்டுக் கோலங்களைக் பிரதிபலிப்பதிலும் அதை வாழ வைப்பதிலும் தணியாத தாகம் கொண்ட பிரபல கலைஞர் ஒருவரை சந்தித்த திருப்பியுடன் விடைபெற்றுக் கொள்கின்றோம்.

முற்றும்.

ஏகலைவன்

(இசை டூடை)

பிரதி ஆக்கம்: கலைவேந்தன்,
இசை: நாடக வள்ளல் ம.தெரியநாதன்

காட்சி 1

குகை

தந்தையார் வணக்கப் பாடல்

ராகம் - கிந்தோளம்

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

நாளொரு விளையாட்டு பொம்மையா

நாயகனே என்னையே உந்தனுக்கு (நாளொரு)

அனுபல்லவி

நானிலம் தனில் பல பிறவி எடுத்து

திண்டாடியதும் போதாதோ(நாளொரு)

சரணம்

உன் அருளைத் தேடி அம்மா அப்பா என்று அழுவது உன் செவியில் புகவில்லையோ

இனியொரு பிறவி வேண்டாம் அப்பா

தனியுடலாய் உன் பரகதி அடைய

வசனம்

தேவாதி தேவா, உன்னையே நம்பி இக்கானகத்தே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.
என் மகனின் வாழ்வு வளம் பெற நீயே தயை புரிய வேண்டுமெப்பா
(தந்தையுடன் ஏகலைவன் -நன்பன்)

நன்யன்

அப்பா உங்கள் மகன் ஏகலைவன் மிருகங்களுடன் வேட்டையாடுவதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவனாக காட்சியளிக்கின்றானே, ஆதலால் மேன்மை கொண்ட வித்தைகளை கற்க வேண்டும் அல்லவா?

தந்தை

ஆம் மகனே வித்தைகள் பலவுன்டு, அதை தக்க மரியாதையுடன் கற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும், அதை கற்பதில் தவறில்லையே, இப்போது எனது மகன் எங்கே?

நன்பன்

நாம் இருவருமாகவே வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தோம், அதோ ஏகலைவன் வருகின்றான்.

தந்தை

மகனே ஏகலைவா, உன் நன்பனின் கதையைக் கேட்டாயா?நீ இன்னும் வித்தைகள் கற்க வேண்டுமாம், எப்படியிருக்கிறது? உன் நன்பனின் ஆசை.

ஏகலைவன்

அப்பா தங்கள் எண்ணங்கள் நிறைவேற வேண்டுமானால் வித்தைகள் கற்க வேண்டும் எனபதே எனது ஆவல்.

தந்தை

அப்படியானால் வில் வித்தையிலே அதி பிரசித்தி பெற்ற வீரனான துரோணர் என்பவர் இருக்கின்றார். அவரிடமே நீ சென்று வில்வித்தை கற்றுக்கொள்.

பாட்டு

ரகாம்-ரஞ்சினி

தந்தை

வல்லமை கொண்டயென் அருமகனே
வில்லான்மை வீரனுக்கு அழகாமே
வில் வீரனாகிடல் வேண்டுமே - உன்
முயற்சியோ தீவினையாக்கிடுமோ?

ஏகலைவன்

வித்தைகள் கற்றிட ஆவல் கொண்டேன்.
புத்திகள் சொல்லிடும் இக் கணமே
மாய வீரனாக நான் வரும் வரைக்கும்
இய மாட்டேன் என் தந்தையரே.

தந்தை

வித்தையில் பெரும் வீரனாம் துரோணர்-அவர்
பாதம் பணிதலே மேன்மையாம்
வீர ஒளியுன்னில் வீசிடவே
பாருலகு போற்றும் வீரச் செயலைக் கற்றுவா.

வசனம்

தந்தை

மகனே உன் திடம் கொண்ட வீரச்செயலை நான் பராட்டுகின்றேன். எனது
எண்ணப்படியே குருவாகிய துரோணரிடம் வித்தைகளைக் கற்றுகொள்.

ஏகலைவன்

அப்பா எனது வீரதீர் செயல் தளைத்தோங்க என்னை ஆசிர் வதியுங்கள்.
(துரோணரிடம் ஏகலைவன் செல்லுதல்)

பாட்டு

ஏகலைவன்

ஒடிச் செல்வேன் வீரானாக
பாடிச் செல்வேன் அவர் பாதமது நாடி(ஒடி)
நாடிச் சென்று பல கல்வியும் பயின்று
வருடியே தினம் அவர் பாத கமலத்தை
போற்றித் துதிப்பேன் அவர் சீடனுமாக
வேதம் அறிந்த போர் வீரனுமாகிட
துரோணர் ஆச்சிரமம் பயிற்சி சாலை.

வசனம்

துரோணர்

தேவனால் ஆக்கப்பட்ட ஆகாயம், பூமியைப் படைத்து அதில் மனிதன் அனுபவிக்க
வேண்டிய இன்ப துன்பங்களையெல்லாம் தந்த எம் பெருமானையே வணங்குதல்
தலையாகிய முதல் கடனாகும். என்ன என் சாலையில் என்றுமில்லாத சத்தம்
கேட்கிறது.யார் அங்கே?

(ஏகலைவனை விசாரனை செய்தல்)

பாத்திரங்கள் - ஏகலைவன், வீமன், அருச்சனன், சகாதேவன்.

ஒகலவைன்

விடுங்கள் என்னை, குருவாகிய துரோணரை சந்திக்க வந்தேன், என்னை உதாசீனம் செய்யாதீர்கள், அடியாதீர்கள்.

வீமன்

நாங்கள் யார் தெரியுமா? எம் குலத்தின் பெருமை அறிய மாட்டாயா நே?

ஒகலவைன்

வித்தைகள் கற்கவும் குலங்களுண்டோ?

அஞ்ச்சளன்

அதிக பிரசங்கம் தேவையில்லை.

பாட்டு விருத்தம்

முடியடைய முதல்வரே யான்

வனமிடை வாழ் வேடனே

வீரனாக எண்ணம் கொண்டே

வித்தைகள் கற்றிட வந்தேன்

குரு துரோணர் பாதம் சரணடைந்து

சீடனாய் வாழ் எண்ணம் கொண்டேன்.

வசனம்

ஒகலவைன்

எனது திறன்களை மேன்மை படுத்துவதற்காகவே குருவாகிய எனது ஆசான் துரோணரிடம் வந்த என்னை விட்டு விடுங்கள்.

அஞ்ச்சளன்

ஓ ..... கான மயில் ஆட கண்டிருந்த வான் கோழி தானும் தோகையை விரித்து ஆட விரும்பியதாம், நன்றாக இருக்கிறது, வேடிக்கை சிரிப்பு ஆ.....ஆ.....

துரியோதனன்

சிங்கம் வாழும் இடத்தில் சிறுத்தைக்கு என்ன வேலை?பட்டிக் காட்டிலே பிறந்தவன் பாரிலே புகழ்தேடப்போகிறானாம்.

பாட்டு

ராகம் - சிந்துபைரவிதாளம் - ஆதி

ஒகலவைன்

என்னையே நீங்கள் ஏனைம் செய்தால்

பலன் உண்டோ சொல்லுங்கள்

நன்பர்களே அழகாகுமோ - நான்

சனக்குலத்தவனே வாழ் வழியில்லையே என்னை

உதைக்கலாமோ

துரியோதனன்

வீரம் அறிந்து நீயும் வந்து

பேசுதல் முறையோ?

பெருமையை பேசுதல் குலத்தின் முறையோ?

வசனம்

துரியோதனன்

சனக்குலத்தவனே, எமதருகே நிற்க உனக்கு வெட்கம் இல்லையா? இவ்விடத்தை விட்டு அகன்று போ.

ஒகலவைன்

வெட்கமா? எனக்கா? நான் பேடியல்ல உன்ற பதேசம் கேட்பதற்கு.

துமியோதனன்

என்ன சொன்னாய்?

துரோணர்வருதல்

என்ன கூச்சல்? எனது வார்த்தைகள் பயிலும் இடத்தையே அசிங்கப்படுத்துகின்றீர்கள் யார் ...நீங்கள்?

அருச்சுனன்

குரு தேவா, தங்கள் பாதம் சரணடைந்தோம்.

துரோணர்

விருத்திகள் பெற்று பெருவாழ்வு வாழக்கடவதாக.

துமியோதனன்

குருவே, நாங்கள் தங்களிடம் வித்தைகள் கற்றுக்கொள்ளலாம் என்று வந்தோம்.

துரோணர்

தாங்கள் யார் என்பதை அறியலாமா?

அருச்சுனன்

நாங்கள் பாண்ட புத்திரர்கள்.

துரோணர்

நீங்கள் பயிற்சிக்கு தயாராக வந்திருக்கிறீர்களா?

எல்லோரும்

ஆம் குரு தேவா.

துரோணர்

இன்று உங்களுக்குப் புதிய பயிற்சி தரப் போகிறேன்

பாடல்

ராகம் - கிந்தோளம் தாளம் - ஆதி

துரோணர்

பல்லவி

மரமது பாரீர் கிணியது காணீர்

கணையது ஏகிட குறியது பாரீர்.

அனுபல்லவி

மனமது ஓர் நிலையாகிடவே தேடு

கணைதனை வேகமாய் எய்திடுவீரே.

சரணம்

தெரிவது கனியோ? மரமது கிளையோ?

தெரிவது எதுவென உரைத்திடுவீரே.

வில்லொடு மனங்கள் ஒருநிலையாகிட

கணையது ஏகிடல் முறையாமே.

வசனம்

வீமன்

குருதேவா எனது கணையைத் தொடுக்கட்டுமா?

துரோணர்

எங்கே பார்க்கலாம்.

வீமன்

குருவே மரத்தின் கிளையும் கிளியும் தெரிகிறது, நான் விடும் கணை தவறி விடுமோ?

அருட்சுனன்

இதோ பார், சிரம்தான் ஆடுமோ, என் விழிதனில் ஆடுதோ பார்த்தாயா? இப்போது விடுகின்றேன் கணையை, விழுகிது பார்.

துரோனர்

பாண்டவர்களே, வில் வீரனுக்கு அவதானம் அவசியம். அருட்சனா உன் திறமையைப்பராட்டுகிறேன். ஒரு கணை பல துளைகளை இடும். நீங்கள் எல்லோரும் ஆயத்தமாகுங்கள்.

(பாண்டவர் வெளியேற ஏகலைவன் நுழைதல்)

ஏகலைவன்

வணங்குகிறேன் குரு தேவா.

பாடல்

ராகம் - சாமா

தாளம் - ஆதி

பாதமது பணிந்தேன் குரு முதல்வா - உம்

பாதமது பணிந்தேன்

வில் வீரரே குரு நாதரே பணிந்தேன்

மேவிடத்தாரும் உம் கொடைகளை (பாதமது பணிந்தேன்)

ஆவல் மிகுதியால் ஓடி வந்தேனே

சனக் குலம் பாராது என்னை ஏற்றிடுவீரே.

துரோனர்

நீ யார்? உன்னைப் பார்க்கும் போதுவிர குறிகள் தோன்றுகிறது, நீ எவரிடமாவது வித்தை கற்று வந்தாயா?

ஏகலைவன்

என் தந்தையார் சிறப்பாக வில் கணை தொடுப்பதில் வீரர். அவரின் முயற்சியே என் வீரசெயலுக்குக் காரணமாக இருந்தது.

துரோனர்

ம்.....ம..... கம்பனின் அம்மியும் கவி பாடும்

ஏகலைவன்

மன்னிக்க வேண்டும், தங்களிடம் வித்தை கற்று போகலாம், என்று வந்த போது உயர்ந்த குலத்து வீரர்கள் இப்பயிலும் சாலையில் தாழ்ந்தோருக்கு இடமில்லை என்று கூறி என்னுடன் வாது செய்தார்கள், குரு தேவரே.

துரோனர்

உன் பொறுமையை கண்டு மெச்சுகிறேன், ஆனால்...

கலை வண்ண முதல்வனே நற்கலைகளை பெறுவாய்.

மலை போன்ற வித்தைகள் கற்க எண்ணிய உன் ஆவல் மிகுதியைப் போற்றி புகழ்வேனே, ஆசி தந்தேன் வேறு சாலையும் உண்டே.

ஏகலைவன்

குருவே தாங்களிடும் கட்டளையை நான் மீறுவது தகுமோ? அது நியாயம் ஆகுமோ? உங்கள் களங்கமில்லாத இப்பாதத்தைத் தொழுவதே எனக்குப் போதுமானது.

துரோனர்

ஏகலைவா, உன் அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரிகிறது. மிக்க ஞானமுள்ளவன் மகனே, எல்லோரும் எல்லாவற்றையும் அடைய முடியாது, நீ சென்று வா.

அருட்சனள்

குருதேவா, அவனுடன் உங்களுக்கு என்ன உறவு? விடுங்கள் வெளியே போ.

ஏகலைவன்

குருவே, என் தந்தையே, ஞானக் குருவே, உங்களை இந்த சனன் நேசிப்பவன், உங்கள் அடியவன்.

விருத்தம்

ராகம் - மோகனம்

ஆர்வமது நெஞ்சிலே அனலாய் ஏகிடவே
என்ன நானெற்றோ இவவ்வுலகம் மறுக்கிறது
தீராத் தோல்வியினால் துவண்டிடுமே என் மனம்
ஆறாத் துயரினால் அலையுதே என் உடல்
எனவேடனென்று என்னை நினைத்தவரே
தேல்வியினால் உடல் தளர்ந்து வாடல் ஆகினேன்
வித்தை கற்றிட வினையாய்முண்டதுவே.

வசனம்

ஏகலைவன்

கற்றது கை மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு, குருவே உங்கள் களங்கமில்லாத
முகத்தில் கற்காதோர் கரி பூச்சிறாரே, இன மத பேதமின்றி வாழும் வெள்ளையுள்ளம்
கொண்ட மனதை குட்டி சுவராக்குகின்றாரே, ஸனகுலத்தவன் வித்தகராக வரக்
கூடாதா? இது நீதியா? தர்மமா? நடக்கக் கூடுமா? இக்கொடுமை இனியும்
தாங்குவதா? உங்களை என் உயிர் உள்ள வரையும் நான் வணங்குவேன். என்
குருவை மனதில் கொண்டு ஆசானாகப் பயிற்சிகளைத் தொடர்வேன்.
(மண்ணிலே சிலை செய்து வித்தை பயிலுதல)

ராகம் - பந்துவாரணி தாளம் - ஏகம்

வித்தைகள் கற்றிட வந்திடுவீரே
யுத்திகள் தனையே தந்திடுவீரே
மானசீகமாக என்னில் வந்திடுவீரே
வில்லினில் வேகமாய் அம்புகள் பாயவே
உந்தன் ஞானத்தையே தந்திடுவீரே
எந்தன் உருவம் மீது உன்னுருவமாக
மாற வாழ்வு தந்திடுவீர் குரு நாதரே.

வசனம்

தந்தை

நான் பெருமிதம் படுகின்றேன், வேடுவர்கள் என்றும் சலித்தவர்கள் அல்லர் என்பதை
நிருபித்து விட்டாய் ஏகலைவா, உன் குருநாதனை மண்ணிலே உருவம் செய்து குரு
பக்தியுடன் வணங்கி வித்தைகள் கற்கிறாயே இதை பார்க்கும் போது...
(பாண்டவர் கூடி வேட்டையாடல்) (ஏகலைவன் வேட்டைக் காடு)

பாட்டு

ராகம் - சீமேந்திர மத்திமம்	தாளம் - ரூபகம்
வேகமாய்ப் பாய்து பாரீர் புல்லாலே	
வேட்டையாடுவோம் வரம்பாலே	
கானகமே பெற்ற வாயினைப்போலவே	
தாவித்தாவி புள்ளி மானது ஓடுதே. (வேட்டை)	

ஏகலைவன்

தாளம் - ஆதி
ஓடுதுபார் வேகமாய் ஒருமான்
மானும் கலைமானும்
துள்ளியே வரிசைகான (ஓடுதுபார்)
விண்ணை வானில் கூவ

காடதிரும் காற்று துங்கும்
கதி கலங்கும் ஓலியது கேட்டால்
கரடி புலி கரியும்(ஒடுதுபார்)

வீரர்களே பலதிசைகளில் ஓடியே
தீவிரமொடு வரும்கரடி புலி
சிதறி ஓடி வழியை நாடி (ஒடுது பார்)
ஒடுதுபார் வேகமாய் ஒருகணை அதுபட மானினமே
வசனம்
பீமன்

அண்ணா ஓடி வாருங்கள், எமது நாயை பார்த்தீர்களா, எவனோ கொடியவன் அம்பினாலே குறிபார்த்து விட்டான்.

துரியோதனன்
தம்பி இது என்ன கொடுமை, என்ன அதிசயம் ஒருகுறி பல இடங்களில் துளைத்திருக்கின்றதே இனிநாய் தப்பாது.
பீமன்

அண்ணா இதில் ஏதோ மர்மம் இருக்கின்றது, நெஞ்சிலே வஞ்சம் கொண்டவன் இக்காரியத்தை செய்து விட்டான். இவன் என் கண் முன்னே இருப்பானாகில் கண்டதுந்டமாக வெட்டி காக்கை நரிகளுக்கு இரையாகக் கொடுத்துவிடுவேன்.

துரியோதனன்
தம்பி அவசரப்படாதே, எமது நாயைக் குறி பார்த்தவன் இக்கானகத்தேதான் இருப்பான், அவனை விடக் கூடாது, வாருங்கள் அவனை எல்லோருமாகத் தேடுவோம், தம்பி அதோ பாருங்கள் அவனேதான்.
பீமன்

அடே வேடுவனே, எமக்கு சொந்தமான நாயைக் கொன்றது நீதானா ?

ஏகலைவன்

தங்களது நாயா...? நானேதான் கொன்றேன். அந்த நாய்க்கும் தங்களுக்கும் என்ன தொடர்பு?

அருச்சுனன்

அதிகாரமாய்ப் பேசுகிறாய்.

பாட்டு

ராகம் - தர்பார்தாளம் - ஆதி

துரியோதனன்

மூடனே எந்தனுக்கு உரிமையான

நாயைக் கொல்ள துணிவென்ன

வாய் பேசா மிருகம் தனை

நன்றியீனமாய் நீயும் கொல்ல

எத்தனை துணிவோடா

மட்டி மடையனே நீயும் (மூடனே)

ஏகலைவன்

மரணத்தைக் கண்டு நான் அஞ்சவதில்லை, மானத்தை விற்று நான் வாழ்வதோ? குரு நாதன் சிலையை அசிங்கம் செய்தமையால் கணையது எய்யலானேன்.

அருச்சுனன்

மூடனே பாண்டவ குலத்தோரின் பலமறிந்தும் நீ வாதம் பேசுகிறாய் உன்னைக் கொன்று விடுகிறேன் பார்.

ஏகலைவன்

கொலையா.....?என்னையா .....?நீங்களா?விளையாடுகிற்களா? நேருக்கு நேர் நின்று போராடுபவன் நான், வீணாக உயர் குலத்தவருடன் போரட விரும்பவில்லை, என்ன போக விடை கொடுங்கள்.

துரியோதனன்

தம்பி இவனைத் தெரிகிறதா?இப்பவாவது ஞாபகம் இருக்கிறதா?எமது குருவிடம் வித்தை கற்க வந்த ஈன வேடுவன்.

நகலன்

இவன் எம்முடன் வாதாடுவதற்குக் காரணம் உண்டு. இவன் எங்கள் குரு நாதரிடம் ஏற்கனவே வித்தைகள் கற்றறிந்திருகின்றான்.

துரியோதனன்

குரு நாதர் எங்கள் எல்லோரையும் ஏமாற்றி விட்டார், நாயின் காயங்களில் இருந்தே புரிந்து கொண்டேன்.

அருச்சுனன்

துரோகம் எமக்கிழைத்த துரோணரயே விசாரணை செய்ய வாருங்கள்.

(பயிற்சி சாலை- பாண்டவர்கள் துரோணரை சந்தித்தல்)

துரியோதனன்

குருவே ..... குருநாதா

துரோணர்

யாரது? நீங்களா, என்னயிது என்றுமில்லாத குழப்பம் என்ன நேர்த்து?

வீமன்

மாணவர்களுக்கு இப்படியும் துரோகம் செய்வதா?

பாட்டு

ராகம் - நடைபைரவிதாளம் - ஆதி

ஞானத் தவ முனியே நீரும் செய்த பாவச் செயலே சொல்லும்

இராஜகுலத்தினர் பயிலும் வித்தைத்தனை நீரும்

நீசக்குற வேடன் அறிய பயிலுவித்தீர்

வீரம் இழுக்காச்சே வேடம் கலைந்து போச்சே

நாசம் புரியும் வேடன் நிலையும் பெருகலாச்சே

துரோணர்

சினம் என்ன? துயரம் என்ன? சோர்வுற்று மனம் தானென்ன? என்னை குறை

கூறும் நிலைதான் என்ன?கணல் காக்கும் விழிதான் என்ன?வாதமே அறியாத

என்னோடு நீங்கள் கோபம் கொள்வதேனோ?

வசனம்

வீமன்

எமக்குத் தெரியாமல் இரகசியமாக வித்தை கற்பித்த உங்களுடன் எமக்கு என்ன

வாதம். ஈனவேடுவனையே நேசிப்பவர், எங்கள் மானம் பறிபோய் விட்டது,

உள்ளத்திலே இருந்த விசுவாசம் அற்றுப்போய் விட்டது.

துரோணர்

அருட்சனா, “சிறுபிள்ளை வேளாண்மை வீடு வந்து சேராது” என்பது முது மொழி இதையே விளங்காது என்னுடனா மோதுகிறாய்? நீங்கள் வளரும் பிள்ளைகள் உண்மையெதுவென அறிந்தே பேசிப் பழக வேண்டும்.

விருத்தம்

ராகம் - மோகனம்

நீதி நேர்மை தவறாத உண்மையிலே ஜயம் கொண்ட

சீட்ர் என்ற நிலையில் இருந்து எவ்ரோடும் உரைக்கலானா
யார் எவ்ரோ உரைத்த மொழி என் மீது ஐயம் கொள்ள¹
கூறிடவீர் எம் முன்னே தூய்மைதனை துலக்கிடுவீர்.

துரோணர்

எனது சீட்ர்களே, “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு”, “ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவருக்கும் தாழ்வு” என்ற முது மொழிக்கேற்ப ஐயம் கொண்டு வாழவே கூடாது. உங்கள் விசுவாசம் மக்களிடையே ஒங்க வேண்டுமானால் சமாதானமாய் இருங்கள் வாருங்கள் போவோம்.

வீமன்

குருதேவா எங்கு நாம் செல்ல வெண்டும்?

துரோணர்

ஏகலைவனிடம்

எல்லோரும்

வாருங்கள் செல்வோம்

(ஏகலைவனை சந்தித்தல்)

துரோணர்

ஏகலைவா..... ஏகலைவா.....

ஏகலைவன்

குருவே தாங்களா? தங்கள் திருப்பாதம் இந்த ஈனத்தவனை நாடி வரலாகுமா?
தங்களை துதிக்கின்றேன், ஐயனே வணங்குகின்றேன்.

பாட்டு

பாத பங்கயம் பணிந்தேன்

திருவடி பணிந்தேன் குருவே உமது

திருவடி பணிந்தேன் குருவே உமது

ஞானமென்னுமழுதை இதயத்தில் தந்தவரே

வேத கான ஞான வீரத்தை உணரவைத்த

பேரதக் குருதேவா அடியனை

நாடி வந்ததறியேன்.

வசனம்

குருதேவா உங்களை எம் குடிசையில் காண்பதற்க்கு யான் கொடுத்து வைத்தவன்,
இந்த ஈனவனை தேடியுமா?

துரோணர்

ஏகலைவா நன்றாக சிந்தித்து பதில் கூற வேண்டும், உனக்கு நான் குருவா?
இதுஉண்மையா? வித்தை என்னிடம் கற்றாயா? சொல்.

வீமன்

அவன் எப்படி உண்மையை மறைக்க முடியும்.

ஏகலைவன் மௌனம்.....

துரோணர்

ஏகலைவா, எனது வார்த்தையிலே இவர்கள் சந்தேகம் கொண்டுள்ளனர். நீ அன்று என்னிடம் வித்தைகள் கற்க வந்த போது நான் உன்னைத் திருப்பி அனுப்பியது மறந்து விட்டாயா? உனக்கு நான் குருவா?

ஏகலைவன்

ஐயனே என்னையுமா சோதீக்கின்றீர்கள்? கூறிவிடுகிறேன்.

ராக மாளிகை விருத்தம்**பூவாளம்-**

அண்ணலே அடிமை நான்
 கூறிடும் வார்த்தைத்தனை
 கேட்டுடோவீர் அது கணமே
 அன்றோரு நாள் அவ்விடம் வந்து நான்
 அழுதிடும் வழியுடன் எய்தினேனே
 ஆதிலம் மனதிலே முனிவரை கொண்டுமே
 கானகம் வந்தே சேர்தேன்
 மண்ணிலே அவரையே சிலையது செய்துமே
 பூசை செய்துமேஞானமாய் நெஞ்சிலே
 தீரவே வந்தது வீரனுமாகினேன்.
 ஆதலால் ஜூயனே தாங்களே என் குரு
 தாரணிமறுத்திடா உண்மையும் இதுதானே.

துரோணர்

ஏகலைவா, என்னுடனே நீதான் என்னை உணர்ந்தவன், உன்னை நான் எப்படி
 மறப்பேன்? எப்படி வர்ணிப்பேன்?

ராகம் -சுபபந்துபரணி**பல்வளி**

உன்னைப் போல் சீட்ராக

எவரையும் கண்டதில்லை

சிந்தையில் உணர்ந்த

எந்தன் சீடனே

சரணம்

கண்ணாலே கண்டுமே

ஜூயம் கொண்டாரே மண்ணிலே

சிலை செய்து பூசைகள் செய்தாயே

நெஞ்சார நன்றியைக் கொள்ளாது உலகினிலே

நெஞ்செல்லாம் எந்தனை கொண்டு நின்று.

வசனம்**துரோணர்**

ஏகலைவா, இப்போதுதான் உன் செயலால் உன்னை புரிந்திருப்பார், அதை நீ
 நீருபித்து விட்டாய். அரசகுமாரர்கள் இப்போது என்ன சொல்கிறீர்கள் ?

ஏகலைவன்

குருவே என்னை மன்னித்து விடுங்கள் வந்தவரை உபசரிக்க மறந்து விட்டேன்.

இதோ ஒரு நொடியில் வந்து விடுகிறேன்.

(ஏகலைவன் மறைதல்)

பாண்டவர் எல்லோரும்

முனிதேவா எம்மையெல்லாம் மன்னித்து விடுங்கள், ஆத்திரத்தால்
 அறிவிழிந்துவிட்டோம்.

துரோணர்

போகட்டும் .....நீங்கள் இராஜ வம்சத்திலே பிறந்தவர்கள், இந்த
 ஈனவேடுவனிடத்திலிருந்து நல்ல பாடம் கற்க வேண்டியுள்ளது, இதை மறந்து
 விடாதீர்கள்.

துரியோதனன்

ஆயினும் ஜயனே ஒரு விண்ணப்பம் கல்வியற்ற இந்த ஈனவேடுவன் சிறப்பான வித்தை கற்றிருப்பது நல்லதா? எமது ஆட்சிக்கு சவாலாக அமையமாட்டாதா துரோனர்

அதற்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும்? அவன் மக்களிடையே சிறந்த பண்பாளன்.

துரியோதனன்

அவனது பண்பையும் நேர்மையும் பிரச்சினையும் தீர்ப்பதற்க்கு எனக்கு ஒரு சந்தர்பம் தாருங்கள் .

(ஏகலைவன் வருதல்)

ஏகலைவன்

அண்ணன்மாரே வாருங்கள் எமது விருந்தை பரிமாறிச் செல்லலாம் .

துரியோதனன்

என்ன விருந்தா ..? எமக்கா..? உபசாரம்..? மிகப்பிரமாதம் (கைதட்டுதல்) ஏகலைவா, ஆற்றல் தந்த குருவிற்கு வெறும் விருந்துதானா? குரு தட்சன?

ஏகலைவன்

இளவரசே என்ன கூறுகிறீர்கள்? எம் பெருமான் விரும்பினால் என்னுயிரையும் கொடுக்கத் தயங்கமாட்டேன்.

எல்லோரும்

சிரிப்பு.....

வீமன்

நன்றாக சிந்தித்து பேச வேண்டும்.

ஏகலைவன்

சிந்திப்பது நானா? இல்லை என்னிடத்தில் என்ன எதிர்பார்கிறீர்கள்?

துரியோதனன்

மிக்க பக்தியுள்ள சீடனாகயிருப்பதனால் உன்குருவிற்க்கு தானமாக உன் பெரு

விரலை வெட்டிக் கொடுப்பாயா ?

ஏகலைவன் - தாமதமில்லையே இதோ தருகிறேன்.

(குரு தட்சணையாக தனது பெருவிரலை ஏகலைவன் கொடுத்தல்.)

முற்றும்

நீவள்ளி

(கீலை டூடை)

பிரதி ஆக்கம்: கலைவேந்தன்
இசை: நாடகவள்ளல் ம.தெரியநாதன்

காட்சிகள்

1. வள்ளி-குட்டி கிள்ளி-தினைப்புலம்
2. வேடன் வள்ளியை சந்தித்தல்
3. வேங்கை மரமாகல் -முருகன்(வேடன்)
4. மரம் மாறி வள்ளியுடன் சந்தித்தல்
5. குட்டி கிள்ளி-சந்திப்பு
6. முருகன் விருத்தனாக வள்ளியை சந்தித்தல்
7. முருகன் சுயரூபம்-மணம் செய்தல்

பாத்திரங்கள்

1. முருகன்(வேடன்)
2. வள்ளி
3. கிள்ளி
4. குட்டி
5. விருத்தன்
6. நம்பியரசன்
7. சேவகர் 02
8. முருகன் (சுயரூபம்)

காட்சி 01 - நாரதர் வருகை

பாடல்

நாரதர்

ராகம் - பல்லவிதாளம் - ஆதி

பல்லவி

ப்ருசி முகுந்தேதி ரஸனே

ப்ருசி முகுந்தேதி ரஸனே (ப்ருசி)

அனுபல்லவி

கேசவ மாதவ கோவிந்தேதி

கிருஸ்னனந்தா சதானம் தேதி ருசி

ராதாரமண றேரே ராமே தேதி

ராஜிவா ஜௌகநாதமேரி (ருசி)

வசனம்

நாரதர்

நாராயணா... நாராயணா...

நான் ஓர் திரிலோக சஞ்சாரி, என்ன செய்வது ஒருநாளிற்கு ஒரு கலகம் ஏற்படுத்தாவிடின் என்சிரசானது சுக்கு நுாறாக பிளந்து விடும், ஆனதினால் இன்று என் கலகத்தை எங்கு ஆரம்பிக்கலாம்?நாராயணா..... நாராயணா...
 நம்பி அரசனின் மகள் வள்ளியிடமே ஆரம்பித்து விடுவோம் அவளே தினைப்புலத்தை காவல் செய்கிறாள் நாராயணா...

பாடல்

ராகம் -கெளரி மனோகரிதாளம் - ஆதி

பல்லவி

மனைவியின் மனம் போல கணவனும் தினம் வாழும் மர்மம் தான் இன்பமே(மர்மம்).

அனுபல்லவி

வறுமையிலும் மனைவி கணவனுடன் வாழும் பெருமையன்றோ இன்பமே.

சரணம்

வள்ளுவன் வாய்துதி போல் வையகமே பெருக வாழ்வதுதான் இன்பமே.

வள்ளி

சுவாமி வர வேண்டும், வர வேண்டும் தங்கள் வரவால் எம் மனம் புனிதமடைகிறது. தாங்கள் வந்த விடயம் யான் அறியலாமா குருவே?

நாரதர்

அப்படி ஒன்றுமில்லை, சென்று வரும் பாதையில் உன்னையும் சந்தித்து போகலாமென்று வந்தேன். நலம் தானே.

வள்ளி

சுவாமி தங்கள் மனதில் என்னையும் இடம் கொடுத்தீர்கள் என்றால் நான் கொடுத்துவைத்தவள் சுவாமி.

நாரதர்

உன் பருவ காலத்தை எண்ணி நான் கவலைப்படுகிறேன், உனக்காக ஒருவன் காத்திருக்கும் போது நீ இப்படி தனியாளாகலாமா?

வள்ளி

குருவே தாங்கள் புரியும் படி கூறுங்கள்.

நாரதர்

காலத்தை அறிந்து பயிர் செய்யவேண்டும். ஏன் தாய் தந்தையினர் அக்கறை எடுக்கவில்லை?

வள்ளி

சுவாமி விதியும் வந்து அமைய வேண்டுமே.

நாரதர்

விதியாக அமைவதற்கு ஓர் வார்த்தை சொல்கிறேன்.

பாட்டு

நாரதர்

சொல்லும் என் வார்த்தை கேள்மா

தள்ளாதே சும்மா (சொல்லு)

அல்லும் பகலும் இந்த அவஸ்தையை நீ விட்டு

அவனியார் தொழியிருப்பாய் செவி கொடுத்து கேட்பாயின்று.

வள்ளி

குருவே தங்களை உபசரணையுடன் உபசரித்தேன் வீணாக கோபத்தை வரவழைக்கின்றீர்.

பாட்டு

வள்ளி

கைவரிசை சொல்லாத போம்

ஓய் நாரதரே கைவரிசை சொல்லாது போம்

பொய்யது வேடம் கொண்டு புனைச்சது வந்தவரே

பூமியில் கோள் சொற்கள் புகலும் நாரதரே.

நாரதர்

வேறொருவருமில்லை மேதினியில் சொந்தம்.

ஆறுமுகனைச் சொர்க்கத்தில் அடைவாய் பிரமானந்தம்.

வள்ளி

ஓகோ .....ஓகோ கூட்டிக்கொடுப்பது உங்கள் கோத்திரத்தின் முறையோ? மாட்டி சீமாட்டி என்று வரிசையாய் பேச வந்தீர்.

நாரதர்

கூட்டிக்கொடுப்பதெங்கள் கோத்திரத்திலும் இல்லை. மாட்டி சீமாட்டி உன்னைக்காட்டி மணம் முடித்தேன். வள்ளி உன் குலத்தின் கோலத்தை என்மீது காட்டுகிறாய் நான் நினைப்பதை சாதிப்பவன்.

வள்ளி

அறிவேன் கூட்டி வைத்து நாடகம்ரசிப்பவன் நீரோ?

பாட்டு

திருட்டு முனியே திருட்டு நாத முனியே
தினைப்புலத்தே வந்து
மிரட்டுகிறீர் அடிக்கடி.

நாரதர்

குறத்திஅறிவில்லா சிறுகுறத்தி
அடிக்கடி உரைப்பதை
தடுத்துமே மறுக்கிறாய்
வள்ளி

உருட்டும் புரட்டும் கொண்டு
அடிக்கடி மிரட்டுகிறீர்,
முரட்டுக் கம்பால் அடிக்கும்
முரட்டுச் சாதியர் நாங்கள்,
கெஞ்சுவேனே கந்தனை
கெஞ்சுவேனே சும்மா
பஞ்சப்பாட்டை பாட வந்தீர்.

நாரதர்

நெறியுடனே சொல்லும்
நீதியை எண்ணாமல்
எடுத்தெறிந்தே புண்ணாய்
நோக வைக்கலாகுமோ?
இதுதகுமோநியாய வழியாகுமோ?
கேட்க உனக்கு ஞானமில்லை.

வசனம்

வள்ளி உன்னை அந்த கந்தனுக்கு மணம் செய்து வைக்காவிடில் நான் பிரம்ம தேவனல்ல, வருகிறேன்.

முருகன் காட்சி

பாடல்

நாரதர்

ராகம் - செஞ்சருட்டி

பல்லவி

சம்போ மகாதேவா சாம்பா சதாசிவா

சங்கர கலாதரா சர்வஜிவாதாரா

உன் பாதமே என்னும்

பாடிபணிந்திட வரம்தருவாய்

(சம்போ)

சம்போ மகாதேவா சாம்பா சதாசிவா

சங்கர கலாதரா சர்வஜிவாதாரா

வசனம்

நாராயணா, நாகபூசனன், கெளரி நாராயணா,

தேவாதி தேவா, கோபாலா, கோவிந்தா,

மாரக் கோவிகான் நிலைகாராய் மகிழ்வுற

நாளும் தொழும் அன்பர் தாழும் நிலை கண்டு

நல்நிலை தந்திடும் நாயகனை

கோலாகல வேணுகோபாலனை தேவா

நாளும் சூரக்கும் உந்தன் கோபம் கண்டருள.

(நாராயணா)

முருகன்

நாரதரே வரவேண்டும், வரவேண்டும் என்ன இன்றும் என்னிடத்தில் கலகமோ?

நாரதர்

முருகா, கந்தா, கார்மேக வண்ணா முதலில் கலகமாக இருப்பினும் இறுதியில் மங்களமாகத் தானே முடியும். நான் காட்சி கண்டு வந்தேன்

முருகா

கண்டு வந்தாயா? இல்லை கண்டுகொண்டு வந்தாயா?

விருத்தம்

நாரதர்

மாங்கனிக்கும் தேன் கதலி

வண்டினிக்கும் மேலினிக்கும்

பூங்கனியைக் கண்டு மனம் பூரித்தேன்

ஜயா முருகையா அக்கனியை இக்கணமே

கொய்யாமல் கொய்ததனைத்துக் கொள்.

முருகன் வசனம்

நீர் கூறுவது கனியா? இல்லை கனியா? அனைக்கும் படி கேட்கிறீர்கள்.

நாரதர்-அது தங்களுக்காகவே கனிந்திருக்கிறது.

முருகன் -அப்படியா

பாடல்

முருகன்

(அடான) மார்க்கத்தில் கண்ட கனிதனைக்குற்ற

சிலாக்கியம் எது முனியே

நாரதர்

அதை நோக்கும் போதே

புலன்களுக்கெல்லாம்

சுவை தரும் தேன் கனியே.

சிந்துபைரவி

முருகன்

பட்சிகள் கண்டால் இந்நேரமதை

பட்சித்திடாதே சொல்வீர்.

நாரதர்

பட்சிகள் கண்டால் பறந்தோடும் ஆகையால்
பட்சமுடன் செல்வீர்.

மோகனம்

முருகன்
எட்டாத கொப்பில் இருந்திடும் அக்கனி
எப்படிக் கொய்திடலாம்.

நாரதர்

எட்டும்படி இரு கொம்பாகன்
உண்டதை ஏறிப்பறித்திடலாம்.

பாகேஸ்வரி

நாரதர் மிக நேர்மையுள்ள அக்கினிக்கேதேனும்
மேவும் குறிகளுண்டே

நாரதர்

குவிந்த முகமுண்டு, கொங்கைகள் இரண்டு, ஏறிப்பறித்திடலாம்.

முருகன்

நீங்கள் கூறுவதைப் பார்த்தால் பெண்களின் குறிகள் தோன்றுகிறது. ஆகவே
பெண்களுக்குள் குறிகள் இருப்பதால் பேசுமோ வாய்திறந்து?

நாரதர்

ராகப்பெண்களுக்கெல்லாம் சுவை தருமே அந்தப் பைங்கிளி வாய் திறந்தால்.

முருகன்

நாரதரே நீங்கள் கூறும் அந்தப் பைங்கிளியை நான் அடைய வேண்டும்என்கிறீர்கள்.
நான் இப்போதே போகிறேன் .

நாரதர்

முருகா நீங்கள் போவதாயின் அவளே வேடுவ குலத்தைச் சேர்ந்தவள். அவளைக்
காண்பதற்கு நீங்கள் வேடுவ உடை தரித்து ஒரு வேடனாக மாணத்தேடுவது போல
போகவேண்டும்.

முருகன்

நாரதரே அன்று ஒரு மாங்கனிக்காக என்னை உலகம் சுற்ற வைத்தீர்.இன்றும்
என்னை சோதிப்பதா? நான் வருகிறேன்.

(வள்ளியிடம் புறப்படல்)

வள்ளி

பாடல்

ஆலோலம் ....ஆலோலம் .....சோ.....

கொஞ்சம் கிளி குருவி மெனாவே

கூட்டமாய் இங்கே வராதே

கவண் வீசி கல்லெறிவேனே

காவலில் காணவிடேனே.

(கொஞ்சம் ஆலோலம் ....ஆலோலம் .....சோ.....)

வேடன்

விருத்தம்

ராகம் - பைரவி

ஆலோலம் என்று குரல் காட்டி

அரும்புனத்தே செயலோடு கண்ணெனத்

திணைமீது வைத்த சிங்காரி தன்னை

மன்றல் செய்தால் பாலோடு சேர்ந்த பழம் போல்
தித்திக்கும் பண்புறவே.

வசனம்

வேடன்

ஆகா இனிய குரலுடைய அழகு நிறைந்த மங்கையை எனக்கென்றே பிரமன் படைத்து விட்டானோ? நாரதமாழனிவர் கூறியது போல தினைப்புலத்தில் ஆயலோட்டுகின்றாளே, அவளை நான் எப்படி சந்திப்பது?எனது மானைத் தேடுவதுபோல அவளைச் சந்தித்து விடலாம்.

பாடல்

வேடன்

வலைதப்பிய குறமாதரே இங்கு
மான் வரக்கண்டரோ? நீங்களே
வலை தப்பிய எந்தக்கைக்குள்ளே எட்டாது
நேருக்கு நோராக நிகர் காண வந்ததோ? (வலை தப்பிய)

வசனம்

வேடன்

என் மான் இவ்வழியாக வந்ததா ?கூறினால் நான் சென்று விடுகிறேன்
குட்டிகள்ளி
உங்க மானா?இங்கு வரவில்லையே.

பாட்டு

ஓ..... யார் கானும், ஓ..... யார் கானும்
யார் கானும் நீர் சில வேடரே இங்கு
யார் புறத்தே வந்து தேடுகிறீர்
நீர் கண்ட மானுக்கு கால் உண்டோ?
நேருக்கு நேரான நிகர் தானும் உள்ளதோ?
(யார்)

குட்டி

ஆமா உங்க மானும் வரவில்லை.ஓருத்தரும் வரவில்லை! போங்கையா.

கிள்ளி

போங்கண்ண என்ன.

வேடன்

அப்போ நீங்க யார்?

கிள்ளி

நாங்க காவலுங்க.

வேடன்

யாருக்கு காவல்?

கிள்ளி

நம்ம தங்கச்சி வள்ளிக்கு.

வேடன்

எங்கே நான் பார்கலாமா?

குட்டி

சோ ..... நீங்க ஆம்பிளையுங்க. இங்கு வரக்கூடாது.

வேடன்

ஓ அப்படியா.நீயும் ஆம்பிளைதானே.

குட்டி

அதுவள்ளி என் தங்கச்சி.

வேடன்

நான் யார் தெரியுமா? உங்கள் அத்தை மகன் மச்சான்.

குட்டி

நீங்க எங்க மச்சானா?

கிள்ளி

மச்சான், எங்கடை மச்சான்.

வேடன்

விடுங்க, நான் வள்ளியைப் பார்க்கப் போகுறேன்.

பாடல்

குட்டி,கிள்ளி

வாங்க மச்சான் வாங்க, ஓய் வாங்க மச்சான் வாங்க
மச்சான் வாங்க, வந்து வள்ளியைப் பார்த்துப் போங்க
ஏங்கி ஏங்கி நீங்க, ஏன் இப்படி பார்கிறீங்க
(வாங்க)

மானைத் தேடி நீங்க கண் வலையை வீசுறீங்க
மாயத்தாலே மந்திரத்தாலே மயங்க மாட்டோம் போங்கோ
வசனம்

குட்டி

தங்கச்சி, மச்சான் மானைத் தேடி வந்திருக்கிறாரே.

வள்ளி

மச்சானா, யார் எனக்கு மச்சான்?இங்கு ஏதுவும் வரவில்லை.

வேடன்

இவ்வழியால் தான் வந்தது.

வள்ளி

உங்க மானுக்கு ஏதம் அடையாளம் இருக்கா?

வேடன்

ஓ நிறைய இருக்கிறது.

குட்டி

மச்சான் நீங்க கூறுங்க. நாங்க பிடித்து தருகிறோம்.

பாட்டு

தொகைக்காரா காயாத

கானகத்தே நின்றுலாவும்

காயாத கானகத்தே

நின்றுலாவும் நற்காரிகையே

மேயாத மான் மோவாத மான்

கானக்குறவர் கண்மணி என வளர்

கானக் குரலை நிகர் குரலுடையது

தேனும் பாகும் திணை மாவும்

தின்பதனால் பசும் புல்லது போதும்

சேழமாருடன் கூடியே தினமும்

ஆடிப்பாடிடும் மான்

எனது சொந்த மான்

வனத்தில் வந்த மான் அந்த
மான் வரக் கண்டதுண்டோ?
பசும் பொன் போன்ற புதர் மேனி
துலங்கிட புவிதனில் அழகிய மான்.

வேடன்

இவ்வளவு அழகு பொருந்திய மான் வந்ததுண்டோ?

வள்ளி

அழா, உங்க மான் விசித்திரமாய் இருக்கிறதே.

கிள்ளி

உங்க மான் ஆடுமா?பாடுமா?

குட்டி

புல் சாப்பிடாதா?மானுக்கு கொம்பு இல்லையா?

வள்ளி

அப்படிப்பட்ட மான் இங்கு வரவில்லை.

வேடன்

இல்லையில்லை, அந்த மான், நான் தேடுகின்ற மான் என் அருகே தான்நிற்கின்றது.

குட்டி

யோ..நிங்க நிற்கிறிங்க, குட்டி, நான் நிற்கின்றேன். வேறு எங்கே உள்ளது உமது மான்?

பாடல்

வேடன்

தேடி வந்தேனே புள்ளி மானே
மேடி செய்யலாமோ செழுந்தேனே
நானே (தேடி வந்தேனே)
தீனமான குரலோடு பரவிய
சான்மரீக கலைமானே
(நான் உன்னைத் தேடி வந்தேன்)

வள்ளி

மானமில்லாத வன வேடா இந்தக்
கானை விட்டு அகன்று போடா முடா.
(மானமில்லாத)

மாதர் வாழும் வனமதில் உரமோடு
காளையே நீ வருவது சரியல்ல (மானமில்லாத)
வேடன் கோடி நமஸ்காரமே
கோரினேன் இந்நேரமே
கோமளாங்க குருபரன் எழுதிய
சான்மரீக கலைமானே உன்னை
(தேடி வந்தேன்)

வேடன்

வள்ளி என்மனதில் உம்மை மேலாக நினைக்கின்றேன்.
வா.....என் அருகிலே வா.

வள்ளி

மூடனே மானைத் தேடுவது போல என்ன மருட்டுகிறாயா?எம் குலத்தின்பெருமை அறியமாட்டாயா?

வேடன்

அறிவேன், ஆகப்போகும் அனைத்தையும் அறிவேன்.

காதல் பாடல்

மகா புனித ரூபசுந்தரி

மத வதனியே புனிதையே

மனோகரியே மணோண்மணியே

(மகா)

மனமோகன ரதியே என்

மனதுக்கு உகந்த (இசைந்த) மாமயிலே

இகமீதினில் உனக்கிசைந்த (இணையாய்)

எவருமுண்டோ அறிகிலேனே

எனக்காகவே பிறந்த

எழில் கொண்ட மாமயிலே (மகா சுகீர்த)

வேடன்

வள்ளி நான் கெஞ்சுகிறேன், நீயோ மிஞ்சுகிறாய்.

வள்ளி

வேடனே அடிபட்ட நாகத்திடம் பலி கொண்ட யானையிலும் கொடியது என் பகைமை, எம்மைப் பற்றிப் புரியாது உமக்கு.

வேடன்

என்னை என்ன செய்து விட முடியும்?

வள்ளி

எனது தந்தையை அழைக்கட்டுமா? உன்னை கண்டதுண்டமாக வெட்டி விடுவார்.

வேடன்

பார்த்து விடுகிறேன்.

வள்ளி

அப்பா..... அப்பா..... அப்பா.....

வேடன் மறைதல் (நம்பி அரசன் வருதல்)

நம்பி

மகனே வள்ளி, எதற்காக என்னை அழைத்தாய்? உமக்கு என்ன நடந்தது.

குட்டி

அப்பா, ஒரு வேடன் வந்தானப்பா தன் மானைத் தேடி, அவன் தன் மச்சான் என்றான், எங்க தங்கச்சியை மணப்பேன் என்றான்.

நம்பி

அவன் இப்போது எங்கே?

வள்ளி

ஒடி விட்டானப்பா, அப்பா அவன் என்னைக் குறுத்தி என்றான்.

நம்பி

என்ன தைரியம் அவனுக்கு, என் மகளுடன் சல்லாபிப்பதற்கு.

வள்ளி

இது என்ன ஒரு மரம்? இதை ஒருபோதும் கண்டதில்லையே. எடுத்து வாருங்கள் கோடாலியை இதைத் தறித்து விடுவோம்.

குட்டி

வேண்டாம் அப்பா, இம்மரம் எங்களுக்கு நிழல் தரும்.

வள்ளி

இம்மரத்தைத் தறிக்காதீர்கள்.

நம்பி

சரி, உங்கள் விருப்பப்படியே இம்மரத்தை தறிக்கவில்லை, வள்ளி மீண்டும் ஆபத்து ஏற்பட்டால் என்னை அழைத்துவிடு நான் வருகிறேன்.

வேடன் திரும்பிவருதல்

வேடன் பாடல்

ஆயலோட்டும் பெண்ணே

ஆவியே, சஞ்சீவியே

மன்மதன் என்னும் பாவியே

மலர்கணையே தூவியே வாட்டுறான் பெண்ணே

(ஆயலோட்டும் பெண்ணே)

வள்ளி

மாய வேடா போடா, மாறியே மதன மையல்

மீறியே எனை வருத்தி சீறியே பேசுகிறாய்.

(மாய வேடா போடா)

வசனம்

போடா முடனே.

வேடன்

என்னைப் போடா என்றா கூறுகிறாய்? போடி மாறுபடியும் சந்திக்கிறேன்.

குட்டி கிள்ளி சம்பாசனை

குட்டி

கிள்ளியைப் பார்த்தாயா? ஒன்றும் அறியா தங்கச்சியை இப்படியெல்லாம் பேசிவிட்டுப் போகிறான்.

கிள்ளி

ஆமா எனக்கு கோபம் வந்தால் என்ன செய்வேன் தெரியுமா? அவன் மண்டையை உடைத்திடுவேன்.

குட்டி

நீயும் அப்படியா சொல்கிறாய்? எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது.

கிள்ளி

நான் உங்களுடன் இப்படியும் பேசுவேனா?

பாடல்

குட்டி, கிள்ளி

பார் பார் அந்தப் பறவையைப் பார்

பார்க்க மின்ன மின்ன பறவையைப் பார்

நடனங்கள் புரிவோம் மல்லிகைப் பூ சூடுவோம்

நல்ல நல்ல பூக்களை கொய்து வருவோம்.

பலநாள் பழகிய பறவைகள் போல

பார்க்க மின்ன மின்ன பறவையைப் பார்

(பார் பார்)

சோடான குருவிகள் பாடி- இசை

மீட்குதே வானிலே கூடி

வேளை அறியாது விபரம் புரியாது கூடியே உறவாடுதே

அதை நினைக்கும் போது - அதை

ரசிக்கத் தெரிந்துமே ஆடிப்பாடலாம் வா. (பார் பார்)

விருத்தன் வருதல்

பாடல்

வண்ணத்தாமரையில் விண்ணில் நீர்க்குமிழி

வாழ்வுதான் உலகில் சதமா...?

மண்ணில் ஆடும் இளம் மாதராலேவந்த

வாழ்வு நீர்த்ததொரு நிதமா

(வண்ண)

ஆசையாவும் அற்ற துறவி கொண்ட

பாசம் யாவுமற்ற துறவி

ஆடியோடி இங்கு ஆவலாக வந்த

தாடிக்காரன் சொல்லை உணர்வீர்.

(வண்ண)

வசனம்

விருத்தன்

சம்போ மகாதேவா

குட்டி,கிள்ளி

தாத்தா தாத்தா வருங்கோ

தானாய் உறங்கலாம் வாருங்கோ வருங்கோ

(தாத்தா தாத்தா)

பழுத்த பழம் இருக்கு பாருங்கோ

பக்குவமாய் அருந்தலாம் வாருங்கோ வாருங்கோ

பக்திப் பெருக்கெடுக்த்து நித்த நிதம் தொழுதிடவே

நிகரானவாழ்வு பெற நிம்மதியை நாம் அடைய

(தாத்தா தாத்தா)

வசனம்

குட்டி

தாத்தா பத்திரமாய் வழியைப் பார்த்து வாருங்கோ.

அதோ வள்ளி நாயகி வருகிறாள்.

கிள்ளி

தாத்தா நீங்க களைத்துப்போய் விட்டர்கள்.எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?

விருத்தன்

நான் தீர்த்த யாத்திரை செய்து வருகிறேன்.

கிள்ளி

அப்படியா தாத்தா?தள்ளாத வயதில் இதுவும் வேண்டுமா?

விருத்தன்

அப்படியல்ல, இங்கு குமரிதீர்த்தம் ஆட வேண்டும்.அதுவும் கன்னியாகுமாரி தீர்த்தம்.

வள்ளி

ஓகோ..தெய்வத்தோடு சார்ந்தவர்கள்.

விருத்தன்

அப்படிச் சொல் வள்ளி.

வள்ளி

தள்ளாத வயது, அழகான பாடல், கம்பீரமான பேச்சு இவையெல்லாம் எங்கே கற்றுக் கொண்டார்கள்?

விருத்தன்

இவையெல்லாம் எம்பெருமான் முருகனிடம் கற்றுக் கொண்டேன்.

வள்ளி

ஆ.. அப்படியா.நான் கையெடுத்து வணங்கும் தெய்வத்திடமா?

விருத்தன்

நான் வெகு தூரம் நடந்து வந்தமையால் மிகவும் பசி வயிற்றைக் குடைகிறது.

வள்ளி

நான் இதற்கு என்ன செய்வேன், இங்கே ஏதுவும் கிடையாதே.

பாடல்

விருத்தன்

பசியால் உடல் மெலிந்தேன்

அன்னம் ரூசியாய் அழுதளிப்பாய்

பாக்கியம் பதினாறும் பெற்று

சிலாக்கியமுடனிருப்பாய்

(பசியால்)

வள்ளி

புநத்தில் அழுதேது அன்னம்

புசிக்க கிடையாது

போத குரு நாதாரிப் போ

இதற்கு நான் என்ன செய்வேன்.

விருத்தன்

ஏதாயினும் தருவாய் வள்ளி

என் பசியை நீ தீர்ப்பாய்

அதைத் தீன்று பசி தீர்த்த பின்பு

இங்கிருந்து போகானுமே.

வள்ளி

தேனும் திணை மாவும் கொஞ்சம்

திரட்டித் தருவேனே அதை

தின்று பசி தீர்த்த பின்பு

இங்கிருக்க வேண்டும்சுவாமி

வசனம்

விருத்தன்

வள்ளி பயப்பிடதே, நான் கூடவே இருப்பேன்.

வள்ளி

தாத்தா சாப்பிடுங்க, இங்கேயிருக்கிறது என் கையை விடுங்க.

விருத்தன்

வள்ளி உன் கையாலேயே ஊட்டி விடு.

வள்ளி

விடுங்க கையை

குட்டி

வள்ளி தாத்தாவின் வாயை காணவில்லை ஊட்டு ஊட்டு ஆவெண்ணுங்க தாத்தா.

வள்ளி

எப்படி இருக்கிறது உணவு?

விருத்தன்

ஆகா அமிர்தமாய் இருக்கிறது.

வள்ளி

தாத்தா கை..... கை.....

குட்டி

தாத்தா இறுக்கி கடியாதீங்கோ, மெல்லாமாய்
கள்ளி

தாத்தாவுக்கு பல்லிருந்தால் தானே.

விருத்தன்

(விக்கல் எடுத்தல்)

வள்ளி

தாத்தா இழுங்கோ தாத்தா

விருத்தன்

எப்படி.....

வள்ளி

விடுங்கோ தாத்தா, நீருக்கு எங்கே போவது?

குட்டி

அதோ பெரிய குளம் தெரிகிறது அதிலே நீர் பருகலாம்.

விருத்தன்

ஆம் வள்ளி வா

வள்ளி

கவனம் தாத்தா, மெதுவாக..... மெதுவாக எழுந்து வாங்க.

விருத்தன்

வள்ளி என்னை இறுகப்பிடி கவனம், ஆ என்னைப் பிடி வள்ளி, தண்ணீர்..... தண்ணீர்.

வள்ளி

ஜயோ தாத்தா குளத்தில் விழுந்து விட்டார். ஜயையோ முழ்கிறாரே.

விருத்தன்

வள்ளி இதோ தடி, இதைப்பிடித்து இழு.

வள்ளி

குட்டி..... கிள்ளி..... என்னை காப்பாற்றுங்க நானும் விழுந்து விட்டேன்

குட்டி

தாத்தா குளிக்கிறாரு. வள்ளி குளிக்கிறாரு

கிள்ளி

ஆ தாத்தா கீழ் போறாரு. ஆ வள்ளி கிழ் போறாள்.

குட்டி

ஆ... தாத்தா கிழே வள்ளி மேலே ஆ... வள்ளி கிழே தாத்தா மேலே.

வள்ளி

என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.

குட்டி

வள்ளி பார்த்தாயா, தாத்தா நிறைய நீர் குடித்துவிட்டார்.

விருத்தன்

இப்போ நான் என்ன செய்வது?

பாட்டு

விருத்தன்

சந்தோசமான தாகம்

தானே தீர்த்தாயே தாகம்

தணியவில்லையே கொண்டேன் மையலே

வள்ளி பொய்யல்ல

தயவில்லை தயாய் புரிவாயாடி (சந்தோச)

வள்ளி

பண்டாரம் போல வந்த பாவி
சாண்டாளத் துறவி
பயமின்றிப் பேச வந்த பயலே
கிழட்டுப் பயலே.

பழுத்த நரைத்த கொழுத்த கபடா
பொண்டாட்டியோ உனக்கு
பிச்சைக்காரனே எனக்கு
பழுத்த நரைத்த கொழுத்த கபடா
வசனம்

கிள்ளி

தாத்தா உங்களை எம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.
விருத்தன்
போகப் போகப் புரியும்.

பாடல்

விருத்தன்

தாகம் தீர்த்ததனால் அன்னமே இப்போ
மோகம் பிறந்ததடி சொர்ணமே உன்னைக்
கட்டியணைத்து ஒரு முத்தமே
தந்தால் சுகம் தீரும்நித்தமே.

வள்ளி

முப்படைந்து உடல் தளர்ந்து
மூட கிழமான உந்தன்
முளை கெட்டுப் போச்சுதடா முடக்கிழவா
முன்னின்று பேசாதடா.

விருத்தன்

கொஞ்சம் மொழிக் கோதையே - நீ
கோபம் கொள்ளலாகுமோடி
கெஞ்சுகிறேன் என்று சொல்லி
கேவலமாய் பேசாதடி மானே.

(கொஞ்ச மொழி)

வள்ளி

மோசாக்கார வேடம் கொண்ட
முடக்கிழவா போடா
மீசை நரைத்துப் போச்சே
மேனி வெழுத்துப்போச்சே

விருத்தன்

மேனி வெளுத்தால் என்ன குட்டி
மீசை நரைத்தால் என்ன
ஆசை நரைக்கவில்லை
எந்தன் ஆவல் பெருகுதடி.

குட்டி

வள்ளி, ஆபத்து தாத்தா தண்ணீர் குடித்ததால் தேனும் திணைமாவுக்கும் தைரியம் வந்திட்டுதடி.

கிள்ளி

தாத்தா நன்றாக ஆடுறாரு.

விருத்தன்

ஓ....ஓ... இதுவெல்லாம் விளையாட்டுக்கு.

குட்டி

தாத்தா, உங்க விளையாட்டுக்கு நாம தான் கிடைத்தோமா?

கிள்ளி

தாத்தா உங்ககிட்ட ஒன்று கேட்கட்டுமா?

விருத்தன்

ஆமா.. நிறைய கேளுங்க நான் பதில் சொல்கிறேன்.

கிள்ளி

ரேகை.... ரேகை பார்க்க தெரியுமா?

குட்டி

ஆமா எப்ப எனக்கும் கிள்ளிக்கும் இப்படி இப்படி ஆகும்?

விருத்தன்

இது கையா?

குட்டி

வேறு என்ன?

விருத்தன்

இது உலக்கை.

குட்டி

தாத்தா இந்தக்காட்டிலே கிடையாத பொருளா பரவாயில்லை, என் கை விடுகை.

குட்டி

தாத்தா தெரியுமா, அப்புறம் விடுகையாய் தான் முடியும்.

விருத்தன்

வள்ளி நீ கொடும்மா கைய, இதுதான் கை.

குட்டி

தாத்தா தடவாதையுங்கோ.

விருத்தன்

மலர்கை ரேகை மிகமிகப்பிரமாதம். வந்திருக்கு.

குட்டி

எங்கே தாத்தா?

பாடல்

விருத்தன்

கல்யாணம் வந்திருக்கு

கந்தனுக்கும் உந்தனுக்கும்

கல்யாணம் வந்திருக்கு

குட்டி

எங்கே?எங்கட பொயிலைக்கார கந்தனுக்கோ?

விருத்தன்

கல்யாணம் வந்திருக்கு

எந்தனுக்கும் உந்தனுக்கும்

கல்யாணம் வந்திருக்கு

குட்டி

ஆச்சும் ஆச்சும் தாத்தா இப்பவும் விளையாடுகிறார். உங்களாலே இயலுமோ

தாத்தா? தாத்தா எனக்கு எப்ப என்று பாருங்கோ.

விருத்தன்

சூடிய சீக்கிரம்.

துட்டு

கிள்ளி ஆயத்தப்படுத்து இப்ப அவசரப்படாதே.

பாட்டு

கையிலே இருப்பதென்ன

சோதிடரே பாரும்

காதலனோ?காவாலியோ? சோதிடரே பாரும்

எனது எண்ணம் எல்லாம் தாத்தாவே கேளும்

என்ன தூக்கம் வரவில்லையே தாத்தாவே கேளும்.

வசனம்

துட்டு

இரவு முழுதும் நித்திரை வரவில்லையே

வள்ளி

தாத்தா கந்தன் என்கிறீர்கள் அவர் யார்?

விருத்தன்

என்னை என்று வைத்துக்கொள்ளேன்.

வள்ளி

சொல்லுங்க தாத்தா.

விருத்தன்

நான் வணங்கும் முருகன்! அது எல்லாம் இருக்கட்டும், இந்த வனத்தில் இருக்கிறீர்கள் யாருக்கும் பயமில்லையா?

துட்டு

தாத்தா எது வருகிலும் வரட்டும் குத்திக் கொன்று விடுவோம்

கிள்ளி

மிருகமென்றால் இரண்டாக கிழிச்சிடுவோம்.

விருத்தன்

அப்பேற்பட்டவரா, அப்படியானால் யானை.....

வள்ளி

தாத்தா ..... ஆனைத்தாத்தா ....அதை சொல்லாதீங்க அதற்குப் பயம்.

விருத்தன்

அப்படியா, சற்றுப் பொறுங்கள் எனது அண்ணரிடம் விடை கேட்காமல் வந்து விட்டேன் சந்தியா வந்தனம் செய்து விட்டு வருகிறேன்.

விருத்தன் முநகனாக மாறி வருதல்

முருகன்

வள்ளி.... நீ ஏன் என்னை அழைத்தாய்?

வள்ளி

என்னை காப்பாற்றுங்கள் முருகா.....

வணக்கப்பாடல்

முற்றும்

வவனியா வடக்குப் பிரதேச கலை ஒலைக்கிய விளா போட்டி முடிவுகள் 2013

இல்	பிரிவு	போட்டியின் பெயர்	பெயர்	பாடசாலை	இடம்
1	பாலர் பரிவு	ஈகெயமுத்துப்போட்டி	கு. துளசிகன்	வ/புளியங்குளம் இந்துக்கல்லூரி	1
			து. கிஷாந்	வ/புளியங்குளம் இந்துக்கல்லூரி	2
			ஜே. ஜென்சிகா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	3
2	கணித்து பிரிவு	கவிதைப்போட்டி	பெ. குதர்சினி	வ/புளியங்குளம் இந்துக்கல்லூரி	1
			கி. றஜிதா	வ/புளியங்குளம் இந்துக்கல்லூரி	2
			ச. டிலக்சி	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	3
3	கணித்து பிரிவு	கட்டுரைப்போட்டி	பி. தரண்சிகா	வ/கனகராயன்குளம் மகா வித்தியாலயம்	1
			வா. ஷீதா	வ/கனகராயன்குளம் மகா வித்தியாலயம்	2
			வி. குபேந்தினி	வ/சின்னடம்பன் பாரதி வித்தியாலயம்	3
4	கணித்து பிரிவு	கவிதைப்பாடல் போட்டி	பி. பிருதிகா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	1
			ம. ஜெனந்திரா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	2
			ம. கபீஸ்	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	3
5	சிரேஸ்ட் பிரிவு	கவிதைப்போட்டி	பி. வேதிகா	வ/கனகராயன்குளம் மகா வித்தியாலயம்	1
			கோ. கதுர்சனா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	2
			அ. அஞ்சனா	வ/சின்னடம்பன் பாரதி வித்தியாலயம்	3
6	சிரேஸ்ட் பிரிவு	கட்டுரைப்போட்டி	சோ. பவித்ரா	வ/புளியங்குளம் இந்துக்கல்லூரி	1
			பா. பிரியங்கா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	2
			சி. டாமிகா	வ/புளியங்குளம் இந்துக்கல்லூரி	3
7	சிரேஸ்ட் பிரிவு	கவிதைப்பாடல் போட்டி	த. கலையாசி	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	1
			தே. தார்மிகா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	2
			செ. வதுவதன்	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	3
8	சிரேஸ்ட் பிரிவு	சிறுக்கதை	வி. பரமேஸ்வரன்	வ/சின்னடம்பன் பாரதி வித்தியாலயம்	1
			மோ. மோகனா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	2
			நா. சாருமதி	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	3
9	திறந்த பிரிவு	சிறுக்கதை	சி. தெய்வேந்திரம்பிள்ளை	இறும்பைக்குளம் நெடுங்கணி	1
			தங்கராசா கோகிலா	நாவலர் வீதி நெடுங்கணி	2
			தி. ரின்சிகா	வ/நெடுங்கணி மகா வித்தியாலயம்	3
10	திறந்த பிரிவு	கவிதைப்போட்டி	சி. தெய்வேந்திரம்பிள்ளை	இறும்பைக்குளம் நெடுங்கணி	1

நெடுங்கேணி பனை தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவு சங்கத்தின் 16 வகு ஆண்டு கால வரலாறும், வளர்ச்சியும், சாக்கணயும்

இச் சங்கமானது 18.11.1996 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகாலத்தில் குறிப்பிட்ட சில அங்கத்தவர்களையும் பணியாளர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு ஆரம்பமாகி அன்று ஆலமரம் போல விழுது விட்டு இப்பிரதேசம் எங்கும் வியாபித்துள்ளது. நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக அனைத்து சொத்துக்களையும் இழந்து நிர்க்கத்தியான நிலையில் இருந்த சங்கம் மீண்டும் 2010 ஆம் ஆண்டு மெல்லமெல்ல தன்னை வளர்த்துக் கொண்டது. இன்று எமது சங்கத்திற்கேண 200 அங்கத்தவர்கள் (மகளிர் உட்பட) 45 பணியாட்கள் இணைந்து சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக உள்ளனர் என்பது இங்கு பெருமையாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்ற கூற்றுக்கிணங்க இப்பிரதேசத்தில் வாழும் பல்வேறுபட்ட சமூகத்திற்கும் எமது சங்கத்தாலான உதவிகளை ஆற்றிவருகின்றோம். குறிப்பாகக் கல்விப் பாதையில் எம் சேவைகள்.

1. தரம் 05 புலமைப்பரிசில் விசேட வகுப்புக்கள்.
2. க.பொ.த (சாத) தரத்துக்கான விசேட வகுப்புக்கள்.
3. முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான வேதனம்.
4. முன்பள்ளி மாணவர்களுக்கான பரிசுப் பொதிகள்
5. அங்கத்தவர்களின் பிள்ளைகளுக்கான பரிசளிப்பு.
(க.பொத.சாதரணதரத்தின் சித்தியெய்திய மாணவர்களுக்கானது)
6. இலவச கணனிக் கற்கைநெறி.
7. இலவச ஆங்கிலக் கற்கைநெறி.
8. அங்கத்தவர்களுக்கான வீட்டுத்திட்டம் போன்றன.

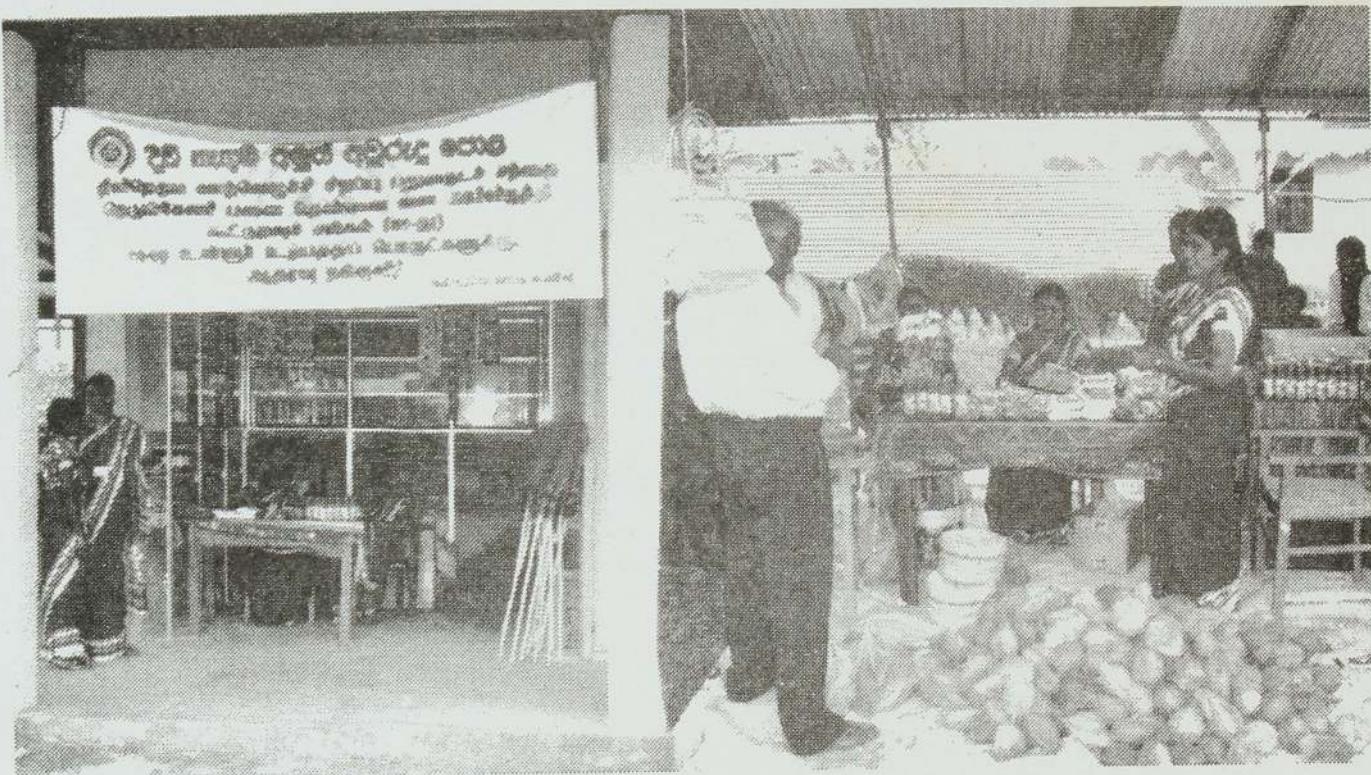
எமது சங்கத்தின் செயற்பாடுகளான

1. பனைவெல்ல உற்பத்தி.
2. பனாட்டு உற்பத்தி.
3. பனங்கற்கண்டு உற்பத்தி, விற்பனை
4. பனைசார் உற்பத்திபொருள் விற்பனை
5. மிக்சர் உற்பத்தி, விற்பனை
6. மா, தூள் உற்பத்தி, விற்பனை.
7. சிறுகைத்தொழில் உற்பத்தி, விற்பனை

எவ்வாறாயினும் எமது சங்கமானது இத் தொழில் சார்ந்த மக்களின் ஒளி காட்டி நிற்கின்ற நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்குகிறது என்பதில் யாரும் மாறுபட்ட கருத்துக் கொள்ளமுடியாது. இது மாத்திரமன்றி எதிர்காலத்தில் எமது சங்கமானது பனஞ்சோடா தயாரிப்பு, இலவச மாலைக் கற்கைநெறி, கற்பக சோலைத் திட்டம், சுயதொழில் வேலை வாய்ப்பு போன்றவற்றை மேற்கொள்ளவுள்ளோம். மேற்படி எங்கள் சங்கத்தின் சேவைகளையும் செயற்பாடுகளையும் சுருங்கக் கூறுவதில் பெருமைப்படுகிறோம்.

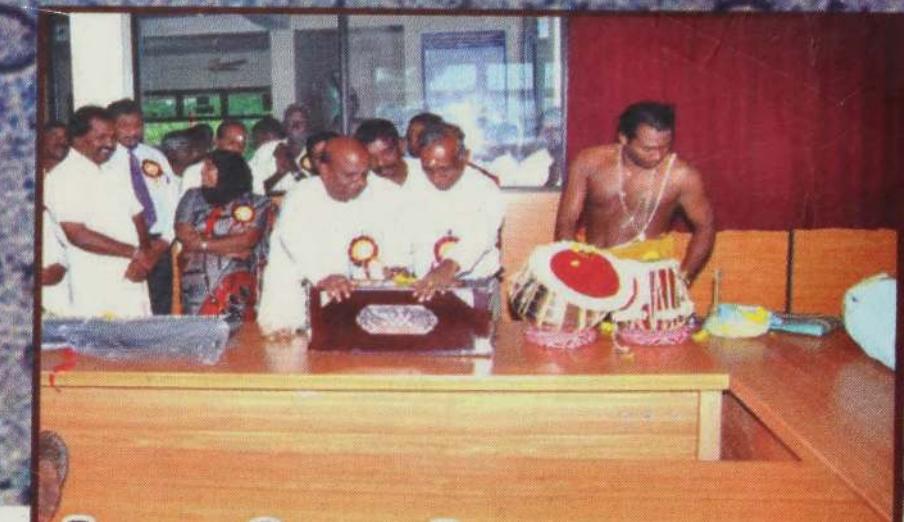
**நெடுங்கேணி பனை தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவு சங்கம்,
வவுனியா வடக்கு.**

நெடுங்கேணி பனை தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவு சங்கத்தின் செயற்பாடுகள்

2012-ஆம்-ஆண்டு-பதிவுகள்

